

صحیفہ لکھنؤ

دعائیں وارودہ از
حضرت مہدیؑ

شیخ عیسیٰ الانصاری

صريح
كيفية
الاستيعاب
عليه السلام

مركز تحقيقات كليات العلوم الإسلامية

أبي عبد الله الأزهري

محمّد بن حسن (عج) امام دوازدهم ۲۵۵ ق
صحیفه المهدی ﷺ / [عربی - فارسی]
صحیفه المهدی ﷺ / [گردآوری و ترجمه] عیسی اهری . - قم: رسالت، ۱۳۸۵.
۲۸۸ ص. ISBN: 978 - 964 - 6838 - 21 - 5

فهرستویسی بر اساس اطلاعات فیما.
۱. دعاها ۲. محمّد بن حسن (عج) امام دوازدهم ۲۵۵ ق -- دعاها. الف. عیسی
اهری، ۱۳۱۱ ش. گردآورنده و مترجم. ب. عنوان. ج. عنوان: صحیفه المهدی ﷺ.
عربی - فارسی.

۲۹۷/۷۷۲ Bp ۲۶۷/۳/م ۳ ص ۳۰۴۱
م ۸۴-۲۵۲۷۱ کتابخانه ملی ایران

صحیفه المهدی ﷺ

(دعاهای وارده از حضرت مهدی ﷺ)

عیسی اهری (سلیم پور)

ویراستار: فرید مسعودی

چاپ دوم با ترجمه (چهارم کتاب)

تاریخ انتشار بهار ۱۳۸۷ / ۲۰۰۰ نسخه / ۲۸۸ صفحه

لیتوگرافی امام سجّاد ﷺ

چاپخانه عمران

شابک: ۹۷۸ - ۹۶۴ - ۶۸۳۸ - ۲۱ - ۵

۳۵۰۰ تومان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَنَامُ وَلَا يَسْهُو

الاهداء :

اليك يا بقية الله في ارضه وحجته على عباده
اليك يا حافظ السريعة ويا بقية العترة
هذه بصنا عنكم ردت اليكم
اضعها بين يديكم وهي منكم واليكم
يا هذا الموطئ بالقبول وكانت
نافعة يوم لا ينفع مال ولا بنون.

احکام

به پیشگاه تو ای تنها بازمانده خدا
در روی زمین، و واپسین الگوی او بر بندگان؛
به پیشگاهت ای نگهدارنده شریعت و باقیمانده عترت؛
این کالای شماست که به خودتان برمی گردد؛
در پیشدست شما وامی گذارم، و آن از خود شما و تقدیم به شماست؛
ای خوش آنکه مورد پذیرش واقع شده و روزی که دارایی
و فرزندان بهره‌ای نمی‌دهد، ما را بهره‌مند گرداند.

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

اجازه روائی حضرت آیت الله العظمیٰ مرعشی نجفی رحمته الله
به مؤلف در حدود نیم قرن پیش

بسمه تعالى

والله اعلم
 والحمد لله الذي جعلنا القديس بالاسم ودينه مراهبه واللاه والصلوة
 والسلام على من لا نبي بعده وسيفع الله وعلى الله الياسين صباحي
 ولله المولى واحد قد استجار من في دينه واللاه
 المروية عن الامم الهدهة والسادة السادة المروية والسبب
 والفاضل الجبر القليل الذي لا يخطيب الصقير البليغ لظا
 الصيت الفصيح والمولد الفريد حاشا رايض الخطاب
 زين عرش الدنيا بربها فطر الشافية نعم الاسلام البرا
 عيسى بن محمد سعة القرعة داغي الاخرى والتبرير
 كثر انشاله وحق له انه ولد من فضل ما لم يدم
 توفيقه في احياء مولاته النفوس وتهذيب اخلاق
 العباد لانه على ذلك السدير وبما هنالك جدير

دمية

وحيث وجده دلايل دجده را با هذا للسنا جرت له اسره يدي
 عن ماله ودينه سخي لوطام علوم الاسلام ودرهما الانام عدهم نوب
 على الامين ودرتهم في كتابي «المسلمات» من علمه لطق
 ماله ودينه ودرته لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام
 ودرهم السيد حسن محمد الدين الرضي الكاظمي الشافعي ١٣٥٦ هـ
 منهم رساله نفقه لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام
 وهداية الانام في شرح شريع الاسلام عنهم منهم رساله
 نفقه لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام
 الشافعي ١٣٥٦ هـ عنهم منهم رساله نفقه لوطام لوطام لوطام
 ودرهم العالي صاحب مفتاح الدلائل عنهم منهم
 لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام
 عنهم منهم رساله نفقه لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام
 لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام لوطام

العلامة المولى محمد رفيع رحيمون نزيل مشهد للرضا عليه السلام قدس سره
 منهم فوامس تيار للاندلس وسخوج لاسي للامام مولانا العلامة المكي
 بطرقة ترميددا في خاتمة البحار ودل سرور الاول في صفت لاسي
 والبحر الماهر في علم الحديث ومعدنه خاتم خدام هذا العلم الشريف
 الآية للزبدة الحاج الشيخ محمد باقر البيرجني صاحب كتاب
 وثيقة الفقهاء وفيه عن جماعة منهم رسالة ركز
 لرواية وقطب رهي الاشارة للرحلة السند والنبات لاسي
 رحيمون في التفسير والتصنيف والحمد لمولانا الحاج ميرزا
 الحسن محمد ترميددا بطرقة ترميددا في خاتمة المستدرک
 منها ما يرد عن رساذا لساخرين والهام للمعدام لاسي
 راجعت كلماته محظوظا لظاهر الجمعين وسرع فكار الجمعين
 مولانا علم الرقعي الحاج الشيخ مرتضى الانصاري المذنب لاسي
 التوفى سنة ١٢٨١ هـ عن جماعة منهم رساذه العلامة

فی الفونج السنوہ مروا الحاج میرزا احمد للقرنی صاحب المستند
 عن جماعت منهم رسالہ دوسرہ لہوۃ الحاج ملا محمدی للقرنی
 صاحب کتاب «جامع السعادات» عن جماعت منهم رسالہ
 دلسانہ الکمل مولانا لالا محمد باقر الوحید البھبھائی عن جماعت منهم
 دوسرہ العللۃ الدینی محمد اکمل عن جماعت منهم العللۃ الدینی الموفق
 میرزا محمد حسن الشیرازی صاحب «حاشیۃ المعالم» عن جماعت
 منهم مولانا العللۃ الدینی محمد بن سید بطرفہ تشریت للأشادہ لہا
 وضمن لہدی عند الولد العللۃ سرت لہوۃ دغول الاسرۃ حوثیہ
 للورع والشمع للعالم البھانہ لیت اللہ السید شمس الدین محمد دغول
 درویش السنوہ ۱۳۲۸ عن جماعت منهم دوسرہ العللۃ السید
 دین علی سید الکمل والد لاطہا السنوہ ۱۳۱۶ عن جماعت منهم
 رسالہ الدھن دوسرہ العللۃ الحاج السید محمد الشہر بالہجم

تبعوه في الغلبات من جملة من هم شيوخ راسد صاحب الجواهر بطريقه
 و من لدن هذه لولاه رجا به اصنف المؤلف في اثر اليوم ليست آية
 السيد حسن الدين الحسيني لاسي نزيل دمشق راسد صاحب كتاب
 و اعيان الشيعة و غير من جملة من هم راسد لولاه شيخ
 محمد طه لك نجف للشيخ صاحب كتاب الرجال و غير من جملة من هم
 راسد صاحب الجواهر بطريقه و من لدن هذه لولاه رجا به رجا
 عن الرئيس سيف الله رسول علي احمد ال ارسول ليست لولاه
 السيد ناصر حسين الموسوي الكوفي الهندى من جملة من هم
 الرئيس الهندى ليست آية الباهرة زائدة الائمة الدين بروا
 السيد حامد حسين صاحب كتاب العقائد و غير من جملة من هم
 سيد العلماء نقوى الهندى من جملة من هم رفاة العلماء
 السيد محمد سلطان الطاهر من جملة من هم رفاة السيد

المشهور ببلده على صاحب كتاب «مها والاسلام في علم الكلام»
 عن جماعة منهم شيخنا الأستاذ العلامة السيد أبو القاسم المحقق الميرزا
 كتاب «العوائق» عن جماعة منهم رسالة للوجه البهيماني
 بطريقه ومحقق لدى عنه لثبوت وفيلسوف لثبوت التكليم
 بقية الرافضين استيفه الحاج ميرزا حسين الطوسي القاصي السبزواري
 من اجله تلميذ العلامة الحاج ميرزا محمد حسن الحسيني الشيرازي في لغة
 واضحة وفخر الحكام السالطين ودراسة للعلاصة الشافعية
 العلامة الحاج ملا هادي السبزواري صاحب «شرح النظر»
 وغيره من العقليات ويروي العلامة الطوسي عن جماعة منهم شيخنا
 العلامة الشيرازي عن جماعة منهم رسالة العلامة الحاج الشيخ
 مرتضى الانصاري بطريقه ومحقق لدى عنه العلامة البجلي المناظر
 ناصر الاسلام ببناء بيان رتبة الأستاذ الشيخ محمد جواد البلاغي

ربیع صاحب الکتاب الشهيرة کتاب الهدى الى دين مصطفى والرضا
 المدرسية لا والهدية السيارة ولما جيب الاكاديب وغيره وهو يري
 عن جماعة منهم شيخه العلامة راجي برزنجي الله المستور شيخ الشريعة
 الاماماني بطريقه وممن لدى هذه العلامات المشهوره جل القوم
 الاسلاميه عبيد الفضائل ومحرف الغرائب والشوهر دانية الاساتذ
 الشيخ محمد حزين الدين ربیع صاحب كتاب «مصادر الاصول»
 وغيره عن جماعة منهم العلامة نقيب العصر الاخر آية الله مرانا
 والسيد محمد كاظم بن عبد العظيم الطباطبائي ربیع المسترني
 ١٣٣٧ صاحب كتاب «الحاشية» من تاجر شيخنا آية الله
 الانصاري بطريقه وممن لدى هذه العلامات المشهوره الشكلم والناظر
 ناصر الدين بيبان وبيان الجواهر المحامي آية الله السيد حسين
 شرف الدين الموسوي صاحب الكتاب الشهيرة كتاب الفصول

واجوبه جارت دابه هريه دالسائل الفقهيه وشرح تسعة فوا
 وهو يلى عن جات منهم العلامة فاتم الثمين الحاج ميرزا حسين لنهى بطريقه
 للعلمه في فائده المستدرك ومن لدى عنه العلامة فادم حرم الامام
 العسكريين المنفق عمره في التأليف والتصنيف لينة الأستاذ
 الريا محسن جميل الطهراني صاحب كتاب المستدرك بحار الانوار
 عن جات منهم شيخه العلامة الحاج ميرزا حسين لنهى بطريقه الزكوة
 ومن لدى عنه العلامة البارز الفقيه فوالفقيه الزراريين ملحق
 الاصاغر بالاكابر للامام طهر بن الاوائل والاولا خولته الاخذ
 لا تحرين الاصفها الفشاركي عن جات منهم العلامة نسخة
 الفقهاء الكرام لينة المصروف الحاج الشيخ زين العابدين بن
 سلم للبدفوشي الحارثي صاحب كتاب لا ذخيرة المعاد فوا
 عن جات منهم شيخه العلامة :

السيد محمد ابراهيم البروسي القزويني الحارثي صاحب كتاب الضوابط

بطريقه الله فليراجع وممن له عند الله الحجة والحجة الاسلام
 والمسلمين الحاج الشيخ عباس بن محمد رضا القمي صاحب الكتب
 الشريفة كسيف البحار ونزهة الآمال ونفس السهم ونفحة
 المصعد وكل ما هو رفيعا عن حجة منهم لسأله في هذا
 الحاج نزار حين تولى بطريقه الله هذا ما رآه الحال من
 ذكره من طريقه الله عليه السلام فليجاب السائلين
 انه يرى ما يرى عنهم بهذه الطرق والحمد لله في كل
 ودعيه في الحتام بقوى الله في السر والعلن ورحمة الخوف والاحتياط
 في التفت باللفظ للمعنى والله لا يبالو به غيره في ترويض الشرع والرفق
 وقد روي الاسلام فرياد حيد انادي باعلى صوته ويستغيث
 ويقول هل من ناصر نصرني وهل من مغيث يغيثي جعلنا
 ممن يلقى دعوة ويحب نداء ودعيه بتعليل سيرة زيارته
 كلما سمع ناديا ينادي بفتح الله والجهت في حقهم وهم
 والواقع نعم نعم الله من الله انفسى قوله تعالى لا يفتكم الله انكم

سَيَا غَيْبَهُ رَحْلُ لُطْفِ قَدَرِ قَالِ عُلَمَاءُ الْأَخْلَاقِ لَتَنْصُرَ فُجَيْبَةَ الْعَالَمِ أَكْلَ مَبْنِيَّةِ
 الْمُسَوِّمَةِ نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْوَدَّهِ صَبِيحَةَ الْبَلْبَلِ وَالسَّيِّئَةِ الْكَافِيَةِ فِي نَشْرِ الْأَمَالِ
 الرَّسُولِ وَبَشَرِ عُلُومِهِمْ بَيْنَ الْوَدِيِّ وَنُورِ الْفَكَارِ بِهَمِّ بَابِ طَدِصِيهِ بِالْمَدِينَةِ عَلَى قَلْبِهِ
 وَتَعْلَانِ الْفَرْغِ وَاللَّهْ بِفِي كَيْفَانِهِ وَلَوْ كَلَّ يَوْمَ عَتَتْ كَرِيَاتُ فَاتِنَةِ الْمَدِينَةِ لَتَأْنِي
 وَالْبَغْيِ الْكَافِيَةِ وَلَوْ جُوزَتْ سَاحَتُهُ لَسَبَّحَ لَا يَسَانِي مِنْهُ وَجْهُهُ فِي سَطْحِ الْأَوْبَانِ
 سَيَا فِي الْأَسْمَارِ وَرَأَى الْفَيْلَ وَتَنَّى شَيْدَ الْأَمْتَارِ كُذِّلَتْ فِي حَيَاتِي وَصِيَّةُ الْهَامِ
 عَصَا لَهْ وَأَيَّاهُ عَنْ الْفُضْلِ وَالزَّلَالِ فِي الْعَوْلِ وَالْعَمَلِ لَنَنْتَ لِلْقَبْرِ عَلَى وَجْهِ
 وَلَوْ جُوزَتْ كَرَمَاتُ رَسْمِ كَثَرِ الْأَشْأَلِ وَتَحَقَّقَ كَمَالُهُ وَلَسَبَّحَ يُرِيدُ بِهِ وَبِأَخْبَرِهِ
 لِلدِّينِ وَبِشَيْدَ لَنْدِ الْمُسْلِمِينَ أَوْ كَيْفَ أَوْ كَيْفَ لَإِلَهُنَّ لَإِلَهُنَّ بِوَادَةِ
 حَتَّى يُضَافَ إِلَيْهِ لَعَنَ لَامِينَا وَاللَّسْلَامَ عَلَى مَنْ رَسَبَ رَسَبُ الْهَدْيِ وَنَهَى
 وَالنَّفْسُ عَنْ الْوَدَّهِ حَرِّهِ الرَّاحِي خَادِمِ عُلُومِ الْهَيْلِ لَيْسَتْ

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ رَبُّ الْعَالَمِينَ شَهَابُ الدِّينِ الْحُسَيْنِيِّ رَضِيَ
 اللَّهُ عَنْهُ بِبَيْتِهِ قَدْ أُنْشِئَ حَرَمُ الْأَمَةِ
 لَمْ يَكُنْ يَخْلُقُ الْوَدَّ وَاللَّهْ وَاللَّهْ وَاللَّهْ
 وَتَحَقَّقَ لَكَ مَجْدُ مَدِينَةِ الْإِسْلَامِ
 وَالنَّشْرُ وَالنَّشْرُ

بسم الله الرحمن الرحيم

یادداشت چاپ سوم

سال یکهزار و سیصد و چهل و هفت هجری شمسی فیلسوف کبیر و مفسر کم نظیر علامه طباطبائی رحمه الله به مناسبت درگذشت اخوی ارجمندشان، عالم و سالک مجهول القدر مرحوم سید حسن الهی طباطبائی^۱ به شهر تبریز تشریف آورده و یک جلسه ضیافت در منزل حقیر مفتخرم فرمودند. در آنجا از ملاقات پرفسور هانری گزین^۲

۱. استاد علامه سید محمد حسن الهی، فرزند سید محمد قاضی تبریزی، به سال ۱۳۲۵ ه. ق در تبریز متولد شد. او همراه برادر ارجمندش علامه طباطبائی تحصیلاتش را در نجف اشرف به پایان برد، و به سال ۱۳۵۲ ه. به زادگاه خود بازگشت و همه عمر، جز مدتی که برای تدریس در دارالتبلیغ اسلامی در حوزه علمیه قم اقامت داشت، در تبریز زندگی کرد. او به سال ۱۳۸۷ ه. ق در تبریز درگذشت و پیکر پاکش به قم منتقل شده در قبرستان ابوحنسین مدفون گردید.

۲. پرفسور هانری گزین، فیلسوف شهر فرانسه و استاد افتخاری دانشگاه تهران، در حدود ۲۵ سال، همه ساله به ایران سفر می کرد و از محضر علامه طباطبائی استفاده می کرد و بهره های علمی خود را در سراسر اروپا منتشر می ساخت. وی بیش از ۲۰۰ جلد کتاب و مقاله ارزشمند به یادگار نهاد و صدها

استاد شیعه‌شناس فرانسوی که خوشبختانه در سال ۱۳۵۶ شمسی مستبصر و تشیع را اعتراف نموده بود سخن به میان آمد؛ ایشان فرمودند: یک بار پیرامون دعا و نیایش با کُزُبَن گفتاری داشتیم. از او پرسیدم شما آنگاه که حال نیایش پیدا شود چه می‌کنید؟ پاسخ داد که من چون پروتستان هستم - و کاتولیک و مقید به کلیسا و روز یکشنبه نیستم - در هر زمان و مکانی نیایش انجام می‌دهم. پرسیدم آیا از دعاهای آماده و پیش ساخته بهره می‌برید یا خود انشا می‌کنید؟ گفت: از دعاهایی که از امام دوازدهم شما نقل شده بهره‌مند هستم، و از آنجا که پشتوانه و انشاکننده‌اش زنده است به من بسیار شور و حال می‌بخشد. اما متأسفانه در آن نشست هیچ یک از حاضران سؤال نکردیم که دعاهای آن حضرت در کدامین کتاب پیدا می‌شود.

یک سال بعد، پس از انتقال به تهران، یک شب جمعه بعد از منبر پرفیض اندیشمند فرزانه مرحوم سید مرتضی شبستری^۱ در مسجد امجد خیابان خوش، این سؤال را مطرح کردم که آیا حضرت بقیة الله - عجل الله فرجه الشریف - دعایی دارند؟ فرمودند: آری، مثل دعای افتتاح.

دانشجو تربیت کرد و صدای تشیع را در فضای غرب به وطن انداخت، تا اینکه سرانجام در سن ۷۴ سالگی در یازدهم مهر ماه ۱۳۵۷ ه. ش برابر با چهارم ذی‌قعدة الحرام ۱۳۹۸ ه. ق در پاریس درگذشت.

۱. علامه سترگ آیة الله سید مرتضی شبستری در رمضان ۱۳۲۴ ه. ق در نجف اشرف متولد شد. در فقه، اصول، تفسیر، اخلاق، نجوم، جغرافیا و ریاضیات سرآمد اقران شده، به سال ۱۳۵۲ ه. ق به مام مہین بازگشت. ایشان در حوزه قرآن آثار گرانبهایی به یادگار نهاد، و شاگردان زیادی نیز تربیت نمود و سالها در دارالتبلیغ اسلامی قم به تدریس و تربیت شاگرد پرداخت. سرانجام روز ۲۲ محرم ۱۴۰۱ ه. (برابر ۵۹/۹/۱۰) در سن ۷۶ سالگی در تهران درگذشت و در حرم حضرت عبدالعظیم علیه السلام به خاک سپرده شد.

چند سال بعد در حوزه علمیه قم، شب تحویل سال نو شمسی بعد از ساعت دو و سی دقیقه پس از نیمه شب، در خدمت دوست عزیزم مرحوم سید ابوالقاسم سید یاسینی در کتابخانه منزل پژوهنده پر تلاش آقای شیخ علی اکبر مهدی پور همین گفتگو تکرار شد و ایشان فرمودند که شما چرا پیگیری نکردید، هم اکنون اقدام کنید؛ و سپس کتاب «کلمة الامام المهدی» از شهید سرفراز و درد آشنای اهل بیت، سید حسن شیرازی - طاب ثراه -^۱ را در اختیارم قرار دادند. و در ساعتهای باقیمانده آن شب پانزده فقره دعای حضرت را یادداشت نمودم.

در پی گیری دستیابی به این ادعیه با مراجعه به چند کتابخانه معتبر نیز کتابی به دست نیاوردم. آدرس «صحیفه المهدویه» شیخ سربدار مرحوم شیخ فضل الله نوری و کتابی دیگر از شیخ محمد، فرزند رجبعلی تهرانی که شیخ المحققین مرحوم حاج شیخ آغابزرگ تهرانی که در کتاب ارزنده «الذریعه» یادآوری فرموده بودند نیز پیدا نشد؛ اما بالاخره حاصل تلاش دو - سه ساله، سی و سه نیایش مختصر و مفصل بود که با عنایت خود حضرت گردآوری شد و در نیمه شعبان سال

۱. مرحوم آية الله سید حسن شیرازی به سال ۱۲۵۴ هـ. ق در نجف متولد شد. پس از تکمیل دروس به سال ۱۲۹۰ هـ. ق به لبنان عزیمت نموده. حوزه علمیه زینیه را تأسیس کرد، و خدمات ارزشمندی به فرهنگ شیعہ نمود. از جمله ۱۵ جلد کتاب «موسوعة الکلمة» تألیف کرد که پایان بخش آنها «کلمة الامام المهدی» علیه السلام، شامل ۵۱ توفیق، ۲۸ گفتار، ۲۶ دعا و ۱۴ زیارت از محضر مقدس حضرت بقیة الله می باشد. سرانجام روز ۱۶ جمادی الثانیة ۱۴۰۰ هـ. ق در بیروت به شهادت رسید. پیکرش به ایران منتقل شد، و در حریم کرمه اهلبیت در قم به خاک سپرده شد.

یکهزار و چهارصد و شش هجری قمری به وسیله یکی از دلباختگان حضرت به نام آقای حاج محمود بقائی - دام توفیق - انتشار یافت. این کتاب در تاریخ یکهزار و چهارصد و یازده در بیروت توسط دارالکتاب الاسلامی تجدید چاپ شد ولی سالهاست که نسخه اش نایاب گردیده است.

درخواست مصرانه داماد عزیزم آقای دکتر محمد اسماعیل مصباحی فرزند علامه ذوقنون آقای حاج شیخ عباس مصباح زاده - دامت برکاته^۱ و نواده محقق ثالث آیه الله العظمی آقای حاجت کوه کمری - رضوان الله علیه - این بود که برگردان فارسی آن نیز تهیه شود تا متن کتاب به همراه ترجمه آن، یکجا تجدید چاپ گردد تا افراد بیشتری توفیق استفاده از این ادعیه را داشته باشند. این کار به توفیق خدا - هر چند نارسا - انجام شد. یادآوری می شود که ده فقره دیگر از دعاهاى آن حضرت هم به عنوان یافته های جدید، به این مجموعه اضافه شد و اکنون چهل و سه نیایش از نیایشهای واصله از ناحیه مقدسه به دلباختگان فرهنگ مهدوی تقدیم می گردد.

۱. علامه ذوقنون استاد گرانسنگ حوزه ادبیات، شعر، خط، هنر و نجوم، حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج شیخ عباس مصباح زاده، منجم، مفسر و مترجم قرآن کریم به مدت ۱۳ سال به ترویج دین و تعلم معارف شمه در لندن اشتغال داشت و مرکز جهانی اسلامی به همت ایشان بنیاد گردید. اینک نیز ۱۵ سال است که در ایالات متحده به تبلیغ و ارشاد اشتغال دارد و مرکز جهانی «مؤسسه اهل البیت» را در «ویرجینیا» تأسیس نموده است.

بنام خدای کارساز بنده نواز

پیشگفتار

ستایش خدایی را که پرورش دهندهٔ جهانیان است و رحمت و درود
بر برانگیخته شدهٔ مهربانی بر جهانیان، محمد و خاندان پاک او،
راهنمایان راه یافتگان، به ویژه بازماندهٔ خدا در زمین و آخرین
جانشینان پسندیده. *مرکز تحقیقات کلامی و عقاید اسلامی*

چنین گوید کمترین بندگان عیسی فرزند عبدالسعید سلیم پور اهری، که
از دیرباز آرزو مند بودم به مقدار مقدور از لایه لای کتابها، نیایشهای
مولا و ولی امر را - که به برکت وجود ذیجودش زمین و آسمان پابر جاست
و جهان هستی روزی خوار اویند - گردآوری و در قالب کتابی مستقل،
تنظیم نموده و در دسترس ارادتمندان حضرتش قرار دهم، تا با تراوش
زبان او با خدای خویش راز و نیاز کنند.

آنگاه که از اندیشمندان بزرگ و مفسر سترگ روانشاد علامه طباطبائی
شنیدم که شیعه شناس فرانسوی پروفیسور هانری گزین در یکی از نشستها

اعتراف نموده که با نیایشهایی که از امام دوازدهم نقل شده و یا منسوب به آن که همگان چشم به راه اویند، با خدای خود راز و نیاز می‌کند، به انجام این کار اشتیاق بیشتری پیدا کردم. پس با سپاس خدا و چنگ زدن به ذیل عنایت و یاری جستن از نسیم‌های ولایت آن حضرت کتابی آماده گردید که آن را «صحیفه المهدی» نامیدم. خداوند دیدگان ما را با آن سیمای درخشان و سپیده ستوده، روشن گرداند و ما را از یاران و یاوران و پیروان و شیفتگان او قرار دهد.

یادآوری چند نکته:

۱. دعا خود عبادت است، بلکه هسته و مرکزیت دارد، چنانکه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می‌فرماید: «الدعاء مع العبادۃ»^۱؛ و از سوی خداوند نیز به آن فرمان رسیده: «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذَاخِرِينَ»^۲ «بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را، به راستی آنان که از ستایش من کبر ورزند بزودی با سرافکندگی به سوی دوزخ سرازیر می‌شوند»؛ و خود نیز پذیرش آن را عهده‌دار شده: «أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَا فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ»^۳ «پذیرا هستم نهایتش کننده را، پس مرا اجابت کنند و به من ایمان بیاورند تا رشد پیدا کنند»؛

۱. وسائل الشیعه، ج ۷، ص ۲۷، ح ۸۶۱۵.

۲. سوره غافر، آیه ۶۰.

۳. سوره بقره، آیه ۱۸۶.

و در آخرین آیه سوره فرقان آمده: «قُلْ مَا يَفْعَلُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ»^۱
 «خدای من به شما ارجی نمی‌نهد، اگر درخواست و نیایش شما نباشد».

البته این برداشت که نیایش، نظام هستی و قانون حاکم بر زمین و آسمان را به هم می‌زند و انگیزه‌ها و عوامل چیده شده به خواست خدا را برچیده می‌کند، خیال نادرست است؛ زیرا خدای توانای دانا، به نیایش دستور داده و آن را محرک و تکان دهنده، الهام‌بخش پیشرفت، خاستگاه باور، بردباری، از خود گذشتگی و مهربانی، و همچنین محرکی برای انقلاب در برابر پلیدی و فساد، آن هم در رنگها و شکلهای گوناگون آن قرار داده است.

۲. دوستان خدا که بیم و اندوهی برای آنان نیست، بندگان با کرامت او بوده و در گفتار به او پیشی نمی‌گیرند، به دستور او رفتار می‌کنند و در آشکار و نهان، و شامگاهان و سپیده‌دمان با وی راز و نیاز دارند. اینان لحظه‌های زندگیشان از نیایشگری جدا نیست و بیشترین یادگار برای پیروانشان نیایش است. پیامبر ما حضرت محمد ﷺ و خاندانش (امامان علیّه السلام) و پاره تن و گل خوشبویش (حضرت زهرا علیها السلام) - که درودهای خداوند و فرمانروای دانا بر آنان باد - نیایش را راهکار پرورش و پیشرفت اخلاقی برگزیده‌اند و نیایشهای رسیده از آنها بسیار فراوان است.

صحیفه‌های سجادی پنجگانه از پیشوای ما امام سجاد علیهما السلام و صحیفه‌های

۱. سوره فرقان، آیه ۷۷.

دیگر امامان علیهم السلام، کتابهای مفصل و مستقلی در دسترس ما است. صحیفه صدیقه کبری فاطمه علیها السلام نیز نزد فرزندش امام زمان - که خداوند ظهورش را نزدیک بگرداند - قرار دارد، و این هم «صحیفه المهدی» که در اختیار خواننده گرامی قرار می گیرد، و تاکنون کتاب مستقلی به این نام ندیده‌ام.^۱

البته علامه فقید حاج شیخ آغا بزرگ تهرانی در جلد پانزدهم «الذریعه»، ص ۲۳ یادآوری نموده است که حاج شیخ فضل الله نوری - خواهرزاده و داماد استاد ما میرزای نوری، که در عهد سلطنت محمدعلی شاه قاجار در تهران پیشوای روحانی بود، و پدرش هم از امام جماعت‌های معتمد آن سامان در ۱۳۲۷ قمری به دار آویخته شد - کتابی نوشته است به نام «الصحیفه القائمة» که «الصحیفه المهدویه» نیز تعبیر می شود.

همچنین صاحب «الذریعه» در صفحه ۲۴ می فرماید: «الصحیفه المهدویه» در نیایشهای حضرت مهدی علیه السلام و از زبان آن حضرت است

۱. این پیشگفتار به تاریخ ۱۴۰۶ ه. ق. مربوط می شود و تا آن تاریخ تنها کتابی که در این رابطه در دسترس بود، کتاب «الصحیفه الهادیة و الثعلفة المهدیة» بود، که در سال ۱۳۱۸ ه. ق. توسط شیخ ابراهیم، فرزند شیخ محسن کاشانی تألیف شده بود، که با تقریظ مرجع والامقام آن اتمام، حضرت آیه الله حاج سید اسماعیل صدر علیه السلام در همان تاریخ به طبع رسید، و به سال ۱۴۰۵ ق. در قم انست و در سال ۱۴۰۸ ق. در بیروت تجدید طبع شده است. در این کتاب علاوه بر ادعیه، زیارت‌های صادره از ناحیه مقدسه نیز آمده است، از این رهگذر مؤلف آن را مستقل به شمار نیاورده و در پیشگفتار خود از آن نام نبرده است. «مصحح»

نه اینکه از پدران گرامیش نقل کند، و میرزا محمد فرزندی رجبعلی
تهرانی از گردآوری آن در تاریخ ۱۳۵۸ قمری فراغت یافته است.
اکنون تصمیم گرفتم به خواست و عنایت خداوند، این صحیفه را با
درخواست عاجزانه از صاحب نیایش - که جانم فدای او باد - در عالم
طبع و نشر فروزان گردانم:

«يَا أَيُّهَا الْغَرِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِسِضَاعَةٍ مُرْجَاةٍ
قَافٍ لَنَا الْكَئِيلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ»^۱
«هان، ای عزیز [فاطمه!] بر ما و خاندان ما رنج رسیده و
کالایی ناچیز آورده‌ایم، پس بر کن برای ما پیمانه را، و
تصدق کن بر ما که خدا تصدق کنندگان را پاداش می‌دهد».

۳. ما شیعیان خاندان محمد ﷺ و دوستداران اهل بیت ﷺ، با
نعمتهای گوناگون بهره‌مندیم و عنایات خداوندی از راههای متنوع
شامل حال ما گردیده:

گاهی از پرتو قرآن کریم روشنایی می‌گیریم و از هدایتگری آن،
راهنمایی می‌خواهیم و به رشته ناگستنی آن چنگ می‌زنیم.
گاهی احادیث پیامبر و فرموده‌های پیشوایان معصوم ﷺ دستگیرمان
می‌شود؛ و این روایات دقیقاً، تفسیر و توضیح قرآن کریم است.
گاهی از رهگذر زیارتنامه‌های رسیده از اهل بیت ﷺ بهره می‌بریم

۱. سوره یوسف، آیه ۸۸.

مانند زیارت جامعه کبیره، امین الله، وارث، عاشورا، اربعین و جز آنها که به انسان شرف و برتری و پرهیزکاری تلقین می‌کند.

و گاهی با نیایش و راز و نیاز مرهون عنایت خداوند می‌شویم، زیرا نیایشهایی که از اهل بیت علیهم‌السلام رسیده امانتهای گرانبها و تراوشهای رحمانی و جرقه‌هایی از بندگان برگزیده و نیک خداست، و نیایش برگشت پرتوهای قرآن از جانهای پاک است: «إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ»^۱ «سخنان پاک به سوی او بالا روند، و کردار نیک آن را بالا ببرد».

بویژه نیایش امام زمان علیه‌السلام که راز هستی و فرمانروای زمان و تنها بازمانده خدا در روی زمین است و همه چشمها به راه او ست، آن کس که جانم و جان جهانیان فدایش باد، پس این شما و این صحیفه و نیایشهای او.

مرکز تحقیقات کلامی و فقهی اسلامی

١

وَمَرْدَعَاهُ لِيَرْعَىٰ لِيَّ

دُعَاءُ الْفَرَجِ

اللَّهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطَاءُ وَانْقَطَعَ
الرَّجَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمَنَعَتِ السَّمَاءُ وَأَنْتَ الْمُشْتَغَانُ وَالْيَكُ
الْمُشْتَكَى، وَعَلَيْكَ الْمُعْوَلُ فِي الشَّدَةِ وَالرَّخَاءِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ قَرَضْتَ
عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَرَفْتَنَا بِذَلِكَ مَنَزَلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ
فَرَجاً غَاجِلاً قَرِيباً كَلِمَةِ الْبَصْرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ، يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ
يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ، اكْفِيَانِي فَإِنكُمَا كَافِيَانِي وَأَنْصُرَانِي فَإِنكُمَا
نَاصِرَانِي يَا مَوْلَانَا يَا صَاحِبِ الزَّمَانِ، الْأَمَانَ الْأَمَانَ الْأَمَانَ،
الْعَوْتَ الْعَوْتَ الْعَوْتَ، أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ،
السَّاعَةَ، الْعَجَلَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِمُحَمَّدٍ
وَالِهِ الطَّاهِرِينَ^١.

١. روى المحدث العجير الحاج ميرزا حسن التوري المتوفى ١٢٢٠ هـ. في كتاب جنة المأوى عن المفسر

نیایش آن حضرت برای فرج و درخواست گشایش

خدایا، آزمون سختی روی آورد، پنهان کاری از بین رفت، پرده برداشته شد، امید به نومییدی گرائید، زمین تنگ گردید، آسمان [از رحمت] بازداشته شد، تویاری کننده هستی، و شکوه‌ها به سوی توست، و در سختی و آسانی تکیه گاه تویی.

پروردگارا، درود بفرست بر محمد و خاندانش. پیشوایانی که فرمانبرداری از آنان را بر ما واجب فرمودی، و از این رهگذر ما را به مقام و منزلتشان آشنا ساختی، پس به خاطر ایشان به گره کار ما گشایشی عطا فرما، گشایشی زود و نزدیک، همانند چشم بر هم زدن، و بلکه کمتر از آن.

ای محمد و ای علی، ای علی و ای محمد، مرا کفایت کنید، حتماً شما کفایت کننده من هستید؛ و مرا یاری فرمائید، پس محققاً شما یاری کننده من هستید.

ای مولا و سرورم ای صاحب زمان؛ امانم ده؛ امانم ده؛ امانم ده؛ پناهم ده؛ پناهم ده؛ ایناهم ده؛ مرا دریاب؛ مرا دریاب؛ الآن؛ الآن؛ البشتاب؛ البشتاب؛ ای مهربانترین مهربانان، به خاطر محمد و خاندان پاک او.

الكبير ابي علي فضل بن الحسن الطبرسي المتوفى ٥٤٨ هـ. في كتابه كنوز النجاة قال علم مولانا صاحب الزمان عجل الله فرجه الشريف دعاء الفرج لابي الحسن محمد بن احمد بن ابي الليث الذي هرب مغالقة القتل والتجأ إلى مقابر قريش في بغداد فتجا ببركة هذا الدعاء.

وروى الشيخ محمد بن المصطفى من علماء القرن السادس في كتاب المزار الكبير، ص ١٩٦ أيضاً هذا الدعاء. وكذا الشيخ الشهيد محمد بن مكي المتوفى ٧٨٦ هـ. في كتاب المزار، ص ٦٢ والعلامة المجلسي المتوفى ١١١٠ هـ. في البحار، ج ١٠٢، ص ١١٩ عن الشيخ المفيد المتوفى ٤١٣ هـ. والشيخ الكفعمي المتوفى ٩٠٥ هـ. في المصباح ص ١٧٦.

وَمَرَدَعَاهُ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْمَغْرَقَةِ

اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ ، لَمْ أَعْرِفْ
نَبِيَّكَ . اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَبِيَّكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَبِيَّكَ ، لَمْ أَعْرِفْ
حُجَّتَكَ . اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي حُجَّتَكَ . فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ،
صَلَّيْتُ عَنْ دِينِي .

اللَّهُمَّ لَا تُؤْتِنِي مِيتَةً جَاهِلِيَّةً ، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي .
اللَّهُمَّ فَكُنَا هَدَيْتَنِي بِوَلَايَةِ مَنْ فَرَضْتَ طَاعَتَهُ عَلَى مِنْ وَلاَةٍ
أَمْرِكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، حَتَّى وَالَيْتُ وَلاَةَ أَمْرِكَ :
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا
وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ .

اللَّهُمَّ قَبِّضْنِي عَلَى دِينِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَلِيِّنْ قَلْبِي لَوْلِي
أَمْرِكَ وَعَافِنِي مَعَا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَتَبَيَّنْتَنِي عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ
أَمْرِكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ ، وَأَمْرَكَ

نیایش آن حضرت در معرفت و شناخت

خدایا، خودت را به من بشناسان، محققاً اگر خودت را به من شناسانی، پیامبرت را نخواهم شناخت، پروردگارا پیامبرت را به من بشناسان، [زیرا] اگر پیامبرت را نشناسم، حجت تو (امام) را نخواهم شناخت. بارالها حجت خودت را به من بشناسان، زیرا اگر حجت را نشناسانی از دین و آئینم گمراه می‌شوم؛ خداوند مرا مانند مرده‌های [دوران] جاهلیت تعمیران، و دلم را بعد از هدایت و راهنمایی ملغزان.

پروردگارا، همچنان که مرا هدایت فرموده‌ای بر ولایت کسی که فرمانبرداری او را برای من واجب شمرده‌ای، از ولایت و الیان امرت بعد از پیامبرت که درود تو بر او و آل او باد [این هدایت را باید از فرمان] من ولایت و الیان امر تو را به جان پذیرفتم که امیرالمؤمنین و حسن و حسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حجت قائم مهدی هستند، که درود تو بر همه آنان باد.

بارخدایا، مرا در دینت پابرجا نگهدار، و به فرمانبرداریت به کارگیر، و در پیشگاه ولی امرت دلم را نرم کن، و از آنچه [به وسیله آن] آفریده‌ات را آزموده‌ای معافم دار؛ و در اطاعت ولی امرت گامم را استوار بدار، آن کس که او را از مخلوق خویش پنهان کردی، و با اذن تو از مردم غیبت اختیار کرده، و چشم به راه فرمان توست.

يَنْتَظِرُ ، وَأَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ مُعْلَمٍ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِ
وَلَيْكَ فِي الْأَذْنِ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَكَشْفِ سِرِّهِ وَصَبْرِنِي عَلَى ذَلِكَ
حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَلْتَ وَلَا
اِكْشِفَ عَمَّا سَتَرْتَهُ وَلَا أَبْهَثَ عَمَّا كَتَمْتَهُ وَلَا أُنَازِعَكَ فِي تَذْيِيرِكَ
وَلَا أَقُولَ لِمَ وَكَيْفَ ، وَمَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَقَدْ امْتَلَأَتِ
الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَأَفْوَضَ أُمُورِي كُلُّهَا إِلَيْكَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا نَافِذَ الْأَمْرِ مَعَ
عِلْمِي بِأَنَّ لَكَ السُّلْطَانَ وَالْقُدْرَةَ وَالْبُرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْمَشِيئَةَ
وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى
وَلَيْكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ظَاهِرِ الْمَقَالَةِ ، وَاضِحِ الدَّلَالَةِ ، هَادِيًا
مِنَ الضَّلَالَةِ ، شَافِيًا مِنَ الْجَهَالَةِ ، وَابْرِزْ يَا رَبِّ مُشَاهِدَتَهُ وَثَبِّتْ
قَوَاعِدَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ تَقَرُّ عَيْنِهِ بِرُؤْيَيْهِ ، وَأَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ ،
وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ . اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَذَرَأْتَ وَبَرَأْتَ وَأَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ
بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ قَوْقِهِ وَمِنْ
تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ
وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ .

و تو دانا هستی بدون فراگیری از کسی، به هنگامی که برای [ظهور] ولیّ امر تو شایستگی دارد، تا او را اجازه فرمایی دستور خود را آشکار نماید و پرده را کنار بزند. بر این رویداد مرا شکیبایی ده، تا دوست نداشته باشم زودرسی آنچه را که دیر مقرر فرموده‌ای، و نه دیر شدن آنچه را که زودتر خواسته‌ای؛ و پرده برداری نکنم از آنچه پرده پوشی کرده‌ای، و کاوش نکنم از آنچه پنهان داشته‌ای، و در تصمیم و تدبیرت خرده گیری نداشته باشم؛ و نگویم چرا و چگونه و چه شده که ولیّ امر خدا آشکار نمی‌شود، در حالی که زمین از ستم پرگشته است. من همه کارهایم را به تو واگذار می‌نمایم.

خداوندا، درخواست من این است که ولیّ امرت را به من بنمایانی در حالی که ظهور نموده و دستورت را به اجرا درمی‌آورد. من می‌دانم فرمانروایی، نیرومندی، برهان، دلیل، خواست و اراده، حول و قوه از آن توست؛ پس این آرزوی من و همه مؤمنان را برآور، تا زیارت کنیم ولیّ تو را در حالی که گفتارش آشکار، دلالتش روشن، راهنمای از گمراهی، و شفا دهنده از بیماری نادانی باشد.

ای خدا، دیدار او را هویدا ساز، و پایگاههای او را استوار گردان، و ما را از کسانی قرار بده که دیده ما به دیدارش روشن گردد؛ و ما را برای خدمت به آن حضرت پا برجا [و آماده] کن، و در راه و روش او ما را بهمیران، و در زمرة او محصورمان بگردان.

پروردگارا، او را از شرّ و بدی هر آنچه آفریده‌ای، و بدیدار کرده‌ای، و هستی بخشیده‌ای، و ایجاد کرده‌ای، و نقش آفرینی فرموده‌ای، در پناه خودت نگهدار؛ و از پیش رو، و پشت سر، و سمت راست و چپ و از بالا و پائین نگهدارش باش، [از سنخ همان] حفاظت و نگهداری خودت که هر کسی را در بر بگیرد از بین نمی‌رود [او را حفاظت فرما]، و با حفظ و حراست او، [رسالت] پیامبرت و جانشین پیامبرت را محفوظ بدار.

اللَّهُمَّ وَمُدِّ فِي عُمُرِهِ وَزِدْ فِي أَجَلِهِ وَأَعِنِّهِ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ
وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَالْقَائِمُ
الْمُهْتَدِي الطَّاهِرُ التَّقِيُّ الزَكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ
الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ.

اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ
عَنَّا ، وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي
ظُهُورِهِ وَالِدُعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ ، حَتَّى لَا يَقْنَطُنَا طَوْلُ غَيْبَتِهِ
مِنْ قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيَقِينُنَا فِي قِيَامِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ . وَقَوِّ
قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى
وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوَسْطَى وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَتَبِيتُنَا
عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ
بِفِعْلِهِ ، وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَقَّعُنَا
وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ ، لَا شَاكِينَ وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ .
اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاحْذِلْ
خَاذِلِيهِ وَدَمِدِمِ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهَرَ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِثْ
بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الدُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ

بارخدایا، عمرش را طولانی کن، و بر دوران زندگی او بیفزای، و او را بر آنچه فرمانروایی و سرپرستی داده‌ای یاری فرما، و کرامت و شکوه او را روزافزون گردان؛ چرا که او راهنما، راه یافته، به پاخواسته، هدایت شده، پاکباز، پیکره تقوی، اسوه پاکی و پاکیزگی، راضی از خدا، خدا نیز از او راضی، بردبار، سپاسگزار و تلاشگر است.

بارالها، طولانی شدن دوران غیبت او و بی‌خبری ما از او را سبب زوال یقین‌مان مگردان، و [توفیقی ده که] یاد او، چشم به راهش بودن، ایمان به او، باور نیرومند به ظهور او، نیایش در حق او و درود بر او را فراموش نکنیم؛ تا طولانی بودن غیبتش ما را از ظهور و قیامش نومید نسازد، و باورمان در این مورد مانند باور ما به قیام پیامبرت، و دستاورد او از وحی و قرآن باشد.

دل‌هایمان را بر ایمان به او نیرومند بگردان، تا با کف با کفایت او ما را در مسیر هدایت و جایگاه شکوه‌مند و میانه‌ترین راه روانه سازی؛ و در فرمانبرداری او قدرتمند، و در پیروی او پا بر جایمان بگردان.

[بارخدایا] ما را در حزب او و در زمره یاران و یاوران او و از رضایت‌مندان به کارهایش قرار بده؛ و این باور را در زندگی و هنگام مرگ از ما بگیر؛ و در حالی ما را بمیران که شک و پیمان‌شکنی و تردید و تکذیبی بر این عقیده دامنگیرمان نشود.

پروردگارا، در فرج او تعجیل، و با تأیید [و نصرتی که وعده داده‌ای] یاریش فرما. یاوران او را یاری ده، و دشمنانش را خوار گردان، و ستیزه‌جویان و تکذیب‌کنندگان او را نابود بگردان؛ به برکت وجودش حق را آشکار، و ستم را ریشه کن فرما، و به وسیله او بندگان با ایمانت را از ذلت و خواری برهان؛ و با وجود او [مردم] شهرها را شاداب بگردان

وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَأَقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ ، وَذَلِّلْ بِهِ
الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ ، وَأَبْرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاسِكِينَ وَجَمِيعَ
الْمُخَالَفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ ، فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا
وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا ، حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَثِيرًا ، وَلَا تُبْقِيَ
لَهُمْ آثَارًا ، وَطَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَأَشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ
بِهِ مَا امْتَحَنَ مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بَدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغَيِّرْ مِنْ
سُنَّتِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا
عَوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ ، حَتَّى تُطْفِئَ بِعَذْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ .
فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنُصْرَةِ دِينِكَ
وَاصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ
وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَنَقَيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ .

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَيْمَةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شَيْعَتِهِ
الْمُتَتَجِبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ أَمَالِهِمْ أَفْضَلَ مَا يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا
خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ
غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ إِلَّا وَجْهَكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَعَيْبَةَ وَلِيِّنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ
عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ وَكَثْرَةَ عَدُونَا وَقِلَّةَ

و سرکشان کفر را از صفحه روزگار برانداز، و سران گمراهی را به وسیله او درهم شکسته و زورگویان و کافران را خوارگردان؛ و به دست او منافقان و پیمان شکنان و همه مخالفان و ملحدان را در خاور و باختر زمین و در دریا و خشکی و دشت و کوه نابود کن، تا احدی از آنان را باقی نگذاری، و نشانی از آنها باز نماند؛ شهرها را از لوث وجودشان پاک فرما، و سینه های بندگان را [با انتقام] از آنان شفا بخش.

و با [ظهور] او آنچه از آئین الهی تو از بین رفته تجدید کن، و با حاکمیت او آنچه از احکامات بدل شده و آنچه از سنت و راه و رسمت تغییر یافته اصلاح فرما، تا آئین تو باز گردد و با دست او تر و تازه و درست، و بدون کژی و بدعت گردد، تا با عدل و داد او، آتش [بر پا شده] کافران را خاموش سازی.

محققاً او بنده توسست و او را برای خودت خالص گردانیده ای، و برای یاری آئینت برگزیده ای، و با دانش خودت گرامی داشته ای، و از گناهان معصومش ساخته ای، و از عیبها مبرا نموده ای، و بر نهانها و پنهانیها آگاهی ساخته ای، و بر وی انعام فرموده ای، و از پلیدی پاکیزه و از آلودگی دورش ساخته ای.

خدایا، بر او و بر یدران و پیشوایان پاکش، و بر پیروان برگزیده شان درود فرست، و آنان را به برترین آرزوهایشان برسان؛ و این عرض درود ما را از هر شک، شبهه، ریا و شهرت طلبی خالص و ناب گردان، تا منظوری جز تو و خواستی سوای وجه تو نداشته باشیم.

بارالها، به خاطر فقدان پیامبرمان، غیبت فرمانروایمان، سرسختی زمانه بر ما، وقوع فتنه ها و آزمایشها، همدستی دشمنان علیه ما، فزونی کینه توزان بر ما و کمی افرادمان به تو شکایت می کنیم؛

عَدَدِنَا . اللَّهُمَّ فَفَرِّجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ
وَأَمَامَ عَذْلٍ تُظْهِرُهُ ، إِلَهَ الْحَقِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لَوْلِيكَ فِي إِظْهَارِ عَذْلِكَ فِي عِبَادِكَ
وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةً إِلَّا
قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا
هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا إِلَّا فَالَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكَلَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا
نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتَهُ وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَارْمِهِمْ يَا
رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْنَهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَبَأْسِكَ الَّذِي لَا
تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَذِّبْ أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِبَدِّ وَلِيكَ وَأَيْدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ .

اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيكَ وَحُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ
كَادَهُ ، وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَاجْعَلْ ذَايِرَةَ السُّوءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ
سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُمْ مَادَّتَهُمْ وَأَزْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ
وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشَدِيدَ عَلَيْهِمْ عَذَابِكَ وَأَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ
وَالْعَنَّهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنَهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ
وَأَضْلِهِمْ نَارًا وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَضْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ ، فَإِنَّهُمْ
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ .

ای خدا، گره از کار ما بگشای با پیروزی زودرس و یاری آسان و پیشوای دادگری که آشکارش می‌کنی؛ ای معبود حق و ای پروردگار جهانیان.

پروردگارا، از درگاهت درخواست می‌کنیم که به ولیّ خودت اجازه فرمایی آشکار نمودن عدل تو در میان بندگان، و کشتن دشمنان تو در سرزمین خودت؛ تا اساس و پایه ستم را بشکنی و برکنی، و هر بنیانی را نابود سازی، و هر نیرویی را سست گردانی، و هر تکیه گاهی را ویران کنی، و هر بزرگوار را بی اثر، و هر سلاحی را کند گردانی، و هر پرچمی را سرنگون، و هر قهرمانی را هلاک، و هر سپاهی را خوار و زبون گردانی.

ای خدا، آنها را با سنگ کوبنده مات سنگباران کن، و با شمشیر برآنت و عقوبتی که از مردمان ستمکار باز نمی‌داری نابودشان گردان؛ و دشمنان خود [و دینت] و پیامبرت را با دست ولیّ خویش و بندگان با ایمانت کفر بده.

بارالها، ولیّ و حجتّ خویش را در زمین خودت از بیم دشمنش ایمن بدار، و حیلۀ هر که به او حیلۀ گری کند به خودش بازگردان، و هر کس به او نیرنگ بزند نیرنگش بزن، و همه بدی‌ها را به بدخواهان او قرار بده، و اساس همه آنها را از حضرتش قطع گردان، و به برکت وجودش دل‌هایشان را بترسان، و گام‌هایشان را بلرزان، و آشکار و ناگهانی گرفتارشان فرما.

[خدایا] کيفرت را برایشان سخت گردان، و در میان بندگان برای آنها ذلت و خواری بده، و در بلاد خود برایشان لعنت نثار کن، و در پست‌ترین آتشت جایشان ده، و سخت‌ترین عذابت را بر آنان فرود آور، و به آتش سرازیرشان کن، و گورهای مردگان آنها را پر از آتش کن، و حرارت آتشت را بر آنان بپاشان، چرا که ایشان نماز را تباه کردند، و از شهوت‌ها پیروی نمودند و بندگان تو را به خواری کشیدند.

اللَّهُمَّ وَآخِي بَوَلِيَّكَ الْقُرْآنَ وَآرِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا لَا ظُلْمَةَ فِيهِ
وَآخِي الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوُغِيرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ
الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعْطَلَةَ وَالْأَحْكَامَ
الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ. وَاجْعَلْنَا يَا
رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَمَقَوِيَّةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَالرَّاضِينَ
بِفِعْلِهِ وَالْمُسْلِمِينَ لِأَحْكَامِهِ وَمِمَّنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى التَّقِيَّةِ مِنْ
خَلْقِكَ أَنْتَ يَا رَبِّ الَّذِي تَكْشِفُ الضُّرَّ وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا
دَعَاكَ وَتُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَانْشِفِ الضُّرَّ عَنْ وَلِيِّكَ وَاجْعَلْهُ
خَلِيفَتَكَ فِي أَرْضِكَ كَمَا صَيَّغْتَ لَهُ.

اللَّهُمَّ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا
تَجْعَلْنِي مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
الْحَقِّ وَالْعَقِيظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
ذَلِكَ فَأَعِزَّنِي. وَاسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزًا عِنْدَكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ. آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ١.

١. رَوَى الشَّيْخُ الصَّدُوقُ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ يَاقُوتَةَ الْقُنِّي الْمَتْوَقِيُّ ٨٣٨١. فِي كِتَابِ

بارخدا یا، با وجود ولایت قرآن را زنده کن، و فروغش را که [هیچ نقطه] تاریکی در آن نباشد برای همیشه به ما نشان بده، و به برکت او دل‌های سرده را زنده و سینه‌های دردمند را شفا ده، و خواسته‌های گوناگون را به وسیله او بر محور حق گرد هم آور، و با کف با کفایتش مجازات‌های به جا مانده و احکام متروک مانده را بر پای دار، تا هیچ حقّی نماند جز اینکه آشکار، و هیچ عدل و دادی نماند جز اینکه درخشان شود. ای خدا، ما را از یاوران آن حضرت و تقویت‌کنندگان حکومتش و فرمانبرداران دستورش و خشنودان از رفتارش و تسلیم‌شوندگان فرمانهایش و از کسانی که نیازمند تقیّه نبوده و از خلق تو بی‌مناک نیستند قرار بده.

تو آن خدایی هستی که بدی را بر طرف می‌نمایی، و هنگامی که بیچاره‌ای تو را بخواند پاسخ می‌دهی و از گرفتاری بزرگ نجات می‌دهی؛ پس هرگز ندی را از ولیّ خویش بر طرف نما، و او را چنانکه تضمین کرده‌ای در زمینت خلیفه قرار ده. پروردگارا، ما را از دشمنان و کینه‌توزان و اهل خشم بر آل محمد قرار مده، من از این حال به تو پناه می‌برم پس پناهم بده؛ و باز از تو پناهندگی می‌خواهم، پس مرا در پناهت نگهدار.

خدایا بر محمد و خاندانش درود فرست، و مرا به برکت آنان در دنیا و آخرت در نزد خودت رستگار و از مقربان درگاهت قرار بده؛ دعایم را ای خدای جهانیان قبول فرما.

کمال‌الدین و تمام النعمه ص ۵۱۲ و کذا السید ابن طاووس رضی‌الدین علی بن موسی بن جعفر المتوفی ۶۶۲ هـ. فی کتاب جمال الأسبوع ص ۵۲۲ عن جدّه الاعلیّ لأئمّه شیخ الطائفة محمد بن الحسن الطوسی المتوفی ۷۶۰ هـ. فی کتابه مصباح المتعبد ص ۲۱۱ و الملامه المجلسی فی البحار ج ۹۵، ص ۳۲۷ و ج ۵۳، ص ۱۸۷ بعنوان التوقع والبلد الامین ص ۳۰۶ رووا أنّ الشیخ السمری أَمَلَنَ هَذَا الدُّعَاءَ عَلَیْ ابْنِ عَلِیِّ مُحَمَّدِ بْنِ هَمَامِ الْبَغْدَادِیِّ الَّذِیْ وَلَدَ بِدُعَاءِ الْإِمَامِ ابْنِ مُحَمَّدٍ الْعَسْکَرِیِّ عَلَیْهِ السَّلَامُ لِقَرَأِهِ وَدَعَا بِهَذَا الدُّعَاءِ فِی غِیْبَةِ الْقَائِمِ عَجَّلَ اللَّهُ فَرَجَهُ الشَّرِیفُ وَالظَّاهِرُ أَنَّ الْعَمْرَیَّ هَذَا هُوَ عُثْمَانُ بْنُ سَعْدِ النَّائِبِ الْخَاصِ الْأَوَّلِ لِعَوْلَانَا الْحَبِیَّةِ أَرْوَاحُنَا لَهُ الْفِدَاءُ وَالْمَعْمُودُ مِنَ التَّوَابِ عِنْدَ التَّنْقِیلِ إِذَا لَمْ یَسْتَوْا الْمَقُولَ عَنْهُ أَنَّهُ التَّوَقُّعُ وَمِنَ النَّاحِیَةِ الْمَقْدَسَةِ لَا تَهْمُ لَمْ یَخْتَرَعُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ شَيْئاً.

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ التَّوْحِيدِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِمَعَانِیْ جَمِیْعِ مَا یَدْعُوْكَ بِهٖ وُلَاةُ اَمْرِكَ
 اَلْمَامُوْنُوْنَ عَلٰی سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُوْنَ بِاَمْرِكَ الْوَاصِفُوْنَ لِقُدْرَتِكَ
 الْمُعْلِنُوْنَ لِعَظَمَتِكَ ، اَسْئَلُكَ بِمَا نَطَقَ فِیْهِمْ مِنْ مَّشِیَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ
 مَعَادِنَ لِكَلِمَاتِكَ وَاَزْكَانَا لِتَوْحِيدِكَ وَاٰیَاتِكَ وَمَقَامَاتِكَ الَّتِیْ
 لَا تُعْطِیْلُ لَهَا فِیْ كُلِّ مَكَانٍ یَعْرِفُكَ بِهَا مَنْ عَرَفَكَ لَا فَرْقَ بَیْنَكَ
 وَبَیْنَهُمْ اِلَّا اَنَّهُمْ عِبَادُكَ وَخَلْقُكَ ، فَتَقْطَعُهَا وَرَتْقُهَا بِیَدِكَ ، بِذَوِّهَا
 مِنْكَ وَعَوْدُهَا اِلَیْكَ اَعْضَادٌ وَاَشْهَادٌ وَمُنَاةٌ وَاَذْوَادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوَادٌ
 فِیْهِمْ مَلَأَتْ سَمَائُكَ وَاَرْضُكَ ، حَتّٰی ظَهَرَ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ،
 فَبِذَلِكَ اَسْئَلُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقَامَاتِكَ وَعَلَامَاتِكَ
 اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَنْ تَزِیْدَنِّیْ اِیْمَانًا وَتَثْبِیْتًا ، یَا بَاطِنًا
 فِیْ ظُهُورِهِ وَظَاحِرًا فِیْ بُطُوْنِهِ وَمَكْنُوْنِهِ ، یَا مُفَرِّقًا بَیْنَ الشُّوْرِ
 وَالدِّیْجُوْرِ ، یَا مُؤَصِّفًا بِغَیْرِ كُنْهِهِ وَمَعْرُوفًا بِغَیْرِ شَبْهِهِ ، حَادًّا كُلَّ
 مَخْدُوْدٍ وَشَاحِدًا كُلَّ مَشْهُوْدٍ وَمَوْجِدًا كُلَّ مَوْجُوْدٍ وَمُخْصِیًّا كُلَّ

نیایش توحید آن حضرت در هر روز از ماه رجب

پروردگارا، من از تو مسئلت دارم به معناهای تمامی آنچه والیان امرت (ائمه معصومین علیهم السلام) تو را با آن می خوانند و [به وسیله آن با تو] راز و نیاز می کنند، آنان امانتداران راز تو، نوید دهندگان فرمان تو، بیانگران توانایی تو و فریادگران عظمت تو می باشند.

از تو درخواست می کنم به آنچه که از خواست تو در مورد آنان سخن رفته، و [به خاطر آن] ایشان را کانونهای سخنان خودت، و پایه های استوار یکتا شناسی، و نشانه های خود، و جایگاههای بلندت که تعطیل بردار نیست، در هر مکانی قرار دادی، [ویژگیهایی] که هر که بخواهد تو را بشناسد با آن ویژگیها می شناسد.

میان تو و ایشان تفاوتی نیست، جز اینکه ایشان بنده و آفریده تو هستند، و پیوستگی و پراکندگی آنها به دست توست؛ آغازشان از تو و برگشتشان به سوی توست؛ آنان باوران، گواهان، حامیان، مدافعان، حافظان و پیشروانی هستند که آسمان و زمین خویش را [به خاطر وجود آنان از مخلوقات] برگردی، تا آشکار شد که جز تو خدایی نیست.

پس به این حقیقت، و به جایگاههای والای بخشایشت، و به پایگاهها و نشانه های ت، درخواست می کنم که بر محمد و خاندانش درود فرستی، و بر باور و پایداری من بیفزایی.

ای آنکه در اوج پیدایی پنهانی، و ای آنکه در پنهانی پیدایی، ای جدا سازنده میان روشنایی و تاریکی، ای توصیف شده بدون شناخت ذات، و ای شناخته شده بی همانند، ای محدود کننده هر چیز نهایت پذیر، و بیننده هر چیز قابل رؤیت، و به وجود آورنده هر موجود، و شمارشگر هر شمارش پذیر،

مَعْدُودٍ وَفَاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ، لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ، أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ
وَالْجُودِ، يَا مَنْ لَا يُكَيِّفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيِّنُ بِأَيْنٍ يَا مُخْتَجِباً عَنْ
كُلِّ عَيْنٍ يَا دَيُّمُومُ يَا قَيُّومُ وَعَالِمُ كُلِّ مَعْلُومٍ، صَلِّ عَلَى عِبَادِكَ
الْمُنْتَجِبِينَ وَبَشْرِكَ الْمُخْتَجِبِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَالْبَهَمِ
الصَّاقِبِينَ الْحَاقِقِينَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا رَجَبِ الْمَرْجَبِ
الْمُكَرَّمِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ
وَأَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِأَسْوَأِ الْأَعْظَمِ
الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَعَلَى اللَّيْلِ
فَاطْلَمَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ وَاعْفِصْنَا مِنَ الذُّنُوبِ
خَيْرَ الْعِصَمِ وَاكْفِنَا كَوَافِي قَدْرِكَ وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِحُسْنِ نَظَرِكَ وَلَا
تَكِلْنَا إِلَى غَيْرِكَ وَلَا تَمْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَبَارِكْ لَنَا فِيمَا كَتَبْتَهُ لَنَا
مِنْ أَعْمَارِنَا وَأَصْلِحْ لَنَا خَبِيئَةَ أَسْرَارِنَا وَأَعْطِنَا مِنْكَ الْأَمَانَ
وَأَسْتَعْمِلْنَا بِحُسْنِ الْإِيمَانِ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ الصِّيَامِ وَمَا بَعْدَهُ مِنَ
الْأَيَّامِ وَالْأَعْوَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ١.

١. رَوَى الشَّيْخُ الْكَلْبُكِيُّ فِي الْمَصْبَاحِ، ص ٥٢٩ عَنْ ابْنِ عِيَّاشٍ قَالَ: خَرَجَ عَلَيَّ مَدِ الشَّيْخُ أَبِي جَعْفَرٍ
مُحَمَّدُ بْنُ عَثْمَانَ بْنِ سَعِيدٍ مِنَ النَّاحِيَةِ الْمُقَدَّسَةِ دُعَاءَ لِكُلِّ يَوْمٍ مِنْ رَجَبٍ. وَالشَّيْخُ ابْنُ طَاوُوسٍ فِي
الْأَقْبَالِ ص ٦٢٦، وَالشَّيْخُ حَسَنُ الشَّعْرَازِيُّ الْمُسْتَشْهِدُ سَنَةَ ٨١٢٠٠. فِي كِتَابِهِ: كَلِمَةُ الْأَمَامِ الْمَهْدِيِّ
(عَلَيْهِ السَّلَامُ) ص ٢٦٥ وَالْبَلَدُ الْأَمِينُ ص ١٧٩.

و گم کننده هر گمشده؛ جز تو کسی سزاوار پرستش و دارای بزرگواری و بخشش نیست.

ای آنکه به هیچ گونه کیفیت نیایی، و در هیچ مکانی جایگاه نپذیری، ای پرده نشین از دیدار دیده‌ها، ای [وجود] دائمی و جاودانه و ای سرپرست پا بر جا، و ای دانای همه دانسته‌ها، درود فرست بر بندگان برگزیده‌ات، و آدمهای پنهان‌پذیر و گمنامت، و فرشتگان نزدیک بارگاهت، و سواران صف کشیده دور و برت.

در این ماه رجب شکوهمند با کرامت و ماههای محترم پس از آن، به ما برکت عطا فرما، و نعمتها را بر ما سرشار کن، و سهمیه‌های ما را در آن فزونی بخش، و سوگند ما را در آن نیکو گردان؛ به حق نام بسیار بسیار بزرگ و والا و گرامیت، که چون به روز نهادی روشن شد، و بر شب قرار دادی تاریک شد.

[پروردگارا] ببخشای بر ما آنچه را تو میدانی از ما و ما نمی‌دانیم، و ما را نگهدار از گناهان به [وسیله] بهترین بازدارنده‌ها، و ما را با تقدیرهای کفایت کننده‌ات کفایت کن، و با نگاه نیکت بر ما منت گذار، و ما را به غیر خودت وامگذار، و ما را از خیر و برکت باز مدار، و در آنچه عمر و زندگی برای ما نوشته‌ای برکت عطا فرما، و رازهای پوشیده ما را نیکو بگردان، و از جانب خود به ما امان بده، و ما را با باور نیکو به کار گیر، و ما را به ماه روزه‌داری و روزها و سالهای پس از آن برسان؛ ای خدای دارای جلالت و بزرگواری.

وَمَزِيدُ غَايَةِ الرَّحْمَةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْقَلَوِيِّ الْمِضْرِيِّ

رَبِّ مَنْ ذَا الَّذِي دَعَاكَ فَلَمْ تُجِبْهُ وَمَنْ ذَا الَّذِي سَأَلَكَ فَلَمْ تُعْطِهِ
وَمَنْ ذَا الَّذِي نَاجَاكَ فَخَيَّبْتَهُ أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَبْعَدْتَهُ ، وَرَبِّ هَذَا
فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ مَعَ عِنَادِهِ وَكُفْرِهِ وَغُتُوهِ وَإِذْغَانِهِ الرُّبُوبِيَّةَ
لِنَفْسِهِ وَعِلْمُكَ بِأَنَّهُ لَا يَتُوبُ وَلَا يَرْجِعُ وَلَا يَتُوبُ وَلَا يُؤْمِنُ
وَلَا يَخْشَعُ ، اسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائَهُ وَأَعْطَيْتَهُ سُؤْلَهُ كَرَمًا مِنْكَ وَجُودًا
وَقَلَّةً مِقْدَارٍ لِمَا سَأَلَكَ عِنْدَكَ مَعَ عَظَمَةِ عِنْدِهِ أَخْذًا بِحُجَّتِكَ عَلَيْهِ
وَتَأْكِيدًا لَهَا حِينَ فَجَّرَ وَكَفَّرَ وَاسْتَطَانَ عَلَى قَوْمِهِ وَتَجَبَّرَ
وَبِكْفَرِهِ عَلَيْهِمْ افْتَحَرَ وَبِظُلْمِهِ لِنَفْسِهِ تَكَبَّرَ وَبِحُلُمِكَ عَنْهُ
اسْتَكْبَرَ ، فَكَتَبَ وَحَكَّمَ عَلَى نَفْسِهِ جُزَاءً مِنْهُ أَنْ جَزَاءَ مِثْلِهِ أَنْ
يُغْرَقَ فِي الْبَحْرِ فَجَزَيْتَهُ بِمَا حَكَّمَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ .

إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ مُعْتَرِفٌ لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ
مُقِرٌّ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ خَالِقِي لَا إِلَهَ لِي غَيْرُكَ وَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ
مُوقِنٌ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّي وَإِلَيْكَ مَرَدِّي وَإِلَيَّابِي غَالِمٌ بِأَنَّكَ عَلَى كُلِّ

نیایش علوی مصری آن حضرت

خدایا، چه کسی با تو نیایش کرد ولی تو او را نپذیرفتی، و چه کسی از تو مسئلت کرد و درخواست نمود ولی تو عطا نفرمودی، و چه کسی با توبه راز و نیاز پرداخت اما تو نومیدش ساختی؛ و یا تقرب جست و به تو نزدیک شد ولی او را دور ساختی؟

بارالها، این فرعون دارای چهارمیخ‌های شکنجه بود همراه با لجابت، کفرورزی، نافرمانی و ادعای خدایی برای خود؛ و تو می‌دانستی که وی بازگشت نمی‌کند و بر نمی‌گردد و ایمان نمی‌آورد و خاضع و خاشع نمی‌شود، اما دعایش را با بزرگواری و بخشش خود اجابت فرمودی و خواسته‌اش را برآوردی، با اندک بودن خواسته‌اش نزد تو، و بزرگی آن نزد وی؛ تا [با این اجابت] دلیلی بر علیه او داشته، و تأکید برای هنگامی که گناه کرد و کفر ورزید، و بر مردمش برتری جست و زورگویی نمود؛ و [یا هنگامی که] با کفر ورزیدنش، بر آنان خودستایی نمود، و با ستم به خویشان مرتکب خود بزرگ‌بینی شد، و به سبب پردباری تو درباره او، به خود برتری‌بینی دچار گردید، و با جرأت و جسارتش علیه خود حکم کرد، و کیفر [فردی] مانند او غرق شدن در دریاست؛ پس کیفر دادی او را با آنچه خود علیه خویش حکم نمود.

پروردگارا، من بنده تو و فرزند بنده و کنیز توام، به بندگی تو اقرار دارم و اعتراف می‌کنم که تحقیقاً تو خدا و آفریدگار من هستی، و معبودی جز تو برای من نیست، و غیر از تو پرورش دهنده‌ای ندارم؛ و یقین دارم که تو پروردگارم بوده‌ای و بازگشتم به سوی توست؛ می‌دانم که تو حتماً بر هر کاری توانایی،

شَيْءٍ قَدِيرٌ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِكَ وَلَا
رَادَّ لِقَضَائِكَ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَمْ تَكُنْ مِنْ شَيْءٍ
وَلَمْ تَكُنْ عَنْ شَيْءٍ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ الْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ
وَالْمُكَوَّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِتَقْدِيرٍ وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَذَلِكَ كُنْتَ وَتَكُونُ وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ
سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَلَا تُوصَفُ بِالْأَوْهَامِ وَلَا تُدْرَكُ بِالْحَوَاسِ وَلَا تُقَاسُ
بِالْمُقْيَاسِ وَلَا تُشَبَّهُ بِالنَّاسِ وَأَنَّ الْخَلْقَ كُلَّهُمْ عِبِيدُكَ وَأَمَّا أَنْتَ
أَنْتَ الرَّبُّ وَنَحْنُ الْمَرْبُوبُونَ وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَنَحْنُ الْمَخْلُوقُونَ
وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَنَحْنُ الْمَرْزُوقُونَ.

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي إِذْ خَلَقْتَنِي بَشَرًا سَوِيًّا وَجَعَلْتَنِي غَنِيًّا
مَكْفِيًّا بَعْدَ مَا كُنْتُ طِفْلًا صَبِيًّا تَقْوَتَنِي مِنَ الشَّيْءِ لَبَنًا مَرِيًّا
وَعَذَّبْتَنِي غَدَاءَ طَيِّبًا هَنِينًا وَجَعَلْتَنِي ذَكَرًا مِثْلًا سَوِيًّا فَلَكَ
الْحَمْدُ حَمْدًا إِنْ عُدَّ لَمْ يُحْصَ وَإِنْ وُضِعَ لَمْ يَتَسَعِ لَهُ شَيْءٌ حَمْدًا
يَقُوقُ عَلَى جَمِيعِ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَيَعْلُو عَلَى حَمْدِ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَفْخُمُ وَيَعْظُمُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَكُلَّمَا حَمَدَ اللَّهُ شَيْءً .

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ
وَزِينَةَ مَا خَلَقَ وَزِينَةَ أَجَلِ مَا خَلَقَ وَبُورِينَ أَحَقِّ مَا خَلَقَ وَيَعْدُو

هر چه بخواهی انجام می‌دهی، و به آنچه اراده فرمایی حکم می‌کنی، [تا آنجا که] برای فرمان تو بازخواست کننده‌ای نیست، و حکم تو را رد کننده‌ای نمی‌باشد، و تو آغاز و انجام و آشکار و نهان هستی.

تو از چیزی به وجود نیامده‌ای و از چیزی جدا نشده‌ای، پیش از همه چیز بوده‌ای و بعد از همه چیز خواهی بود، و هستی دهنده همه چیز هستی، و همه چیز را حساب شده آفریدی، و تو بینا و شنوایی.

من گواهی می‌دهم که حقیقتاً تو این چنین بوده و خواهی بود؛ تو زنده و پابرجایی و تو را چرت و خواب فرا نمی‌گیرد؛ با وهم و خیال وصف نمی‌شوی، و حواس تو را درک نمی‌کند، و با مقیاس و معیار قابل مقایسه نیستی، و به مردم تشبیه نمی‌شوی؛ همه مردم بندگان و کنیزان تو اند، و تو پروردگار و ما پرورش یافتگان تو ایم؛ تو آفریدگار و ما آفریده‌های تو، و تو روزی دهنده و ما روزی خواران تو ایم.

پس سپاس برای تو ست ای خدای من، که مرا انسانی آراسته آفریدی، و پس از آنکه کودک و نوجوان بودم مرا بی‌نیاز و کفایت شده گردانیدی؛ از پستان شیر گوارا روزیم دادی، و با خوراک پاک و گوارا تغذیه‌ام نمودی، و مرا مردی نمونه و آراسته قرار دادی.

سپاس برای تو ست سپاسی که اگر بر شمرده شود به شمارش در نیاید، و اگر [به جایی] واگذار شود هیچ چیز گنجایش آن را ندارد؛ سپاسی که از تمام سپاس سپاسگزاران برتر، و از سپاس همه چیز بالاتر باشد، و بر همه اینها و هر چیزی که سپاسگری خدا را سپاس گفته، برتری و بالاتری داشته باشد.

ستایش خدا را، آن ستایشی که خود دوست دارد بدان ستایش گردد؛ سپاس خدای را به شمار آنچه آفریده، و به سنگینی آنچه آفریده، و به سنگینی بزرگترین و سبکترین چیزی که آفریده، و به شمار بزرگترین

أَصْغِرَ مَا خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ حَتَّى يَرْضَى رَبُّنَا وَبَعْدَ الرِّضَا وَاسْتَلَّهُ
أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَأَنْ يَحْمَدَ لِي
أَمْرِي وَيَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ .

إِلَهِي وَإِنِّي أَنَا أَدْعُوكَ وَاسْتُلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَفْوَتُكَ
أَبُونَا آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ مُسَيءٌ ظَالِمٌ حِينَ أَصَابَ الْخَطِيئَةَ
فَغَفَرْتَ لَهُ خَطِيئَتَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ
قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
خَطِيئَتِي وَتَرْضَى عَنِّي فَإِنْ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فَاعْفُ عَنِّي فَإِنِّي مُسَيءٌ
ظَالِمٌ خَاطِئٌ غَاصٍ وَقَدْ يَغْفُو السَّيِّدُ عَنْ عَبْدِهِ وَلَيْسَ بِرَاضٍ عَنْهُ
وَأَنْ تُرَضِيَ عَنِّي خَلْقَكَ وَتُمِيطَ عَنِّي حَقِّكَ .

إِلَهِي وَاسْتُلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَجَعَلْتَهُ صِدِّيقاً نَبِيّاً وَرَفَعْتَهُ مَكَاناً عَلِيّاً وَاسْتَجَبْتَ دُعَاةَ وَكُنْتَ
مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
مَأْبَى إِلَى جَنَّتِكَ وَمَحَلِّي فِي رَحْمَتِكَ وَتُسْكِنَنِي فِيهَا بِعَفْوِكَ
وَتُزَوِّجَنِي مِنْ حُورِهَا بِقُدْرَتِكَ يَا قَدِيرُ .

إِلَهِي وَاسْتُلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي
مَغْلُوبٌ فَأَنْتَ صَبْرٌ فَفَتَحْتَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ وَفَجَّرْتَ

و کوچترین چیزی که آفریده است.

سپاس برای خداست تا آنجا که خدای ما خشنود گردد و [سپاس برای خداست حتی] پس از خشنودی او؛ از او درخواست می‌کنم که درود فرستد بر محمد و خاندان محمد، و پیامزد گناه مرا، و این کار مرا مورد پسند قرار دهد؛ و [درخواست می‌کنم که] توبه و بازگشت مرا بپذیرد، [زیرا] که حتماً و حقاً او توبه‌پذیر و مهربان است.

بارخدایا تو را می‌خوانم و از تو مسئلت دارم به آن نامت که برگزیده‌ی تو - پدر ما آدم ﷺ - هنگام احساس گناه و ستم و خطا تو را بدان نام خواند، پس خطای او را بخشیدی و توبه‌اش را پذیرفتی و دعایش را مستجاب فرمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و خطایم را بر من ببخشی و از من خشنود شوی؛ و اگر از من خشنود نیستی مرا ببخش، چون من آلوده، ستمکار، خطاکار و گنهکار هستم؛ [همانا] گاهی مولا و سرور با اینکه از برده‌اش خشنود نیست او را عفو می‌کند؛ و [درخواست می‌نمایم که] آفریدگانت را هم از من خشنود گردانی، و حق خودت را از من بزدایی و بشویی.

خدای من، تو را می‌خوانم به آن نامت که ادریس ﷺ تو را بدان نام خواند، و او را بسیار راستگو و پیامبر قرار دادی، و او را بلند مرتبه فرمودی، و دعایش را مستجاب نمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و بازگشت مرا بر بهشت خودت مقرر فرمایی، و جایم را در [جوار] رحمت خود [قرار داده]، و باگذشت خود مرا در آنجا ساکن گردانی، و ای قادر، با قدرت خود از حوریان آنجا مرا تزویج کن.

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که نوح ﷺ تو را بدان نام خواند، هنگامی که: «پروردگارش را ندا در داد که من شکست خورده‌ام، یاریم کن؛ پس ما درهای آسمان را گشودیم با آب سیل آسا، و شکافتیم

الْأَرْضَ عِيُونًا قَالَتْقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قَدِرَ وَنَجَّيْتَهُ عَلَى ذَاتِ
 الْوَاحِ وَدُسِّرَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَائِهِ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّبَنِي مِنْ ظُلْمٍ مَنْ يُرِيدُ
 ظُلْمِي وَتَكُفَّ عَنِّي بِأَسْ مَنْ يُرِيدُ هَضْمِي وَتَكْفِيفِي شَرِّ كُلِّ
 سُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوِّ قَاهِرٍ وَمُسْتَحِفٍّ قَادِرٍ وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ وَكُلِّ
 شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَإِنْسِي شَدِيدٍ وَكَيْدِ كُلِّ مَكِيدٍ يَا حَلِيمُ يَا وَدُودُ.
 إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ صَالِحٌ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْخَسَفِ وَأَعْلَيْتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَاسْتَجَبْتَ دُعَائِهِ
 وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تُخَلِّصَنِي مِنْ شَرِّ مَا يُرِيدُنِي أَغْدَانِي بِهِ وَسَمْنِي بِهِ حُسَادِي
 وَتَكْفِيفِيهِمْ بِكَفَايَتِكَ وَتَتَوَلَّانِي بِوَلَايَتِكَ وَتَهْدِي قَلْبِي بِهَدَاكَ
 وَتُوَيِّدُنِي بِتَقْوَاكَ وَتُبَصِّرَنِي بِمَا فِيهِ رِضَاكَ وَتُغْنِيَنِي بِغِنَاكَ يَا حَلِيمُ.
 إِلَهِي وَاسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَخَلِيلُكَ
 إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، حِينَ أَرَادَ نُمُودُ الْقَاهَةِ فِي النَّارِ فَجَعَلْتَ لَهُ
 النَّارَ بَرْدًا وَسَلَامًا وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائِهِ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَرِّدَ عَنِّي حَرَّ نَارِكَ وَتُطْفِئَ
 عَنِّي لَهَبَهَا وَتَكْفِيفِي حَرَّهَا وَتَجْعَلَ نَائِرَةَ أَغْدَانِي فِي شِعَارِهِمْ

زمین را با چشمه‌هایی، پس به هم پیوست آب‌ها به دستوری که مقدر شده بود، و سوارش کردیم بر [مرکبی ساخته شده از] تخته‌ها و میخ‌ها «پس درخواست وی را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از ستم هر کسی که می‌خواهد به من ستم کند برهانی، و هیبت و شوکت هر کسی که می‌خواهد مرا در هم شکند از من باز داری، و از شر هر شاه ستمگر، دشمن خشمگین، خوار شمرنده توانا، زورگوی لجباز، شیطان سمج، انسان سختگیر و حیله هر حیله‌گر مرا کفایت کنی؛ ای بردبار مهربان.

خداوندا، از تو مسئلت دارم به آن نامت که بنده و پیامبر تو صالح علیه السلام تو را بدان نام خواند، و او را از فرورفتن در زمین رهانیدی و بر دشمنش برتری دادی، و دعایش را مستجاب نمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از شر خواسته دشمنانم، و آنچه حسودانم می‌خواهند نجاتم دهی؛ و مرا با پشتیبانی خود از کفایت آنان برهانی، و با سرپرستی خود سرپرست من باشی، و با راهنمایی خود دلم را راهنمایی کنی، و با نگهداری خود یاریم فرمایی، و آنچه خشنودی تو در آن است نشانم دهی، و با بی‌نیازی خود بی‌نیازم گردانی؛ ای بردبار.

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و پیامبر و دوست تو ابراهیم علیه السلام - هنگامی که نمرود می‌خواست او را در آتش بیاندازد - تو را بدان نام خواند، و آتش را برای وی خنک و سلامت مقرر فرمودی و دعای او را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد، و خاندان محمد، و بر من سرد گردانی سوزش آتش را، و زبانه‌های آن را برابم خاموش گردانی، و مرا از گرمای آن نگهداری؛ [خدایا] شعله‌های [برافروخته] دشمنانم را به تن و جانشان برگردان.

وَدِّثَارِهِمْ وَتَرُدَّ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَتُبَارِكَ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِيهِ
كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِ وَعَلَى إِلَهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ .
إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فَجَعَلْتَهُ نَبِيًّا وَرَسُولًا وَجَعَلْتَ لَهُ حَرَمَكَ مَنْسَكًا وَمَسْكَنًا
وَمَاوًى وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَقَرَّبْتَهُ رَحْمَةً
مِنْكَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَفْسَحَ لِي فِي قَبْرِى وَتَحْطُ عَنِّي وَزْرِي وَتَشُدَّ لِي أَرْزِي
وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي وَتَرْزُقَنِي التَّوْبَةَ بِحَطِّ السَّيِّئَاتِ وَتَضَاعِفَ
الْحَسَنَاتِ وَكَشْفِ الْبَلِيَّاتِ وَرِنَحِ التَّجَارَاتِ وَدَفْعِ مَعْرَةِ
السَّعَايَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ وَمُنْزِلُ الْبَرَكَاتِ وَقَاضِي
الْحَاجَاتِ وَمُعْطِي الْخَيْرَاتِ وَجَبَّارُ السَّمَاوَاتِ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ إِنْ خَلِيلِكَ إِسْمَاعِيلُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ الَّذِي نَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ وَقَدَيْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ وَقَلْبْتَ
لَهُ الْمَشَقَّصَ حَتَّى نَاجَاكَ مُوقِنًا بِذَبْحِهِ رَاضِيًا بِأَمْرِ وَالِدِهِ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَبَلِيَّةٍ وَتَضَرِّفَ عَنِّي
كُلَّ ظُلْمَةٍ وَخِيَمَةٍ وَتَكْفِيَنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أُمُورِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

و نیرنگ آنان را به گلوگاهشان بازگردان، و مبارک گردان هر آنچه بر من عطا فرموده‌ای همچنانکه بر او (پیامبر) و خاندان وی مبارک گردانیدی؛ حَقّاً که تو بخشنده و ستوده و بزرگواری.

کردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که اسماعیل علیه السلام تو را بدان نام خواند و [به خاطر آن] او را پیام آور و فرستاده خود قرار دادی، و حرم خودت را برایش جایگاه عبادت و سکونت و پناهگاه مقرر فرمودی، و دعایش را مستجاب کردی و از بریدن سر نجاتش دادی، و به خاطر رحمتت او را به خود نزدیک نمودی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و آرامگاهم را فراخ گردانی، و گناهم را بریزی، و یستم را محکم گردانی و خطایم را ببخشی.

[و از تو می‌خواهم که] با ریزش گناهان و افزونی نیکی‌ها و برطرف نمودن گرفتاری‌ها و سود خرید و فروشها و دفع اثر سخن چینی‌ها، توبه و بازگشت نصیب گردانی؛ محققاً تو قبول کننده دعاها و قرود آورنده برکت‌ها [از آسمان] و برآورنده نیازها و بخشنده خیرات و فرمانروای آسمانها هستی.

بارخدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن [نامی] که از تو درخواست نموده فرزند [ابراهیم] خلیل تو، اسماعیل علیه السلام، آن کسی که او را از قربانی شدن رهانیدی و با قربانی بزرگ او را قدیبه (سریها) دادی، و چاقو را از وی برگردانیدی، و با تو مناجات و نیایش می‌کرد در حالی که به کشته شدن یقین داشت و به کار پدرش خشنود بود، و تو نیایش او را پذیرفتی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و مرا از هر بدی و گرفتاری نجات داده، و هر تاریکی و نومیدی را از من دور نمایی؛ و آنچه از کارهای دنیا و آخرت

وَمَا أَحَاطَ بِهِ وَاحِدُهُ وَأَخْشَاهُ وَمِنْ شَرِّ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ ، بِحَقِّ آلِ يَس .
إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَتَجَبَّيْتَهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْخَسَفِ وَالْهَدْمِ وَالْمَثَلَاتِ وَالشَّدَةِ وَالْجَهْدِ وَأَخْرَجْتَهُ
وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائِهِ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا
قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ . وَأَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمْعِ مَا
شُئْتُ مِنْ شَمْلِي وَتُقِرَّ عَيْنِي بِوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَتُصْلِحَ لِي أُمُورِي
وَتُبَارِكَ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَتُبَلِّغَنِي فِي نَفْسِي أَمَالِي وَأَنْ تُجِيرَنِي
مِنَ النَّارِ وَتَكْفِيَنِي شَرَّ الْأَشْرَارِ بِالْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ الْأَبْرَارِ
وَنُورِ الْأَنْوَارِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَيْمَةِ
الْمُهْدِيِّينَ وَالصَّفْوَةَ الْمُنتَجِبِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَتَرْزُقَنِي
مُجَالَسَتَهُمْ وَتَعْمُنَ عَلَيَّ بِمُرَافَقَتِهِمْ وَتُوفِّقَ لِي صُحْبَتَهُمْ مَعَ أَنْبِيَائِكَ
الْمُرْسَلِينَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ
أَجْمَعِينَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَالْكَرُوبِيِّينَ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلْتُكَ بِهِ يَغُثُّوبُ وَقَدْ كُفَّ بَصَرُهُ
وَشُئْتُ جَمْعُهُ وَقَدْ قُرَّ عَيْنُهُ إِنَّهُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائِهِ وَجَمَعْتَ
شَمْلَهُ وَأَقْرَزْتَ عَيْنَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَأْذَنَ لِي بِجَمْعِ مَا تَبَدَّدَ مِنْ

که برایم اهمیت دارد و آنچه که از آن در بیم و هراسم، و از شر همه آفریدگانت کفایت کنی، به خاطر خاندان پیامبر.

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که لوط علیه السلام تو را بدان نام خواند، و تو او و خانواده‌اش را از فرو رفتن در زمین و نابودی و تکه پاره شدن و سختی و رنج رهایی، و او و خانواده‌اش را از غم بزرگ بیرون آوردی و دعایش را مستجاب فرمودی - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و مقرر فرمایی که پراکندگی‌هایم مبدل به اجتماع شود، و چشمم با فرزند و خانواده و دارایی روشن گردد؛ و کارهایم را اصلاح فرموده و همه حالاتم را مبارک گردانی و به آرزوهایم برسانی؛ و مرا از آتش پناه داده و از شر اشرار نگهداری.

[پروردگارا خواسته‌هایم را اجابت کن] به خاطر نیکان برگزیده که پیشوایان نیکوکار و فروغ‌روشنایی‌هایند، یعنی محمد و خاندان پاک و پاکیزه و نیک او، که پیشوایان راه یافته و برگزیده برگزیدگانند، که درود خدا بر همه آنان باد؛ و [از تو می‌خواهم که] هم‌نشینی ایشان را تصبیم گردانی، و همراهی آنان را بر من منت بگذاری، و به من توفیق دهی که هم صحبت آنها به همراه پیامبران فرستاده، فرشتگان مقرب، و بندگان شایسته تو؛ و به همراه همه فرمانبرداران، و حاملان عرش و فرشتگان باشم.

پروردگارا، از تو مسئلت دارم بدان نامت که یعقوب علیه السلام در هنگامی که بینایی چشمش را از دست داد و زندگیش پراکنده شد و فرزندش که روشنی چشم او بود گم شده بود، تو را بدان نام خواند و تو درخواست او را پذیرفتی و پراکندگی او را جمع، و چشمش را روشن و سختی و گزند را از او برطرف ساختی - و تو نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و اجازه فرمایی تا کارهای پراکنده من جمع گردد.

أَمْرِي وَتَقَرَّرْ عَيْنِي بِوَلَدِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَتُضْلِحْ شَأْنِي كُلَّهُ وَتُبَارِكْ
لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي وَتُبَلِّغْنِي فِي نَفْسِي وَمَالِي وَتُضْلِحْ لِي أَفْعَالِي
وَتَعْنُ عَلَيَّ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْمَعَالِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .
إِلَهِي وَاسْتَلْتُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ يُوسُفُ
عَلَيْهِ السَّلَامُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنْ غِيَابَتِ الْجُبِّ وَكَشَفْتَ
ضُرَّهُ وَكَفَيْتَهُ كَيْدَ إِخْوَتِهِ وَجَعَلْتَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا وَاسْتَجَبْتَ
دُعَائَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَدْفَعَ عَنِّي كَيْدَ كُلِّ كَاثِبٍ وَشَرَّ كُلِّ حَاسِدٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ .

إِلَهِي وَاسْتَلْتُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُوسَى بْنُ
عِمْرَانَ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَنَادَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْتَهُ نَجِيًّا وَضَرَبْتَ لَهُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا وَنَجَّيْتَهُ
وَمَنْ مَعَهُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، اسْتَلْتُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعِيدَنِي مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ
وَتَقَرِّبَنِي مِنْ عَفْوِكَ وَتَنْشُرَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ مَا تُغْنِيَنِي بِهِ عَنْ
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَكُونَ لِي بَلَاغًا أَنَالُ بِهِ مَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ

و با فرزند و خانواده و دارائیم چشم مرا روشن گردانی، و تمام کارهایم را اصلاح و همه حالاتم را برکت دهی، و آرزوهایم را برآورده، و کارهایم را به صلاح برگردانی، و بر من ببخشی ای باکرامت و بزرگواری! سوگند به مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده تو و پیامبرت یوسف علیه السلام تو را بدان نام خواند، پس او را از تاریکی چاه نجات دادی، و گرفتاریش را برطرف نمودی، و مکر برادرانش را کفایت کردی، و بعد از بردگی او را فرمانروا قرار دادی، و درخواست وی را پذیرفتی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و مکر و حيله هر حيله گر، و خطر هر حسدورز را از من برطرف نمایی؛ حقاً که تو بزرگتر از هر چیز توانایی.

یارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و پیامبرت موسی بن عمران علیه السلام تو را بدان نام خواند، آنگاه که تو - خدای تبارک و تعالی - فرمودی: «و او را از طرف راست طور خواندیم و رازگویان او را نزدیک گردانیدیم»^۱ و راه خشک را در دریا برایش آماده کردی، و او و پیروانش را از بنی اسرائیل نجات دادی، و فرعون و هامان و لشکریان آنان را غرق نمودی، و درخواست وی را پذیرفتی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - از تو می‌خواهم که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و از خطر آفریدگان پناهم دهی، و به گذشت خود نزدیکم گردانی؛ و نثار کنی بر من از فضل و کرمات آنچه مرا از همه آفریدگانت بی‌نیاز گرداند، و برای من پیغامی باشد که [به وسیله آن] به بخشایش و خشنودی تو برسم؛

يَا وَلِيَّيَ الْمُؤْمِنِينَ .

إِلَهِي وَاسْتَلْكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ دَاوُدُ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَسَحَرْتَ لَهُ الْجِبَالَ يُسَبِّحُنَ مَعَهُ بِالْعَشِيِّ
وَالْإِبْكَارِ وَالطُّيَرِ مَخْشُورَةً كُلُّ لَهُ أَوَابُ وَشَدَدَتْ مُلْكُهُ وَاتَّيَتْهُ
الْحِكْمَةُ وَفَضَلَ الْخِطَابُ وَاللَّيْلُ لَهُ الْعَدِيدُ وَعَلِمَتْهُ صَنْعَةُ لُبُوسِ
لَهُمْ وَعَقَرَتْ ذَنْبَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَسْتَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُسَخِّرَ لِي جَمِيعَ أُمُورِي وَتُسَهِّلَ لِي
تَقْدِيرِي وَتَرْزُقَنِي مَغْفِرَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَتَدْفَعَ عَنِّي ظُلْمَ الظَّالِمِينَ
وَكَيْدَ الْكَائِدِينَ وَمَكْرَ الْمَاكِرِينَ وَسَطَوَاتِ الْفَرَاعِنَةِ الْجَبَّارِينَ
الْخَاسِدِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَثِقَةَ الْوَائِقِينَ
وَذَرِيعَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَجَاءَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَمُعْتَمَدَ الصَّالِحِينَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

إِلَهِي وَاسْتَلْكَ اللَّهُمَّ بِالْإِسْمِ الَّذِي سَلَّكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ
سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي
مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
دُعَاؤُهُ وَأَطَعْتَ لَهُ الْخَلْقَ وَحَقَلَتْهُ عَلَى الرِّيحِ وَعَلِمَتْهُ مَنْطِقُ الطُّيَرِ
وَسَحَرْتَ لَهُ الشَّيَاطِينَ مِنْ كُلِّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي

ای دوست و فرمانروای من و همه مؤمنان.

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که بنده و پیامبرت داود علیه السلام تو را بدان نام خواند، پس نیایش او را پذیرفتی و کوهها را به فرمان او درآوردی [آنگونه] که سپیده‌دمان و شامگاهان با او تسبیح می‌گفتند، و مرغان را گردآوردی که همه به سوی او بازگشت کنند، و استوار نمودی فرمانروائیش را، و حکمت و داوری به او دادی، و آهن را برایش نرم کردی و ساختن سیر را یادش دادی و خطایش را آمرزیدی، و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه، که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و تمام کارهایم را در اختیارم قرار دهی، و سرنوشتم را آسان گردانی، و آمرزش و بندگیت را روزیم گردانی، و ستم ستمگران و فریب فریبکاران و مکر حيله گران و زورگونی فرعونهای دژخیم حسود را از من برطرف نما؛ ای امان دهنده بیمناکان، و ای پناه پناهندگان، و اطمینان بخش اطمینان‌کنندگان، و دست‌آویز مؤمنان، و امید متوکلان، و تکیه‌گاه شایستگان، و ای مهربانترین مهربانان.

بارالها، و پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامی که بنده و پیامبرت سلیمان فرزند داود علیه السلام [تو را بدان نام خواند و] از تو خواست، هنگامی که گفت: «پروردگارا، مرا ببخش و به من فرمانروائی ملکی را عطا کن که سزاوار کسی پس از من نباشد، همانا تو بسیار بخشنده‌ای»، پس درخواست وی را پذیرفتی، و آفریدگان را فرمانبردار او، و باد را مرکب وی قرار دادی، و زبان پرندگان را یادش دادی، و پریان از بنیان و غواصان را فرمانبردار او قرار دادی، و دیگران [از شیاطین اغواگر] را در زنجیرها بستی.

الْأَصْفَادِ ، هَذَا عَطَاؤُكَ لَا عَطَاءَ غَيْرِكَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ،
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهْدِيَ لِي قَلْبِي وَتَجْمَعَ لِي لُبِّي
وَتَكْفِيَنِي هَمِّي وَتُؤْمِنَ خَوْفِي وَتَقْكَ أَسْرِي وَتَشُدَّ أَرْزِي وَتُمَهِّلَنِي
وَتُنْقِصَنِي وَتُسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَسْمَعَ نِدَائِي وَلَا تَجْعَلَ فِي النَّارِ
مَأْوَايَ وَلَا الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّي وَأَنْ تُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَتُحَسِّنَ خُلُقِي
وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَوْلِي .

إِلَهِي وَاسْتُلْكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ لَمَّا حَلَّ بِهِ
الْبَلَاءُ بَعْدَ الصِّحَّةِ وَنَزَلَ السَّقَمُ مِنْهُ مَنَزِلَ الْعَافِيَةِ وَالضِّيقُ بَعْدَ
السَّعَةِ وَالْقُدْرَةُ فَكَشَفَتْ ضُرَّهُ وَرَدَّدَتْ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ
حِينَ نَادَاكَ ذَاعِيًا لَكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ رَاجِعًا لِقَضَايِكَ شَاكِيًا إِلَيْكَ رَبِّ
إِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَائِهِ
وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيبًا يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ ضُرِّي وَتُعَافِيَنِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي
وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِيكَ غَافِيَةٌ بَاقِيَةٌ شَافِيَةٌ كَافِيَةٌ وَافِرَةٌ هَادِيَةٌ نَامِيَةٌ
مُسْتَغْنِيَةٌ عَنِ الْأَطِبَّاءِ وَالْأَدْوِيَةِ وَتَجْعَلَهَا شِعَارِي وَدِثَارِي وَتُمَتِّعَنِي
بِسَمْعِي وَبَبْصَرِي وَتَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
إِلَهِي وَاسْتُلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي بَطْنِ

این بخشش توست، نه بخشش جز تو - و تو نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندانش، و دلم را هدایت فرمایی، و پراکندگی مرا جمع، و اندوهم را برطرف نمایی، و به ترس من ایمنی عطا کنی، و از اسارت [تن و دنیا] آزادم کنی و به من پشتوانه‌ای نیرومند، و مجال و راحتی بخشی، و خواسته‌ام را بپذیری، و فریاد مرا بشنوی؛ [پروردگارا از تو می‌خواهم که] جایگاهم را در آتش قرار ندهی، و دنیا را بزرگترین مقصدم نسازی، و روزی مرا فراوان، و رفتار مرا نیکو گردانیده، و گردنم را از آتش آزاد نمایی؛ حقاً تو سرور و آقا و آرزوی من هستی. خدای من و پروردگارم، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که ایوب علیه السلام تو را بدان نام خواند، هنگامی که بعد از سلامتی به گرفتاری مبتلا شد، و به جای تندرستی برایش بیماری رسید، و تنگی و سختی را پس از گشایش دید، پس تو ناراحتی او را برطرف کردی، و خانواده‌اش را به او رسانیدی و همانند آن را [که از دست داده بود] برایش همراه نمودی، آنگاه که نیايشگرانه تو را خواند و مشتاقانه به سوی تو و امیدوارانه به فضل تو، به سوی تو شکایت آورد که: «خدای من، مرا رنج فرا گرفته و تو مهربانترین مهربانان هستی»، پس نیایش او را بپذیرا شدی، و رنج وی را برطرف کردی، و به او نزدیک بودی ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و رنج مرا برطرف نمایی، و برای خودم، خانواده‌ام، دلرانی‌م، فرزندانم و برادران دینی‌ام عافیتی عطا فرمایی جاودانه، شافی، کافی، کامل، هدایتگر، رشدکننده و بی‌نیازکننده از پزشکان و داروها؛ و آن [عافیت] را در ظاهر و باطنم قرار دهی، و مرا با گوش و چشمم بهره‌مند سازی، و آنها را وارثان من مقرر فرمایی؛ تحقیقاً تو بر همه چیز توانایی. پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که یونس علیه السلام فرزند متی در شکم ماهی تو را بدان نام خواند،

الْحُوتِ حِينَ نَادَاكَ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
دُعَاؤُهُ وَأَنْبَتَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَأَرْسَلْتَهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ
يَزِيدُونَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتُذَارِكَنِي بِعَفْوِكَ فَقَدْ غَرِقْتُ فِي
بَحْرِ الظُّلْمِ لِنَفْسِي وَرَكِبْتَنِي مَظَالِمُ كَثِيرَةٌ لِحَلْقِكَ عَلَى صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْنِي مِنْهُمْ وَأَعِثْنِي مِنَ النَّارِ وَاجْعَلْنِي مِنْ
عَتَقَاتِكَ وَطَلَقَاتِكَ مِنَ النَّارِ فِي مَقَامِي هَذَا بِمَنِّكَ يَا مَنَّانُ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ عِيسَى بْنُ
مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ أَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَأَنْطَقَتْهُ فِي الْمَهْدِ
فَاحْيَا بِهِ الْمَوْتَى وَأَبْرَأْ بِهِ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَخَلِّقْ مِنْ
الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَصَارَ طَائِراً بِإِذْنِكَ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا
قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرِّعَنِي لِمَا خُلِقْتُ
لَهُ وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا قَدْ تَكَلَّفْتَهُ لِي وَتَجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ وَزُهَّادِكَ
فِي الدُّنْيَا وَمِمَّنْ خَلَقْتَهُ لِلْعَافِيَةِ وَهَنَاتُهُ بِهَا مَعَ كَرَامَتِكَ يَا كَرِيمُ
يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ .

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَصْفُ بْنُ بَرْخِيَا عَلَى

و آنگاه که در تاریکی سه گانه تو راندا کرد: «که نیست معبودی جز تو، پاک و منزهی تو، حقاً من از ستمکاران هستم»^۱ و تو مهربانترین مهربانان هستی؛ پس نیایش او را پذیرفتی، و برایش بوتۀ کدویی رویاندی، و او را به سوی یکصد هزار تن، یا بیشتر فرستادی - و نزدیک او بودی ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و نیایش مرا پذیرا باشی، و با بخشش خود مرا دریایی، زیرا که در دریای ستم به خویش غرق شدم، و بدهی های زیادی از آفریدگانت به گردنم هست؛ پس درود بفرست بر محمّد و خاندان او و مرا به [وسیله] آنان پوشیده دار، و مرا از آتش آزاد فرما، و در این حال که هستم از آزادشدگان و رهایی یافتگان از آتش قرارم بده؛ به خاطر نیکی تو ای نیکوکننده. بارالها، از تو می خواهم به آن نامت که بنده و پیامبرت عیسی بن مریم علیه السلام در آن هنگام که او را به روح القدس یاری نموده و در گاهواره به سخن گفتن واداشتی، [او] تو را بدان نام خواند، و به برکت آن و به اجازه تو مردگان را زنده و بیماران مبتلا به کوری مادرزاد و پیسی را شفا داد، و به فرمان تو از گِل همانند پرنده ساخته و به پرواز درآمد - و به او نزدیک بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و مرا برای آنچه آفریده ای فراغت بدهی، و بدانچه که آن را برای من تکلف قرار داده ای مشغول نسازی، و مرا از عبادت کنندگان و بی اعتنایان در دنیا، و از آنان که برای عاقبت آفریده ای و باکرامت خود گوارایشان فرموده ای قرارم بده؛ ای کریم و والا و بزرگ.

بارخدایا، از تو درخواست می کنم به آن نامت که آصف بن برخیا تو را بدان نام خواند

عَرْشٍ مَلَكَةٍ سَبَا فَكَانَ أَقْلٌ مِنْ لَحْظَةِ الطَّرْفِ حَتَّى كَانَ مُصَوَّراً
بَيْنَ يَدَيْهِ فَلَمَّا رَأَاهُ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ
فَاسْتَجَبْتَ دُعَاؤَهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُكَفِّرَ عَنِّي سَيِّئَاتِي وَتَقْبَلَ مِنِّي حَسَنَاتِي
وَتَقْبَلَ تَوْبَتِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ وَتُعْفِيَ فَقْرِي وَتَجْبُرَ كَسْرِي وَتُخَيِّرَ
قُودِي بِذِكْرِكَ وَتُخَيِّرَنِي فِي غَافِيَةٍ وَتُمِيتَنِي فِي غَافِيَةٍ.

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِالِاسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ
السَّلَامُ حِينَ سَأَلَكَ دَاعِياً لَكَ رَاغِباً إِلَيْكَ رَاجِئاً لِقَضَاكَ فَقَامَ فِي
الْمِحْرَابِ يُنَادِي نِدَاءً خَفِيفاً فَقَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِياً
يَرِثْنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيّاً فَوَهَبْتَ لَهُ
يَحْيَى وَاسْتَجَبْتَ لَهُ دُعَاؤُهُ وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا قَرِيبُ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبْقِيَ لِي أَوْلَادِي وَأَنْ تُمَتِّعَنِي بِهِمْ
وَتَجْعَلَنِي وَإِيَّاهُمْ مُؤْمِنِينَ لَكَ رَاغِبِينَ فِي ثَوَابِكَ خَائِفِينَ مِنْ
عِقَابِكَ رَاغِبِينَ لِمَا عِنْدَكَ، أَيْسِينَ مِمَّا عِنْدَ غَيْرِكَ حَتَّى تُخَيِّرَنَا
حَيَوَةً طَيِّبَةً وَتُمِيتَنَا مَيْتَةً طَيِّبَةً إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ.

إِلَهِي وَاسْتَلِّكَ بِالِاسْمِ الَّذِي سَأَلْتَنِي بِهِ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ

و به برکت آن تخت ملکه سبا (بلقیس) را در کمتر از چشم بر هم زدن آورد، و [آن تخت] در برابر دیدگان قرار گرفت، و آنگاه که [بلقیس] آن را دید «گفته شد: آیا تخت تو همین است؟ گفت: مثل اینکه همین است»،^۱ پس درخواست او را پذیرفتی - و نزدیک وی بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد ﷺ و خاندانش، و گناهانم را بریزی، و نیکیهایم را بپذیری، و بازگشتم را قبول فرموده و توبه پذیرم باشی؛ و نیازمندیم را بی نیاز، و شکست مرا درست، و جانم را با یاد خود زنده گردانی، و زندگیم را و مرگم را در سلامتی قرار دهی.

پروردگارا، از تو مسئلت دارم به آن نامت که بنده و پیامبر تو زکریا علیه السلام تو را به آن نام خواند، هنگامی که از تو درخواست نمود و به سوی تو رغبت کرد و امیدوار به فضل تو بود؛ پس در محراب ایستاده و مخفیانه صدا زد و گفت: «خدایا بر من از نزد خودت فرزند و سرپرستی ببخش که وارث من و وارث خاندان یعقوب گردد و او را پسندیده گردان»،^۲ پس بحیثی را به او بخشیدی و خواسته اش را برآورده کردی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، و فرزندانم را نگهداری و از آنان بهره مند گردانی؛ و مرا و ایشان را مؤمن به خودت، مشتاق به پاداش، بیمناک از عذابت، و امیدوار به آنچه نزد توست، و [همچنین] از کسانی که به آنچه در نزد غیر توست ناامیدند، قرار بده، تا ما را به زندگی پاکیزه زنده بداری و با مرگ پاکیزه بمرانی؛ حَقّاً تو هر چه می خواهی می کنی. بارالها، از تو می خواهم با آن نام که زن فرعون تو را بدان نام خواند، هنگامی که گفت: «پروردگارا برای من نزد خودت خانه ای بنا کن در بهشت، و رهایی بخش مرا از فرعون و رفتارش،

۱. سوره نمل، آیه ۴۲.

۲. سوره مریم، آیه ۶.

وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهَا دُعَائَهَا وَكُنْتَ مِنْهَا قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرَّ عَيْنِي بِالنَّظَرِ إِلَى جَنَّتِكَ وَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَوْلِيَاثِكَ وَتُقَرَّ جَنِّي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتُوَسِّنِي بِهِ وَبِآلِهِ وَبِمُصَاحِبَتِهِمْ وَمُرَاقَبَتِهِمْ وَتُمْكِّنَ لِي فِيهَا وَتُنَجِّنِي مِنَ النَّارِ وَمَا أُعِدُّ لِأَهْلِهَا مِنَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَالشَّدَائِدِ وَالْأَنْكَالِ وَأَنْوَاعِ الْعَذَابِ بِعَفْوِكَ يَا كَرِيمُ .

إِلَهِي وَاسْتَلْتُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَمْتَ بِهِ عَبْدُكَ وَوَصِدَّقَتْكَ مَرْيَمُ الْبَتُولُ وَأُمُّ الْمَسِيحِ الرَّسُولِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ وَمَرْيَمُ ابْنْتِ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقْتَ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهَا دُعَائَهَا وَكُنْتَ مِنْهَا قَرِيباً يَا قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَصِّنِي بِحَضْنِكَ الْحَصِينِ وَتَخُجَّتِي بِحِجَابِكَ الْمَنِيْعِ وَتُخْرِزَنِي بِحِزْزِكَ الْوَثِيقِ وَتَكْفِيَنِي بِكَفَايَتِكَ الْكَافِيَةِ مِنْ شَرِّ كُلِّ طَاغٍ وَظَلَمٍ كُلِّ بَاغٍ وَمَكْرٍ كُلِّ مَآكِرٍ وَعَذْرِ كُلِّ غَادِرٍ وَسِخْرِ كُلِّ سَاحِرٍ وَجَوْرِ كُلِّ سُلْطَانٍ جَائِرٍ بِمَنْعِكَ يَا مَنِيْعُ .

إِلَهِي وَاسْتَلْتُكَ بِالْإِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ وَصَفِيُّكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينُكَ عَلَى وَحْيِكَ وَبَعِيْثُكَ إِلَى بَرِيْئِكَ

ورها ساز مرا از گروه ستمکاران»^۱ پس درخواست وی را برآوردی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و با دیدن بهشت و روی عزیزان و دوستان چشم مرا روشن گردانی، و با محمّد و خاندانش شادمانم گردانی، و با آن حضرت و دودمان او و با همسخنی و همنشینی آنان مأنوسم نمایی، و در آنجا مکانم بدهی، و از آتش و آنچه برای اهل آن آماده شده از غلها، زنجیرها، سختیها، گرفتاریها و شکنجه‌های گوناگون - با بخشش خودت نجاتم بدهی.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که بنده و دوست تو مریم بتول و مادر مسیح پیامبر ﷺ تو را به آن نام خواند آنگاه که فرمودی: «و مریم دختر عمران بانویی که دامنش پاک بود و ما از روحمان در وجود او دمیدیم و او سخنان خدا و کتابهایش را گواهی داده و از عابدان شد»^۲ پس درخواست وی را بپذیرفتی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمّد و خاندان او، و مرا در دژ محکم خود وارد کنی، و در سرایده خود مستورم نمایی، و در پوشش ثابت نگهدارم باشی؛ و با کفایت کافی خود، از بدی هر طغیانگر و ستم هر تجاوزگر و فریب هر فریبکار و نیرنگ هر نیرنگ‌باز و جادوی هر جادوگر و ستم هر فرمانروای ستمگر، با نگهداری خود ای نگهدارنده، کفایتم فرما.

خداوندا، از تو می‌خواهم به آن نام که بنده و پیامبر و برگزیده و مختار تو از آفرینش، و امین وحی و فرمان تو، و برانگیخته تو بر همه هستی،

۱. سوره تحریم، آیه ۱۱.

۲. سوره تحریم، آیه ۱۲.

وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ مُحَمَّدُ خَاصَّتُكَ وَخَالِصَتُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَجَبْتَ دُعَائِهِ وَأَيَّدْتَهُ بِجُنُودٍ لَمْ يَرَوْهَا وَجَعَلْتَ
كَلِمَتَكَ الْعُلْيَا وَكَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكُنْتَ مِنْهُ قَرِيباً يَا
قَرِيبُ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً زَاكِيةً طَيِّبَةً نَامِيَةً
بَاقِيَةً مُبَارَكَةً كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آبَائِهِمْ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَبَارَكْتَ
عَلَيْهِمْ كَمَا بَارَكْتَ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَيْهِمْ وَزِدْتَهُمْ
فَوْقَ ذَلِكَ كُلِّهِ زِيَادَةً مِنْ عِنْدِكَ وَاخْلُطْنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مِنْهُمْ
وَاحْشُرْنِي مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ حَتَّى تَسْقِيَنِي مِنْ حَوْضِهِمْ
وَتُدْخِلَنِي فِي جَنَّاتِهِمْ وَتَجْمَعَنِي وَإِثَاهُمْ وَتُقِرَّ عَيْنِي بِهِمْ
وَتُعْطِيَنِي سُؤْلِي وَتُبَلِّغَنِي أُمَلِّي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
وَمَخْيَايَ وَمَمَاتِي وَتُبَلِّغَهُمْ سَلَامِي وَتَرُدَّ عَلَيَّ مِنْهُمْ السَّلَامَ
وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ .

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُنَادِي فِي أَنْصَافِ كُلِّ لَيْلَةٍ هَلْ مِنْ سَائِلٍ
فَأُعْطِيَهُ أَمْ هَلْ مِنْ دَاعٍ فَأُجِيبَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُسْتَغْفِرٍ فَأَغْفِرَ لَهُ أَمْ
هَلْ مِنْ رَاجٍ فَأُبَلِّغَهُ رَجَاءَهُ أَمْ هَلْ مِنْ مُؤَمِّلٍ فَأُبَلِّغَهُ أَمَلَهُ هَا أَنَا
سَائِلُكَ بِفِنَائِكَ وَمِسْكِينُكَ بِبَابِكَ وَضَعِيفُكَ بِبَابِكَ وَفَقِيرُكَ
بِبَابِكَ وَمُؤَمِّلُكَ بِفِنَائِكَ أَسْأَلُكَ نَائِلَكَ وَأَرْجُو رَحْمَتَكَ وَأُؤَمِّلُ

و فرستاده تو بر همه خلق، [یعنی] محمد خاص و خالص تو، که درود خدا و سلامش بر او و خاندانش باد، تو را به آن نام خوانده، پس خواسته‌اش را برآوردی. و او را با لشکریان نامریی یاری فرمودی، و فرمان خود را برتر، و سخن آنانی را که کفر ورزیده‌اند پست قرار دادی - و نزدیک او بودی، ای نزدیک همه - که درود بفرستی بر محمد و خاندان او، درودی پاک پاکیزه، بالنده، ماندگار و بابرکت، چنانکه درود فرستاده‌ای بر پدر آنان ابراهیم علیه السلام و خاندان وی؛ و مبارک گردان آنان را چنانکه ایشان را مبارک گرداندی، و سلام برسان آنان را چنانکه به ایشان سلام رساندی، و از نزد خود بالاتر از همه اینها [که گفته شد] برایشان افزون گردان.

و مرا با آنان همراه بگردان و از ایشان قرارم بده و با آنها و در صف ایشان محشورم فرما، تا مرا از حوض آنان سیراب کنی و در گروه آنها قرارم دهی، و از آنان جدایم نکنی، و چشمم را با آنها روشن گردانی، و خواسته‌ام را عطا فرمایی، و در دین و دنیا و آخرت و زندگی و مرگ به آرزوهایم برسانی و سلام مرا به آنان برسانی، و سلام ایشان را برایم برگردانی؛ سلام و رحمت و برکات خدا بر آنان باد.

خدایا، تو آن کسی هستی که در هر نیمه شب صدا می‌زنی: آیا درخواست کننده‌ای هست تا [آنچه می‌خواهد] به او ببخشم، یا درخواست کننده‌ای هست تا بپذیرنده او شوم، یا کسی خواهان بخشایش هست تا او را بپامرزم، یا امیدواری هست تا او را به امیدش برسانم، یا آرزومندی هست تا به آرمانش برسانم.

بلی، من درخواست کننده درگاه تو، و خاک نشین و ناتوان و نیازمند و آرزومند درگاه توام، عطیة تو را می‌خواهم و مهربانیت را امیدوارم، و گذشت تو را آرزومندم.

عَفْوِكَ وَالْتِمَسُ عَفْرَانِكَ .

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي وَبَلِّغْنِي أَمَلِي
وَاجْبُرْ قَقْرِي وَارْحَمْ عِصْيَانِي وَاعْفُ عَن ذُنُوبِي وَفَكَ رَقَبَتِي مِنْ
الْمَظَالِمِ لِعِبَادِكَ رَكِبْتَنِي وَقَوِّ ضَعْفِي وَأَعِنْ مَسْكَنَتِي وَثَبِّتْ وَطْأَتِي
وَاعْفِرْ جُرْمِي وَأَنْعِمْ بَالِي وَاكْثِرْ مِنَ الْعَلَالِ مَالِي وَخِزْلِي فِي
جَمِيعِ أُمُورِي وَأَفْعَالِي وَرَضْنِي بِهَا وَارْحَمْنِي وَوَالِدَتِي وَمَا وَلَدَا
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ
وَالْأَمْوَاتِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ وَالْهَمْنِي مِنْ بَرِّهِمَا مَا اسْتَحِقُّ بِهِ
ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ وَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِهِمَا وَاعْفِرْ سَيِّئَاتِهِمَا وَاجْزِهِمَا
بِأَحْسَنِ مَا فَعَلَا بِي ثَوَابَكَ وَالْجَنَّةَ .

إِلَهِي وَقَدْ عَلِمْتُ يَقِيناً أَنَّكَ لَا تَأْمُرُ بِالظُّلْمِ وَلَا تَرْضَاهُ
وَلَا تَمِيلُ إِلَيْهِ وَلَا تَهْوَاهُ وَلَا تُحِبُّهُ وَلَا تَغْشَاهُ وَتَعْلَمُ مَا فِيهِ
هُؤُلَاءِ الْقَوْمُ مِنْ ظُلْمِ عِبَادِكَ وَبَغْيِهِمْ عَلَيْنَا وَتَعَدِّيهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَلَا مَعْرُوفٍ بَلْ ظُلْماً وَعُدْوَاناً وَزُوراً وَبُهْتَاناً فَإِنْ كُنْتَ جَعَلْتَ
لَهُمْ مُدَّةً لَا بُدَّ مِنْ بُلُوغِهَا أَوْ كَتَبْتَ لَهُمْ أَجَلاً يَنَالُونَهَا فَقَدْ قُلْتَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الصِّدْقُ يَمْنَحُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ
أُمُّ الْكِتَابِ فَإِنَّا أَسْأَلُكَ بِكُلِّ مَا سَأَلْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَكَ الْمُرْسَلُونَ

و عاجزانه بخشش تو را می‌خواهم.

یس پر محبت و خاندانش درود بفرست و درخواست مرا عطا فرما، و به آرزویم برسان و نیازم را جبران فرما، و به گناهانم رحمت آور، و از گناهانم درگذر، و از آن حقوقی که بندگان بر ذمه من دارند آزادم گردان، و ناتوانیم را به نیرومندی، و بیچارگی‌م را به عزت، و جایگاهم را یا بر جا گردان.

گناه مرا ببخش، و خاطر‌م را آسوده گردان، و دارائیم را از حلال افزونتر فرما، و در همه کارها و کردارهایم خیر و خوبی قرار ده، و از این رهگذر خشنودم گردان؛ و بر من و پدر و مادرم و فرزندان آنها ساز مردان و زنان با ایمان و مسلمان و بر زندگان و مردگان ایشان - رحمت آور؛ حقاً تو شنونده دعاها هستی.

و نیکی کردن به پدر و مادر و آنچه را که [به وسیله آن] شایسته پاداش و بهشت تو کردم بر من الهام کن، و نیکیهای آنان را بپذیر، و بدیهای ایشان را بپارز، و در برابر بهترین خوبیها که برایم انجام داده‌اند پاداش و بهشت عطا فرما. پروردگارا به حقیقت باور دارم، که هیچگاه به ستم کردن دستور نمی‌دهی، و بدان خشنود نمی‌شوی و به آن میل نداشته و آن را نمی‌خواهی و دوست نداری، و در پرده‌پوشی [ستم] نمی‌کنی؛ و آنچه را که آن گروه از ستم بر بندگان روا می‌دارند می‌دانی، و زورگویی، تعدی و تجاوز به ناحق و بی حساب، بلکه ستمکاری و دشمنی و دروغ و بهتان آنان را بر ما می‌دانی.

پس اگر برای آنها دورانی و زمانی قرار داده‌ای که باید فرا برسد، و یا برایشان مهلتی قرار داده‌ای که باید تمام شود، تحقیقاً خود فرموده‌ای و فرمایش تو حق و وعده تو راست است: «خداوند محو و نابود می‌سازد آنچه را می‌خواهد و [یا] ثابت نگه می‌دارد؛ و اَمَّا الْكِتَابُ فَتَرَاهُ مُقَرَّرًا»^۱.

یس من از تو درخواست می‌کنم به همه آنچه پیامبران و فرستادگانت با آن از تو درخواست کرده‌اند.

وَرُسُلُكَ وَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلْتَ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحُونَ وَمَلَائِكَتَكَ
الْمُقَرَّبُونَ أَنْ تَمَحُّوْا مِنِّي أُمَّ الْكِتَابِ ذَلِكَ وَتَكْتُبَ لَهُمُ الْإِضْحَاحَ
وَالْمَحَقَّ حَتَّى تَقْرِبَ أَجَالَهُمْ وَتَقْضِيَ مُدَّتَهُمْ وَتُذْهِبَ آيَاتَهُمْ
وَتُبَيِّرَ أَعْمَارَهُمْ وَتُهْلِكَ فُجَارَهُمْ وَتُسَلِّطَ بَغْضَهُمْ عَلَى بَغْضٍ حَتَّى
لَا تَبْقَى مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تُنَجِّي مِنْهُمْ أَحَدًا وَتُفَرِّقَ جُمُوعَهُمْ وَتَكِلَ
سِلَاحَهُمْ وَتُبَيِّدَ شَمْلَهُمْ وَتَقَطِّعَ أَجَالَهُمْ وَتَقْصِرَ أَعْمَارَهُمْ وَتُزَلِّزَ
أَقْدَامَهُمْ وَتُظْهِرَ بِلَادَكَ مِنْهُمْ وَتُظْهِرَ عِبَادَكَ عَلَيْهِمْ فَقَدْ غَيَّرُوا
سُنَّتَكَ وَنَقَضُوا عَهْدَكَ وَهَتَكُوا حَرِيْمَكَ وَأَتَوْا عَلَى مَا نَهَيْتَهُمْ
عَنْهُ وَغَتَوْا غُتًوًا كَبِيرًا وَصَلُّوا صَلَاحًا بَعِيدًا.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذِّنْ لِجَمْعِهِمْ بِالشَّتَاتِ وَلِحَيِّهِمْ
بِالْمَمَاتِ وَلِأَزْوَاجِهِمْ بِالنَّهْبَاتِ وَخَلِّصْ عِبَادَكَ مِنْ ظُلُومِهِمْ
وَاقْبِضْ أَيْدِيَهُمْ عَنْ هَضْمِهِمْ وَطَهِّرْ أَرْضَكَ مِنْهُمْ وَأَذِّنْ بِحَصْدِ
نَبَاتِهِمْ وَاسْتِغْثَالِ شَاقَتِهِمْ وَشَتَاتِ شَمْلِهِمْ وَهَدْمِ بُنْيَانِهِمْ يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَبِّي وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَأَدْعُوكَ
بِمَا دَعَاكَ بِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِيَّاكَ وَصَفِيَّاكَ مُوسَى وَهَارُونَ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حِينَ قَالَا دَاعِبَيْنِ لَكَ رَاجِعَيْنِ لِقَضِيكَ رَبَّنَا إِنَّكَ

و از تو می‌خواهم بدانچه بندگان شایسته‌ات و فرشتگان مقربت از تو خواسته‌اند، که این را از ام‌الکتاب محو و پاک کنی، و نابودی و از بین رفتن را برایشان رقم زنی، و اجلهای آنان را نزدیک گردانی، و مدتشان را تمام کنی، و روزهایشان را به پایان ببری، و به عمرشان پایان دهی، و گنهکارانشان را به هلاکت رسانی، و برخی از آنان را بر دیگری مسلط گردانی، تا آنجا که یکی از ایشان را باقی نگذاری، و فردی از آنها را نجات ندهی، و اجتماعشان را پراکنده سازی، و سلاحشان را بکند و جمعشان را متفرق و اجلهایشان را نزدیک و عمرشان را کوتاه، و گامهایشان را سست نموده و سرزمینهایت را از آنان پاک سازی و بندگان را بر آنها پیروز گردانی.

زیرا آنان روش تو را برگرداندند، و پیمان تو را شکستند و حریمت را پایمال کردند، و آنچه [که آنان را از انجام آن] بازداشتی به جا آوردند، و سرکشی بسیار بزرگی انجام دادند، و به گمراهی بسیار دوری گرفتار شدند.

پس بر محمد و خاندانش درود فرست، و [در مورد دشمنانشان] فرمان ده که جمعشان پراکنده و زندگانشان مرده و زنان آنها گرفتار غارت شوند، و بندگان را از ستم آنان (دشمنان اهل بیت علیهم السلام) رهایی ده و دستشان را از پایمال کردن نگهدار و زمینت را از آنان پاک سازی کن، و به درو کردن کشتزارشان و ناتوان شدن [در بهبود] زخمهایشان و پراکندگی جمعشان و خرابی ساختمانهایشان فرمان بده، ای صاحب شکوه و بزرگواری.

ای خدای من و خدای همه چیز و پروردگار من و پروردگار همه چیز، از تو درخواست می‌کنم و می‌خوانم تو را به آنچه دو بنده و دو فرستاده و دو پیامبر و دو برگزیده‌ات موسی و هارون علیهم السلام تو را بدان خواندند، آنگاه که با امیدواری به فضل تو درخواست نمودند و گفتند: «پروردگارا،

أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالاً فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا
عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَمَنْنْتَ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِمَا
بِالْإِجَابَةِ لَهُمَا إِلَى أَنْ قَرَعْتَ سَمْعَهُمَا بِأَمْرِكَ فَقُلْتَ اللَّهُمَّ رَبِّ قَدْ
أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَطْمِسَ عَلَى أَمْوَالِ هَؤُلَاءِ
الظَّالِمَةِ وَأَنْ تَشْدُدَ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَأَنْ تَحْصِفَ بِهِمْ بَرَكَ وَأَنْ تُغْرِقَهُمْ
فِي بَحْرِكَ فَإِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا فِيهِمَا لَكَ وَآرِ الْخَلْقِ
قُدْرَتِكَ فِيهِمْ وَبَطْشَتِكَ عَلَيْهِمْ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِهِمْ وَعَجِّلْ لَهُمْ ذَلِكَ يَا
خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَخَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَخَيْرَ مَنْ تَذَلَّلَتْ لَهُ الْوُجُوهُ
وَرُفِعَتْ إِلَيْهِ الْأَيْدِي وَدُعِيَ بِاللَّسَنِ وَشَخَّصَتْ إِلَيْهِ الْأَبْصَارُ
وَأَمَّتْ إِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَنُقِلَتْ إِلَيْهِ الْأَقْدَامُ وَتُحَوِّكَمَ إِلَيْهِ فِي الْأَعْمَالِ .
إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَنْبَاهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ
بِهِي بَلْ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُزَكِّيَهُمْ عَلَى أُمِّ رُؤُسِهِمْ فِي رُؤُسِهِمْ وَتُرَدِّيَهُمْ فِي مَهْوِي
خُفْرَتِهِمْ وَازِمِيَهُمْ بِحَجَرِهِمْ وَذَكِّيَهُمْ بِمَشَاقِصِهِمْ وَاكْبِيَهُمْ عَلَى
مَنَاخِرِهِمْ وَاخْنُقْهُمْ بِوَتَرِهِمْ وَارْدُدْ كَيْدَهُمْ فِي نُحُورِهِمْ وَأَوْبِقْهُمْ

به فرعون و سردمداران او در زندگی دنیا زینت و دارائیهای دادی، تا [بندگان را] از راه تو گمراه کنند؛ پروردگارا ناپدید کن دارائیهای آنان را و سخت گردان دلهایشان را، پس ایمان نمی آورند تا عذاب دردناک را ببینند»^۱ پس بر آنها منت نهاده و اتمام فرموده و دعا و نمایش آنان را اجابت نمودی و فرمانت را به گوش آنها رساندی و ای خدا و پروردگارا فرمودی: «حتماً درخواست شما پذیرفته شد پس پابرجا باشید و راه نادانان را پیروی نکنید»^۲ [از تو درخواست می کنم که] بر محمّد و خاندانش درود فرستی و دارائیهای آن ستمکاران را ناپدید نمایی و دلهایشان را سخت گردانی و آنها را در زمین فروبری و در دریا غرقشان سازی، چون آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست از آن توست و تو توانایی و سختگیری خودت را علیه آنان به مردم نشان داده ای، پس این را هر چه زودتر در مورد آنان انجام بده.

[اینها را از تو می خواهم] ای بهترین کسی که مورد درخواست قرار می گیری و بهترین کسی که خوانده می شوی و بهترین کسی که صورتها در برابرش خضوع کرده و دستها به درگاهش بلند می شود و با زبانها خوانده شده، چشمها به سویش دوخته شده، دلهای به سمت او میل کرده، گامها به طرف او برداشته می شود، و در رفتارها قضاوت به او برمی گردد.

بارالها، من بنده تو هستم و به برکت برترین نامهایت، بلکه به همه نامهایت از تو درخواست می کنم، که درود فرستی بر محمّد و خاندانش، و [دشمنان] آنها را با کله هایشان به چاله هایشان بیاندازی، و در پست ترین چاله و چاه [خود ساخته] شان هلاکشان گردانی؛ آنها را با سنگهای خودشان سنگباران کن، و در سرزمینشان سختگیری کن، و پوزه و بینی آنها را بر زمین بمال، و با تیر خودشان خفه شان کن، و نیرنگشان را در گلوی خودشان برگردان.

۲. همان، آیه ۸۹.

۱. سوره یونس، آیه ۸۸.

بِنَدَامَتِهِمْ حَتَّى يَسْتَحْذِلُوا وَيَتَضَائِلُوا بَعْدَ بَخْوَتِهِمْ وَيَنْقَمِعُوا
بَعْدَ اسْتِطْلَاتِهِمْ أَذِلَّةً مَأْسُورِينَ فِي رَيْقِ حَبَائِلِهِمُ الَّتِي كَانُوا
يُؤَمِّلُونَ أَنْ يَرَوْنَا فِيهَا وَتُرِينَا قُدْرَتَكَ فِيهِمْ وَسُلْطَانَكَ عَلَيْهِمْ
وَتَأْخُذَهُمْ أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَكَ الْآلِيمُ الشَّدِيدُ
وَتَأْخُذَهُمْ يَا رَبِّ أَخَذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ فَإِنَّكَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ شَدِيدُ
الْعِقَابِ شَدِيدُ الْمِحَالِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ إِبْرَادَهُمْ عَذَابَكَ
الَّذِي أَعَدَدْتَهُ لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَمْثَالِهِمْ وَالطَّاعِينَ مِنْ نَظَرَانِهِمْ وَارْفَعْ
حِلْمَكَ عَنْهُمْ وَاحْلُلْ عَلَيْهِمْ غَضَبَكَ الَّذِي لَا يَقُومُ لَهُ شَيْءٌ وَأْمُرْ
فِي تَعْجِيلِ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ بِأَمْرِكَ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُؤَخَّرُ فَإِنَّكَ
شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَغَالِمُ كُلِّ فَخْوَى وَلَا تَخْفَى عَلَيْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ
خَافِيَةٌ وَلَا تَذْهَبُ عَنْكَ مِنْ أَعْمَالِهِمْ خَائِنَةٌ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ
غَالِمٌ بِمَا فِي الصُّمَائِرِ وَالْقُلُوبِ .

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ وَأُنَادِيكَ بِمَا نَادَاكَ بِهِ سَيِّدِي وَسَأَلْتُكَ بِهِ نُوحٌ
عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ قُلْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ
الْمُجِيبُونَ أَجَلَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ أَنْتَ نِعَمَ الْمُجِيبُ وَنِعَمَ الْمَدْعُو
وَنِعَمَ الْمَسْئُولُ وَنِعَمَ الْمُعْطَى أَنْتَ الَّذِي لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ وَلَا تُرَدُّ

و بر پشیمانی خودشان بازخواست فرما، تاپس از نخوت و خودبزرگ بینی، خوار و پست شوند، و بعد از بلندپروازی ترسو و ذلیل گردند، ذلیلاتی که طناب‌هایشان به گردن خودشان پیچیده شده، همان [طناب‌هایی] که می‌خواستند ما را در آن گرفتار ببینند؛ و [از تو می‌خواهم] توانایی و تسلط خودت را علیه آنان نشان بدهی و گرفتارشان کنی «همانند گرفتاری آبادیه‌ای ستمگر، حتماً مؤاخذه‌تو دردناک و سخت است»^۱ همانند گرفتن زورمند قدرتمند؛ همانا تو زورمند و توانمند، سخت عقوبت کننده و سخت عذاب دهنده هستی.

بارخدایا، بر محمد و خاندانش درود فرست، و عذابت را که برای ستمکاران همانندشان و طاغوت‌های همطرازشان آماده کرده‌ای زودتر برسان، و بردباریت را از آنان بردار، و خشمیت را که در برابر آن هیچ چیزی تاب مقاومت ندارد بر آنها فرو ریز، و با دستوری که برگشت و تأخیر ندارد فرمان سریع [این درخواستها را] صادر فرما. مسلماً تو گواه هر نجوی و سخن پنهانی، و دانای هر مفاد و مضمون هستی، و هیچ یک از پنهانکاری‌های آنان بر تو پوشیده نمی‌ماند و هیچ یک از اعمال خیانت‌کارانه آنها از نظر تو پنهان نیست، و تو بر پوشیده‌ها داناترین هستی، و بر آنچه در خاطر و دلها می‌گذرد دانایی.

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم و تو را می‌خوانم به آنچه سرورم نوح علیه السلام تو را خواند و از تو خواست آنگاه که تو - خدای تبارک و تعالی - فرمودی: «همانا نوح ما را خواند پس ما چه اجابت‌کنندگان خوبی هستیم»^۲.

آری! خدایا و پروردگارا، تو بهترین پذیرنده و بهترین خواننده شده و بهترین خواسته شده و بهترین بخشنده هستی، تو آنی که درخواست کننده را نومید نمی‌کنی و آنرا که امید بر تو بسته رد نمی‌کنی، و اصرارکننده را نمی‌رانی، و نیایش درخواست‌کننده را واپس نمی‌زنی و خواندن آرزومندت تو را

۱. برگرفته از سوره هود، آیه ۱۰۲.

۲. سوره صافات، آیه ۷۵.

رَاجِيكَ وَلَا تَطْرُدُ الْمُلِحَّ عَنْ بَابِكَ وَلَا تَرُدُّ دُعَاءَ سَائِلِكَ وَلَا تَمُلُ
دُعَاءَ مَنْ أَمَلَكَ وَلَا تَتَّبِرُمْ بِكَثْرَةِ حَوَائِجِهِمْ إِلَيْكَ وَلَا بِقَضَائِهَا لَهُمْ
فَإِنَّ قَضَاءَ حَوَائِجِ جَمِيعِ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَسْرَعِ لَحْظٍ مِنْ لَمَحِ
الطَّرْفِ وَأَخَفِّ عَلَيْكَ وَأَهْوَنُ عِنْدَكَ مِنْ جَنَاحِ بَعُوضَةٍ .

وَحَاجَّتِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمُعْتَمِدِي وَرَجَائِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذَنْبِي فَقَدْ جِئْتُكَ ثَقِيلَ الظَّهِرِ
بِعَظِيمِ مَا بَارَزْتُكَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِي وَرَكِبْتِي مِنْ مَظَالِمِ عِبَادِكَ مَا لَا
يَكْفِينِي وَلَا يُخَلِّصُنِي مِنْهَا غَيْرُكَ وَلَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ وَلَا يَمْلِكُهُ
سِوَاكَ قَامِحُ يَا سَيِّدِي كَثْرَةَ سَيِّئَاتِي بِتَسِيرِ عِبْرَاتِي بَلْ بِقَسَاوَةِ
قَلْبِي وَجُمُودِ عَيْنِي لَا بَلْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا
شَيْءٌ فَلْتَسْعُنِي رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
لَا تَمْتَحِنِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِشَيْءٍ مِنَ الْوَحَنِ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ
لَا يَرْحَمُنِي وَلَا تُهْلِكْنِي بِذُنُوبِي وَعَجَلْ خَلَاصِي مِنْ كُلِّ مَكْرُوهِ
وَادْفَعْ عَنِّي كُلَّ ظُلْمٍ وَلَا تَهْتِكْ سِتْرِي وَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ جَمْعِكَ
الْخَلَائِقَ لِلْحِسَابِ يَا جَزِيلَ الْعَطَاءِ وَالثَّوَابِ .

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخَيِّرَنِي حَيَاةَ
السَّعْدَاءِ وَتُمَيِّتَنِي مِيتَةَ الشُّهَدَاءِ وَتَقْبَلَنِي قَبُولَ الْأَوْدَاءِ وَتَحْفَظَنِي

ملول نمی‌کند، و زیادی نیازهایشان به تو و برآوردن آنها، آزردهات نمی‌سازد چون برآوردن نیازهای همهٔ آفریدگانت در کمتر از یک لحظه و در یک چشم به هم زدن، و سبک‌تر و آسان‌تر از یک بال مگس می‌باشد.

و ای سرورم و آقایم و تکیه‌گاهم و امیدم، نیاز من بر تو این است که درود فرستی بر محمد و خاندانش، و گناهانم را ببخشی، پس به سوی تو آمده‌ام با گناهان بزرگ که یستم را سنگین کرده و بار بردار حقوق بندگان نموده، و جز تو کسی مرا کفایت نکرده و نجات نمی‌بخشد، و جز تو کسی بر آن قادر و توانا نیست.

ای آقای من، زیادی گناهانم را با اشکهای اندکم پاک گردان، بلکه به سنگ دلی و خشکی چشمم؛ نه! بلکه به مهربانی خودت که همه موجودات را در بر گرفته، و من نیز موجودی هستم، پس باید مهربانیت مرا هم در بر گیرد. ای کارساز بنده‌نواز و ای مهربانترین مهربانان، مرا در این جهان با آزمایش سخت امتحان مفرما، و کسی را که بر من رحم نمی‌کند به من مسلط مگردان، و به گناهانم ناپودم نکن، و به زودی از هر بدی نجاتم بده، و هر ستمی را از من دور ساز، و از من پرده دری نکن، و در روزی که همه مردم را برای حساب جمع می‌کنی رسوایم مگردان؛ ای کسی که بخشش و پاداش بزرگ داری.

از تو درخواست می‌کنم که بر محمد و خاندانش درود فرستی و در زندگی همچون نیکبختان مرا زنده بداری، و در مرگ مانند شهیدان مرا بمیرانی، و مانند پذیرش دوستانت پذیرایم باشی.

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ مِنْ شَرِّ سَلَاطِينِهَا وَفُجَّارِهَا وَشِرَارِهَا
وَمُحِبِّيْهَا وَالْعَامِلِينَ لَهَا وَمَا فِيهَا وَقَبِي شَرِّ طُغَاتِيهَا وَحُسَادِهَا
وَبَاغِي الشِّرْكِ فِيهَا حَتَّى تَكْفِيَنِي مَكْرَ الْمَكْرَةِ وَتَقْفَأَ عَنِّي أَعْيُنَ
الْكُفْرَةِ وَتَضَحَّمَ عَنِّي أَلْسُنَ الْفَجْرَةِ وَتَقْبِضَ لِي عَلَى أَيْدِي الظُّلْمَةِ
وَتُوهِنَ عَنِّي كَيْدَهُمْ وَتُمِيتَهُمْ بِغَيْظِهِمْ وَتَشْغَلَهُمْ بِأَسْمَاعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ وَأَفْتِدَتِهِمْ وَتَجْعَلَنِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ فِي أَمْنِكَ وَأَمَانِكَ
وَحِرْزِكَ وَسُلْطَانِكَ وَحِجَابِكَ وَكَتْفِكَ وَعِيَاذِكَ وَجَارِكَ وَمِنْ
جَارِ الشُّوْءِ وَجَلِيسِ الشُّوْءِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهِ
الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَقُولُ الصَّالِحِينَ .

اللَّهُمَّ بِكَ أَعُوذُ وَبِكَ الْوُدُّ وَلَكَ أَعْبُدُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وَبِكَ أَسْتَعِينُ
وَبِكَ أَسْتَكْفِي وَبِكَ أَسْتَعِيْثُ وَبِكَ أَسْتَنْقِذُ وَمِنْكَ أَسْتُلْ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَسَعِيْ مَشْكُورٍ
وَتِجَارَةٍ لَنْ تَبُورَ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَهْلُ الْقَضْلِ وَالرَّحْمَةِ .

إِلَهِي وَقَدْ أَطَلْتُ دُعَائِي وَكَثُرَتْ خِطَابِي وَضِيقُ صَدْرِي حَدَانِي
عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَحَمَلَنِي عَلَيْهِ عِلْمًا مِنِّي بِأَنَّهُ يُجْزِيكَ مِنْهُ قَدْرُ الْمِلْحِ
فِي الْعَجِينِ بَلْ يَكْفِيْكَ عَزْمُ إِرَادَةٍ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ بِنَبِيَّةٍ صَادِقَةٍ

و در این جهان پست مرا از خطر شاهان، گناهکاران، پلیدان و دوستداران و کارگزاران برای دنیا نگهداری فرمایی.

و مرا از گزند طغیانگران و حسدورزان و بدخواهان دنیا نگهدار تا از سیرنگ فریبکاران کفایت کنی، و چشمان کافران را از من کور نمایی، و زبانهای پلیدان را از من خاموش گردانی، و دستهای ستمکاران را از من بازداری، و از فریب آنان امانم دهی، و آنها را به خشمشان بمیرانی، و به گوشها و چشمها و دلهایشان گرفتارشان نمایی.

و مرا از همه این امور در امن و امان و حصار و زیر فرمان و سرپرده و پناه و حمایت و کنار خودت قرار دهی، و از همسایه و همنشین بد [امانم دهی] همانا تو بر هر چیز توانایی: «حقاً سرپرست من خدایی است که کتاب را فرود فرستاده و او شایستگان را سرپرستی می‌کند»^۱.

بار خدایا! من به تو پناه آورده‌ام و به تو پناه می‌دهم، من فقط تو را می‌پرستم و فقط به تو امیدوارم و فقط از تو یاری می‌طلبم و کفایت امر خود را فقط از تو می‌خواهم؛ دادخواهی‌ام را از تو می‌طلبم و وسیله‌رهایی‌ام را از تو می‌خواهم و از تو مسئلت دارم که بر محمد و آل محمد درود بفرستی و مرا از درگاهت - برنگردانی، جز با گناهان آمرزیده شده، تلاش سیاسگزاری شده و تجارتی که هرگز به کساد و تباهی منجر نگردد؛ و با من همانگونه رفتار کنی که تو اهل آن هستی، نه آنگونه که من اهلش هستم؛ همانا که تو اهل تقوا، مغفرت، فضل و رحمت هستی.

بارالها، درخواستم به درازا کشید و گفتارم فزونی یافت، و تنگی سینه‌ام مرا به همه این درخواستها برانگیخت و بدان وادارم نمود، در حالی که من خوب می‌دانم که درخواست از تو به اندازه نمک خمیر بس است، بلکه عزم و اراده کافی است و اینکه بنده با نیت صادقانه

۱. سورة اعراف، آیه ۱۹۶.

وَلِسَانٍ صَادِقٍ يَا رَبِّ فَتَكُونُ عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِكَ بِكَ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزْمِ
الْإِرَادَةِ قَلْبِي فَاسْتَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُقَرِّنَ
دُعَائِي بِالْإِجَابَةِ مِنْكَ وَتُبَلِّغَنِي مَا أَمَلْتُهِ فِيكَ مِنْ مَنَّةٍ مِنْكَ وَطَوْلًا وَقُوَّةً
وَحَوْلًا لَا تُفِيضُنِي مِنْ مَقَامِي هَذَا إِلَّا بِقَضَاءِ جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ فَإِنَّهُ
عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَخَطَرُهُ عِنْدِي جَلِيلٌ كَثِيرٌ وَأَنْتَ عَلَيْهِ قَدِيرٌ يَا سَمِيعُ
يَا بَصِيرُ.

إِلَهِي وَهَذَا مَقَامُ الْغَايَةِ بِكَ مِنَ النَّارِ وَالْهَارِبِ مِنْكَ إِلَيْكَ مِنْ
ذُنُوبٍ تَهْجُمُهُ وَعُيُوبٍ فَضَحَتْهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَانْظُرْ إِلَى نَظَرَةِ رَحِيمَةٍ أَفُورَ بِهَا إِلَى جَنَّتِكَ وَاعْطِفْ عَلَى عَطْفَةٍ
أَنْجُو بِهَا مِنْ عِقَابِكَ فَإِنَّ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ لَكَ وَبِيَدِكَ وَمَفَاتِيحُهُمَا
وَمَغَالِيقُهُمَا إِلَيْكَ وَأَنْتَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ هَيِّنٌ يَسِيرٌ
فَأَفْعَلْ بِي مَا سَأَلْتُكَ يَا قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ١.

١. مهج الدعوات للسيد ابن طاووس، ص ٢٨٠ ذكر ما تختاره من الدعاء لمولانا المهدي وعنه صلوات الله عليه
الدعا المعروف بدعاء العلوي المصري لكل شديدة وعظيمة. أخبر أبو الحسن علي بن حماد المصري، قال
أخبرني أبو عبد الله الحسين بن محمد العلوي، قال حدثني محمد بن علي العلوي الحسيني المصري، قال
أصابني غم شديد وذهني امر عظيم من قبل رجل من أهل بلدي من ملوكه فغشيت خشيته لم أرخ لنفسي

و زبان راستگو بگوید: ای خدا، پس تو در جایگاه گمان بندهات باشی و دلم با عزم و اراده با تو به مناجات پرداخته است.

پس از تو درخواست می‌کنم بر محمد و خاندانش درود فرستی و نیایشم را مقرون به اجابت گردانی، و مرا به آنچه از تو آرزو دارم برسانی زیرا که منت و قدرت و نیرو و توانایی از توست، و مرا از این جایگاهم [که هستم] جابه‌جا نکنی جز با برآوردن همه درخواستهایم، چون این کار بر تو آسان، و ارزش آن برای من بسیار بزرگ است، و تو بر آن توانا هستی ای شنوای بینا.

پروردگارا، این جایگاه پناهنده به تو از آتش است، و فرار کننده از تو به سوی تو از گناهانی که به او هجوم آورده، و کاستی‌هایی که او را رسوا نموده است؛ پس بر محمد و خاندانش درود فرست، و با نگاه مهربانانه به من نگاه کن تا به برکت آن به بهشت تو برسم، و با یک مهربانی از عذاب رهاییم بخش، زیرا بهشت و دوزخ از آن تو و در دست توست و کلیدهای باز و بسته شدن آنها نزد توست و تو بر آن توانایی و برای تو سهل و آسان است، پس آنچه از تو درخواست نمودم برایم عطا فرما ای قدرتمند؛ و حول و قوه‌ای نیست مگر برای خدای برتر بزرگ؛ و خدا برای ما کافی است و وکیل خوبی است و سرور خوب و کارساز خوب؛ سپاس بر خدای پرورنده جهانیان، و درود خدایم بر آقای ما محمد و خاندان پاکش باد.

منها مغضاً قصدت منه ساداتی و ابائی صلوات الله عليهم بالاعتراف لاندأ بهم و عائناً بقهرهم و مستجيراً من عظیم سطوة من كنت اخافه واقمت بها خمسة عشر يوماً ادعو وانتزع ليلاً ونهاراً فتراني لي قائم الزمان وولي الرحمن عليه وعلى آياته افضل التحية والسلام، وقال: اذا كان ليلة الجمعة فاغتسل وصل صلواتك فاذا فرغت من سجدة الشكر قل وانت بارك على ركبتيك وادع بهذا الدعاء مستجلاً. قال وكان ياتني خمس ليال متواليات يكرر علي القول وهذا الدعاء حتى حفظته وانتطعت مجيئه ليلة الجمعة فقممت واغتسلت وغيّرت ثيابي وطمّيت وحلّيت ما وجب علي من صلوة اللّيل وجنّوت علي ركعتي فدعوت الله تعالى بهذا الدعاء فاناني عليه السلام لية السبت كهينة التي يأتيني فقال لي: قد اجبت دعوتك يا معتمد وقتل عدوك واهلكه الله عز وجل عند فراغك من الدعاء. قال فلما أصبحت لم يكن لي همة غير وداع ساداتي صلوات الله عليهم والرحلة نحو المنزل الذي هربت منه فلما بلغت بعض الطريق انا رسول اولادي وكتبهم بان الزجل الذي هربت منه قتل ووجد مذبوحاً من ققاء فلما وافيت المنزل وسألت عنه فاذا هو عند فراغي من الدعاء. وبعار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٦٧-٢٧٨ و كلمة الامام المهدي، ص ٢٧٢-٢٨٦ والبلد الامين، ص ٣٩٣-٤٠٢.

وَقَدْ عَلِمْنَا لَكَ فَتَنِ

صَلَوَاتُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَ حُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ، الْمُتَنَجِّبِ فِي الْمِثَاقِ ، الْمُصْطَفَى فِي الْقِلَالِ ،
الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِيَّةِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ ، الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ ،
الْمُرْتَجَى لِلشُّفَاعَةِ ، الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللَّهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ
عَظِّمْ بَرْهَانَهُ وَ أَقْلِعْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ أَضِيْ نُورَهُ وَ بَيِّضْ
وَجْهَهُ وَاعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ وَالْوَسِيْلَةَ الرَّفِيْعَةَ وَ
ابْعَثْهُ مَقَامًا مَّخْمُودًا يَغِيْبُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ .

وَ صَلِّ عَلٰى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ قَائِدِ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِيْنَ وَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ . وَ صَلِّ عَلٰى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ وَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ حُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ . وَ صَلِّ عَلٰى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ وَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ . وَ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

نیایش آن حضرت
در صلوات روز جمعه
«دعای ضراب اصفهانی»

به نام خدای کارساز بنده نواز

پروردگارا، درود فرست بر محمد سرور فرستادگان و آخرین پیامبران و
حجت و الگوی خدای جهانیان، برگزیده روز میثاق و عالم اظله، پاک شده از
هر آفت، دور از هر کاستی، آرزو شده برای نجات، امید برای شفاعت، و
کسی که آئین خدا بر او واگذار شده است.
خدایا، بنیادش را بلند و دلیلش را سترگ و برهانش را آشکار و واضح و
درجه او را والا و روشنایی او را درخشنده و چهره اش را سپید گردان، و به او
برتری و والایی و میانجیگری و درجه بلند عطا فرما، و به جایگاه شایسته‌ای
برانگیز که اولین و آخرین، از این رهگذر بر او غبطه خورند.

و درود فرست بر امیرمؤمنان و وارث پیام‌آوران و پیشوای سید رویان
تابناک و سرور اوصیا و حجت و الگوی پرورنده جهانیان، و درود فرست بر
حسن بن علی پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجت پروردگار جهانیان،
و درود فرست بر حسین بن علی پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجت
خدای جهانیان.

و درود بفرست بر علی بن حسین

سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ
عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ
عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلْفِ
الصَّالِحِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ إِمَامِ الْهُدَى وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَيْمَةِ الْهَادِيْنَ الْعُلَمَاءِ
الصّٰدِقِيْنَ الْاَبْرَارِ الْمُتَّقِيْنَ دَعَائِمِ دِيْنِكَ وَآرْكَانِ تَوْحِيْدِكَ
وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ وَحُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَائِكَ فِي اَرْضِكَ

پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست
بر محمد بن علی پیشوای مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا بر جهانیان،
و درود فرست بر جعفر بن محمد پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجّت
خدا بر جهانیان، و درود فرست بر موسی بن جعفر پیشوای مؤمنان و وارث
پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر علی بن موسی پیشوای
مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر
محمد بن علی پیشوای مؤمنان و وارث رسولان و حجّت خدا بر جهانیان،
و درود فرست بر علی بن محمد پیشوای مؤمنان و وارث پیامبران و حجّت
خدا بر جهانیان، و درود فرست بر حسن بن علی پیشوای مؤمنان و
وارث پیامبران و حجّت خدا بر جهانیان، و درود فرست بر جانشین
راهنما و راهنمایی شده پیشوای مؤمنان و وارث پیام آوران و حجّت خدا
بر جهانیان.

مرکز تحقیقات کلامی و فقهی اسلامی

بار خدایا، درود فرست بر محمد و خاندانش پیشوایان هدایتگر و دانایان
راستگوی و نیکان خویشتن دار، استوانه‌های آئین تو و پایه‌های توحید تو
و ترجمان وحی تو و الگوهای تو بر آفریدگانت، و جانشینان تو در
زمین تو!

الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَارْتَضَيْتَهُمْ
لِدِينِكَ وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ وَعَشَّيْتَهُمْ
بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَغَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَالْبَسْتَهُمْ نُورَكَ
وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَحَقَّقْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ صَلَوةً
كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَلَا
يُخَصِّيها أَحَدٌ غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُخْيِي سُنَّتِكَ الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي
إِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ
شَهِيدِكَ عَلَى عِبَادِكَ تَتِمَّتْ كُتُبُ رَحْمَتِكَ

اللَّهُمَّ أَعِزْ نَصْرَهُ وَ مَدِّ فِي غُفْرِهِ وَ زَيْنِ الْأَرْضِ بِطَوْلِ بَقَائِهِ،
اللَّهُمَّ اكْشِفْ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَارْجُزْ عَنْهُ
إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ مِنْ آيْدِي الْجَبَّارِينَ.

اللَّهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشَبَقَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ
وَعَامَّتِهِ وَعَدُوَّهُ وَ جَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُهَرِّ بِهْ عَيْنُهُ وَ تَسْرُ بِهْ
نَفْسُهُ وَ بَلَّغْهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

کسانی که برای خودت اختیار کردی و آنان را بر بندگانت برگزیدی و بر آئین خودت آنها را پسندیدی، و به شناخت خودت اختصاصشان دادی، و با کرامت خویش شکوهمندشان گردانیدی، و در مهربانیت غوطه ورشان نمودی، و به نعمت پرورششان دادی، و با حکمتت سیرایشان کردی، و در سراپرده نورت قرارشان دادی، و در اوج ملکوت آنان را بالا بردی، و با فرشتگانت دوروبرشان را گرفتی، و با پیامبر شرافتمندشان نمودی، درود تو بر وی و خاندانش.

پروردگارا، درود فرست بر او و بر آنان، درودی فراوان، جاویدان و پاکیزه که جز تو کسی بر آن احاطه ندارد، و جز علم تو کسی آن را در نیابد و جز تو کسی آن را نمی تواند بشمارد.

بارالها، درود فرست بر ولی خودت که زنده کننده روش تو، قیام کننده به فرمان تو، دعوت کننده به سوی تو، راهنمایی کننده بر تو، حجت تو بر بندگانت، و جانشین تو در روی زمینت، و گواه تو بر بندگانت می باشد.

پروردگارا پیرویش را محکم و عمرش را طولانی و زمین را به [وسیله] طولانی شدن زندگیش بیارای؛ خدایا او را از ستم حسدورزان نگهدار، و او را از خطر نیرنگ بازان پناه ده، و خواسته زورگویان را از او دور نما، و از چنگال سرکشان رهایش ساز.

خداوندا، در مورد خودش و فرزندان و پیروانش و زیردستانش و نزدیکترها و دورترهایش و دشمنانش و همه اهل جهان، آنچه که چشمش را روشن کند و دلش را شادمان گرداند به او عطا فرما، و او را به برترین آرزوهایش در دنیا و آخرت برسان؛ حقاً تو بر هر چیز توانایی.

اللَّهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا مَجَى مِنْ دِينِكَ وَأَخِي بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ
وَأَظْهِرْ بِهِ مَا غَيَّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَ عَلَى يَدَيْهِ
عَضَاً جَدِيداً خَالِصاً مُخْلِصاً لَا شَكَّ فِيهِ وَ لَا شُبْهَةَ مَعَهُ وَ لَا
بَاطِلَ عِنْدَهُ وَ لَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ .

اللَّهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهْدُ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَ اهْدِمْ
بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَ اخْجِمْ بِسَيِّفِهِ كُلَّ نَارٍ وَ
أَهْلِكَ بِعَذْلِهِ كُلَّ جَوْرٍ وَ آجِرْ حُكْمَهُ عَلَى كُلِّ حُكْمٍ وَ أَذِلَّ
بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ .

اللَّهُمَّ أَذِلَّ كُلَّ مَنْ نَاوَاهُ وَ أَهْلِكَ كُلَّ مَنْ غَاذَاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ كَادَهُ
وَ اسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَ حَقَّهَ وَ اسْتَهَانَ بِأَمْرِهِ وَ سَعَى فِي إِطْفَاءِ نُورِهِ
وَ أَرَادَ إِخْمَادَ ذِكْرِهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَ عَلَى الْمُرتَضَى وَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ وَ الْحَسَنِ الرِّضَا وَ الْحُسَيْنِ الْمُصْطَفَى وَ جَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ
مَضَابِيحِ الدُّجَى وَ أَغْلَامِ الْهُدَى وَ مَنَارِ الثَّقَنِ وَ الْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
وَ الْحَبْلِ الْمَتِينِ وَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ .

وَ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَ وِلَاةِ عَهْدِكَ وَ الْأَيْمَةِ مِنْ وَلَدِهِ وَ مُدِّ فِي
أَعْمَارِهِمْ وَ زِدْ فِي أَجَالِهِمْ وَ بَلِّغْهُمْ أَفْضَلَ أَمَالِهِمْ دِيناً وَ دُنْيَاً

بارخدايا، به برکت وی آنچه از آئين تو از بين رفته است باز آور، و آنچه از کتاب تو کم و زياد شده دوباره زنده کن، و چيزی که از رهگذر آن دستورهای تو تغيير داده شده است آشکار فرما، تا اينکه آئين تو به برکت او و با دستان او شادابی و تازگی و نابی و بی پيرايگی را باز يابد، که شک و شبهه‌ای در آن نباشد و باطلی نزدش نبوده و بدعتی در پيش آن نباشد.

خداوندا، يا فروغ او هر تاریکی را روشن بگردان، و به پشتوانه او هر بدعتی را از بين ببر کن، و با توانائی او هر گمراهی را ويران کن؛ و هر گردنکشی را به وسیله وی درهم شکن، و هر آتش [فتنه‌ای] را با شمشیر او خاموش ساز، و با دادگری او هر ستمگری را نابود گردان، و فرمانش را بر هر فرمانی برتری ده، و با فرمانروایی او هر فرمانروا را خوار گردان.

خدايا، هر که با او مخالفت کند ذلیل کن، و هر که با وی دشمنی کند نابود گردان، و هر که به او نیرنگ زند پاسخش ده، و هر که حقش را انکار نماید و فرمانش را سبک شمارد، و در پی خاموش کردن نور او تلاش نماید، و اراده فراموش نمودن یاد او را [در اذهان] داشته باشد ریشه‌اش را بر کن.

کردگارا، درود فرست بر محمد مصطفی، علی مرتضی، فاطمه زهرا، حسن پسندیده، حسین برگزیده و همه جانشینان او، [آنانکه] چراغهای روشنگر تاریکی و نشانه‌های هدایت و مشعلهای تقوی، و دستگیره استوار و رشته ناگستنی و راه راست [به سوی تو هستند].

و بر ولی خودت، و والیان عهد او، و پیشوایان از فرزندان درود فرست، و عمر آنان را طولانی و بر مدت زندگیشان بیفزای و در دین و دنیا

وَأَجْرَةٌ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

١. مصباح المتهجد للشيخ الطوسي، ص ٢٦٢ وفي كتابه الضيعة، ص ١٦٨ والبلد الأمين، ص ٧٩ وبعار الأنوار، ج ٥٢، ص ١٧ وجمال الأسبوع للسيد ابن طاووس، ص ٥٠٠. روى شيخ الطائفة عن الحسين بن عبيد الله عن محمد بن أحمد بن داود و هرون بن موسى التلعكبري، قالوا أخبرنا أبو العباس أحمد بن علي الرازي الخصيب الأيماني فيما رواه في كتاب الشفاء والجللاء عن أبي الحسين محمد بن جعفر الأسدي رضي الله عنه، قال حدثني الحسين بن محمد بن عامر الأشعري القمي، قال حدثني يعقوب بن يوسف الضراب النساني في منصرفه من أصفهان، قال حجبت في ستة إحدى وثمانين و مأتين وكنت مع قوم مخالفين من أهل بلادنا فلما ان قد مناسكة تقدم بعضهم فاكترى لنا داراً في زقاق بين سوق الليل وهي دار خديجة عليها السلام تسكن دار الرضا عليه السلام وفيها عجوز سمراء فسألناها لما وقفت على أنها دار الرضا عليه السلام ما تكونين من أصحاب هذه الدار ولم سميت دار الرضا عليه السلام فقالت أنا من موالهم وهذه دار الرضا علي بن موسى عليهما السلام اسكنها الحسن بن علي عليهما السلام فأنى كنت في خدمته فلما سمعت ذلك منها انتت بها واسررت الأمر عن رفقائي المخالفين فكنت اذا انصرفت من الطواف بالليل انام معهم في الدار وتلقى الباب ونلتى خلف الباب حجراً كبيراً كنّا نديره خلف الباب فرأيت غير ليلة ضوء السراج في الزواق الذي كنّا فيه شبيهاً بضوء المشعل ورأيت الباب قد انفتح ولا ارى احداً فتحم من أهل الدار ورأيت رجلاً ربيعة اسمر إلى الصفرة ما هو قليل اللحم في وجهه سيادة عليه قميصان وازار رقيق قد تفتح به فصعد إلى غرفة في الدار حيث كانت المعجوز تسكن وكانت تقول لنا لا يصعد احد إلى الغرفة وكنت ارى الضوء الذي رأيته بضوء في الزواق على الدرجة عند صعود الرجل إلى الغرفة التي يصعد بها ثم اراه في الغرفة من غير ان ارى السراج بعينه وكنا نراه يدخل ويخرج ويحيى إلى الباب والحجر خلف الباب على حاله ووقمت في نفسي هبة فتلطفت المعجوز واحببت ان اتف على خبر الرجل فقلت لها يا فلاتة اني احب ان اسئلك وافاوضك من غير حضور من معي فقالت لي سرعة وانا اريد ان اسر اليك شيئاً فلم يمتني لي ذلك من اجل اصحابك فقلت ما اردت ان تقولي فقالت يقول لك -ولم تذكر احداً- لا تخاشن اصحابك وشركائك ولا تلاحهم فانهم اعدائك ودارهم. فقلت لها من يقول لا فقالت، وانا اقول فلم اجترء لما دخل قلبي من الهبة فقلت اني اصحابي تعين فقال شركائك الذين في بلدك وفي الدار معك، وكان جرى بيني وبين الذين معي في الدار عتب في الذين لمعواي حتى هربت واستترت فقلت لها ما تكونين انت من الرضا عليه السلام فقالت انا كنت خادمة للحسن بن علي عليهما السلام

←

و آخرت به آخرين آرزوهايشان برسان ، حقاً تو بر هر چيز توانايي .

فلما استيقنت ذلك قلت لأستئنها عن الغائب فقلت بالله عليك رأيته بعينك ؟ فقال يا اخي لم اراه بمعنى فأتني خرجت واخني حبلى وبشرني الحسن بن علي عليهما السلام بأنني سوف اراه في اخر عمري وقال لي تكونين له كما كنت لي وانا اليوم منذ كذا بمصر وانما قدمت الآن بكتابة ونفقة وجه بها الي علي يد رجل من اهل خراسان لا يفصح بالعربية وهي ثلثون ديناراً وأمرني ان احج ستي هذه فخرجت رغبة مني في ان اراه فوقع في قلبي ان الرجل الذي كنت اراه يدخل ويخرج هو هو ، فاخذت عشرة دراهم صحاح فيها ستة رضوية من ضرب الرضا عليه السلام وكنت نذرت ان اتقي في مقام ابراهيم عليه السلام وقلت في نفسي ادفعها الى قوم من ولد فاطمة عليها السلام افضل فقلت لها ادفعي هذه الدراهم الي من يستحقها من ولد فاطمة عليها السلام وكان في نبي ان الذي رأيته هو الرجل وانها تدفعها اليه فاخذت الدراهم وصعدت وبقيت ساعة ثم نزلت فقالت يقول لك ليس لنا فيها حق اجعلها في الموضع الذي نويت ولكن هذه الرضوية خدمنا بدلها وانها في الموضع الذي نويت فقلت ثم كانت معي نسخة توقيع خرج الي القاسم بن العلاء بأذربيجان فقلت لها تعرضين هذه النسخة علي انسان قدرأى توقعات الغائب عليه السلام فقالت ناوئي فأتني اعرفه فاريتها النسخة وظننت ان السرقة تحسن ان تقرنها فقالت لا يمكن ان اقرنها في هذا المكان فصعدت الغرفة ثم نزلت فقالت صحيح ، ولذا صليت فصل عليهم كلهم وسئهم فلما كان من الغد نزلت ومعهما دفتر صغير فقالت يقول لك اذا صليت علي النبي صلى الله عليه وآله فصل عليه وعلى اوصيائه علي هذا النسخة فاخذتها وكنت اعلم بها .

وَمَرْغَبُهُ لِقَاءُ الْخَوَالِجِ

دُعَاءُ لِقَاءِ الْخَوَالِجِ

اَللّٰهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَخِيْمَةُ لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ
 الرُّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ اَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ
 وَعَقَرَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّيْ قَدْ اَطَعْتُكَ فِيْ اَحَبِّ
 الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَهُوَ الْاِيْمَانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ
 شَرِيْكَاً مِّنَّا مِنْكَ بِهٖ عَلَيَّ لَا مَنَآءَ مِنِّيْ بِهٖ عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا
 اِلٰهِيْ عَلَيَّ غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنْ عِبُوْدِيَّتِكَ وَلَا
 الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِيَّتِكَ وَلٰكِنْ اَطَعْتُ هَوَايَ وَاَزَلَنِي الشَّيْطَانُ فَلَكَ
 الْحُجَّةُ عَلَيَّ وَالْبَيَانُ ، فَاِنْ تُعَذِّبْنِيْ فَبِذُنُوْبِيْ غَيْرِ ظَالِمٍ وَاِنْ تُغْفِرْ لِيْ
 وَتَرْحَمْنِيْ فَاِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيْمٌ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ (حتى يقطع النفس
 ثم يقول :)

يَا اَمِيْنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ خَائِفٌ خَلِيْرٌ ، اَسْئَلُكَ
 بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفٍ كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِيَنِيْ اَمَانًا لِنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَسَائِرِ مَا

نیایش آن حضرت

که تعلیم فرموده برای برآورده شدن نیازها در شب جمعه بعد از نماز دو رکعتی حضرتش^۱

پروردگارا، اگر فرمانبردار تو شدم پس سپاس برای توست، و اگر نافرمانی تو را نمودم برهان از آن توست، آسایش از تو و گشایش از توست، پاک و منزّه است آنکه نعمت داده و حق شناسی نموده، و والا تر است آنکه توانا شده و [گناهان را] بخشیده. خدایا، اگر نافرمانی ات کردم، اما در بهترین امور برای تو که ایمان آوردن به تو و قرار ندادن فرزند و شریک برای توست. تو را اطاعت نمودم، این [اطاعت] هم منّتی از درگاه تو یر من است، و نه منّتی از من به ساحت تو.

ای خدای من، حقا که من نافرمانی تو کردم ولی نه برای ستیزه جویی و زور آزمایی، و نه برای بیرون رفتن از ساحت بندگی، و نه برای ردّ و انکار خدایی تو، بلکه میل و خواست خود را فرمانبر شدم و شیطان [تیر] مرا افزاند؛ همانا یرهان و فرمان تو راست؛ اگر شکنجه ام فرمایی، در برابر نافرمانی من است و نه ستمکاری [تو]، و اگر بیامرزی و مهربانی کنی حقا تو بخشنده و بزرگواری، ای بزرگوار، [این عبارت تکرار شود تا نفّس قطع شود، سپس می گوئی:]

ای آنکه از هر چیز در امانی، و همه چیز از تو بیمناک و ترسان است، از تو درخواست می کنم به حقّ در امان بودن از هر چیز و بیم هر چیز از تو، که درود بفرستی بر محمد و خاندانش، و برای من در جان خودم و خانواده ام و فرزندانم و هر چه برایم

۱. کیفیت نماز امام زمان علیه السلام بر اساس توقیعی که از ناحیه مقدسه رسیده این گونه است: شب جمعه بعد از نیمه شب غسل کرده، به جایگاه نمازش برود و دو رکعت نماز بخواند، در هر دو رکعت سوره حمد را بخواند و چون به «ایاک نعبد و ایاک نستعین» برسد، آن را صد بار تکرار کند. سپس حمد را به پایان برده و یکبار سوره توحید «قل هو الله» را بخواند، ذکر رکوع و سجده ها را هفت بار بگوید و بعد از سلام این دعا را بخواند که ان شاء الله حاجتش روا می شود؛ مگر اینکه در مورد قطع رحم باشد.

أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَخَافُ أَحَدًا وَلَا أَحْذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَبَدًا.
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ. يَا كَافِي
إِبْرَاهِيمَ نُفْرُودَ، يَا كَافِي مُوسَى فِرْعَوْنَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُكَفِّرَنِي شَرَّ فَلَانٍ بِنِ فَلَانٍ^١.

مركز تحقيقات کتبیه و علوم اسلامی

١. مصباح الكفعمي . ص ٣٩٦ . مهج الدعوات ، ص ٢٩٢ قال السيد ابن طاووس : رأيت في كتاب كنوز
التجاح تأليف الفقيه أبي علي الفضل بن الحسن الطبرسي رضي الله عنه عن مولانا الحجة صلوات الله
عليه ما هذا لفظه : روى أحمد بن الذري عن خزيمة عن أبي عبد الله الحسين بن محمد البرزوفري قال :
خرج عن الناحية المقدسة من كان له إلى الله حاجة فليغتسل ليلة الجمعة بعد نصف الليل ويأتي مصلاً
ويصلي ركعتين يقرأ في الركعة الأولى الحمد فإذا بلغ أياك نعيد و أياك نستعين يكررها مائة مرة ويستم
في المائة إلى آخرها ويقرأ سورة التوحيد مرة واحد ثم يركع ويسجد ويسبح فيها سبعة سبعة ويصلي
الركعة الثانية على هيئته ويدعو بهذا الدعاء فإن الله تعالى يقضى حاجته البتة كائناً ما كان إلا أن يكون
في قطيعة الرزح .

ارزانی فرموده‌ای، امان و خاطر جمعی عطا فرمایی، تا از کسی هراسی نداشته و از هیچ چیزی بیمناک نباشم، حقاً توبه همه چیز توانایی، و خدا برای ما کفایت می‌کند و وکیل خوبی است.

ای کفایت‌کننده حضرت ابراهیم علیه السلام در برابر نمرود، و ای کفایت‌کننده حضرت موسی علیه السلام در برابر فرعون، از تو درخواست می‌کنم درود فرستی بر محمد و خاندانش و مرا از شر فلان پسر فلان کفایت کنی.

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

٧

وَقَدْ رَغِبَ إِلَيْكَ

دُعَاءُ الْإِنْجَازِ

اَللّٰهُمَّ اَنْجِزْ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ اَللّٰهُمَّ اَنْتَعِمْ لِيْ مِنْ اَعْدَائِيْ ١.

مركز تحقيقات كليات علوم إسلامي

مصحف المهدى عليه السلام

١. كلمة الامام المهدي عليه السلام ، ص ٣٠٥ عن الأمامي روى الشيخ الصدوق عن محمد بن عثمان بن سعيد العمري الثائب الخاص لمولانا الحجة سلام الله عليه وعلى آله قال: رأيته في بيت الله وهو يقول.

نیایش آن حضرت
در مکه معظمه

پروردگارا، وعده‌ای که به من داده‌ای انجام بده؛ پروردگارا، از دشمنانم برای
من انتقام بگیر.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَقَرِّعْ عِلْمَكَ لِي عَلَى سِرِّكَ

دُعَاءُ الْحِكْمَةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ
نُورِكَ وَاَنْ تَمْلَأَ قَلْبِیْ نُوْرَ الْیَقِیْنِ وَصَدْرِیْ نُوْرَ الْاِیْمَانِ وَفِكْرِیْ
نُوْرَ الثَّبَاتِ وَعِزِّیْ نُوْرَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِیْ نُوْرَ الْعَمَلِ وَلِسَانِیْ نُوْرَ
الصِّدْقِ وَدِیْنِیْ نُوْرَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِیْ نُوْرَ الْبُصَايَا
وَسَمْعِیْ نُوْرَ وَغِی الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِیْ نُوْرَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، حَتّٰی اَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَّیْتُ بِعَهْدِكَ وَمِثَاقِكَ
فَلْتَسْعُنِیْ رَحْمَتُكَ یَا وَلِیُّ یَا حَمِیدُ.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حُجَّتِكَ فِی اَرْضِكَ وَخَلِیْفَتِكَ فِی بِلَادِكَ
وَالدَّاعِیْ اِلَی سَبِیْلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّابِرِ بِاَمْرِكَ وَلِیِّ
الْمُؤْمِنِیْنَ وَبَوَارِ الْكَافِرِیْنَ وَمُجَلِّی الظُّلْمَةِ وَمُنْبِرِ الْحَقِّ وَالشَّاطِیْعِ
بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ الثَّامَّةِ فِی اَرْضِكَ الْمُزْتَقِبِ الْخَائِفِ
وَالْوَلِیِّ النَّاصِحِ سَفِیْنَةِ النِّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدٰی وَنُوْرِ ابْصَارِ الْوَرٰی
وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدٰی وَمُجَلِّی الْعَمٰی، الَّذِیْ یَمْلَأُ الْاَرْضَ

نیایش حکمت «دعای زیارت آل یاسین»

پروردگارا، از تو می‌خواهم درود فرستی بر محمد، که پیام‌آور مهربانی تو و سخن‌پرفروغ‌توست، [و از تو می‌خواهم] که دلم را آکنده‌نمایی از فروغ‌یقین، و سینه‌ام را از یرتوایمان، و اندیشه‌ام را از روشنی‌پا برجایی، و تصمیم مرا از تابش دانش، و نیرویم را درخشش رفتار، و زبانم را فروزش راستی، و آئینم را روشنایی بصیرت از ساحت تو، و چشمم را روشن بینی، و گوش مرا نور شنوایی حکمت، و حمّ دوست‌داشتنم را دوستی بر محمد و خاندان او، که درود بر آنان یاد؛ تا به دیدارت برسم در حالی که به عهد و پیمان تو وفا کرده‌ام؛ پس مهربانیت مرا در برگردای سرپرست پسندیده.

خدایا، درود بفرست بر حجت‌خود در زمین، و جانشینت در شهرها، و دعوت‌کننده به سوی تو، و برپا دارنده عدالت تو، و انتقام‌گیرنده به فرمان تو، سرپرست خداپاوران و نابودکننده کفرورزان، و روشن‌کننده تاریکی و درخشان‌کننده حق؛ و [کسی که] یرتوافکن با حکمت و راستی، و کلمه کامل تو در زمین تو، و نگهبان بیمناک [بر جان و دین مردم] و پیشوای خیرخواه و کشتی نجات و پرچم هدایت و فروغ چشمهای هستی [است]، و بهترین کسی که لباس بر تن آراسته، و روشنگر کوری دل است. شخصیتی که زمین را

عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِثْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ قَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ
 وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَ تَهْمَ تَطْهِيرًا .
 اللَّهُمَّ أَنْصُرْ وَاتَّقِصِرْ بِهِ أَوْلِيَائَكَ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ .

اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ
 مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَآخِرُشُهُ
 وَأَمْنَعَهُ مِنْ أَنْ يَوْصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ
 رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَالْإِذَّةَ بِالنُّصْرِ وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاحْذُلْ
 خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
 وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
 بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَأَمْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ
 وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَاتَّبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَآرِنِي فِي آلِ
 مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١ .

١. الاحتجاج لأبي منصور أحمد بن علي بن أبي طالب الطبرسي المتوفى ٥٥٨ هـ ج ٢، ص ٣١٧ عن
 محمد بن عبدالله بن جعفر الحميري قال خرج التوقيع من الناحية المقدسة حرسها الله بعد المسائل :

پر از عدل و داد می‌کند چنانکه از ظلم و ستم پر شده باشد؛ حقاً که تو بر همه چیز توانایی.

بارالها، درود فرست بر پیشوایی که از جانب تو، و فرزند پیشوایان تو است؛ آنان که فرمانبرداری و ادای حقشان را واجب فرموده، پلیدی را از ایشان برداشته و پاک و پاکیزه‌شان گردانیده‌ای.

خدایا، او را یاری فرموده و به برکت وی دوستانت، دوستدارانش، پیروان و یاورانش را یاری فرما و ما را از آنان قرار ده.

پروردگارا، از هر ستمگر و زورگو، و از شر همه آفریدگانت او را پناه ده؛ و او را از پیش رو و پشت سر و راست و چپ محافظت فرما، و نگهدارش باش و نگذار بدی به او برسد؛ و به برکت او پیامبرت و خاندانش را نگهدار. و عدل و داد را با وی آشکار نما؛ و با یآوری خود یارش کن، و یاوران او را یاری فرما و کارشکنان او را سرکوب کن، و کفرورزان ستمگر را به وسیله او پایمال نما؛ و همه کافران و منافقان و مشرکان را هر جا که باشند در خاور زمین یا باختر و در خشکی یا دریا به دست او نابود گردان، و زمین را با او پر از دادگن و آئین پیامبرت را به وسیله او آشکار نما، و ای خدا مرا از یاران و یاوران و رهروان و پیروان او قرار بده، و آرزوهای برآورده شده خاندان محمد ﷺ و ترس و وحشت دشمنانشان را به من نشان بده؛ ای خدای حق، ای صاحب شکوه و بزرگواری و ای مهربانترین مهربانان [این درخواستها را] بپذیر.

وَمَرْغَبَاءُ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ يَوْمِ الْمَبْعَثِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرَهُ تَكْبِيرًا يَا عُدَّتِي فِي مُدَّتِي وَيَا
 صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي يَا غِيَاثِي فِي رَغْبَتِي يَا
 نَجَاحِي فِي حَاجَتِي يَا حَافِظِي فِي غَيْبَتِي يَا كَافِيَّ فِي وَحْدَتِي يَا
 أَنْبَسِي فِي وَخْشَتِي أَنْتَ الشَّائِرُ عَوْرَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
 الْمُقْبِلُ عَثْرَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقِلْ
 عَثْرَتِي وَاصْفَحْ عَنْ جُزْمِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ
 الْجَنَّةِ وَغَدَا الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ^١.

١. كلمة الإمام المهدي (عليه السلام). ص ٣١٥ عن المحدث القمي في أعمال يوم السابع والعشرين من شهر رجب وهو يوم مبعث الرسول الأكرم صلى الله عليه وآله وسلم نقلًا عن الحسين بن روح وهو الشفيع الثالث من سفراء الإمام المهدي عجل الله فرجه والمعروف أنه لا يرسل إلا عن الإمام المهدي عليه السلام وأقبال الأعمال للسيد ابن طاووس، ص ٦٧٥.

نیایش آن حضرت

در روز مبعث

ستایش مخصوص خداست کسی که فرزندی نگرفته، و در فرمانروایی شریکی ندارد، و چون پستی و خواری ندارد برای آن [نیاز به] یاوری ندارد؛ و بزرگ شمار او را بسیار بزرگ.

ای توشه من تا پایان زندگیم، ای یار و یاورم در سختی من، ای سرپرست من در رفاه من، ای دادرس من در آرزویم، ای کامیابی من در نیازمندی من، ای نگهدارنده من در هنگام نبودن من، ای کفایت کننده ام در تنهایی من، ای همدم من در بیمناکی من.

تو پوشاننده برهنگی ام هستی، پس ستایش برای توست؛ و تو لغزشم را نادیده می گیری، پس تو را سپاس می کنم؛ و تو نیرو بخش افتادگی ام هستی پس ستایش سزاوار توست؛ درود فرست بر محمد و خاندانش، و برهنگی ام را بپوشان، و ترس و بیم مرا امان بده، و لغزشم را نادیده بگیر، و از گناه من چشم پوشی کن.

و در میان یاران بهشت از بدیهام درگذر [همانا بهشت] وعده راستینی است که وعده آنان بود.

دُعَاءُ الْمُنِّ الشَّابِغَةِ

دُعَاءُ الْمُنِّ الشَّابِغَةِ

اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمُنِّ الشَّابِغَةِ وَالْاَلَاءِ الْوَازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ
وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسِيْمَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيْمَةِ وَالْاَيَادِي
الْجَمِيْلَةِ وَالْعَطَايَا الْجَزِيْلَةَ يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِتَمْثِيْلٍ وَلَا يُعْتَلَّ
بِنَظِيْرٍ وَلَا يُطْلَبُ بِظَهِيْرٍ يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَالْهَمَّ فَانْطَقَ وَابْتَدَعَ
فَسَرَعَ وَعَلَا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ فَاَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَاتَّقَنَ وَاحْتَجَّ فَابْلَغَ
وَأَنْعَمَ فَاسْبَغَ وَأَعْطَى فَأَجْزَلَ وَمَنَعَ فَأَفْضَلَ يَا مَنْ سَمَا فِي الْعِزِّ
فَهَاتَ نَوَاطِرَ الْأَبْصَارِ وَدَنَا فِي اللَّطْفِ فَجَارَ هَوَاجِسَ الْأَفْكَارِ .

يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْمُلْكِ فَلَا يَدُّ لَهُ فِي مَلَكُوتِ سُلْطَانِهِ وَتَقَرَّدَ
بِالْاَلَاءِ وَالْكِبْرِيَاءِ فَلَا ضِدُّ لَهُ فِي جَبَرُوتِ شَأْنِهِ يَا مَنْ خَارَتْ فِي
كِبْرِيَاءِ هَيْبَتِهِ دَقَائِقُ لَطَائِفِ الْأَوْهَامِ وَانْحَسَرَتْ دُونَ إِدْرَاكِ
عَظَمَتِهِ حَطَائِفُ أَبْصَارِ الْأَنَامِ يَا مَنْ غَنَتْ الْوُجُوهُ لِهَيْبَتِهِ
وَخَضَعَتْ الرِّقَابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجَلَّتِ الْقُلُوبُ مِنْ خِيفَتِهِ أَسْأَلُكَ
بِهَذِهِ الْمُدْحَةِ الَّتِي لَا تَنْبَغِي إِلَّا لَكَ وَبِمَا وَابَتْ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ

نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب

پروردگارا، ای دارای بخششهای کامل، و نعمتهای بخش شده، و مهربانی
بیکران و توان کامل، و برکتهای بزرگ، و موهبتهای شکوهمند، و کمکههای زیبا،
و عطاهای فراوان.

ای کسی که با مثال زدن وصف نمی شود، و برای مثال زدن همانندی برایش
پیدا نمی شود، و پشتیبانی برای او درخواست نمی گردد؛ ای کسی که آفریده و
روزی داده، و الهام نموده و به سخن درآورده، و از نو ظهوری را آغازیده، و والا
شده و والا تر گردیده، و اندازه گیری نموده و زیبا ساخته، و صورتگری نموده با
محکم کاری، و برهان اقامه کرده و رسانیده، و به طور گسترده نعمت داده، و عطیه
داده و تکمیل فرموده، و بخشش برتر داشته است.

ای کسی که چنان بر بلندای عزت رسیده که دیدگان بینا به او راه نیافته، و
چنان با ظرافت و لطافت نزدیک شده که از خیال پروری اندیشه ها فراتر رفته، ای
کسی که در فرمانروایی یگانه بوده و در قلمرو حکومتش رقیبی ندارد، و در نعمتها
و عظمتها یگانه تاز بوده و در شکوه شأن و منزلت مخالفی ندارد.

ای کسی که در بزرگواری هیبتش، تیزبینی نکته سنجی های و هم ها مستحیر
گردیده، و در درک کمترین بزرگی او دیدگان مردم بهت زده و کم سو شده، ای آنکه
در برابر هیبت او صورت ها تسلیم شده، و در قبال عظمت او گردن ها کج شده، و
از بیم او دل ها هراسان شده است.

از تو درخواست می کنم به خاطر این ستایشی که سزاوار نیست مگر برای
تو، و به آنچه خودت بر نیایشگران از پندگان با ایمانت وعده داده ای،

لِدَاعِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَا ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ فِيهِ عَلَى نَفْسِكَ
لِلدَّاعِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَأَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَأَسْرَعَ الْخَاسِبِينَ يَا
ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
وَاقْسِمْ لِي فِي شَهْرِنَا هَذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ وَاحْتُمِ لِي فِي قَضَائِكَ
خَيْرَ مَا حَتَمْتَ وَاحْتُمِ لِي بِالسَّعَادَةِ فِيمَنْ حَتَمْتَ وَآخِئْنِي مَا
آخِئْتَنِي مَوْفُوراً وَأَمِئْتَنِي مَسْرُوراً وَمَغْفُوراً وَتَوَلَّ أَنْتَ نَجَاتِي مِنْ
مُسَائِلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنِّي مُنْكَرًا وَنَكِيرًا وَأَرِ عَيْنِي مُبَشِّرًا
وَبَشِيرًا وَاجْعَلْ لِي إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ مَصِيرًا وَعَيْشًا قَرِيرًا
وَمُلْكًا كَبِيرًا وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا ١.

مركز تحقيقات كويتية علوم إسلامية

١. كلمة الامام المهدي (عليه السلام)، ص ٣١٧ عن المحدث القمي في المفاتيح، ص ١٢٩ قال الشيخ:
يستحب ان يقرأ في كل يوم من رجب هذا الدعاء وذكر في ص ٢٠٧ من المفاتيح في اعمال مسجد
الضخمة ان جماعة رأوا الامام المهدي عليه السلام في مسجد الضخمة في شهر رجب انه صلى
ركعتين ودعا بهذا الدعاء. وكتاب الأقبال للسيد بن طاووس، ص ٤٢٥.

به آنچه ضمانت فرموده‌ای برای اجابت و پذیرش نیایش کنندگان [اقدام فرما].

ای شنواترین شنوندگان و ای بیناترین بینندگان و زودرس‌ترین حساب‌رسان،
ای دارای توان محکم و استوار، درود فرست بر محمد خاتم پیامبران و بر
خاندان او.

و در این ماه ما، بهترین سهم را از آنچه بخش نمودی نصیب گردان، و از آنچه
مقدر فرمودی بهترین آن را برایم مقرر فرما، و سرانجام کارم را با خوشبختی و در
میان آنان که ختم به خیر کردی قرار ده، و تا هنگامی که مرا زنده نگاهداشته‌ای
زندگیم را با وسعت و فراوانی مقدر فرما، و مرا شادمان و آمرزیده بمیران.

و خودت از بازجویی عالم برزخ برای رهائیم دست برسان، و نکیر و منکر را
از من دور کن، و فرشتگان بشارت دهنده را در دیده‌ام بنمایان، و راهم را به سوی
بهشت و رضوان خودت، و [در آنجا با] زندگی روشن و فرمانروایی بزرگ قرار
ده، و درود فراوان بر محمد و خاندانش بفرست.

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

وَقَرِّعَاهُ لِرَأْسَيْهِمَا

الدُّعَاءُ الرَّجِيَّةُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالمَوْلُودَيْنِ فِي رَجَبٍ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي
وَابْنِهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُتَنَجِّبِ وَاتَّقَرُّبُ بِهِمَا إِلَيْكَ خَيْرَ التَّقَرُّبِ
يَا مَنْ إِلَيْهِ المَعْرُوفُ طَلِبٌ وَفِيهِمَا لَدَيْهِ رُغْبٌ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى
الْخَطَايَا دُؤُوبُهُ وَمِنَ الرُّزَايَا خُطُوبُهُ يَسْأَلُكَ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْأَوْبَةِ
وَالنُّزُوعَ عَنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِهِ وَالْعَفْوَ عَمَّا فِي رِيقَتِهِ
فَأَنْتَ مَوْلَايَ أَعْظَمُ أَمَلِي وَثِقَتِي .

اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ أَنْ
تَتَغَمَّدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ
وَتَنْفِيسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ إِلَى نُزُولِ الْخَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْأَخِرَةِ وَمَا
هِيَ إِلَيْهِ ضَائِرَةٌ .^١

١. مصباح الكفعمي، ص ٥٢٠ قال: صدر من النُّاحِيَةِ الْمُقَدَّسَةِ عَلَى يَدِ الشَّيْخِ أَبِي الْقَاسِمِ حَسَنِ بْنِ رُوحٍ

نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب

بارالها، از تو مسئلت دارم و به خاطر دو مولود در ماه رجب، محمد بن علی
دوم و فرزند برگزیده او علی بن محمد، و به برکت آن دو بزرگوار با بهترین تقریبات
به سوی تو تقرب می‌جویم.

ای آنکه خوبی و نیکی از سوی او خواسته می‌شود و بدانچه نزد اوست رغبت
شود، از تو درخواست می‌کنم مانند خواسته خطاکار، و گناهکاری که گناهانش
او را به ناپودی کشانده، و کاستیهای وی او را به زنجیر کشیده، و عادت او بر
گناهان طولانی گشته است، و به خاطر بلاها و سختیها مشکل دارد.

از تو درخواست می‌کند توبه و برگشت، و بازگشت زیبا را، و کننده شدن و
دوری از نافرمانی را، و رهایی جانیش از آتش را، و بخشش آنچه در گردنش
هست؛ پس تو ای مولا و سرور من بزرگترین آرزو و تکیه گاهش هستی.

پروردگارا، به حق درخواستهای شرافتمندانه و دست‌آویزهای والایت، از تو
می‌خواهم که در این ماه با بخشایش گسترده و نعمت بخش شده از تو، مرا در بر
بگیری؛ و جانی عطا فرمایی که قانع شود به آنچه روزیش داده‌ای، و [قانع شود]
به فرود آمدن در گودی قبر و منزل آخرت و آنچه نفس به سویش برگشتنی است.

التوبختی وقال السید بن طاووس فی کتاب القبال الأعمال ص ۶۴۷: ومن الدعوات کلّ يوم من رجب
ما رویناه ایضاً عن جدّی ابی جعفر الطوسی عن ابی عثمان: قال وخرج الی اهل علی ید الشیخ ابی القاسم
رضی الله عنه هذا الدعاء فی ایام رجب. والصّحیفه الهادیة، ص ۱۰۲ ولیلید الامین، ص ۱۸۰.

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْفَرَجِ

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَ سَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَبْرِ وَ
 لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ يَا عَظِيمَ الْقَمَرِ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا
 وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا مُنْتَهَى كُلِّ نَجْوَى وَيَا
 غَايَةَ كُلِّ شَكْوَى يَا عَوْنَ كُلِّ مُسْتَعِينٍ يَا مُبْتَدَأَ الْنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا
 يَا رَبَّاهُ (عشر مرات) يَا سَيِّدَاهُ (عشر مرات) يَا مَوْلَاهُ (عشر مرات) يَا
 غَايَتَاهُ (عشر مرات) يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ (عشر مرات) أَسْتَلْكَ بِحَقِّ هَذِهِ
 الْأَسْمَاءِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ إِلَّا مَا كَشَفْتَ
 كَرْبِي وَنَفْسَتَ هَمِّي وَفَرَجْتَ غَمِّي وَأَصْلَحْتَ حَالِي وَتَدْعُو بَعْدَ ذَلِكَ بِمَا
 شِئْتَ وَتَسْأَلُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْمَنَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ مِائَةَ مَرَّةٍ فِي
 سَجُودِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ اكْفِيَانِي فَإِنْ كُفِيَائِي
 وَانْصُرَانِي فَإِنْ كُفِيَائِي وَانْصُرَانِي وَتَضَعُ خَدَّكَ الْأَيْسَرَ عَلَى الْأَرْضِ وَتَقُولُ مِائَةَ مَرَّةٍ
 ادْرِكْنِي وَتَكْرَرُهَا كَثِيرًا وَتَقُولُ الْغُوثُ ، الْغُوثُ ، الْغُوثُ حَتَّى يَنْقُطَعَ نَفْسُكَ وَتَرْفَعُ
 رَأْسَكَ فَإِنَّ اللَّهَ بِكَرَمِهِ يَقْضِي حَاجَتَكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ١.

١. في بحار الأنوار، ج ٥١، ص ٣٠٢ نقلاً عن كتاب النجوم قال العلامة المجلسي بأستادنا إلى ←

نیایش آن حضرت در گشایش مشکلات

ای آنکه زیبایی را آشکار و زشتی را پوشانده‌ای، ای کسی که بر جرم مؤاخذه نکرده و پرده دری نمی‌کنی، ای [کسی که] بخشش بزرگ و چشم پوشیت کریمانه و گذشت تو زیبا و آمرزش گسترده است؛ و ای گشاینده دستها با بخشایش و ای پایان همه رازها، و ای سرانجام همه شکایتها، و ای یاور همه یاورخواهان، و ای آغازگر نعمتها پیش از آنکه استحقاق آن را داشته باشند.

یا رَبَّنَا (پروردگارا) ده مرتبه؛ یا سَيِّدَاهُ (ای سرور من) ده مرتبه؛ یا مَوْلَاهُ (ای آقای من) ده مرتبه؛ یا غَايَا (ای هدف من) ده مرتبه؛ یا مُقْتَبِی رَغْبَتَاهُ (ای آخرین آرزوی من) ده مرتبه. از تو درخواست می‌کنم به حق این نام‌ها و به خاطر محبت و خاندان پاکش - که درود بر همه آنان باد - که ناراحتیم را برطرف و اندوهم را زایل و گشایش کار و حال را شایسته گردانی. [پس از این هر چه خواسته داری بخواه و نیازت را درخواست کن. نگاه گونه راست را بر زمین نهاده و در حال سجده یکصد بار می‌گویی:]

«یا مُحَمَّدُ یا عَلِیُّ، یا عَلِیُّ یا مُحَمَّدُ، اِنْفِیَانِی فَاِنْکُنَا کَافِیَانِی وَاَنْصُرَانِی فَاِنْکُنَا نَاصِرَانِی»؛ ای محمد، ای علی، ای علی، ای محمد؛ کفایت کنید مرا که شما کفایت کننده من هستید و یاریم کنید که شما یاری کننده من هستید، [گونه چپ خود را بر زمین نهاده و یکصد بار می‌گویی:] «اَذْرِکُنِی»؛ مرادریاب [و بیشتر تکرار می‌کنی و می‌گویی] «اَلْفَوْثُ»؛ پناهم ده، پناهم ده، [تا نَفْس قطع شود و سر از سجده برداری، پس محققاً خداوند به خواست خود نیازت را برآورده می‌سازد].

«الشیخ ابی جعفر محمد بن جریر الطبری فی کتابه قال حَدَّثَنَا ابو جعفر محمد بن هارون بن موسی التلمکیری قال حَدَّثَنِی ابو الحسن بن ابی البفل الکاتب قال قَالَ المهدی علیه السلام یا اباالحسن بن ابی البفل اَیْنِ انت من دعاء الفرج قُلْتَ وما هو یا سَیِّدِی قَالَ تَصَلِّی رُکْعَتَینِ وَتَقُولُ: وَالصَّغِیْفَةُ الْهَادِیَةُ، ص ۱۲۲.

وَمَزِدْ غَاوِ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ غَامٍ

إِلَهِي بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَبِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَقْضِلْ
عَلَى فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَاءِ وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَمِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرُّدِّ إِلَى
أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ^١

١. مهج الدعوات، ص ٢٩٥، مصباح الكلمى، ص ٣٠٦، قال السيد بن طاووس: وجدت في مجموع
الأدعية المستجابات عن النبي والأنبياء عليهم السلام دعاء الإمام العالم الحجة عليه السلام.
بهار الأنوار، ج ٩٥، ص ٢٥٠.

نیایش آن حضرت برای همگان

خدایا، به حق کسی که با تو راز و نیاز کرده و به حق آنکه تو را در خشکی و دریا خوانده، بر نیازمندان از مرد و زن با ایمان بی نیازی و دارایی، و بر بیماران از مرد و زن با ایمان شفا و تندرستی عنایت فرما؛ و بر زنده‌های آنان لطف و کرم فرما، و بر مرده‌هایشان آمرزش و بخشش روا دار؛ و غریبان و دور از وطن‌هایشان را به سلامتی و با دست پر بر زادگاهشان برگردان؛ به حق محمد و همه فرزندان او.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْإِهْتِمَامَاتِ الْغَامَّةِ

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا تَوْفِيقَ الطَّاعَةِ وَبُعْدَ الْمَعْصِيَةِ وَصِدْقَ النِّيَّةِ
 وَعِرْفَانَ الْحُرْمَةِ وَآكْرِمْنَا بِالْهُدَى وَالْإِسْتِقَامَةِ وَسَدِّدْ أَسْنَتَنَا
 بِالصَّوَابِ وَالْحِكْمَةِ وَأَمْلَأْ قُلُوبَنَا بِالْعِلْمِ وَالْمَعْرِفَةِ وَطَهِّرْ بَطُونَنَا
 مِنَ الْحَرَامِ وَالشُّبْهَةِ وَاكْفُفْ أَيْدِيَنَا عَنِ الظُّلْمِ وَالسَّرِقَةِ وَاعْظُضْ
 أَبْصَارَنَا عَنِ الْفُجُورِ وَالْخِيَانَةِ وَاسْدُدْ أَسْمَاعَنَا عَنِ اللَّغْوِ وَالغَيْبَةِ
 وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ عِلْمَانِي بِالزُّهْدِ وَالنُّصِيحَةِ وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ
 وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالْإِتْيَاعِ وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلَى مَرْضَى
 الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ
 وَعَلَى مَشَايِخُنَا بِالْوَقَارِ وَالسُّكِينَةِ وَعَلَى الشُّبَابِ بِالْإِنَابَةِ
 وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّسَاءِ بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْأَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ
 وَالسَّعَةِ وَعَلَى الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُرَاةِ بِالنُّصْرِ
 وَالْعَلَبَةِ وَعَلَى الْأَسْرَاءِ بِالْخُلَاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْأَمْرَاءِ بِالْعَدْلِ

نیایش آن حضرت برای نیازهای مهم همگانی

بارالها، توفیق فرمانبرداری و دوری از نافرمانی و راستی و درستی نیت و شناخت حرمت و منزلت را برای ما روزی فرما، و ما را با راهیابی و پایمردی [در راه دین] اکرم فرما، و زبانهای ما را به درستی و سخن نغز محکم گردان، و دلهای ما را با دانش و شناخت آکنده فرما، و شکمهای ما را از [طعام] حرام و شبهه ناک پاک نما، و دستان ما را از ستم و دزدی بازدار، و چشمان ما را از گناه و خیانت چشم پوشی ده، و گوشهای ما را از شنیدن سخن بیهوده و غیبت مسدود فرما، و بر دانشمندان ما با بی اعتنائی به دنیا و خیرخواهی برتری ده، و بر دانش آموزان سخت کوشی و اشتیاق عنایت کن.

[خدایا] بر شنوندگان پیروی و اندرز، و بر بیماران مسلمان تندرستی و آسایش، و بر مردگان آنان مهربانی و بخشایش، و بر سالمندان ما وقار و متانت، و بر جوانان برگشت و بازگشت، و بر زنان شرم و پاکدامنی، و بر توانگران فروتنی و فراخی، و بر نیازمندان بردباری و قناعت، و بر رزمندگان یاری و پیروزی، و بر اسیران رهایی و آرامش، و بر فرمانروایان عدل و داد،

وَالشُّفَقَةَ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصَافِ وَحُسْنِ السَّيَرَةِ وَبَارِكْ لِلْحُجَّاجِ
وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنُّفَقَةِ وَأَقْضِ مَا أَوْجَبْتَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَقِّ
وَالْعُمْرَةَ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^١

مركز تحقيقات کتب و نشر علوم اسلامی

صحیفه المهدی علیه السلام

١. منتخب الأثر، ص ١٥٢٢ مصباح الكفعمي، ص ٢٨٠. والبلد الأمين، ص ٣٢٩ روى هذا الدعاء عن الإمام المهدي عليه السلام.

و بر فرمانبرداران میانه‌روی و روش خوب مرحمت فرما. و برای حاجیان و زائران در توشه و هزینه برکت ده، و آنچه را واجب کردی بر آنان از حج و عمره، با فضل و مهربانی خود میسر فرما، ای مهربانترین مهربانان.

مرکز تحقیقات و پژوهش علوم اسلامی

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْقُنُوتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَكْرِمْ أَوْلِيَانِكَ بِإِنْجَازِ
وَعْدِكَ وَبَلِّغُهُمْ دَرَكَ مَا يَأْمُلُونَهُ مِنْ نَصْرِكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ بَأْسَ مَنْ
نَصَبَ الْخِلَافَ عَلَيْكَ وَتَعَمَّدَ بِمَنْعِكَ عَلَى رُكُوبِ مُخَالَفَتِكَ
وَاسْتِعَانَ بِرِفْدِكَ عَلَى قُلِّ خِيَاكَ وَقَصْدِ لِكَيْدِكَ بِأَيْدِكَ وَوَسِعَتُهُ
حِلْمًا لِتَأْخُذَهُ عَلَى جَهْرَةٍ وَتُسْتَأْصِلَهُ عَلَى عِزَّةٍ فَإِنَّكَ اللَّهُمَّ قُلْتَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ: حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ
أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ. وَقُلْتَ: فَلَمَّا اسْتَفْؤْنَا اتَّقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّ الْعَايَةَ عِنْدَنَا
قَدْ تَنَاهَتْ وَإِنَّا لِنَغْضِبُكَ غَاظِيُونَ وَإِنَّا عَلَى نَصْرِ الْحَقِّ مُتَعَاصِبُونَ
وَإِلَى وُرُودِ أَمْرِكَ مُشْتَاقُونَ وَلِإِنْجَازِ وَعْدِكَ مُرْتَقِبُونَ وَلِحُلُولِ
وَعِيدِكَ بِأَعْدَائِكَ مُتَوَقِّعُونَ. اللَّهُمَّ فَإِذَا بَدَلْتَ طُرُقَاتِهِ

نیایش آن حضرت

در قنوت

خدایا، بر محمد و خاندانش درود فرست، و دوستانش را با حتمی نمودن وعدهات گرامی بدار، و آنان را به درک آنچه از یاریت آرزو دارند برسان، و باز دار از ایشان خطر کسی که به مخالفت تو برخواسته، و به نهی و منع تو سوار بر مرکب ضدیت و سرکشی شده، و از مدارای تو برگستن حد و قانون تو یاری جسته، و آهنگ نیرنگ به تو نموده با دستان خودت [که به او نیرو داده‌ای]، و با پرده‌باریت به او میدان دادی، تا آشکارا او را برگیری، یا با پیروزی او را ریشه کن کنی.

پس خدایا، محققاً تو فرموده‌ای و فرمایش تو حق است: «آنگاه که زمین زیورش را بگیرد و بیاراید و گمان کنند اهل زمین که آنها بر [استفاده از آن زیورها] توانا هستند، دستور ما شب یا روز فرامی‌رسد؛ پس قرار می‌دهیم آن را درو شده چنانکه گویی دیروز چیزی نداشته است. این چنین شرح می‌دهیم نشانی‌ها را بر گروهی که می‌اندیشند»^۱.

و فرمودی: «پس زمانی که ما را به خشم آورند انتقام از آنها می‌گیریم»^۲ حقا که مدت نزد ما پایان پذیرفت، و ما برای [اجرای فرمان] خشم تو خشمگینیم، و برای یاری حق پایداریم، و به رسیدن فرمانت مشتاقیم، و به وفا کردن وعده تو چشم به راهیم، و به فرود آمدن عذاب تو بر دشمنانت چشم انتظاریم. پروردگارا، پس به این رویداد اجازت فرما، و راههای آن را باز کن.

۱. سوره یونس، آیه ۲۴.

۲. سوره زخرف، آیه ۵۵.

وَسَهْلُ خُرُوجِهِ وَوُطْأُ مَسَالِكِهِ وَاشْرَعُ شَرَايِعِهِ وَآيَدُ جُنُودِهِ
وَأَعْوَانُهُ وَبَادِرُ بَأْسِكَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَابْسُطْ سَيْفَ تَقْصَمَتِكَ عَلَى
أَعْدَائِكَ الْمُعَانِدِينَ وَخُذْ بِالْأَثَرِ إِنَّكَ جَوَادٌ مَكَارٌ ١.

مركز تحقيقات کتب و علوم اسلامی

١. مكيال المكارم للسيد محمد تقي الإصفهاني المتوفى ١٣٢٨ هـ، ص ٣٢٨، منتخب الأثر، ص ٥٢٢.
مهج الدعوات، ص ٦٧، قال السيد قنوت مولانا الحجة بن الحسن عليهما السلام والفصحمة الهادية،
ص ٥٢.

و خروج او (امام زمان علیه السلام) را آسان گردان، و راه و روش او را آماده گردان، و
راهکاری او را امضا فرما، و سپاه و یارانش را یاری فرما، و بر گروه ستمگران
عذابت را زودتر برسان، و شمشیر انتقام و خونخواهی را بر دشمنان لجوج و
عنود بگستران، و انتقام گیر، که تو بسیار بخشنده و چاره سازی.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَقَرِّعْهُ لِرَبِّكَ

إيضاً دعاء القنوت

اَللّٰهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا مَاجِدُ يَا جَوَادُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا بَطَّاشُ يَا ذَا
الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا فَعَّالًا لِمَا يُرِيدُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ يَا رَوْفُ يَا
رَحِيْمُ يَا لَطِيْفُ يَا حَيُّ حَيٌّ لَا حَيَّ ، اَسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ
الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ الَّذِي اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
يَطْلُعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ وَاسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تُصَوِّرُ بِهِ
خَلْقَكَ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ تَشَاءُ وَبِهِ تَسْوِقُ إِلَيْهِمْ أَرْزَاقَهُمْ فِي
أَطْبَاقِ الظُّلُمَاتِ مِنْ بَيْنِ الْعُرُوقِ وَالْعِظَامِ وَاسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
أَلْفَتَ بِهِ بَيْنَ قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ وَأَلْفَتَ بَيْنَ الثَّلَجِ وَالنَّارِ لَا هَذَا
يُذِيبُ هَذَا وَلَا هَذَا يُطْفِئُ هَذَا وَاسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ
طَعْمَ الْمِيَاهِ وَاسْتَلْكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَجْرَنْتَ بِهِ الْمَاءَ فِي عُرُوقِ
النَّبَاتِ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَسَقَتَ الْمَاءَ إِلَى عُرُوقِ الْأَشْجَارِ بَيْنَ

نیایش آن حضرت

باز در قنوت

ای خدای دارنده هستی، دارایی را به هر که می خواهی می دهی و دارایی را از هر که می خواهی بر می گیری، و هر کسی را می خواهی عزت می بخشی، و هر که را خواستی خوار می گردانی، نیکی در دست قدرت توست، حقا که تو بر همه چیز توانایی.

ای بزرگوار، ای بخشنده، ای صاحب شکوه و کرامت، ای بسیار سختگیر، ای صاحب دلیری و دلاوری سخت، ای انجام دهنده هر چه اراده فرماید، ای صاحب نیروی استوار، ای مهربان بنده نواز، ای رازدان، ای زنده آن هنگامی که زنده ای وجود ندارد.

بارالها، از تو می خواهم به آن نام نهفته پنهان، زنده ازلی ابدی، که در دانش مخفی نزد خودت [آن نام را] خاص خود قرار دادی، و هیچ یک از آفریدگانت از آن آگاهی ندارند، از تو درخواست می کنم به آن نام تو که با آن آفریدگانت را در رحمها هر گونه که می خواهی شکل می دهی، و با آن نام روزی آنان را در چندین طبقه از تاریکی ها از میان رگها و استخوانها برایشان آماده می سازی.

و از تو می خواهم به آن نام تو که با آن دلهای دوستان را به هم پیوستی و میان یخ و آتش پیوند زده ای، نه این آن را آب می کند و نه آن این را خاموش می کند. و از تو درخواست می کنم به آن نام تو که با آن مزه آبها را پدید آوردی، و از تو می خواهم به آن نامت که با آن آب را در ریشه های گیاهان میان طبقه های خاک جاری ساخته ای، و آب را در ریشه های درختان میان سنگ خاراروان داشته ای.

الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَوْنَتْ بِهِ طَعْمَ الثَّمَارِ
وَالْوَانِهَا وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ تُبْدِي وَتُعِيدُ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ
الْفَرْدِ الْوَاحِدِ الْمُتَقَرِّدِ بِالْوَحْدَانِيَّةِ الْمُتَوَحِّدِ بِالصَّمَدَانِيَّةِ وَأَسْتَلُّكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي فَجَزْتَ بِهِ الْمَاءَ مِنَ الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ وَسَقَيْتَهُ مِنْ
حَيْثُ شِئْتَ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَرَزَقْتَهُمْ
كَيْفَ شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ شَاؤًا.

يَا مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي أَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ نُوحٌ حِينَ
نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ وَأَهْلَكَتَ قَوْمَهُ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ
إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ وَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا
وَسَلَامًا وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ مُوسَى كَلِيمُكَ حِينَ نَادَاكَ فَقَلَقْتَ
لَهُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْتَهُ وَبَنَى إِسْرَائِيلَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ فِي
الْيَمِّ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ بِهِ عِيسَى رُوحُكَ حِينَ نَادَاكَ فَأَنْجَيْتَهُ
مِنْ أَغْدَانِهِ وَإِلَيْكَ رَفَعْتَهُ وَأَدْعُوكَ بِمَا دَعَاكَ حَبِيبُكَ وَصَفِيُّكَ
وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَمِنَ الْأَحْزَابِ
نَجَيْتَهُ وَعَلَى أَغْدَانِكَ نَصْرَتَهُ وَأَسْتَلُّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ
بِهِ أَجَبْتَ.

يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا يَا مَنْ

و از تو می‌خواهم به آن نامت که با آن مزه میوه‌ها و رنگ آنها را پدید آورده‌ای،
و از تو درخواست دارم به آن نامت که با آن آغاز می‌کنی و باز می‌گردانی، و از
تو می‌خواهم به آن نام تک و یکتا که در یکتایی بی‌همتایی و در بی‌نیازی هم
بی‌بدیلی؛ و از تو می‌خواهم به آن نامت که با آن جاری کردی آب را از سنگ
سخت و خارا، و روان کردی هر جا که خواستی، و از تو می‌خواهم به آن
نامت که با آن آفریدگان را آفریدی و هرگونه که خواسته‌ای و آنان خواسته‌اند
روزی دادی.

ای آنکه روزها و شبها او را دگرگون نمی‌سازد، تو را می‌خوانم به آنچه
نوح علیه السلام تو را خوانده، آن هنگام که تو را صدا زد، پس او و همراهانش را
رهانیدی و مردمش را نابود کردی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه خلیل و دوست
تو ابراهیم علیه السلام هنگام صدا زدن تو را خوانده، پس او را رهانیدی و آتش را
برایش سرد و سلامت نمودی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه موسی کلیم علیه السلام و هم
سخن تو هنگام صدا زدن تو را خوانده، پس دریا (رود نیل) را برایش جدا جدا
ساختی، سپس او و بنی اسرائیل را رهانیدی و فرعون و گروهش را در دریا
غرق نمودی؛ و تو را می‌خوانم به آنچه روح‌ت عیسی علیه السلام هنگام صدا زدن تو
را خوانده، پس او را از دشمنانش رهانیدی و به سوی خودت بالا بردی؛ و تو
را می‌خوانم به آنچه حبیب و دوست و برگزیده و پیامبر تو محمد صلی الله علیه و آله که درود خدا
بر او و خاندانش باد - تو را خوانده، پس قبول فرمودی و از حزب‌ها و گروه‌ها
نجاتش داده و بر دشمنانت پیروزش فرمودی.

و از تو می‌خواهم به آن نامت که هرگاه با آن خوانده شوی قبول فرمایی، ای
کسی که آفرینش و دستور از آن اوست، ای آنکه دانش او همه چیز را فرا گرفته

أَخْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا يَا مَنْ لَا تُغَيِّرُهُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي وَلَا تَتَشَابَهُ
عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَلَا يُبْرِمُهُ الْحَاخُ الْمُلْحِقِينَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
فَصَلِّ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ
وَالْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى وَاعْقَدُوا لَكَ الْمَوَاقِيقَ
بِالطَّاعَةِ وَصَلِّ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ.

يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَاجْمَعْ لِي
أَصْحَابِي وَصَبْرَهُمْ وَأَنْصُرْنِي عَلَى أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَلَا
تُخَيِّبْ دَعْوَتِي فَإِنِّي عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ أَسِيرُ بَيْنَ
يَدَيْكَ سَيِّدِي أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهَذَا الْمَقَامِ وَتَقَضَّيْتَ بِهِ عَلَيَّ
دُونَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الصَّادِقُ وَلَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

١. مهج الدعوات، ص ٦٨ قال السيد و دعي المهدي عليه السلام في قنوته بهذا الدعاء، والصحيفة
الهادية، ص ٢٨، بحار الأنوار، ج ٨٥، ٢٣٣، بلد الامين، ص ١٥٧٠، منتخب الأثر، ص ٥٢٢.

و تعداد همه چیز را بر شمرده، ای کسی که روزها و شبها او را دگرگون نمی سازد و صداها بر او مشتبه نمی شود، و واژه ها برایش پوشیده نمی ماند و اصرار اصرار کنندگان او را آزرده نمی سازد.

از تو می خواهم درود فرستی بر محمد و خاندان محمد که برگزیده تو از آفریدگانت است، پس درود فرست بر آنان با پرترین درودهایت، و درود فرست بر همه پیامبران و فرستادگان، کسانی که راه هدایت را از جانب تو رساندند، و پیمانهای فرمانبرداری تو را گره زدند؛ و بر همه بندگان شایستهات درود بفرست. ای آنکه خلف وعده نمی کند، به وعده ای که به من داده ای وفا کن، و یارانم را برایم گرد هم آور و بر دباریشان ده، و برابر دشمنانت و دشمنان فرستادهات باری فرما و درخواستم را نومید مگردان؛ پس من بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز تو و اسیر پیشگاه تو هستم.

آقای من، تو هستی که با این مقام و جایگاه بر من منت نهاده ای و از میان آفریدگان فراوانت بر من تفضل فرموده ای، از تو می خواهم که درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و به آنچه برایم وعده فرموده ای وفا نمایی؛ حقا که تو راستگو بوده و خلف وعده نمی کنی و تو بر همه چیز توانایی.

دُعَاءُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
تَعَبُّدًا وَرِقًّا اللَّهُمَّ مُعِينُ كُلِّ وَحِيدٍ وَمُذِلُّ كُلِّ جَبَّارٍ عِنْدِي أَنْتَ كَهْفِي
حِينَ تُغَيِّبُنِي الْمَذَاهِبُ وَتَضِيقُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَّبْتَ اللَّهُمَّ خَلَقْتَنِي
وَكُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْ لَا نَصْرُكَ إِنِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ .
يَا مُبْعِثِ الرَّحْمَةَ مِنْ مَوَاضِعِهَا وَمُخْرِجِ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِهَا
وَيَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِشُمُوعِ الرُّفْعَةِ ، فَأَوْلِيَانُهُ بِعِزِّهِ يَغْتَرَّوْنَ يَا مَنْ
وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِجْرَ الْمَدَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطْوَتِهِ
خَائِفُونَ ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي قَصَرْتَ عَنْهُ خَلْقَكَ فَكُلُّ لَكَ
مُذْعِنُونَ ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنْجِزَ
لِي أَمْرِي وَتُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ وَتَكْفِيَنِي وَتُعَافِيَنِي وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي
الْشَّاعَةِ الشَّاعَةِ ، اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ .

١. بهار الأنوار، ج ٥٢، ص ٣٩١ عن دلائل الإمامة لمحمد بن جرير بن رستم الطبري روى عن محمد

نیایش آن حضرت

در هنگامه ظهور، آنگاه که از وادی السلام گذر می‌کند

از امیرالمؤمنین علی علیه السلام رسیده: که گویا قائم را می‌بینم

بر اسب سپید مویی سوار است و از وادی السلام به سوی

مسجد سهله می‌رود و در نیایش خود چنین می‌گوید:

حق و محقق است که معبودی جز خداوند نیست، صادقانه باور داریم که معبودی جز خداوند نیست، معبودی جز خداوند شایسته بندگی و بردگی نیست؛ بارالها ای عزیز کننده هر مؤمن تنها، و خوار کننده هر ستمگر کینه‌توز، تو پشتیبان من هستی هنگامی که راه‌ها بر من بسته شود و زمین با همه گستردگی برآیم تنگ گردد، خدایا مرا آفریدی در حالی که از آفرینش من بی‌نیاز بودی، و اگر یآوری تو برآیم نبود از شکست خوردگان می‌شدم.

ای گسترش دهنده مهربانی از جایگاه‌های آن، و بیرون آورنده برکت‌ها از معدن‌هایش، ای آنکه والایی بالا بودن را ویژه خودش قرار داده، و دوستانش با عزت او عزت می‌پذیرند، ای کسی که فرمانروایان طوق ذلت و خواری در پیشگاهش به گردن نهاده‌اند، پس آنها از سطوت و هیبت او بی‌سنا کنند.

از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که با آن آفریدگان را پدید آوردی و همه آن را باور دارند، از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود بفرستی و کار مرا حتمی فرمایی، و در گشایش بر من شتاب فرمایی، و پشتوانه‌ام باشی و عافیت و سلامتیم بدهی، و نیازهایم را بر طرف نمایی، در این لحظه و ساعت، و همین شب و همین شب؛ حقا تو بر همه چیز توانایی.

عن بن هارون بن موسی عن ابيه عن محمد بن همام عن جعفر بن محمد الحميري عن احمد بن جعفر عن علي بن محمد يرثه عن امير المؤمنين عليه السلام في صفة القائم (عليه السلام) قال: كائن به وقد عبر من وادی السلام الى مسجد الشهلة على فرس محجل له شعراخ يزهو ويدعو ويقول في دعائه:

وَمَرْغَابُهُ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

تَسْبِيحُ الْقَائِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ ذَلِكَ. ١

مركز تحقيقات كليات علوم إسلامي

صحيفة المهدى عليه السلام

١. بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٢٠٧ روى العلامة المجلسي عن الدعوات للزولندي أنه يقرأ من اليوم الثامن عشر من كل شهر إلى آخر الشهر هذا التسبيح: الصحيفة الهادية، ص ١٢٤.

نیایش آن حضرت

در تسبیح و تنزیه خداوند در روز هجدهم هر ماه تا پایان آن

پاک و منزّه است خداوند به شمار آفریدگانش، منزّه است خدا به قدر
خشنودی خودش، منزّه است یزدان به شمار سخنان خود، منزّه است دادار به وزن
عرش او، و سپاس به مانند همه اینها مخصوص خداوند باد.

مرکز تحقیقات کلامی و نشر علوم اسلامی

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ لِلنَّجَاةِ مِنَ الشَّدَةِ

رَبِّ أَسْأَلُكَ مَدَدًا رُوحَانِيًّا تَقْوَى بِهِ قُوَى الْكُلِّيَّةِ وَالْجُزْئِيَّةِ
 حَتَّى أَقْهَرَ بِمَبَادِئِي نَفْسِي كُلَّ نَفْسٍ قَاهِرَةٍ فَتَنْقَبِضَ لِي إِشَارَةُ
 دَقَائِقِهَا انْتِبَاضًا تَسْقُطُ بِهِ قُوَّيْهَا حَتَّى لَا يَبْقَى فِي الْكَوْنِ ذُو رُوحٍ
 إِلَّا وَنَارُ قَهْرِي قَدْ أَخْرَقَتْ ظُهُورَهُ يَا شَدِيدُ يَا شَدِيدُ يَا ذَا الْبَطْشِ
 الشَّدِيدِ يَا قَاهِرُ يَا قَاهِرُ أَسْأَلُكَ بِمَا أَوْدَعْتَهُ عِزْرَائِيلَ مِنْ
 أَسْمَائِكَ الْقَهْرِيَّةِ فَأَنْفَعَلْتَ لَهُ النَّفْسُ بِالْقَهْرِ أَنْ تُودِعَنِي هَذَا
 السِّرِّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ حَتَّى أَلَيَّنَ بِهِ كُلَّ صَغْبٍ وَأَذِلَّ بِهِ كُلَّ مَنَعَ
 بِقُوَّتِكَ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ^١

١. الكلام للطبيب للسيد عليخان صدرالدين بن امير نظام الدين احمد الحسيني الشيرازي المتوفى ١١٢٠ هـ. قال رأيت بخط اصحابنا عن اسماعيل بن حسين بن علي بن سليمان الجاهري الأنصاري عن العاج علي المكي عن صاحب الأمر عجل الله فرجه أنه اعطاء هذا الدُّعَاءُ لِلنَّجَاةِ مِنَ الشَّدَائِدِ يَقْرَأُ سَحْرًا ثَلَاثًا أَنْ امْكُنْ وَفِي الصَّبْحِ ثَلَاثًا وَفِي الْمَسَاءِ ثَلَاثًا فَإِذَا اشْتَدَّ الْأَمْرُ عَلَى مَنْ يَقْرَأُ يَقُولُ بَعْدَ قِرَائَتِهِ ثَلَاثِينَ مَرَّةً: يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ الْوَلُفَّ بِمَا جَرَّثَ بِهِ الْتَقَادِيرُ.

نیایش آن حضرت برای رهایی از سختی

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

خدایا، از تو درخواست می‌کنم یک توان روحانی را که با آن، توان کلی و جزیی من نیرومند گردد، تا با امکانات جانم به همهٔ جانهای سرکش پیروز گردم، و تارمهای باریک آن برای من گردد آید و از این رهگذر نیروی آنها در افتد، و در جهان هستی جاننداری باز نماند که آتش چیرگی من پشت آنها را نسوزانده باشد؛ ای نیرومند، ای زورمند، ای دارای دلاوری سخت، ای خشمگین و بسیار خشمناک، از تو درخواست می‌کنم به آن نامهای خشم آگینت که به عزرائیل سپردی و با آن خشم، جانها در برابرش ورافتادند، این راز را در این ساعت برایم واگذار نمایی تا با آن هر سخن را نرم کنم، و با آن هر نیرومند را خوار نمایم و با نیروی تو ای دارای نیروی محکم.

وَمَرْدَعَاهُ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ لِلتَّخْلَاصِ مِنَ الشَّدَائِدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَبَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ
الْبَاسِطُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَارِثُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ
أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ
عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي
السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ.

أَسْأَلُكَ بِكُلِّ إِسْمٍ سَمِعْتَهُ بِهِ نَفْسُكَ وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ خَلَاصَنَا
مِنْ هَذِهِ الشَّدَةِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١.

١. منتخب الأثر، ص ٥٢١ الكلم الطيب قال السيد عليخان الشيرازي هذا دعاء عظيم عن صاحب الأمر

نیایش آن حضرت برای رهایی از دشواریها

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

تو خداوندی هستی که آغازگر آفریدگان و بازگرداننده آنانی، تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست، [خدایی که] تدبیرکننده کارها و برانگیزاننده آن کس که در گورهاست، و تو خدایی هستی که معبودی جز تو نیست و برگرنده و گسترنده ای، و تو خدایی هستی که جز تو معبودی نیست، و وارث زمین و آنکه در آن هست می باشی.

از تو می خواهم به آن نامت که هنگامی که با آن خوانده شدی قبول می کنی و آنگاه که با آن درخواست شوی می بخشی. و از تو خواستارم به حق محمد و خاندان او و به حق آنان که بر خود واجب فرموده ای، اینکه درود بفرستی بر محمد و خاندان محمد، و در همین لحظه و هم اکنون، نیاز مرا برآورده سازی، ای سرور و مولا و پناه من.

از تو خواهانم به هر نامی که خودت را به آن نام نامیده ای، و در دانش پنهان نزد خود آن را ویژه خود قرار داده ای که درود فرستی بر محمد و خاندان محمد، و در رهایی ما از این سختی شتاب فرمایی، ای دگرگون کننده دلها و دیده ها، ای نبوشنده نیایش؛ تو بر همه چیز توانایی، سوگند بر مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

«عَجَّلَ اللَّهُ فَرْجَهُ لِمَنْ ضَاعَ لَهُ شَيْءٌ لَوْ كَانَتْ لَهُ حَاجَةٌ فَلْيَكْثِرِ الدَّاعِي مِنْ قِرَائَتِهِ عِنْدَ طَلَبِ مَهْتَاةٍ»

وَمِنْ دُعَائِهِ لِرَبِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ لِلشِّفَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ دَوَاءٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ شِفَاءٌ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كِفَاءٌ هُوَ الشَّافِي
شِفَاءً وَهُوَ الْكَافِي كِفَاءً إِذْ هَبِ الْبَاسَ بِرَبِّ النَّاسِ شِفَاءً
لَا يُغَادِرُهُ سَقَمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ النَّجَبَاءِ ١.

مركز تحقيقات كليات علوم إسلامي

١. بحار الأنوار، ج ٥٣، ص ٢٢٦: جنّة المأوى للشيخ النوري، قال: رأيت بخط السيد زين الدين علي بن الحسين أنّ هذا الدّعاء تعلّمه رجل كان به علة فشكاها إلى القائم عجل الله فرجه فأمّره بكتابه وغسله وشربه، ففعل ذلك فبرئ. ويروى عن البلد الأمين للكفعمي عن المهدي عليه السلام: من كتب هذا الدّعاء في أثناء جديد بترية الحسين (عليه السلام) وغسله وشربه، شفى من علة.

نیایش آن حضرت برای رهایی از بیماریها

برای کسی که بیماری داشت حضرت این دعا را به او یاد
داد و فرمود: بنویسد و با آب بشوید و آن را بنوشد.

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

به نام خدا که درمان است، و سپاس خدا را که شفاست، و نیست معبودی جز
خدا که بس است، او شفا دهنده است چه شفایی! او کفایت کننده است چه
کفایتی! به حق خدای مردم ناراحتی را بتر، با درمانی که دردی نداشته باشد، و
درود فرستد خدا بر محمد و خاندان برگزیده او.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الصَّاحِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي وَلِشِيعَتِي مِنَ الضِّيقِ فَرَجاً وَمِنْ
الْهَمِّ مَخْرَجاً وَأَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ وَأَطْلِقْ لَنَا مِنْ عِنْدِكَ مَا يُفَرِّجُ
وَأَفْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا كَرِيمٌ^١

مركز تحقيقات كليات علوم إيسدي

١. مصباح الشيخ الكفعمي، ص ٣٠٥ قال وروى أنه من اختار هذا الدعاء حشر مع صاحب الأمر (عليه السلام) وقال العلامة المجلسي روى الشهيد رحمه الله نقلاً عن كتاب الاستدراك لبعض قدماء الأصحاب عن الشيخ عبدالله الدورستي عن جده عن أبيه عن محمد بن بابويه عن أحمد بن ثابت الدواليبي عن محمد بن علي بن عبد الصمد عن علي بن عاصم عن أبي جعفر الثاني عليه السلام و سرد قصة مفصلة إلى أن قال: دعاء المهدي عليه السلام. والصحيفة الهادية، ص ١١١.

نیایش آن حضرت برای گشایش گره غصه‌ها و اندوه‌ها

ای فروغ روشنایی، ای تدبیر کننده کارها، ای برانگیزاننده هر که در
گورهاست، درود فرست بر محمّد و فرزندان محمّد، و برای من و پیروانم از تنگنا
گشایش و از غصّه‌رهایی قرار ده، و راه را برای ما گسترش بده و آنچه برای ما
گشایش می‌دهد از نزد خودت روانه کن، و آنچه خودت شایسته آنی برای ما
عنایت فرما، ای صاحب کرم.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الْحِجَابِ

اَللّٰهُمَّ احْجُبْنِيْ عَنْ عُيُوْنِ اَعْدَائِيْ واجْمَعْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اَوْلِيَائِيْ وَاَنْجِزْ لِيْ مَا وَعَدْتَنِيْ وَاَحْفَظْنِيْ فِيْ غَيْبَتِيْ اِلَى اَنْ تَاْذَنَ لِيْ فِيْ ظَهْوِيْ وَاَخِيْ بِيْ مَا دَرَسَ مِنْ فُرُوْضِكَ وَسُنَنِكَ وَعَجِّلْ قَرَجِيْ وَسَهِّلْ مَخْرَجِيْ وَاَجْعَلْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَصِيْرًا وَاَفْتَحْ لِيْ قَتْعًا مُّبِيْنًا وَاَهْدِنِيْ صِرَاطًا مُسْتَقِيْمًا وَقِنِيْ جَمِيْعَ مَا اَحَاذِرُهُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ وَاَحْجُبْنِيْ عَنْ اَعْيُنِ الْبَاغِيْضِيْنَ الْفٰصِيْبِيْنَ الْعَدَاوَةَ لِاهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَلَا يَصِلْ اِلَى مِنْهُمْ اَحَدٌ بِسُوءٍ فَاِذَا اَذِنْتَ فِيْ ظَهْوِيْ قَاْيِدْنِيْ بِجُنُوْدِكَ وَاَجْعَلْ مَنْ يَتَّبِعُنِيْ لِنُصْرَةِ دِيْنِكَ مُؤَيَّدِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِكَ مُجَاهِدِيْنَ وَعَلَى مَنْ اَرَادَنِيْ وَاَرَادَهُمْ بِسُوءٍ مَنصُورِيْنَ وَوَقِّفْنِيْ لِاِقَامَةِ حُدُوْدِكَ وَاَنْصُرْنِيْ عَلَى مَنْ تَعَدَّى مَخْدُوْدَكَ وَاَنْصُرِ الْحَقَّ وَاَزْهِقِ الْبَاطِلَ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا وَاُوْرِدْ عَلَيَّ مِنْ شَيْعَتِيْ وَاَنْصَارِيْ مَنْ تَقَرَّبَهُمُ الْعَيْنُ وَيَشُدُّ بِهِمُ الْاَزْرُ وَاَجْعَلْهُمْ فِيْ حِزْزِكَ وَاَمْنِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ١.

١. مصباح الكفعمي، ص ١٢١٩، مهج الدعوات، ص ٣٠٢، قال السيد وهذه الحجب مما الهنا ايضاً ←

نیایش آن حضرت برای حفاظت و حراست

خدایا، مرا از دیدگان دشمنانم پوشیده دار، و من و دوستانم را گرد هم آور، و به آنچه برایم وعده داده‌ای وفا فرما، و در زمان غیبتم تا هنگامی که برای ظهورم اجازه فرمایی نگهدارم باش، و آنچه از واجب‌ها و روش‌های تو کهنه شده به وسیله من زنده کن، و در فرج و گشایشم شتاب فرما، و بیرون آمدنم را آسان بگردان، و از سوی خودت برایم فرمانروایی یاوری شده مقرر فرما، و با پیروزی آشکاری پیروزیم ده، و به راه راست راهنمائیم فرما، و از همه آنچه از ستمگران بیمناکم نگهدار من باش، و از دیدگان دشمنان کینه‌توز و سختگیر خاندان پیامبرت پوشیده‌ام بدار، تا از هیچ یک از آنان به من آسیبی نرسد.

پس هنگامی که برای آشکار شدنم رخصت فرمودی مرا با لشکریان خود یاری فرما، و هر که برای یاری آئین تو پیرویم می‌کند و در راه تو به جهاد برمی‌خیزد یاوری فرما، و بر هر که بدی من و آنان را بخواهد پیروزشان گردان، و مرا برای برپاداشتن احکامات کامیاب، و بر آن کس که به حدود تو تجاوز نموده یاریم فرما. و حق را پیروز و باطل را از میان بردار که حقاً باطل از بین رفتنی است، و از پیروانم و یارانم آنچه روشنی‌بخش چشم و استوار کننده پشت به وسیله آنان است برایم برسان، و آنها را در حصار و امنیت خود قرار ده؛ با مهربانی خودت، ای مهربانترین مهربانان.

« تلاوتها يوم احاطت المياه والفرق واصبحت السلامة بكثرة المياه وزادت على احاطتها بهدم مواضع دخل بهاماء الزبادات وامكن المقام باجابة الدعوات ودفع تلك المعذورات وسلامتنا من الدخول في تلك الحادثات والحمد لله .

وَمَزِدْ عَائِدَةً لِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْإِسْتِخَارَةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَخِيْرُكَ لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ اَلْاُمُوْر وَ اَسْتَشِيْرُكَ لِخُسْنِ
ظَنِّىْ بِكَ فِى الْمَآمُوْرِ وَالْمَحْذُوْرِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ الْاَمْرُ الْفُلَانِىْ مَعًا
قَدْ نَبِطْتُ بِاَلْبَرَكَةِ اَعْجَازُهُ وَ بَوَادِيهِ وَ حَقَّتْ بِاَلْكَرَامَةِ اَيَّامُهُ وَ
لِيَّالِيهِ فَخِزْ لِيْ اَللّٰهُمَّ فِىْهِ خَيْرَةٌ تَرُدُّ شَمُوْسَهُ ذُلُوْلًا وَ تَقْعُصُ اَيَّامُهُ
سُرُوْرًا اَللّٰهُمَّ اِمَّا اَمْرٌ فَاَنْتَبِرْ وَاِمَّا نَهْيٌ فَاَنْتَهَبِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْتَخِيْرُكَ
بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةٌ فِىْ عَاقِبَةٍ

١. مصباح الكفعمى، ص ٣٩١ وروى المحدث التميمى عن العلامة العلى عن والده عن رضى الدين محمد بن محمد الأوى الحسينى عن العبد القاتم عليه السلام قال تقرأ فاتحة الكتاب عشرة مرّات او ثلاث مرّات والأقل واحد مرة وسورة القدر عشر مرّات وتقرأ هذا الدعاء وتأخذ قبضة من التسييح مع النية وتعدّ اثنين اثنين وان كان الباقي اثنين يعنى افعل وان بقى واحد فلا تفعل، او بالعكس مع النية.

نیایش آن حضرت هنگام استخاره نمودن

پروردگارا، من از تو درخواست خیر و خوبی می‌کنم چون تو به سرانجام
کارها دانایی، و با تو رایزنی می‌کنم چون در آنچه که در آن آرزومندی یا هراسانی
است به تو گمان نیکو دارم.

خدایا، اگر این کار منظور، آغاز و انجامش با برکت گره خورده و روزها و
شبهایش با کرامت گسترده شده، پس برگزین برای من گزینشی که در آن
سختیهایش رام، و روزهایش شادمانی به همراه آورد.

پارالها، اگر دستور است فرمان می‌برم، و اگر بازداشت است خودم را باز
می‌دارم. خداوندا، من از تو درخواست خیر و نیکی دارم تا با مهربانیت گزینشی
فرمایی در عافیت و سلامتی تمام مرا تحقیق کوی تو را علوم رسدی

٢٥

وَقَدْ عَلِمْنَا لَكَ فَتَنِ يَا عَلِيُّ

دُعَاءُ الْحَزَنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَالِكَ الرِّقَابِ وَيَا هَارِمَ الْأَخْزَابِ يَا مُفْتِخَ الْأَبْوَابِ يَا
مُسَبِّبَ الْأَشْيَاءِ سَبِّبْ لَنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِيعُ لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ أَجْمَعِينَ ١.

مركز تحقيقات کتب و علوم اسلامی

کتابخانه مهدی علیه السلام

نیایش آن حضرت در حرز و نگهداری

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

ای دارنده جان‌ها، وای تار و مارکننده گروه‌ها، ای گشاینده درها، ای
گردآورنده وسیله‌ها، به گونه‌ای سبب‌ساز ما باش که درخواست آن را هم
نمی‌توانیم، به حق لا اله الا الله، محمد رسول الله، که درود خدا بر او و همه
خاندانش باد.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دُعَاءُ الزِّيَارَةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ، بِاسْمِكَ الَّذِىْ خَلَقْتَهُ مِنْ كُلِّكَ فَاسْتَقَرَّ فِيْكَ
 قَلًا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلَى شَيْءٍ اَبَدًا يَا كَيْنُوْنُ اَيَّا مَكْنُوْنُ اَيَّا مُتَعَالُ اَيَّا
 مُقَدَّسُ اَيَّا مُتَرَاوِعُ اَيَّا مُتَرَتِّفُ اَيَّا مُتَحَيِّنُ اَسْأَلُكَ كَمَا خَلَقْتَهُ عَضًا
 اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُوْرِكَ وَوَالِدِ هُدَاةِ
 رَحْمَتِكَ وَاَمْلَأْ قَلْبِيْ نُوْرَ الْيَقِيْنِ وَصَدْرِىْ نُوْرَ الْاِيْمَانِ وَفِكْرِيْ نُوْرَ
 الثَّبَاتِ وَعَزْمِيْ نُوْرَ التَّوْفِيْقِ وَذِكْرِيْ نُوْرَ الْعِلْمِ وَقُوَّتِيْ نُوْرَ الْعَمَلِ
 وَلِسَانِيْ نُوْرَ الصِّدْقِ وَدِيْنِيْ نُوْرَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَرِيْ نُوْرَ
 الصِّيَاءِ وَسَمْعِيْ نُوْرَ وَغِي الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتِيْ نُوْرَ الْمَوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَيَقِيْنِيْ قُوَّةَ الْبِرَاةِ مِنْ اَعْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَاَعْدَاءِ اٰلِ
 مُحَمَّدٍ حَتّٰى اَلْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيْثَاقِكَ فَيَسَّعْنِيْ رَحْمَتُكَ
 يَا وَلِيَّ يَا حَمِيْدُ بِمَرَاكَ وَمَسْمَعِكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ دُعَائِيْ فَوْقَنِيْ
 مُنْجَزَاتِ اِجَابَتِيْ اَعْتَصِمْ بِكَ مَعَكَ مَعَكَ سَمْعِيْ وَرِضَايْ ١.

١- بحار الأنوار، ج ٩٤، ص ٣٩ نقل العلامة المجلسي بسند مطول عن خط الشيخ محمد بن علي -

نیایش آن حضرت

پس از زیارت ناحیه مقدسه

پروردگارا، از تو می‌خواهم به آن نامت که آن را از همه وجودت آفریدی و در ذات مقدست ثابت ماند، پس برای همیشه و به هیچ چیز، آن نام از تو جدا نمی‌شود؛ ای هستی مطلق، ای پنهان، ای والا، ای باکترین، ای بخشنده، ای بسیار مهربان، ای غمخوار، از تو درخواست می‌کنم چگونه‌ای که آن نام را تر و تازه آفریدی درود بفرستی بر محمد پیام‌آور مهربانی تو و سخن روشن تو و پدر راهنمایان مهربانیت؛ و دلم را از فروغ یقین، و سینهام را از روشنی ایمان، و اندیشه‌ام را از درخشش ثبات و بابر جایی، و تصمیم مرا از فروزش موفقیت، و تیزهوشیم را از روشنایی دانش، و نیرومندیم را از روشنی کار، و زبانم را از فروغ راستی، و آئینم را از نور بصیرت از نزد خودت، و چشمم را از روشنایی درخشنده، و گوشم را از پرتو شنیدن حرف حکیمانه، و دوستی مرا از تابش ولایت و ارادت بر محمد و خاندان او - که درود بر آنان باد - و یقین و باورم را از نیروی یزاری از دشمنان محمد و دشمنان خاندان محمد آکنده فرما؛ تا در هنگام لقا و دیدارت به عهد و پیمان تو وفا کرده باشم، پس مهربانیت مرا دربرگیرد، ای دوست، ای پسندیده در معرض دید و شنید تو؛ ای حجت خدا نیایش می‌کنم پس تو هم برای قبولی حتمی آن یاریم کن، به دامن چنگ می‌زنم و گوش [دلم] و خوشنودیم با تو، با تو، و با دوست.

سه الجیمی، پسندة الی الحمیری زیارة واردة عن الناحية المقدسة وبعدها هذا الدعاء وكلمة الإمام المهدي (عليه السلام) ص ۳۴۹.

وَمَرْغَاهُ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ النَّذِيَّةِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَائُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ
اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ
النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ
عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا وَزُخْرُفِهَا وَزِينَتِهَا
فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيُّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمُ
مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الدَّرَائِعَ
إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَشْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ إِلَى أَنْ
أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكَكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ أَمَنَ مَعَهُ
مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ حَلِيلًا وَسَأَلْتَكَ
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ

نیایش آن حضرت
در عید فطر و قربان و غدیر و جمعه
«دهای ندبه»

سپاس خداوندی راست که جز او خدایی نیست و ستایش او راست که
پرورش دهنده جهانیان است، خدا درود فرستد بر محمّد پیامبر خود و خاندانش
و سلام کند سلامی کامل.

بارالها، شکر برای توست، بر آنچه فرمان تو دربارهٔ دوستان جاری شده،
آنانی که ایشان را خلوص داده و از مخلصان خود و آئینت نمودی، آن هنگام که از
نعمتهای ماندگار در نزد خودت برایشان برگزیدی، نعمتهایی که پایدار است و از
بین رفتنی نیست، و پس از آنکه با آنان شرط کردی که نسبت به درجات این
دنای پست و زر و زیور آن زهد و بی‌اعتنایی بورزند، و ایشان پذیرا شدند، و
دانستی که آنها وفادار خواهند بود.

پس آنان را پذیرفته و مقربشان گردانیدی، و یاد بلند و تعریف روشن برایشان
مقدّر فرمودی، و فرشتگان را بر آنان فرو فرستادی، و با وحی و الهام آنها را گرمی
داشتی، و به دانش خود یاریشان نمودی، و ایشان را میانجی به سوی خودت و
وسیلهٔ راهیابی به خشنودیت قرار دادی.

پس برخی را در بهشت خود مسکن دادی تا آنکه او را از آنجا بیرون کردی، و
برخی را در کشتی خود نشاندی و او و کسانی را که با او ایمان آورده بودند با مهربانی
خود از مرگ رهانیدی، و برخی را برای خود دوست گرفتی، و دربارهٔ دیگران که
زبان راست از تو درخواست نمودند پس پذیرفتی و آن را برتر و والا نمودی.

كَلِمَتُهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيمًا وَجَعَلَتْ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِذَاءً وَوَزِيرًا
وَبَعْضُ أَوْلَدَتِهِ مِنْ غَيْرِ أَبِي وَأَتَيْتُهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
وَكُلُّ شَرَعَتْ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجَتْ لَهُ مِنْهَا جُأً وَتَخَيَّرَتْ لَهُ أَوْصِيَاءَ
مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً
عَلَى عِبَادِكَ وَلِتَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ
وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا
هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَحْزَى .

إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا اسْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنْ
اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنْ اجْتَبَيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنْ اعْتَمَدْتَهُ ، قَدَّمْتَهُ عَلَى
أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ
وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَغَرَجْتَ بِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ
عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ
وَحَقَّقْتَهُ بِجَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ
أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ
بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ
لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ . فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

و با بعضی از [سوی] درخت سخن گفتی چه سخن گفتی! و برادرش را
برایش پشتیبان و معاون قرار دادی، و دیگری را بدون پدر به دنیا آوردی و دلایل
روشنی به او داده و با روح القدس یارش فرمودی.

و برای هر یک آئینی بدید آوردی و روش روشنی برای آنها مقرر فرمودی، و
برای آنها جانشینانی برگزیدی که یکی پس از دیگری نگهبان باشد، از وقتی تا
وقتی دیگر، برای پابرجایی آئینت و اینکه الگویی بر بندگان گردند، تا اینکه حق
از جایگاه خود زایل نشود، و باطل بر پیروانش چیره نگردد، و کسی نگوید اگر
برایمان پیامبر بیم‌دهنده فرستاده بودی و پرچم راهنمایی برافراشته بودی - پیش
از آنکه دلیل و خوار گردیم - از نشانه‌های تو پیروی می‌کردیم.

تا اینکه کار را به دوست و برگزیده خود محمد، که درود بر او و خاندانش
باد، سپردی، پس او همانطوری که برگزیده بودی سرور آفریدگانت، و سرگلی
برگزیدگانت، و برترین منتخبانت، و گرامی‌ترین معتمدانت بود.

او را بر پیامبرانت مقدم داشتی، و وی را بر بندگان از جن و انس برانگیختی،
و خاوران و باختران را در زیر گامهایش قرار دادی، و براق و مرکب نوری را
مسخرش نموده، و او را به سوی آسمانها بالا بردی، و [از آغاز] تا آخر آفرینشت
آنچه بوده و خواهد بود، دانش آن را بر او سپردی.

سپس با هراس و ترس در دل دشمنان یارش فرمودی، و با جبرئیل و
میکائیل و فرشتگان نشاندارت گرداگرد او را گرفتی، و او را وعده دادی که آئینش
را بر همه آئینها چیره گردانی، هر چند مشرکان را خوشایند نباشد.

و آن، پس از آن است که او را در جایگاه راستی از خاندانش نشاندی و برای او و
خاندانش نخستین خانه‌ای را که برای مردم گذارده شده بود مقرر ساختی، خانه‌ای که در
مکه قرار دارد و مایه برکت و راهنمایی جهانیان است، در آن [خانه] نشانه‌های آشکار

مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا. وَقُلْتُ: إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ آخِرَ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتُ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ
وَقُلْتُ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ
سَبِيلًا فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ.

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنِيرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ
وَالْمَلَأُ أَمَامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ، اَللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاجْزُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَقَالَ: مَنْ
كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيَ أَمِيرُهُ. وَقَالَ: أَنَا وَعَلِيُّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ
وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى، وَآخِلُهُ مَحَلُّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
فَقَالَ لَهُ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي.
وَزَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَآخِلٌ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا
حَلَّ لَهُ، وَسَدُّ الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَهُ، ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ:
أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيُّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا.
ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمُكَ

و مقام حضرت ابراهیم است، و هر که در آن وارد شود ایمن خواهد بود، و فرمودی: «محققاً خداوند خواسته است که یلیدی را از شما خاندان دور سازد، و پاک گرداند شما را پاک کردنی بسزا»^۱.

و پاداش محمد را - که درود تو بر او و خاندانش باد - در کتاب خودت، دوستی آنان قرار دادی، پس فرمودی: «بگو غیر از دوستی خویشاوندانم از شما پاداش نمی خواهم»^۲، و فرمودی: «آنچه از پاداش از شما خواستم به سود شماست»^۳ و فرمودی: «من از شما مزدی نمی خواهم مگر اینکه کسی بخواهد به سوی پروردگارش راهی در پیش بگیرد»^۴ پس آنان راهی به سوی تو و روشی برای رسیدن به خشنودی تو بودند.

پس آنگاه که روزگار پیامبرش به پایان رسید، ولیّ خودش علی بن ابی طالب را - که درود خدا بر هر دو و خاندانشان باد - برای راهنمایی برگماشت، چون او بیم دهنده بود و برای هر قومی هدایتگری هست؛ پس در حالتی که مردم در پیش روی او بودند فرمود: «هر کسی که من مولا و اولی به تصرف اویم علی مولای اوست»، بارالها دوست بدار هر کسی که از او پیروی کند، و دشمن بدار هر که با او به ستیز برخیزد، و پیروز گردان هر که او را یاری کند، و خوار گردان کسی را که او را ترک کند، و فرمود: «هر که من پیامبر او هستم علی امیر و پیشوای اوست». و فرمود: «من و علی از یک اصل و درخت، و دیگر مردمان از درختان گوناگون هستند». و او را جایگزین نمود مانند جایگزینی هارون از موسی، پس فرمود: «تو از من هستی همانند هارون که از موسی است جز اینکه پیامبری پس از من نیست». و دخترش را که سرور زنان جهانیان است به او تزویج کرد، و آنچه از مسجدش برای خود حلال بود برای او حلال کرد، و درهایی را که به مسجد باز می شد بست مگر در خانه او. سپس دانش و حکمتش را به وی سپرد و فرمود: «من شهر دانش هستم و علی در ورودی آن. پس هر که حکمت را بخواهد باید آن را از دروازه آن بیابد». سپس فرمود: «تو برادر من و جانشین من و وارث من هستی، گوشت تو از گوشت من و خون تو

۱. سوره احزاب، آیه ۳۳.

۲. سوره شوری، آیه ۲۳.

۳. سوره سبأ، آیه ۲۷.

۴. سوره فرقان، آیه ۵۷.

مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَزْبُكَ حَزْبِي ، وَالْإِيمَانُ مُخَالِطُ
لَحْمِكَ وَدَمِكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي ، وَأَنْتَ غَدَاً عَلَى الْحَوْضِ
خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُنْجِزُ عِدَاتِي ، وَشِيعَتُكَ عَلَى مَنَابِرَ
مِنْ نُورٍ مُبَيَّنَّةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي ، وَلَوْلَا
أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ
الضَّلَالِ وَنُوراً مِنَ الْعَمَى وَحَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ . لَا
يُسْبِقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ وَلَا يُلْحَقُ فِي مَنَقَبَةٍ
مِنْ مَنَاقِبِهِ يَخْلُو حَدُّو الرُّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ
عَلَى التَّأْوِيلِ وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صِنَادِي
الْعَرَبِ وَقَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَنَافَسَ ذُؤَبَانَهُمْ وَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَاداً
بَذْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً وَحَنْظَلِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَاضْبُتْ عَلَى عِدَاوَتِهِ وَاكْبَتْ
عَلَى مُنَا بَذْتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ .

وَلَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَقَتَلَهُ أَشَقَى الْأَشْقِيَاءِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمَثَّلْ أَمْرُ الرُّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي
الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةٍ
رَحِمِهِ وَأَقْصَاءِ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِغَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتَلَ
مَنْ قُتِلَ وَسَبَى مَنْ سُبِيَ وَأَقْصَى مَنْ أَقْصِيَ وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا

از خون من و تسلیم در پیشگاه تو تسلیم در برابر من است و ستیز با تو ستیز با من است ، و ایمان با گوشت و خون تو در آمیخته همچنانکه با گوشت و خون من در آمیخته است ، و تو فردای رستاخیز در حوض کوثر جانشین من هستی ، و تو قرض مرا ادا می کنی و به وعده هایم وفا می کنی ، و پیروان تو بر منبرها و بر فراز بلندبهای نور و فروغ هستند و با چهره های سپید در اطراف من در بهشت و همسایه من هستند ، ای علی اگر تو نبودی ، پس از من مؤمنان شناخته نمی شدند .

و علی پس از پیامبر راهنمای گمراهی ، و روشنگر نابینایی و ریسمان استوار خدا و راه راست او بود ، هیچ کس در خویشاوندی پیامبر بر او پیشی نگرفته ، و در آئین ، کسی با سابقه تر از او نبوده ، در فضایل و بزرگواری ها کسی به او نرسیده ، او در جای پای پیامبر گام نهاد ، که درود خدا بر هر دو و خاندانشان باد .

و بر تأویل قرآن با دشمنان جنگ می کرد ، و در راه خدا ملامت هیچ ملامت کننده در او اثر نداشت ، حقاگردنکشان عرب را بی کس گذاشت و پهلوانان آنها را کشت و با گرگهای آنان زد و خورد کرد و در دلهای آنان از رهگذر جنگهای بدر و خیبر و حنین و جز آنها کینه ها بر جای گذاشت ، پس دشمنی او را به دل گرفتند ، و بر مخالفت و ستیزه جویی او سرازیر شدند ، تا آنکه پیمان شکنان و ستمگران و سرکشان را به قتل رسانید .

و آنگاه که دورانش سپری شد و جنایتکارترین جنایتکاران از پیشینیان و پسینیان که پیرو بدبخت ترین پیشینیان بود او را شهید نمود ، و فرمان پیامبر - که درود خدا بر او و خاندانش باد - در مورد راهنمایان [معرفی شده و] پی در پی اطاعت نگردید ، و امت بر دشمنی با او اصرار ورزیدند و بر قطع رجم و بریدن خویشاوندی و تبعید فرزندانش متحد شدند ، جز اندکی از آنان که برای مراعات حق در مورد آنها وفا به خرج دادند .

پس کشته شد هر آنکه کشته شد ، و اسیر شد آنکه دستگیر شد ، و تبعید شد آنکه در به در گردید ، و سرنوشت برایشان به گونه ای جاری شد

يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا
وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِمَا
وَالِهِمَا قَلْبَيْكَ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَتَذَبَّ النَّادِبُونَ وَلْيُمَثِّلِهِمْ فَلْيَتَذَرَفِ
الدُّمُوعُ وَلْيَضْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضِجِ الصَّاجُونَ وَيَعِجِ الْعَاجُونَ.

أَيْنَ الْحَسَنُ؟ أَيْنَ الْحُسَيْنُ؟ أَيْنَ أَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ؟ ضَالِحٌ بَعْدَ
ضَالِحٍ وَضَاقٌ بَعْدَ ضَاقٍ. أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ؟ أَيْنَ الْخَيْرَةُ
بَعْدَ الْخَيْرَةِ؟ أَيْنَ الشَّمْسُ وَالطَّالِعَةُ؟ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ؟ أَيْنَ
الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ؟ أَيْنَ أَغْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ؟

أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ؟ أَيْنَ الْمَعْدُ لِقَطْعِ
ذَابِرِ الظُّلْمَةِ؟ أَيْنَ الْمُنتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأَمْنِ وَالْعُوجِ؟ أَيْنَ الْمُرْتَجَى
لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ؟ أَيْنَ الْمُدْخَرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسَّنَنِ؟
أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ؟ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِخْيَاءِ الْكِتَابِ
وَحُدُودِهِ؟ أَيْنَ مُخَيِّبِ مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ؟ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ
الْمُعْتَدِينَ؟ أَيْنَ هَادِمِ أُنْبِيَاءِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ؟ أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الْقُسُوقِ
وَالْعِصْيَانِ؟ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ؟ أَيْنَ طَامِسِ أَثَارِ

که امید پاداش نیک برای آن هست، زیرا زمین از آن خداوند است و هر کسی از بندگان را بخواهد وارث آن می‌گرداند و سرانجام کار با خویشتن داران است و خدای ما از هر گونه آلائش منزّه است و وعده پروردگار ما انجام شدنی است و هیچ گاه خداوند در وعده خود تخلف نمی‌کند و او پیروز است و دانا.

پس بر پاکان از خاندان محمّد و علی - که درود خدا بر آنان و خاندانشان باد - باید اشک ریزندگان اشک بریزند و مویه کنندگان مویه سر دهند، و برایشان باید اشکها ریخته شود و فریادگران باید داد بزنند و ناله کنندگان بنالند و شیون کنندگان زاری نمایند.

کجاست حسن؟ کجاست حسین؟ کجا بید فرزندان حسین؟ شایسته‌ای پس از شایسته، و راستگویی پس از راستگویی دیگر، کجاست راه درست پس از راه درست؟ کجاست برگزیده پس از برگزیده؟ کجا بید خورشیدهای درخشان؟ کجا بید ماههای تابنده؟ کجا بید ستارگان فروزنده؟ کجا بید پرچمهای آئین و پایه‌های دانش؟ کجاست آن بقیّة الله که از عترت پاک بیرون نیست؟ کجاست آن آماده شده برای ریشه کن کردن پشت ستمگران؟ کجاست آن منتظر که چشم همگان به راه اوست برای درست کردن کژی و ناراستی؟ کجاست آن امیدگاه برای از بین بردن ستم و کینه‌توزی؟

کجاست آنکه برای تجدید واجبات و ستمها ذخیره شده؟ کجاست آنکه برای برگرداندن دین و آئین گزینش شده؟ کجاست آنکه برای زنده کردن کتاب و حدود آن آرزوها به او بسته شده؟ کجاست آن زنده کننده نشانه‌های آئین و پیروان آن؟ کجاست درهم شکننده شوکت و توانایی تجاوزگران؟ کجاست ویران کننده بنیانهای شرک و دورویی؟ کجاست از بین برنده اهل فسق و گناه و سرکشی؟

الزُّنْعُ وَالْأَهْوَاءُ؟ أَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكَذِبِ وَالْإِفْتِرَاءِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ
 الْعُنَاةِ وَالْمَرَدَّةِ؟ أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالْتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ؟
 أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ؟ أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى
 التَّقْوَى؟ أَيْنَ بَابُ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى؟ أَيْنَ وَجْهُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ
 يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ؟ أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؟ أَيْنَ
 صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى؟ أَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ
 وَالرِّضَا؟ أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ؟ أَيْنَ
 الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ؟ أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنْ اغْتَدَى
 عَلَيْهِ وَافْتَرَى؟ أَيْنَ الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَى؟ أَيْنَ صَدْرُ
 الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى؟ أَيْنَ ابْنُ السَّيِّئِ الْمُضْطَفَّى وَابْنُ عَلِيٍّ
 الْمُرْتَضَى وَابْنُ حَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى؟ يَا أَبِي أَنْتَ
 وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ.

يَا بَنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ، يَا بَنَ النَّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَنَ الْهُدَاةِ
 الْمُهْتَدِينَ، يَا بَنَ الْخَيْرَةِ الْمُهَذَّبِينَ، يَا بَنَ الْفَطَارِقَةِ الْأَنْجَبِينَ،
 يَا بَنَ الْحَضَارِمَةِ الْمُنتَجِبِينَ، يَا بَنَ الْقِمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ، يَا بَنَ
 الْأَطَائِبِ الْمُعْظَمِينَ الْمُطَهَّرِينَ، يَا بَنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ، يَا بَنَ
 الشُّرُجِ الْمُضِيئَةِ، يَا بَنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ، يَا بَنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ،

کجاست دروکننده شاخه‌های گمراهی و شکاف؟ کجاست از بین برنده
اثرهای کژی و هواپرستی؟ کجاست برنده ریسمانهای دروغ و افترا؟ کجاست
نابودکننده سرکشان و طغیانگرها؟ کجاست ریشه کن کننده اهل عناد و
لجاجت و گمراهی و شرک؟ کجاست عزت دهنده و پیروزکننده دوستان و
خوارکننده دشمنان؟ کجاست هماهنگ کننده سخن بر مبنای تقوی؟
کجاست آن در خداوندی، که آمدن از آن میسر است؟ کجاست آن وجه و
جمال خدا که دوستان به سوی او روی آورند؟ کجاست آن وسیله پیوسته
میان زمینیان و آسمانیان؟ کجاست صاحب روز پیروزی و برافراشته کننده
پرچم هدایت؟ کجاست فراهم آورنده پراکندگی شایستگی و خشنودی؟
کجاست خواستار خونخواهی پیامبران و فرزندان آنان؟ کجاست خونخواه
کشته کربلا؟ کجاست آن پیروزمند بر هر که بر حريم او تجاوز کند و افترا
بندد؟ کجاست آن ناچاری که هرگاه دعا کند مستجاب می شود؟ کجاست آن
صدرنشین آفریدگان دارای نیکوکاری و خویشن داری؟ کجاست فرزند
پیامبر برگزیده و فرزند علی مرتضی و فرزند خدیجه نورانی و فرزند
فاطمه بزرگوار؟

پدر و مادرم فدای تو، و جانم سپر بلای تو و حمایت کننده تو باد، ای فرزند
سروران مقرب، ای فرزند برگزیدگان گرامی، ای زاده راهنمایان راه یافته، ای
فرزند شایستگان پاکیزه، ای زاده مهتران نجیب، ای زاده رادمردان برگزیده،
ای فرزند شخصیتها و سران بسیار گرامی، ای زاده پاکیزه ترین بزرگان پاک.
ای فرزند ماههای تابان، ای زاده چراغهای تابناک، ای فرزند شهابهای
نفوذکننده، ای زاده ستارگان درخشان،

يَابْنَ السَّبِيلِ الْوَاضِحَةِ ، يَابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ ، يَابْنَ الْعُلُومِ
الْكَامِلَةِ ، يَابْنَ الشَّنَنِ الْمَشْهُورَةِ ، يَابْنَ الْعَالَمِ الْمَأْثُورَةِ ، يَابْنَ
الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ ، يَابْنَ الصِّرَاطِ
الْمُسْتَقِيمِ ، يَابْنَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ ، يَابْنَ مَنْ هُوَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ لَدَى
اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ ، يَابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ
الظَّاهِرَاتِ ، يَابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ ، يَابْنَ الْحُجَجِ
الْبَالِغَاتِ ، يَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ ، يَابْنَ طُهُ وَالْمُحْكَمَاتِ ، يَابْنَ
يَسَ وَالذَّارِيَّاتِ ، يَابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَّاتِ ، يَابْنَ مَنْ دَنَى فَتَدَلَّى ،
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى ، ذُنُوبًا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى .

لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النُّوَى ؟ بَلْ أَيْ أَرْضٍ تُقَلِّكَ
أَوَالْتُرَى ؟ أِبْرَضُوئِ أَمْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طُوى ؟ عَزِيزُ عَلَى أَنْ أَرَى
الْخَلْقَ وَلَا تُرَى ؟ وَلَا أَسْمَعَ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى ! عَزِيزُ عَلَى
أَنْ لَا يُحِيطَ بِى دُونَكَ الْبَلَوَى ! وَلَا يَنَالُكَ مِنِّى ضَجِيجٌ وَلَا
شَكْوَى ! بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعَيِّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
نَارِحٍ يَنْزَحُ عَنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى ، مِنْ مُؤْمِنٍ
وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا فَحَنَّا ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزْ لَا يُسَامَى ،
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ آتِلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى ، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمَ

ای فرزند راههای آشکار، ای پسر نشانه‌های فروزنده، ای فرزند دانشهای تمام عیار، ای زاده روشهای شناخته شده، ای فرزند نشانه‌های روایت شده، ای زاده معجزه‌های موجود، ای فرزند ادله مشهود، ای زاده راه راست، ای فرزند خیر بزرگ، ای پسر کسی که او در ام‌الکتاب و پیشگاه خداوند، علی حکیم است، ای فرزند نشانی‌ها و روشنگری‌ها، ای زاده دلیل‌های آشکار، ای فرزند برهان‌ها و مدرک‌های روشن و حیرت‌انگیز، ای زاده حجت‌های بالغه، ای فرزند نعمت‌های سرشار، ای زاده طئه و محکمت، ای فرزند یس و ذاریات، ای زاده طور و عادیات، ای فرزند کسی که نزدیک شد و در آویخت، بمانند نزدیکی دو کمان یا نزدیکتر؛ آن نزدیک که تقرب بود از علی اعلی.

ای کاش می‌دانستم که دوری، تو را در کجا مستقر کرده؟ با کدام سرزمین یا خاک، تو را در بر گرفته است؟ آیا در رضوی یا غیر آن یا در ذی طوی هستی؟ چه سخت است برایم که همه آفریدگان را ببینم و تو دیده نشوی، و هیچ صدای پنهانی حتی آهسته از تو نشنوم، و گران است برای من که گرفتاری‌ها بدون من تو را احاطه کند، و از من ناله و شکایتی به تو نرسد.

جانم به فدایت ای غایب از نظر که از ما دور نیستی، جان به قربانت ای دور شده از وطن که از ما دور نشده‌ای، فدایت شوم ای آرزوی مشتاقان که هر مرد و زن با ایمان آرزو مندت بوده و یا یاد تو ناله می‌زنند، جانم فدای تو باد ای رشته عزّتی که برتری بر آن میسر نیست، و قربانت بروم ای بزرگوار سرفراز که همانندی نداری، ای به فدایت، تو از نعمت‌های دیرینه هستی که همسنگی نداری،

لَا تُضَاهَا، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوِي.

إِلَى مَتَى أَخَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ؟ وَالْإِلَى مَتَى وَائِي خِطَابٍ أَصِيفُ
فَيْكَ وَائِي نَجْوَى؟ عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأُنَاغِي، عَزِيزٌ
عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَتَحْذُلَكَ الْوَرَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ
دُونَهُمْ مَا جَرَى، هَلْ مِنْ مُعِينٍ؟ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْقَوِيلَ وَالْبُكَاءَ،
هَلْ مِنْ جَزُوعٍ؟ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا، هَلْ قَدِيتَ عَيْنُ
فَتُسَعِدَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى؟ هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى؟
هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنَا مِنْكَ بَعْدَ فَنُخْطَلَى؟

مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرُّوِيَّةَ فَنَرَوِي؟ مَتَى نَسْتَفِيعُ مِنْ عَذَابِ
مَائِكَ؟ فَقَدْ طَالَ الصُّدَى! مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ فَنَقِيرُ عَيْنَا؟
مَتَى تَرَانَا وَنَرِيكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لَوَاءَ النَّصْرِ تُرَى؟ أَتَرَانَا نَحُفُّ بِكَ
وَأَنْتَ تَأُمُّ الْمَلَأَ؟ وَقَدْ مَلَأَتِ الْأَرْضُ عَذْلًا وَأَذَقْتَ أَعْدَاكَ هَوَانًا
وَعِقَابًا، وَأَبْرَزْتَ الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ ذَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ
وَاجْتَنَنْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.
اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلَوَى، وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ
الْعُدْوَى، وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى، فَأَعِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ،
عَبِيدَكَ الْمُبْتَلَى، وَآرِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى، وَآزِلْ عَنْهُ بِهِ

جانم به قربانت ای رمز شرافت که همتایی نداری.

تا کی سرگشته و حیران تو باشم مولای من تا به کی؟ با چه کلامی و زبانی تو را بستایم و چگونه رازی در میان بگذارم؟ چه سخت است برایم که از غیر تو پاسخ شنوم و همسخن گردم، بسیار دشوار است برای من که برای تو اشک بریزم و مردم تو را واگذارند، گران است برایم آنچه بر تو می‌گذرد و بر دیگران نمی‌گذرد.

آیا یار و یاور هست که با وی شیون و گریه طولانی را سر بدهم؟ آیا ناله کننده‌ای هست که به ناله‌های او در حال تنهایی یاریش کنم؟ آیا چشم‌خار و خاشاک رفته‌ای هست که چشم من در ناراحتی آن یاری کند؟ آیا ای فرزند احمد، راهی به سوی تو هست که ملاقاتی با تو صورت گیرد؟ آیا این روز ما به وعده‌ای از شما می‌رسد که از دیدار جمالت بهره‌مند گردیم؟

چه زمانی وارد چشمه‌های سیراب کننده می‌شویم تا سیراب گردیم؟ چه زمانی از آب گوارای [ظهور] تو بهره‌مند می‌شویم، [زیرا] تشنگی به درازا کشید؟ کی شود بامدادان و شامگاهان با تو باشیم تا دیده به دیدارت روشن کنیم؟ چه روزگاری شما ما را می‌بینید و ما شما را دیدار می‌کنیم، [روزی] که پرچم پیروزی را برافراشته‌ای و نمایان شده‌ای؟

آیا می‌شود ببینی ما را که پیرامونت را گرفته‌ایم و شما رهبری مردم را به دست گرفته و زمین را از عدل و داد پر کرده، و دشمنانت را خواری و عقاب چشاند، و سرکشان و منکران حق را نابود کرده، و کبرورزان را ریشه کن نموده، و ستمگران را از بیخ و بن برانداخته‌ای؛ و ما می‌گوئیم ستایش خدای راست که پروردگار جهانیان است. بارالها، تو برطرف کننده غم‌ها و گرفتاری‌ها هستی و شکایت پیش تو آرم، [زیرا] دادخواهی نزد توست، و تو پروردگار دنیا و آخرتی.

پس ای فریادرس پناهندگان، بنده کوچک گرفتار را پناه ده، و ای بسیار قدرتمند، آقا و مولایش را به او نشان ده و نمایان، و به وسیله او آندوه و سوز دل را از وی برطرف نما.

الْأَسَى وَالْجَوَى ، وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ، وَمَنْ
إِلَيْهِ الرُّجْعَى وَالْمُنْتَهَى . اَللَّهُمَّ وَنَحْنُ عَبْدُكَ التَّائِبُونَ إِلَى وَلِيِّكَ
الْمَذْكُورِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا ، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِيَامًا
وَمَعَاذًا ، وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا ، قَبْلَهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ،
وَزِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا ، وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ،
وَاتَّسِمِ بِنِعْمَتِكَ بِتَقْدِيمِكَ إِلَيْنَا أَمَامَنَا حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ
وَمُرَاقَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ .

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى جَدِّهِ مُحَمَّدٍ
رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَعَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرِ وَجَدِّهِ الصِّدِّيقِ
الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَعَلَى مَنْ
اضْطَفَيْنَتْ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَّةِ ، وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ
وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ
خَلْقِكَ . وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا
نَفَادَ لِأَمَدِهَا .

اَللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَأَذْهِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلَّ
بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصَلِّ اَللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَاقَقَةِ سَلَفِهِ
وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ ، وَاعِنَّا عَلَى

و ای کسی که بر عرش استواری، سوز تشنگی را خنک گردان، ای کسی که بازگشت و سرانجام کار به سوی اوست.

بارخدایا، ما بندگان کوچک تو مشتاق ولی تو هستیم که یادآور تو و پیامبر توست که او را برای ما نگهبان و پناهگاه آفریدی، و او را برای ما پشتوانه و پناهگاه نمودی، و برای مؤمنان از ما امام و پیشوا قرار دادی، پس تحیت و درود ما را به وی برسان؛ و بدین وسیله، خدایا، کرامت ما را افزون گردان، و قرارگاه او را جایگاه و پایگاه ما قرار ده، و با پیشوا قرار دادن او نعمت را بر ما تمام گردان، تا ما را به بهشت خود وارد فرموده و با شهیدان با اخلاصت همنشین گردانی.

پروردگارا، درود بفرست بر محمد و خاندان او، و درود بفرست بر محمد نیای او و پیامبر تو، بزرگترین سرور، و بر پدر او سرور کوچکتر. و بر بزرگ مادرش صدیقه کبری، فاطمه دخت محمد، درود بر وی و خاندانش، و بر نیاکان نیکوکارش که برگزیده توست، و بر خود او؛ برترین، کاملترین، تمامترین، جاویدترین، بیشترین و فزونترین درودی که بر یکی از برگزیدگان و منتخبان آفریدمات فرستاده‌ای، و درود بفرست بر او درودی که شمارش نامحدود، و گسترش آن بی‌پایان و زمان آن نهایت‌ناپذیر است.

بارالها، به وجود او حق را پا برجا و باطل را نابود گردان، و دوستان را با او پیروز و دشمنان را به وسیله او خوار گردان، خدایا میان ما و او پیوندی برقرار کن چونان پیوندی که به همنشینی نیاکانش بیانجامد، و ما را از کسانی قرار ده که بر دلمان آنان چنگ می‌زنند و در سایه آنها درنگ می‌کنند، و ما را یاری فرما

تَأْذِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ،
وَأَمْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَخَيْرَهُ،
مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَقَوْزاً عِنْدَكَ. وَاجْعَلْ صَلَوَتَنَا بِهِ
مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائَنَا بِهِ مُسْتَجَاباً. وَاجْعَلْ
أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَخَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً
وَاقْبَلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ. وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَانْظُرْ إِلَيْنَا
نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكَوِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ. ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا
بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاسِهِ،
وَبِيَدِهِ رَيّاً رَوِيّاً هَنِيئاً سَائِغاً لَا ظِلَماً بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١.

١. مصباح الزائر لعلی بن طاووس، ص ٢٢٠، وملحقات جمال الأسبوع له ص ٥٥٢ وتحفة الزائر للعلامة
المجلسي، ص ٢٢٢، قال السيد ابن طاووس: ويعرف هذه الزيارة بالتوبة وصدور عن الناحية المقدسة
للحميري وامران يقرأ في الشرداب المقدس وروى الشيخ محمّد بن المشهدي عن محمّد بن علي بن
قزّة وهو عن كتاب محمّد بن الحسين الليثي وقرأ دعاء التوبة لصاحب الزمان سلام الله عليه ويستحبّ قراءته
في الأعياد الأربعة الجمعة والفطر والأضحى والتدبير. والمزار الكبير، ص ١٩٠. والصّحيفة الهاديّة، ص ٧٥.
كتب المحدث القمي بخطه في حاشية ملحقات جمال الأسبوع في الصفحة المزبورة أن دعاء التوبة
نقل في ثلاث مزارات الأول مزار الكبير للشيخ محمّد بن المشهدي والثاني المزار القديم والظاهر أنه
للتطّيب الزاوتدي والثالث مصباح الزائر للسيد ابن طاووس ونقلوا جميعاً عن كتاب ابن أبي قزّة ولا
مستند غير هذا وقال محمّد بن علي بن أبي قزّة نقل هذا الدعاء عن كتاب محمّد بن الحسين البرزغري
ولا بد أن يعلم أن النسخ كلها «وَعَزَّجْتُ بِهِ إِلَيَّ سَمَائِكَ»، ألا أن بعض نسخ مصباح الزائر «وخرجت
بروحه» وتفصيل الكلام في المقام في كتاب تحفة الزائر لشيخنا المحدث النوري نور الله مرقد.

تا حقوق او را ادا نموده و در فرمانبرداریش کوشش داشته و از نافرمانیش دور باشیم.
و بر ما منت گذار که خشنودی او را به دست آوریم، و رأفت و مهربانی و دعا و
خیر و برکت او را بر ایمان کرم فرما، تا آنجا که به وسیله او به رحمت پهناورت
برسیم و نزد تورستگار باشیم.

و به برکت او نماز ما را قبول، و گناهان ما را آمرزیده و دعای ما را مستجاب
فرما. و به برکت او روزی های ما را گسترده و غصه هایمان را برطرف شده، و
نیاز مندیهای ما را برآورده بگردان.

و با وجه کریم خویش بر ما توجه کن، و تقرب ما را به درگاهت بپذیر، و با نظر
رحمت بر ما نظر افکن تا نزد توبه کرامت کامل برسیم، سپس با بخشش خود، آن
نگاه را از ما بر مگردان، و ما را از حوض حلاوت که درود خدا بر او و خاندانش
باد به دست او و جام او سیراب گردان، سیراب شدنی سرشار و گوارا و نوش
جان، که هرگز پس از آن تشنگی نباشد، ای مهربانترین مهربانان.

قال العلامة الطهرانی فی الذریعة، ج ۲۰، ص ۳۲۴: مزار محمد بن المشهدی الموجود فی خزائن
کتاب الشیخ علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء بالنجف والمرزا محمد علی الأرد وصادی ایضاً
بالنجف و غیرهما عبر عنه المجلسی فی البحار بـ «المزار الکبیر» وکان عند شیخنا التوری وینقل عنه
فی «مستدرک الوسائل» و ذکر شرح اعتباره فی خاتمة المستدرک و استظهر من بعض القرائن أنه
للشیخ محمد بن علی بن جعفر المشهدی الحائری الزاوی عن ابی الفضل شاذان بن جبرئیل القصبی
و یروی ایضاً عن المفید بواسطین و هو سند عال و یروی ایضاً عن ابی المکارم حمزة بن زهرة المتوفی
۵۷۴ هـ. وعن الشیخ الفقیه عمادالدین محمد بن ابی القاسم الطبری المتوفی ۵۵۳ هـ. وعن هبة الله بن نما
المتوفی ۵۷۲ هـ. وعن ابن شهر آشوب المتوفی ۵۸۸ هـ. و هو من علماء القرن السادس الهجری ابی
الفرج محمد بن علی بن محمد بن ابی قرّة المینائی صاحب کتاب المزار من مشایخ النجاشی قال
الشیخ فی وسائل الشیعة، ج ۲۰، ص ۳۲۷ و نقله العلامة والنجاشی و یروی هو عن کتاب ابی جعفر
محمد بن الحسن بن سفیان البرزقونی من اساتذة الشیخ المفید المتوفی ۴۱۳ هـ. دعاه لندبة.

وَمَرْغَاءُ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ النَّيْلِ بِالْأَمَانِي

اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ
الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحُرُورِ وَمُنْزِلَ
الزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ
الْمُرْسَلِينَ، أَنْتَ إِلَهٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ
فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ جَبَّارٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ
لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ خَالِقُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَخَالِقُ مَنْ فِي
الْأَرْضِ لَا خَالِقَ فِيهِمَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ حَكَمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَحَكَمُ
مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حَكَمَ فِيهِمَا غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ
وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَضْلَعُ عَلَيْهِ الْأَوَّلُونَ
وَالْآخِرُونَ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَيَا حَيًّا حِينَ
لَا حَيٍّ وَيَا مُخَيِّمَ الْمَوْتِ، وَيَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ.

نیایش آن حضرت برای رسیدن به آرزوها

پروردگارا، ای خدای فروغ بزرگ و خدای اورنگ بلند و خدای دریای آکنده، و فرو فرستنده تورات و انجیل و زبور، و خدای سایه و گرما، و نازل کننده قرآن بزرگ، و پروردگار فرشتگان مقرب و پیامبران و رسولان، تو خدای آنچه در آسمان و خدای آنچه در زمین هست می باشی در آن دو معبودی جز تو نیست؛ و تو فرمانفرمای هر که در آسمان و زمین هست می باشی، و در آن دو جز تو فرمانفرمایی نیست؛ و تو آفریدگار هر چه در آسمان و هر چه در زمین هست می باشی، و جز تو آفریدگاری در آنها نیست؛ و تو داور آنچه در آسمان و داور آنچه در زمین هست می باشی، و در آن دو داوری جز تو نیست.

مرکز تحقیقات کلامی و عقاید اسلامی

خدایا، من از تو می خواهم به برکت سیمای کریمانه ات، و به فروغ جمال فروزان و روشنگرت و فرمانروایی دیرینه ات، ای زنده ازل و ابدی، از تو می خواهم به آن نامت که آسمان ها و زمین ها به برکت آن روشن شدند، و به آن نام تو که پیشینیان و پسینیان با آن اصلاح می شوند؛ ای زنده پیش از هر زنده، و ای زنده پس از هر زنده، و ای زنده آنگاه که زنده ای وجود ندارد، و ای زنده کننده مردگان، و ای زنده ای که جز تو معبودی نیست، ای زنده جاویدان.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ
أَخْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَخْتَسِبُ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا وَأَنْ
تُفَرِّجَ عَنِّي كُلَّ غَمٍّ وَهَمٍّ وَأَنْ تُعْطِيَنِي مَا أَرْجُوهُ وَأُمَلُّهُ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١.

مركز تحقيقات کتب و پژوهش در علوم اسلامی

١. مصباح الشهيد لشيخ الطائفة، ص ٢٠١ ومما خرج عن صاحب الزمان عليه السلام إلى محمد بن
علي بن الحسين والبلد الأمين، ص ٥٩.

از تو درخواست می‌کنم که بر محمّد و خاندان محمّد درود فرستی، و از جایگاهی که حساب می‌کنم و از جایی که روی آن حساب نمی‌کنم روزی گسترده، حلال و پاکیزه نصیبم گردانی، و همه غم و همه اندوه را از من گشوده گردانی، و آنچه را که امیدوارم و آرزو مندم عطا فرمایی، تو حقیقتاً بر همه چیز توانایی.

مرکز تحقیقات و پژوهش علوم اسلامی

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ لِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْإِفْتِاحِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتِخُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ
وَأَيَقَنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النِّكَالِ وَالنِّعْمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي
مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ. اللَّهُمَّ أَذْنَتِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ،
فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مَذْحَتِي، وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي، وَأَقِلْ يَا غَفُورُ
عَثْرَتِي، فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَجْتَهَا وَهَمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا
وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقْلَتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا. الْحَمْدُ لِلَّهِ
بِجَمِيعِ مَخَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا
شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عِظَمَتِهِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي
فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَقْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ، الْبَاسِطِ بِالْجُودِ
يَدُهُ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ، وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا

نیایش آن حضرت
در شبهای ماه رمضان
«دعای افتتاح»

پروردگارا، من ستایش تو را با سپاس تو آغاز می‌کنم، و تو با بخشش خود راه درست را استوار می‌کنی، و باور کردم حقاً تو در جایگاه گذشت و مهربانی مهربانترین مهربانانی، و در مورد درس عبرت دادن و انتقام سخت‌ترین مجازات کنندگانی، و در جایگاه بزرگی و بزرگواری بزرگترین فرمانروایانی.

خدایا، در مقام نیایش و درخواست از درگاهت اجازه فرمودی، پس ای شنوا ستایشم را بشنو، و ای مهربان نیایشم را اجابت کن، و ای آمرزنده لغزش مرا درگذر. پس چه بسیار از اندوهی که بر طرف ساختی، و غصه‌هایی که برداشتی، و لغزشی که نادیده گرفتی، و مهربانی که گسترش دادی، و زنجیر گرفتاری که باز کردی، ستایش برای خداوندی است که همسر و فرزند نگرفته، و در فرمانروایی شریکی برایش نیست، و او را از رهگذر ناتوانی، مددکاری نمی‌باشد؛ پس او را بسیار بزرگ‌دار.

سپاس از آن خداوند است بر همه ستودنی‌هایش و بر همه نعمت‌هایش، و ستایش از آن خداوندی است که در فرمانروایش مخالفی ندارد و در فرمانش کشمکش کننده ندارد.

ستایش از آن خداوندی است که در آفرینش شریکی برایش نیست و در بزرگیش همانندی ندارد؛ سپاس خدای راست که فرمان او و ستایش او در آفرینش آشکار است، بزرگواریش با کرم پدیدار است، دست عنایتش با بخشش گسترده است، گنجینه‌هایش کم نگردد، و زیادی بخشش برای او جز جود و کرامت نیفزاید؛

وَكَرَمًا، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ
مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ
وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ
ظُلْمِي وَسِتْرَكَ عَلَيَّ قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمي عِنْدَ
مَا كَانَ مِنْ خَطَايَ وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ
مِنْكَ، الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي
مِنْ إِجَابَتِكَ، فَصِرْتُ أَدْعُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا، لَا حَاطِعًا
وَلَا وَجِلًا مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصِدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي
عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي، لِعِلْمِكَ
بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ.

فَلَمْ أَرِ مَوْلَا كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَتَيْمٍ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبِّ
إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُولِي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَّبَعُضُ إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ
فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّقْضِيلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ
الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْقُلُوكِ مُسْخِرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ

همانا او عزیز و پیروز و بخشنده است.

بارالها، من اندکی از بسیار را از تو درخواست می‌کنم، با آنکه نیازم به آن زیاد است و تو از دیر باز از آن بی‌نیاز بودی، و همان اندک نزد من بسیار است ولی آن برای تو سهل و آسان است.

خدایا، محققاً آمرزش از گناهم و گذشت تو از خطایم و چشم پوشیت از ستمکاریم و پرده پوشیت از زشتکاریم و بردباریت از گناه بسیارم، آنگاه که به اشتباه و عمد انجام داده‌ام مرا به طمع کاری واداشته به اینکه از تو چیزی درخواست نمایم که شایستگی آن را ندارم، همان که از مهربانیت روزیم گردانیدی و از توانائیت نشانم دادی و پذیرا بودنت را به من شناساندی، پس چنان گشته‌ام که تو را با آرامش می‌خوانم، و با آنس و همدمی بدون ترس و هراس از تو درخواست می‌کنم، و بر آنچه قصد کرده‌ام برای تو دلیل می‌آورم، پس اگر حاجتم دیر برآورده شد از روی نادانی سرزنش کردم، و شاید آنچه سبب دیر برآورده شدن [حاجتم] بوده، برایم بهتر بوده چون تو سرانجام کارها را می‌دانی.

پس هیچ مولای بزرگواری را ندیده‌ام که بردبارتر باشد بر بنده پستی مانند من. پروردگارا، تو مرا می‌خوانی [ولی] من از تو روی برمی‌گردانم، و تو دوستی اظهار می‌نمایی [ولی] من دشمنی می‌ورزم، و باز ایراز محبت می‌کنی [ولی] من از تو نمی‌پذیرم، مثل اینکه من منت به تو دارم، [اما] این [اشتباهات] مانع مهربانی و احسان و افزودن تو با بخشش و کرمتم برایم نشده است، پس بر این بنده نادانست مهربان باش و با احسان افزونت او را ببخشای؛ که حقاً تو بخشنده و کریمی. ستایش خداوندی راست که فرمانروای هستی، روان‌کننده کشتی‌ها، رام‌کننده بادها، شکافنده سپیده دم،

الْأَصْبَاحِ ، دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ
عِلْمِهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ
أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ ، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ . الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ
الْخَلْقِ ، بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ .

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النُّجُوى ، تَبَارَكَ وَتَعَالَى .
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ
يُعَاضِدُهُ ، قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعْيَاءَ ، وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءَ ، فَبَلَغَ
بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ . الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ
عَلَى كُلِّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ ، وَ يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَى فَلَا أُجَازِيهِ ،
فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ آعْطَانِي ، وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَّانِي ،
وَبَهْجَةٍ مُوَبِّقَةٍ قَدْ آرَانِي ، فَأَتْنِي عَلَيْهِ حَامِئاً وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً .
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتِكُ حِجَابَهُ وَلَا يُغْلِقُ بَابَهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلَهُ وَلَا
يُخَيِّبُ أَمِلَهُ .

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ
وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكاً
وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ . وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ ، مُبِيرِ

جزا دهنده روز جزا و پروردگار جهانیان است.

ستایش خداوند راست بر بردباریش پس از دانستنش، و ستایش خدای راست بر بخشش او پس از توانمندیش، ستایش خداوند راست بر بردباری بلندش به هنگام خشم او؛ و او بدانچه اراده فرماید توانا است.

ستایش خدای راست آفریدگار آفریدگان، گستراننده روزی، شکافنده سپیده دم، [خدایی که] دارای شکوه و بزرگواری، و افزونی و انعام است؛ آن خدایی که دور شده پس دیده نمی شود، و نزدیک شده پس گواه راز و نیاز و سخنان پنهانی است، او با برکت و بلند مرتبه است.

سپاس خداوندی را که برای او ستیزه گری نیست که با او بردباری کند، و همانندی نیست که با او همگونی کند، و پشتیبانی نیست که مددکار او باشد؛ با عزت خود عزیزان را مقهور ساخته، و بزرگان در برابر عظمتش فروتن شده اند، و با توانائیش بر هر چه خواهد رسیده.

ستایش خدای راست که هرگاه او را می خوانم پاسخ می دهد، و هر بدی را برایم می پوشاند در حالی که من او را نافرمانی می کنم، و نعمت بزرگ بر من می بخشد و من سپاسگزارش نیستم؛ پس چقدر بخششهای گوارایی که برایم عطا فرموده، و بزرگ هول و ترسی که از من دفع نموده، و شادی های دل انگیز که بر من نشان داده، پس من هم با ستایش ثنا گویش هستم، و او را به پاکی و متزه بودن یاد می کنم.

ستایش خدای را که پرده او دریده نشود، و درگاهش بسته نشود، و نیازمند او رد نمی شود، و آرزومند او محروم نگردد.

ستایش خداوندی را که بیمناکان را می بخشد، و شایستگان را نجات می دهد، و بیچارگان را بلند گرداند، و کبر و رزان را پائین اندازد، و فرمانروایان را می میراند و دیگران را بر جای آنها می نشاند.

و ستایش خدای راست که درهم کوبنده سرکشان، نابودکننده ستمگران.

الظَّالِمِينَ، مُذْرِكِ الْهَارِبِينَ، نَكَالِ الظَّالِمِينَ، صَرِيحِ
الْمُسْتَضْرِحِينَ، مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ، مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ.
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَزَعَدُ السَّمَاوَاتُ وَتَرْجُفُ
الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا وَتَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي عَمَرَاتِهَا. الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَيَرْزُقْ وَلَا يَرْزُقْ وَيُطْعِمُ وَلَا
يُطْعِمُ وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ
الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ
وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبْلِغِ رِسَالَتِكَ،
أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنَمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ
وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَعَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ
عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ
وَأَيَّتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَأَ الْعَظِيمَ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ

دریابنده گریزندگان، درس عبرت دهنده ستمکاران، فریاد رس فریادخواهان، جایگاه نیازهای درخواست کنندگان و تکیه گاه مؤمنان است.

سپاس خداوندی را که آسمان و ساکنانش از بیم او به لرزه افتند و زمین و آبادکنندگانش می لرزند، و دریاها و آنچه در اعماقش شناور است پیچ و تاب می خورند؛ ستایش خدای را که ما را به این امر راهنمایی فرموده و اگر خدا ما را راهنمایی نمی کرد، ما راه پیدا نمی کردیم.

ستایش خداوندی را که می آفریند و او آفریدگار ندارد، و روزی می دهد و نیاز به روزی ندارد، و خوراک می دهد و خود نیازمند خوراک نیست، و زنده ها را می میراند و مردگان را زنده می کند، و او زنده ای است که نمی میرد؛ نیکی به دست اوست و او بر همه چیز تواناست.

خدایا، درود فرست بر محمّد بنده تو و فرستاده تو و امین تو و برگزیده تو و دوست تو و گزینش شده از آفریدگانت و نگهدارنده راز تو و رساننده پیامهای تو، درودی که فزونی ترین، نیکوترین، زیباترین، کاملترین، پاکترین، بالنده ترین، گواراترین، پاکترین، درخشانیترین و بیشترین درودی باشد که تاکنون [به برگزیدگانت] فرستادی و [درودی که بیشتر باشد از آنچه که] برکت دادی و ترحم نمودی و مهربانی فرمودی و سلام کردی بر هر یک از بندگان و پیامبرانت و فرستادگانت و برگزیدگانت و آن آفریدگانت که اهل کرامت بر تو هستند.

پروردگارا، درود بفرست بر علی امیرمؤمنان و جانشین فرستاده خدای جهانیان که بنده تو و ولی تو و برادر فرستاده ات و حجّت و الگوی تو بر آفریدگانت و آیت کبری و نشان بزرگ تو و خیر بس بزرگ است، و درود فرست بر صدیقۀ طاهره حضرت فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمَامِي الْهُدَى،
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. وَصَلِّ عَلَى أَيْمَةِ
 الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
 وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ
 مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ، حُجَّجِكَ عَلَى
 عِبَادِكَ وَأَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّةِ
 بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيَّدِهِ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ
 اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا
 اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ، مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ، أَبْدِلْهُ مِنْ
 بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا يَغْبُذُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا. اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ
 وَانصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ، وَانصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا، وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا،
 وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ
 حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةً أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ
 وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى
 طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

سرور زنان جهانیان، و درود فرست بر دو نوه پیامبر رحمت و دو پیشوای هدایت
امام حسن و امام حسین دو سرور جوانان اهل بهشت.

و درود فرست بر امامان و پیشوایان مسلمانان علی بن الحسین و محمد بن
علی و جعفر بن محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی
بن محمد و حسن بن علی و جانشین هدایتگر و هدایت شده، حجت‌ها و الگوهای
تو بر بندگانت و امانتداران تو در سرزمینهایت، درودی فراوان و جاودان.
پروردگارا، درود فرست بر ولی امرت، قائم آرزو شده و داد مورد انتظار،
و اطراف او را با فرشتگان مقربت فراگیر، و با روح القدس یاریش کن، ای
پروردگار جهانیان.

خدایا، او را چنان قرار ده که فراخواننده به کتاب تو و قیام کننده به ترویج آئین
تو باشد، او را خلیفه خود در زمین بگردان، چنانکه پیش از او کسانی را خلیفه
خود گرداندی، و او را برای آئینی که برایش برگزیدی نیرومند ساز، و ترس و بیم
او را به ایمنی مبدل فرما، تا تو را بپرستند و چیزی را انباز تو قرار ندهند.

پروردگارا، او را عزت بده و به برکت او عزیز گردان، و او را یاری کن و به
وسیله او یاری فرما، و باز یاریش کن با کمک پیروزمندانه، و گشایش آسان به او
عنایت فرما، و از نزد خودت برای او فرمانروایی یاری شده مقرر فرما، خدایا،
آئین خودت و روش پیامبرت را به وسیله او آشکار گردان، تا چیزی از حق، از
ترس فردی از آفریدگانت پنهان نماند.

بارالها، اظهار اشتیاق می‌کنم به درگاهت، در یک دولت و حاکمیت گرانقدری
که اسلام و مسلمانان را با آن عزیز گردانی، و با آن نفاق و منافقان را خوار گردانی،
و ما را در آن دولت از فراخوانان به سوی فرمانبرداری تو و پیشوایان راه تو قرار
دهی؛ و به برکت آن حکومت کرامت دنیا و آخرت روزیمان فرمایی.

اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ.
اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهْ شَعْنَنَا وَاشْعَبْ بِهْ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهْ فَتَقْنَا وَكَثِّرْ بِهْ
قُلْتَنَا وَاعْزِزْ بِهْ ذُلَّتَنَا وَاعْنِ بِهْ غَائِلَنَا وَاقْضِ بِهْ عَنْ مَغْرَمِنَا وَاجْبِرْ
بِهْ فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهْ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهْ عُسْرَنَا وَيَبَيِّضْ بِهْ وُجُوهَنَا وَفُكِّ
بِهْ أَسْرَنَا وَأَنْجِجْ بِهْ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهْ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهْ
دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهْ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهْ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانًا وَأَعْطِنَا
بِهْ فَوْقَ رَغْبَتِنَا. يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشفِ بِهْ
صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهْ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهْ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ
الْحَقِّ بِإِذْنِكَ. إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهْ
عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ، آمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ قَعْدَ نَبِينَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا
وَكثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدُوِّنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. وَاعِنَا عَلَى ذَلِكَ بِقِتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ
تَكْشِفُهُ وَنَصْرِ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانٍ حَقٍّ، تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ،
تَجَلِّلُنَاهَا وَغَافِيَةٍ مِنْكَ، تُلْبِسُنَاهَا. بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ^١

١. كتاب الدعاء والزيارة للعلامة الشيرازي، ص ٣٠٢ قال: العشرون عن صاحب الأمر عجل الله فرجه أنه
كتب إلى الشيعة أن يقرأوا دعاء الافتتاح في كل ليلة من رمضان، والبلد الامين، ص ١٩٣.
كتاب الإقبال للسيد بن طاووس، ص ٥٨ نقله مستنداً إلى محققين عثمان بن سعيد العمري رضي الله عنه وإرضاء.

خدایا، آنچه از حق به ما شناساندی، توفیق تحمّل و بردباریمان را نیز عنایت فرما، و آنچه از آن کوتاهی کردیم ما را به آن برسان.

پروردگارا، به برکت او پراکندگی ما را به جمع و انجمن مبدّل گردان، و پراکندگی ما را گرد آور، و از هم گسیختگی ما را پیوند ده، و به وسیله او کمی ما را زیاد، و خواری ما را به عزّت، و عائله و خانواده ما را بی نیاز گردان.

بدهی های ما را به برکت او ادا، و تهیدستی ما را با او جبران کن، و شکاف میان ما را با او ببند، و سختی ما را با او آسان گردان، و ما را با او سپیدرو گردان، و اسیران ما را با او آزاد نما، و خواسته های ما را با او روا فرما، و وعده های ما را حتمی گردان، و دعا های ما را با او مستجاب گردان، و درخواست های ما را با او عطا فرما، و به مرحمت او ما را به آرزو هایی که در دنیا و آخرت داریم برسان، و به عنایت او به بالاتر از آنچه اشتیاق داریم کرم فرما.

ای بهترین درخواست شدگان و گسترده ترین بخشندگان، به وسیله او سینه های ما را شفا بخش، و خشم دل هایمان را با او از بین ببر، و به وجودش ما را به آنچه درباره حق اختلاف شده به اذن خودت راهنمایی فرما، البته تو هر که را بخواهی به راه راست راهنمایی می فرمایی، و به وسیله او ما را بر دشمنان خودت و دشمنانمان یاری فرما، ای خدای حق قبول فرما.

خدایاندا، ما از فقدان پیامبران - که درود تو بر او و خاندانش باد - و غایب شدن امام ما و زیادی دشمنان و کمی عددهمان و سختی گرفتاری ها بر ما و پشت کردن دوران بر ما، به پیشگاه تو شکایت می آوریم، پس درود فرست بر محمد و خاندانش، و ما را بر همه اینها به پیروزی هر چه زودتر از ناحیه خودت یاری فرما، و رنج و سختی را برطرف نما، و نصرتی [ده] که با آن عزت بخشی، و فرمانروایی حقی که آشکار گردانی، و با مهربانی از جانب تو که ما را با آن شکوهمند نمایی، و لباس عافیتی که آن را بر ما ببوشانی، به حق مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

ص ۵۲۰ والتهذیب لشیخ الطائفة قدس سره القدوسی عن محمد بن عثمان الثانی من التّواب الأربعة لمولاتنا الحبیة بقیة الله فی الارضین روحی وارواح العالمین له الفداء ومعلوم ان التّواب اذا ارسلوا ولم یذكروا اسم احد العیج علیهم السلام قلوا عن الصّاحب علیه السلام ولم یخترعوا من عند أنفسهم البتة .
الصّحیفة الهادیة والتّحفة المهدیة، ص ۱۰۳ دعاء کتبه القائم (علیه السلام) الی شیخته و امرهم بقرائته فی کل لیلة من شهر رمضان .

وَقَرِّعْ عِلْمَكَ بِرَبِّكَ

دُعَاءُ سَهْمِ اللَّيْلِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِعَزِیْزِ تَعَزُّیْزِ اِغْتِزَازِ عِزَّتِكَ بِطَوْلِ حَوْلِ
 شَدِیْدِ قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ مِقْدَارِ اِقْتِدَارِ قُدْرَتِكَ بِتَاكِیْدِ تَحْمِیْدِ تَنْجِیْدِ
 عَظَمَتِكَ بِسُمُو نُمُو عُلُو رَفْعَتِكَ بِدَیْنُومِ قَیُّومِ دَوَامِ مُدَّتِكَ
 بِرِضْوَانِ غُفْرَانِ اَمَانِ رَحْمَتِكَ بِرَفِیْعِ بَدِیْعِ مَنَیْعِ سُلْطَنَتِكَ بِسُعَاةِ
 صَلَوةِ بِسَاطِ رَحْمَتِكَ بِحَقَائِقِ الْحَقِّ مِنْ حَقِّ حَقِّكَ بِمَكْنُونِ
 السِّرِّ مِنْ سِرِّ سِرِّكَ بِمُعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّ عِزِّكَ بِحَنَنِ اَنِّیْنِ تَسْكِیْنِ
 الْمُرِیْدِیْنَ بِحَرَقَاتِ خَضَعَاتِ زَفَرَاتِ الْخَائِفِیْنَ ، بِاَمَالِ اَعْمَالِ
 اَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِیْنَ ، بِتَجَشُّعِ تَخَضُّعِ تَقَطُّعِ مَرَاوَاتِ الصَّابِرِیْنَ ،
 بِتَعَبُّدِ تَهَجُّدِ تَمَجُّدِ تَجَلُّدِ الْعَابِدِیْنَ .

اَللّٰهُمَّ ذَهَلَتْ الْعُقُولُ وَانْحَسَرَتْ الْاَبْصَارُ وَضَاعَتِ الْاَفْهَامُ
 وَخَارَتِ الْاَوْهَامُ وَقْصُرَتْ الْخَوَاطِرُ وَبَعُدَتْ الظُّنُونُ عَنْ اِدْرَاكِ
 كُنْهِ كَيْفِیَّةِ مَا ظَهَرَ مِنْ بَوَادِی عَجَائِبِ اَصْنَافِ بَدَايِعِ قُدْرَتِكَ دُونَ
 الْبُلُوغِ اِلَى مَعْرِفَةِ تَلَالُوِ لَمَعَانِ بُرُوقِ سَمَائِكَ .

نیایش آن حضرت معروف به دهای سهم اللیل

بارالها، از تو درخواست می‌کنم به آن عزتِ عزت داده شده و عزت‌پذیری از عزت تو، و به آن توان بسیار نیرومندت، و به اندازه اندازه‌گیری توانمندی نیرویت، و به تأکید ستایش بزرگداشت بزرگواریت، به بلندی رشد و بالائی والایی تو، به جاودانگی ازلی ابدی و همیشگی زمان تو، به خشنودی بخشش ایمنی مهربانی تو، به والایی شگفت‌انگیز بلندمرتبه فرمانروایی تو، به تلاشگران پیوند دهنده گستره مهربانی تو، به حقیقت‌های ثابت از ثبات حق تو، به راز پنهان از راز راز تو، به جایگاه‌های عزت از عزیزی عزت تو، به اشتیاق ناله آرامش دهنده ارادتمندان، به سوزشهای ترسهای آه‌های بلند بیمناکان، به آرزوهای رفتارها و گفتارهای سختکوشان، به بیمناکی و ترسناکی برنده تلخی‌های بردباران، به بندگی شب زنده‌داری سخت عبادت‌کنندگان.

بروردگارا، خردها گیج شد و چشم‌ها کم سو شد و فهم‌ها ناتوان گردید، و وهم‌ها بهت زده شد، و خاطر‌ها کوتاه گردید، و گمان‌ها از درک کُنه چگونگی آنچه از شگفتیهای آغازین اقسام آفرینشهای قدرت توست دور مانده است. پس کی و کجا می‌توانند به یرتو و فروغ درخششهای آسمانت شناخت پیدا کنند؟

اللَّهُمَّ مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِئُ نِهَايَةِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجُ يَتَابِيعِ
تَضَرُّعِ قَضِيَّانِ النَّبَاتِ، يَا مَنْ شَقَّ صُمَّ جَلَامِيدِ الصُّخُورِ
الرَّاسِيَّاتِ وَأَنْبَعَ مِنْهَا مَاءً مَعِيناً حَيَوَةً لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَحْيَا مِنْهَا
الْحَيَوَانَ وَالنَّبَاتَ وَعَلِمَ مَا اخْتَلَجَ فِي سِرِّ أَفْكَارِهِمْ مِنْ نُطْقٍ
إِشَارَاتٍ خَفِيَّاتٍ لُغَاتِ النَّمْلِ الشَّارِحَاتِ، يَا مَنْ سَبَّحَتْ
وَهَلَّلَتْ وَقَدَّسَتْ وَكَبَّرَتْ وَسَجَدَتْ لِجَلَالِ جَمَالِ أَقْوَالِ عَظِيمِ
جَبَرُوتِ مَلَكُوتِ سُلْطَنَتِهِ مَلَائِكَةُ السَّبْعِ السَّمَوَاتِ يَا مَنْ ذَارَتْ
فَاضَائَتْ وَأَنَارَتْ لِدَوَامِ دَيْمُومِيَّتِهِ التُّجُومُ الزَّاهِرَاتُ وَأَخْصَى
عَدَدَ الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرِ
الْبَرِيَّاتِ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا.

١. مصباح الكفعمي، ص ٢٦٥ قال: من ذلك دعاء سهم الليل مروى عن المهدي عليه السلام، والبلد
الأمين ص ٣٢٩.

خدایا، ای تکان دهنده حرکتها، و آغازگر انتهای پایانها، و ای بیرون آورنده ریشه‌های پر شاخ و برگ روئیدنیها، ای آنکه دل سنگهای سخت برافراشته را شکافت و از آنها آبی جاری ساخت که زندگی آفریدگان در گرو آنست، پس موجودات زنده و روئیدنیها را از آن زنده نمود، و آنچه در نهانخانه اندیشه‌هایشان روی می‌داد از بیان اشاره‌های پنهانی زبان مورچه‌های تلاشگر دانست.

ای آنکه فرشتگان هفت آسمان در برابر شکوه زیبایی فرموده‌های بزرگ، عزت، جبروت و ملکوت فرمانروائیش، تسبیح‌گویان، تهلیل‌گویان، تقدیس‌کنان و تکبیر‌گویان به سجده افتاده‌اند.

ای آنکه ستارگان درخشان برای تداوم جاودانگی او می‌چرخند و پرتوافکنی نموده و روشنگری می‌کنند، و [ای کسی که] شمار زندگان و مردگان را می‌داند، بر محمد و خاندان محمد، بهترین آفریدگان، درود فرست و حاجتم را برآور.

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

وَمَرْغَبًا لِرَبِّكَ

دُعَاءُ الْإِسْتِخَارَةِ وَالْخَاجَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَقُلْتَ لَهَا: ائْتِيَا طَوْعاً أَوْ كَرْهاً، قَالَتَا: أَتَيْنَا طَائِعِينَ،
 وَأَسْتَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى عَصَا مُوسَى فَأَذَا هِيَ تَلْقَفُ
 مَا يَأْفِكُونَ، وَأَسْتَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ إِلَيْكَ
 حَتَّى قَالُوا: آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَسْتَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُبْلِي بِهَا
 كُلَّ جَدِيدٍ وَتُجَدِّدُ بِهَا كُلَّ بَالٍ، وَأَسْتَلُكَ بِكُلِّ حَقٍّ جَعَلْتَهُ
 عَلَيْكَ، إِنْ كَانَ هَذَا الْأَمْرُ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيمًا، وَتُهَيِّئَ لِي
 وَتُسَهِّلَ عَلَيَّ وَتُلَطِّفَ لِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَإِنْ
 كَانَ شَرًّا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيمًا، وَأَنْ تُصْرِفَهُ عَنِّي بِمِ شَنْتٍ وَكَيْفٍ

نیایش آن حضرت به هنگام استخاره و حاجتخواهی

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

پروردگارا، از تو می‌خواهم به آن نامت که بر آسمان‌ها و زمین فرمان رانده و به آنها فرمودی: «بیائید از روی میل یا بی میلی، گفتند: آمدیم فرمانبرداران»^۱. و به آن نامت که بر عصای موسی عزم کردی، «پس ناگهان آنچه را [ساحران به فریب] ساخته بودند بلعید»^۲، و از تو درخواست می‌کنم به آن نامت که با آن دلهای ساحران را به سوی خود برگرداندی تا آنجا که گفتند: «ایمان آوردیم به خدای جهانیان»^۳. و از تو درخواست می‌کنم به آن توانایی که هر چیزی را با آن فرسوده می‌کنی و هر چیز کهنه را با آن نو می‌کنی، و از تو می‌خواهم به همه آن حقوقی که برای خودت مقرر فرمودی، اگر این امر در دین و دنیا و آخرت من خیری به دنبال دارد [ابتدا] بر محمد و خاندان محمد درود بفرست و سلام کامل بر آنان برسان، و آن [حقوق] را برابم آماده و آسان گردان، و بر من در آن لطف فرما، با مهربانیت ای مهربانترین مهربانان. و اگر [نسبت به این امر] در دین و دنیا و آخرت من شر و بدی باشد [ابتدا] بر محمد و خاندان محمد درود فرستاده و سلام کامل بر آنان برسان، و به هر چه خواستی و هرگونه که بخواهی آن را از من برگردان،

۱. سوره فصلت، آیه ۱۱.

۲. سوره اعراف، آیه ۱۱۷.

۳. سوره اعراف، آیه ۱۲۱.

سَمِعْتُ ، وَتَرْضِيَنِي بِقَضَائِكَ وَتُبَارِكَ لِي فِي قَدْرِكَ ، حَتَّى لَا أَحِبَّ
تَعْجِيلَ شَيْءٍ أَحْرَزْتُهُ وَلَا تَأْخِيرَ شَيْءٍ عَجَّلْتُهُ ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِكَ ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ١.

مركز تحقيقات کتب و پژوهش در علوم اسلامی

١. مصباح الكفعمي ، ص ٣٩٥ ومنها ما يدعى به في الإستخارة والحاجة ، مروي عن القائم عليه السلام ،
والصحيفة الهادية ، ص ١١٢.

و مرا به فرمان خودت خوشنود گردان و مقدرات خود را بر من مبارک گردان،
تا در آنچه تأخیر انداخته‌ای، شتاب، و آنچه را که شتاب فرموده‌ای، تأخیرش را
دوست‌دار نباشم، همانا هیچ توان و نیرویی جز با تو نباشد؛ ای والا، ای بزرگ،
ای صاحب شکوه و کرامت.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

دُعَاءُ الْعِبْرَاتِ

دُعَاءُ الْعِبْرَاتِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ أَنْتَ
الَّذِي تَقْشَعُ سَحَابَ الْمَحَنِّ وَقَدْ أَمْسَتْ ثِقَالاً وَتَجْلُوْ ضَبَابَ الْفِتَنِ
وَقَدْ سَحَبْتَ أَذْيَالاً وَتَجْعَلُ زَرْعَهَا هَشِيماً، وَبُنْيَانَهَا هَدِيماً،
وَعِظَامَهَا رَمِيماً، وَتَرُدُّ الْمَغْلُوبَ غَالِباً، وَالْمَطْلُوبَ طَالِباً،
وَالْمَقْهُورَ قَاهِراً، وَالْمَقْدُورَ عَلَيْهِ قَادِراً.

فَكُنْ يَا إِلَهِي مِنْ عِنْدِ نَادَاكَ، رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ،
فَقَسَّحْتَ لَهُ مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ، وَفَجَّرْتَ لَهُ
مِنْ عَوْنِكَ عُيُوناً، فَالْتَقَى مَاءٌ فَرَجِهِ عَلَى أَمْرِ قَدْ قَدِرَ، وَحَمَلَتْهُ
مِنْ كِفَايَتِكَ عَلَى ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسِرَ، يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ،
يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ، يَا رَبِّ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ.

رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتَحْ لِي مِنْ نَصْرِكَ أَبْوَابَ
السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ، وَفَجِّرْ لِي مِنْ عَوْنِكَ عُيُوناً لِيَلْتَقَى
مَاءٌ فَرَجِي عَلَى أَمْرِ قَدْ قَدِرَ، وَاحْمِلْنِي يَا رَبِّ مِنْ كِفَايَتِكَ

نیایش آن حضرت به نام «المبرات»: اشکها

پروردگارا، من از تو درخواست می‌کنم ای مهربانی کننده بر اشک‌ها، و ای برطرف کننده اندوه‌ها؛ تو آنی که ابرهای رنج و گرفتاری‌ها را در حالی که سنگینی می‌کنند پراکنده می‌سازی، و به و تیرگی آشوب‌ها را در حالی که دامن گسترده است می‌زدایی، و کشتزار آن را گاه می‌کنی، و ساختمانش را خراب می‌کنی، و استخوانهایش را پوسیده می‌کنی، و شکست خورده را پیروز، و دنیال شده را دنیال کننده، و از پا افتاده را چیره، و زور چشیده را توانا می‌گردانی.

خدایا، پس چه بسیار از بندگان که تو را صدا زده: «پروردگارا من شکست خورده‌ام یاری کن»^۱ پس تو برای او درهای آسمان را گشوده و با آب سیل آسا یاریش نمودی، و برای یاری او چشمه‌هایی سرازیر نمودی «پس به هم پیوستند آنها به دستوری که مقدر شده بود»^۲ و با کفایت خود او را سوار کردی بر آنچه تخته‌ها و میخ‌ها (کشتی) داشت.

ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم نما، ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم کن، ای خدا، من شکست خورده‌ام یاریم نما؛ پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از یاریت درهای آسمان را با آبی سیل آسا برایم باز کن، و از کمک خودت برای من چشمه‌هایی سرازیر فرما، و به هم پیوسته شدن آن آب را بر امری که تقدیر شده است مایه گشایش کارم قرار بده، و از کفایت خودت

۱. سوره قمر، آیه ۱۰.

۲. برگرفته از سوره قمر، آیه ۱۲ و ۱۳.

عَلَى ذَاتِ الْوَاحِ وَدُسْرِ .

يَا مَنْ إِذَا وَلَّجَ الْعَبْدُ فِي لَيْلٍ مِنْ حَيْرَتِهِ يَهِيمُ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ
صَرِيحاً يَصْرُخُهُ مِنْ وَلِيِّ حَمِيمٍ . وَجَدَ يَا رَبِّ مِنْ مَعُونَتِكَ
صَرِيحاً مُغِيثاً ، وَوَلِيّاً يَطْلُبُهُ حَثِيثاً مِنْ ضَيْقِ أَمْرِهِ وَحَرَجِهِ ،
وَيُظْهِرُ لَهُ الْمُهَمَّ أَغْلَامَ فَرَجِهِ .

اللَّهُمَّ قِيَا مَنْ قُدْرَتُهُ قَاهِرَةٌ ، وَأَيَّاتُهُ بَاهِرَةٌ ، وَنَعِمَاتُهُ قَاصِمَةٌ
لِكُلِّ كُفُورٍ خَتَّارٍ ، صَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانْظُرْ
إِلَيَّ يَا رَبِّ نَظْرَةً مِنْ نَظَرَاتِكَ رَحِيمَةً ، يَجْلُوبُهَا عَنِّي ظُلْمَةٌ غَاكِفَةٌ
وَاقِفَةٌ مُقِيمَةٌ مِنْ غَايَةِ جَفَّتْ مِنْهَا الضُّرُوعُ ، وَتَلَقَّتْ مِنْهَا
الزُّرُوعُ ، وَانْهَلَتْ مِنْ أَجْلِهَا الدُّمُوعُ ، وَاشْتَمَلَ بِهَا عَلَى الْقُلُوبِ
الْيَأْسُ ، وَسَكَنْتْ بِسَبَبِهَا الْأَنْفَاسُ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَاسْتَلِّكَ حِفْظاً حِفْظاً ،
لِعَرَائِسِ عَرَسِهَا بَيْدِ الرَّحْمَنِ ، وَشُرَيْهَا مِنْ مَاءِ الْحَيَوَانِ ، وَنَجَاتِهَا
بِدُخُولِ الْجَنَانِ ، أَنْ تَكُونَ بَيْدِ الشَّيْطَانِ تُحَزُّ ، وَبِفَاسِهِ تُقَطَّعُ
وَتُجَزُّ ، إِلَهِي فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ حَرِيكَ دَافِعاً ، وَمَنْ
أَجْدَرُ مِنْكَ بِأَنْ يَكُونَ عَنْ جِمَاكَ حَارِساً وَمَانِعاً .

إِلَهِي إِنَّ الْأَمْرَ قَدْ هَالَ فَهَوْنُهُ ، وَحَشْنُ قَالِنُهُ ، وَإِنَّ الْقُلُوبَ

بارالها، مرا به صاحب تخته‌ها و میخها (گشتی) سوار کن.

ای آنکه هرگاه بنده‌ای در شب تاریک، حیرت‌زده وارد می‌شود و دوست مهربانی پیدا نمی‌کند که فریادرس او باشد، از یاری تو فریادرس و پناهی پیدا می‌کند، و دوستی [را پیدا می‌کند] که با اصرار او را می‌خواند و از سختی کار و تنگنا رهائیش داده و نشانی‌های مهم گشایش را برای او آشکار می‌کند.

خداوندا، ای آنکه توانش پیروزمند است، و خشم‌هایش شکننده هر ستمگر و درهم کوبنده هر کفرور و خیانتکار است، خدایا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و نظری از نظرهای مهربانیت بر من بیفکن تا تاریکی ماندگار و پایدار را روشن گردانی، زیرا که از آفتی به وجود آمده است که پستان‌ها از آن خشکیده، کشتزارها از آن نابود گردیده، اشک‌ها برایش جاری شده، بر دل‌ها پرده‌نومیدی افکنده و نفس‌ها به سبب آن می‌رود و بر نمی‌گردد.

مرکز تحقیقات کلامی و عقاید اسلامی

بارالها، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و از تو می‌خواهم نگهداری کشته‌هایی را که دست خدای رحمان آنها را کاشته، و سیرابی آنها از آب زندگی و رهائیش وارد شدن در بهشت است، تا به دست شیطان شکافته گردد و با تبر او بریده و قیچی گردد.

خدایا، چه کسی سزاوارتر از توست که از حریم خودت دفاع کند و چه کسی شایسته‌تر از توست که از محل حراست شده خودت منع کند.

پروردگارا، کار و حشتناک شده، آن را آسان بگردان، و سخت شده،

نرمش گردان، و دل‌ها

كَاعَتْ فَطَمَنُهَا ، وَالنَّفُوسَ ارْتَاعَتْ فَسَكَّنُهَا ، إِلَهِي تَذَارَكَ أَقْدَاماً
رَلْتُ ، وَأَفْكَاراً ضَلَّتْ ، أَجْحَفَ الضَّرِّ بِالْمَضْرُورِ ، مَعَ دَاعِيهِ
بِالْوَيْلِ وَالشُّبُورِ ، فَهَلْ يَحْسُنُ مِنْ عَذْلِكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَدْعَهُ
فَرِيْسَةَ الْبَلَاءِ وَهُوَ لَكَ رَاجٍ ، أَمْ هَلْ يَجْمَلُ فِي فَضْلِكَ أَنْ يَخُوضَ
لُجَّةَ الْعَمَاءِ وَهُوَ إِلَيْكَ لَاجٍ .

إِلَهِي لَيْتَنِي كُنْتُ لَا أَشُقُّ عَلَى نَفْسِي فِي التَّقَى ، وَلَا أَبْلُغُ فِي حَمَلِ
أَغْبَاءِ الطَّاعَةِ مَبْلَغَ الرِّضَا ، وَلَا أَتَنَظَّمُ فِي سِلْكِ قَوْمٍ رَفَضُوا الدُّنْيَا ،
فَهُمْ حُمْصُ الْبُطُونِ مِنَ الطُّوَى ، ذُبُلُ الشِّفَاهِ مِنَ الطَّمَاءِ ، غُمْشُ
الْعُيُونِ مِنَ الْبُكَاءِ ، بَلْ أَتَيْتَكَ يَا رَبِّ بِضَعْفٍ مِنَ الْعَمَلِ ، وَظَهَرَ
ثَقِيلٍ بِالْخَطَايَا وَالزَّلِيلِ ، وَنَفْسٍ لِلرَّاحَةِ مُعْتَادَةٍ ، وَلِدَوَاعِيِ
التَّشْوِيفِ مُنْقَادَةٍ .

أَمَّا يَكْفِيكَ يَا رَبِّ وَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَذَرِيعَةَ لَدَيْكَ ، أَنَّنِي لِأَوْلِيَاءِ
دِينِكَ مُوَالٍ ، وَفِي مُحَبَّتِهِمْ مُغَالٍ ، وَلِجَلْبَابِ الْبَلَاءِ فِيهِمْ لَا بَسَ ،
وَلِكِتَابِ تَحْوِيلِ الْعَنَاءِ بِهِمْ دَارِسٌ ، أَمَّا يَكْفِينِي إِنَّنِي أَرْوَحُ فِيهِمْ
مَظْلُوماً ، وَأَعْدُو مَكْظُوماً ، وَأَقْضِي بَعْدَ هُمُومٍ هُمُوماً ، وَبَعْدَ
وُجُومٍ وَجُوماً ، أَمَّا عِنْدَكَ يَا مَوْلَايَ هَذِهِ حُرْمَةٌ لَا يُضَيِّعُ ، وَزِنَةٌ
بِأَذْنَاهَا تُقْتَنَعُ .

هولناک شده، آرامش عنایت فرما، و جان‌ها بیمناک شده، تسکین بخش خداوندا، گام‌های لغزیده و افکار سرگردان در بیابان خشک را درک کن، ضرر و زیان با ناله وای و هلاکت به زیان دیده اجحاف کرده.

پس ای مولای من، او را در چنگال گرفتاری رها می‌کنی در حالی که او به تو امیدوار است، یا او را که به تو پناهانده و در دریای بی‌کران غوطه‌ور است وای گذاری.

مولای من، اگر در خویشتن داری، خود را به رنج نینداخته‌ام، و در برداشتن بار سنگین بندگی، خشنودی به دست نیاورده‌ام، و در زمره گروهی که دنیا را دور انداخته‌اند قرار نگرفته‌ام - آنانی که شکمهایشان از گرسنگی خالی، لبهایشان از تشنگی خشک و دیدگانشان از گریه شیکور گردیده است - [اما امیدوارم و] با عمل ناچیز، و پستی از گناهان و لغزشها سنگین، و جانی که به آسایش خو گرفته و به انگیزه‌های امروز و فردا گردن نهاده است نزدت آمده‌ام.

پروردگارا، آیا برای میانجی به سوی تو و شفاعت نزد تو، کفایت نمی‌کند که من دوستدار پیشوایان آئین تو هستم، و در دوستی آنان زیاده‌روی هم دارم، و پوشش گرفتاری را در راه آنان به تن کرده‌ام و از کتابی که به من درس شکیبایی می‌آموزد بهره‌مندم؟

آیا برای من کافی نیست که ستم دیده باشم و در میان ایشان بروم، و خشم خود را فرو ببرم، و در غم و غصه‌ها غوطه‌ور شوم، و پس از خاموشی خاموش باشم؟

مولای من، آیا این [حالات] نزد تو [شایسته] احترام زوال‌ناپذیر نیست، و [شایسته] حمایتی که به کمتر از آن هم بسنده گردد.

فَلَمْ تَمْنَعْنِي نَصْرَكَ يَا رَبِّ، وَهَا أَنَا ذَا غَرِيقٍ، وَتَدْعُنِي هَكَذَا،
وَأَنَا بِنَارِ عَذُوكَ حَرِيقٍ، أَتَجْعَلُ أَوْلِيَاءَكَ لِأَعْدَائِكَ طَرَائِدَ،
وَلِمَكْرِهِمْ مَضَائِدَ، وَتَقْلِدُهُمْ مِنْ خَسْفِهِمْ قَلَائِدَ، وَأَنْتَ مَالِكُ
نَفُوسِهِمْ، أَنْ لَوْ قَبَضْتَهَا جَمَدُوا، وَفِي قَبْضَتِكَ مَوَادُّ أَنْفَاسِهِمْ أَنْ
لَوْ قَطَعْتَهَا حَمَدُوا.

فَمَا يَمْنَعُكَ يَا رَبِّ أَنْ تَكْفُفَ بِأَسْهُمٍ وَتَنْزِعَ عَنْهُمْ مِنْ حِفْظِكَ
لِبَاسَهُمْ، وَتُعَرِّيَهُمْ مِنْ سَلَامَةٍ بِهَا فِي أَرْضِكَ يَفْرَحُونَ، وَفِي
مَيْدَانِ الْبَغْيِ عَلَى عِبَادِكَ يَفْرَحُونَ، اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ، وَادْرِكْنِي وَلَمَّا يُدْرِكُنِي الْغَرَقُ، وَتَذَارِكُنِي وَلَمَّا غَيَّبَ
شَمْسِي الشَّقَقُ.

مرکز تحقیقات کتب ویراسته

إِلَهِي كَمْ مِنْ عَبْدٍ خَائِفٍ، اِلْتَجَأَ إِلَى سُلْطَانٍ قَابَ عَنْهُ مَخْطُوفاً
بِأَمْنٍ وَأَمَانٍ؟ أَفَأَقْصِدُ يَا رَبِّ أَعْظَمَ مِنْ سُلْطَانِكَ سُلْطَاناً؟ أَمْ
أَوْسَعَ مِنْ إِحْسَانِكَ إِحْسَاناً؟ أَمْ أَكْبَرَ مِنْ إِقْتِدَارِكَ إِقْتِدَاراً؟ أَمْ
أَكْرَمَ مِنْ اِنْتِصَارِكَ اِنْتِصَاراً؟

اَللَّهُمَّ آيْنَ آيْنَ كِفَايَتِكَ الَّتِي هِيَ نُصْرَةُ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْأَنَامِ،
وَآيْنَ آيْنَ عِنَايَتِكَ الَّتِي هِيَ جُنَّةُ الْمُسْتَهِذِفِينَ لِجَوْرِ الْأَيَّامِ،
إِلَى إِلَهِهَا يَا رَبِّ، نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، إِنِّي مَسْنِي الضُّرِّ

پروردگارا، پس چرا یاری خود را از من که غرق شدم باز می‌داری و اینگونه ترکم می‌کنی در حالی که من در آتش دشمنت می‌سوزم؟

آیا دوستان را در مقابل دشمنان رانده‌شدگان و شکارگاه‌های نیرنگشان قرار می‌دهی، و زنجیرهای زبونی آنها را به گردنشان می‌بندی؟ در حالی که تو فرمانروای جانهایشان هستی که اگر بگیری خشک می‌شوند، و اساس نفسهایشان در قبضه قدرت توست که اگر بپری خاموش می‌گردند.

خدایا، پس چه چیز مانع می‌شود که آنها را از زورگویی باز داری، و در نگهبانیت پوشش آنها را کنده، و از تندرستی که [دارند و] در زمین تو شادمانند عریان گردانی، و در میدان ستم که بر بندگان [روا می‌دارند و] خوشحالی می‌کنند بازگردانی؟

بارالها، درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، و مرا دریاب تا هنگامی که غرق شدم، و مرا دریاب تا آنگاه که بر تو خورشیدم پنهان نشده است.

پروردگارا، چه بسیار بندگان ترسویی که به یک فرمانروا پناهنده شده و با ایمنی و آرامش [ظاهری] از سوی او بازگشته‌اند، آیا من بزرگتر از فرمانروایی تو فرمانروا، یا گسترده‌تر از احسان تو احسانی، یا افزون‌تر از اقتدار تو قدرتی، یا عزیزتر از یاری تو کمکی را قصد کنم؟

خدایا، کجا و کجاست نگهبانی تو، که یار پناه جویان از مردم است؟ و کجا و کجاست عنایت آنچنانی تو، که سیر نشانه گرفته‌های ستم روزگاران است؟ بارالها، آنها را برایم بیاور و برای من بیاور، و مرا از گروه ستمکاران رهایی بخش، زیرا به من رنج رسیده

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ .

مَوْلَايَ تَرَى تَحْيِيرِي فِي أَمْرِي ، وَتَقْلِبِي فِي ضَرْبِي ، وَانْطَوَايَ
عَلَى حُرْقَةِ قَلْبِي ، وَحَرَارَةِ صَدْرِي ، فَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ ، وَجُدْ لِي يَا رَبِّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ قَرَجًا وَمَخْرَجًا ، وَيَسِّرْ لِي
يَا رَبِّ نَحْوَ الْبُشْرَى لِي مِنْهَا ، وَاجْعَلْ يَا رَبِّ مَنْ يَنْصِبُ لِي
الْجِبَالَةَ لِيَصْرَعَنِي بِهَا صَرِيعَ مَا مَكَرَ ، وَمَنْ يَخْفِرُ لِي الْبِئْرَ
لِيُوقِعَنِي فِيهَا أَنْ يَقَعَ فِيهَا حَضَرَ ، وَاصْرِفْ اللَّهُمَّ عَنِّي مِنْ شَرِّهِ
وَمَكْرِهِ وَفَسَادِهِ وَضُرِّهِ مَا تَصْرِفُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُتَّقِينَ ، وَعَمَّنْ قَادَ
نَفْسَهُ لِدِينِ الدِّيَانِ ، وَيُنَادِي مُنَادٍ لِلْإِيمَانِ .

إِلَهِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ ، أَحِبْ دَعْوَتَهُ ، ضَعِيفُكَ ضَعِيفُكَ ، فَزَجْ
غُمَّتُهُ ، فَقَدْ انْقَطَعَ بِهِ كُلُّ حَبْلٍ إِلَّا حَبْلُكَ ، وَتَقَلَّصَ كُلُّ ظِلٍّ إِلَّا
ظِلُّكَ ، إِلَهِي دَعْوَتِي هَذِهِ إِنْ رَدَدْتَهَا آيْنَ تُضَادِفُ مَوْضِعَ الْإِجَابَةِ ،
وَمَخِيلَتِي إِنْ كَذَّبْتَهَا ، آيْنَ تُلَاقِي مَوْضِعَ الْإِخَافَةِ ، فَلَا تَرُدُّ عَنِّي
بَابَكَ مَنْ لَا يَعْرِفُ غَيْرَهُ بَابًا ، وَلَا تَمْنَعْ دُونَ جَنَابِكَ مَنْ لَا يَعْلَمُ
سِوَاهُ جَنَابًا .

إِلَهِي إِنْ وَجَّهْتَ إِلَيْكَ فِي رَغْبَتِهِ تَوَجَّهَ ، خَلِيقُ بَأْنِ تُجِيبُهُ ، وَإِنْ
جَبِينَا لَكَ بِابْتِهَالِهِ سَجَدَ حَقِيقُ أَنْ يَبْلُغَ مَا قَصَدَ ، وَإِنْ خَدَا لَدَيْكَ

و تو مهربانترین مهربانانی.

مولای من سرگردانیم را در کارم، و سر در گمی‌ام را در بینوایی‌ام، و به خود پیچیدنم را در سوزش قلبم و داغی سینه‌ام می‌بینی؛ پس پروردگارا، بر محمد و آل محمد درود فرست و به آنچه که تو شایسته‌اشی [از تو درخواست می‌کنم که] برای من گشایش و رهایی عطا فرما، و [رفتن در] راه روشنی را برایم آسان بگردان، و کسی را که دامی برایم گسترده تا مرا بر زمین زند، در نیرنگ خود زمین خورده بگردان؛ و کسی که برایم چاهی کنده تا مرا بپاندازد، خودش در آن چاه بیفتد؛ و از شر و نیرنگ و فساد و زیان او آنچه را از تقوا پیشگان باز می‌داری، و از کسانی که خوشتن را تسلیم محض دین و تسلیم منادی ایمان کرده است، بر طرف می‌کنی، از من نیز بازدار.

خدایا، بنده تو بنده توست، نیایش او را بپذیر؛ و ناتوان تو ناتوان توست، گرفتاریش را گشایش بده، همانا همه رشته‌ها جز رشته تو از او بریده شده، و هر سایه‌ای جز سایه تو از میان رفته.

بارالها، این نیایشم را اگر نپذیرفتی کجا با پذیرش رو برو می‌شود؟ و گمانم را اگر دروغ بشماری هنگام ترس کجا رو برو شود؟ پس کسی را که در دیگری جز درگاه تو نمی‌شناسد بر مگردان، و کسی را که جز آستان تو آستانی را نمی‌شناسد باز مگردان.

پروردگارا، چهره‌ای که به دلخواه به سویت آمده سزاوار است که [آن را] بپذیری، و آن پیشانی که التماس کنان در برابرت به سجده افتاده سزاوار است که به مقصودش برسد، و گونه‌ای که

بِمَسْئَلَتِهِ تَعَفَّرَ جَدِيرٌ أَنْ يَقُورَ بِمُرَادِهِ وَيَتَفَرَّ، وَهَذَا يَا إِلَهِي
قَدْ تَرَى تَعَفَّرَ خَدَيَّ وَاجْتِهَادِي فِي مَسْئَلَتِكَ وَجِدَيَّ، فَتَلَقَّ يَا
رَبِّ رَغْبَاتِي بِرَأْفَتِكَ قَبُولاً، وَسَهِّلْ إِلَيَّ طَلِبَاتِي بِعِزَّتِكَ وَصُولاً،
وَذَلِّلْ لِي قُطُوفَ ثَمَرَةِ إِجَابَتِكَ لِي تَذَلُّلاً.

إِلَهِي فَإِذَا قَامَ ذُو حَاجَةٍ فِي حَاجَتِهِ شَفِيعاً، فَوَجَدَهُ مُمْتَنِعَ
النُّجَاحِ مُطْبِعاً، فَإِنِّي أَسْتَشْفِعُ إِلَيْكَ بِكَرَامَتِكَ، وَالصَّفْوَةِ مِنْ
أَنَامِكَ الَّذِينَ أَنْشَأْتَ لَهُمْ مَا يَقِلُّ وَيَقِلُّ، وَنَزَلْتَ مَا يَدِقُّ وَيَجِلُّ.
اتَّقَرُّبُ إِلَيْكَ بِأَوَّلِ مَنْ تَوَجَّهَتْ تَاجَ الْجَلَالَةِ، وَأَحْلَلْتَهُ مِنْ
الْفُطْرَةِ الرُّوحَانِيَّةِ مَحَلَّ السَّلَاطَةِ، حُجَّتِكَ فِي خَلْقِكَ، وَأَمِينِكَ
عَلَى عِبَادِكَ مُحَمَّدٌ رَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

وَبِمَنْ جَعَلْتَهُ لِنُورِهِ مَغْرِباً، وَعَنْ مَكْنُونِ سِرِّهِ مَغْرِباً، سَيِّدُ
الْأَوْصِيَاءِ وَامَامُ الْأَتْقِيَاءِ، يَعْصُوْبُ الدِّينِ، وَقَائِدُ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِينَ، وَأَبُو الْأَيْمَةِ الرَّاشِدِينَ، عَلِيُّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ.
وَاتَّقَرُّبُ إِلَيْكَ بِخَيْرَةِ الْأَخْيَارِ، وَأُمِّ الْأَنْوَارِ، الْإِنْسِيَّةِ
الْحَوَازِ، الْبَتُولِ الْعَذْرَاءِ، فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ.

وَبِقُرَّتِي عَيْنِ الرَّسُولِ، وَثَمَرَتِي فُؤَادِ الْبَتُولِ، السَّيِّدِينَ
الْإِمَامِينَ، أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ، وَأَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ.

با درخواست خود خاک آلود شده شایسته است به خواسته‌اش برسد و پیروز گردد.
و این منم خدایا، می‌بینی گونه خاک آلودم و زاریم و تلاشم و کوششم را در
مورد درخواست از تو، پس خدای من، آرزوهایم را با مهربانیت تلقی به قبول
فرما، و به عزت خود، رسیدن به خواسته‌هایم را آسان بگردان، و چیدن میوه
قبولیت را برای من رام گردان.

خدایا هنگامی که نیازمندی در نیاز خود شفیع قرار می‌دهد و تو او را
رستگار نمی‌یابی، ولی فرمانبردار است، پس من با بزرگواری خودت به سوی تو
و به برکت [افراد] برگزیده از آفریدگان تو شفیع می‌خواهم، آنانی که به خاطر
آنان آنچه کم و ریز و آنچه بزرگ و سایه دار است آفریدی، و فرود آوردی آنچه
ریز و درشت است.

من به سوی تو تقرب می‌جویم [بیا توسل] به نخستین فردی که افسر
شکوه‌مندی بر تارک او نهادی و او را در دودمان و نهاد خوب آفرینش قرار
دادی، حجت و الگوی تو در میان آفریدگان، و امین تو بر بندگان، محمد
فرستاده تو، درود تو بر او و خاندانش، و به کسی که او را اختر فروغ او قرار دادی،
و بیانگر راز پنهان او، سرور جانشینان و پیشوای خویشان داران، فرمانده آئین،
رهبر سپه‌رویان، پدر امامان هدایت شده، امیرالمؤمنین علی علیه السلام.

و به سوی تو تقرب می‌جویم به برگزیده برگزیدگان، مادر نورها، انسینه حورا،
بتول عذرا، فاطمه زهرا علیها السلام.

و به دو نور دیده پیامبر و دو میوه دل بتول، دو سرور، دو امام ابی محمد حسن
و ابی عبدالله حسین علیهما السلام.

وَبِالسَّجَادِ زَيْنِ الْعِبَادِ ذِي الثَّقَنَاتِ رَاهِبِ الْعَرَبِ، عَلِيِّ بْنِ
الْحُسَيْنِ.

وَبِالْإِمَامِ الْعَالِمِ وَالسَّيِّدِ الْحَاكِمِ، وَالنَّجْمِ الزَّاهِرِ، وَالْقَمَرِ
الْبَاهِرِ، مَوْلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ.

وَبِالْإِمَامِ الصَّادِقِ، مُبَيِّنِ الْمَشْكِلَاتِ، مُظْهِرِ الْحَقَائِقِ، الْمُفْهِمِ
بِحُجَّتِهِ كُلِّ نَاطِقٍ، مُخْرِسِ أَلْسِنَةِ أَهْلِ الْجِدَالِ، مُسَكِّنِ
الشَّقَاقِقِ، مَوْلَايَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ.

وَبِالْإِمَامِ التَّيِّبِ، وَالْمُخْلِصِ الصُّفِيِّ، وَالنُّورِ الْأَحْمَدِيِّ، النُّورِ
الْأَنُورِ، وَالضِّيَاءِ الْأَزْهَرِ، مَوْلَايَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ.

وَبِالْإِمَامِ الْمُرْتَضَى، وَالسَّيِّفِ الْمُقْتَضَى، وَالرَّاضِي بِالْقَضَاءِ،
مَوْلَايَ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا.

وَبِالْإِمَامِ الْأَمَّاجِدِ، وَالْبَابِ الْأَقْصَدِ، وَالطَّرِيقِ الْأَرْشَدِ، وَالْعَالِمِ
الْمُؤَيَّدِ، يَتَّبِعُ الْحِكْمَ، وَمِضْبَاحِ الْقُلُومِ، سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ،
الْمُهَادِي إِلَى الرُّشَادِ، وَالْمَوْفِقِ بِالتَّأْيِيدِ وَالسَّدَادِ، مَوْلَايَ مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ الْجَوَادِ.

وَبِالْإِمَامِ مَنَحَةِ الْجَبَّارِ، وَوَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ، عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
الْمَوْلُودِ بِالْعَسْكَرِ الَّذِي حَلَّزَ بِمَوَاعِظِهِ وَأَنْذَرَ.

و به سجّاد زین العابدین دارای نشانی های سجده در پیشانی، پارسای عرب
علی بن حسین علیه السلام.

و به امام دانا و سرور دادرس، ستاره فروزان و ماه تابان مولایم محمد بن
علی باقر علیه السلام.

و به امام صادق بیان کننده مشکل ها، نمایانگر حقیقت ها، ساکت کننده هر
سخنور با دلیل و برهان، لال کننده زبانهای جدل کننده، جلوگیری بر حرفی ها
مولای من جعفر بن محمد صادق علیه السلام.

و به امام خویشتن دار و با اخلاص باصفا و فروغ احمدی و پرتو درخشان و
روشنایی فروزان مولای من موسی بن جعفر علیه السلام.

و به امام برگزیده و شمشیر آخته و خشنود به هر تقدیر مولایم علی بن
موسی الرضا علیه السلام.

و به امام بسیار بزرگوار و درگاه امیدگام و راه رستگاری و دانای یاری شده،
سرچشمه حکمت ها و چراغ تاریکی ها، سرور عرب و عجم، راهنمای
رستگاری و کامیاب با یاری و پشتیبانی مولایم محمد بن علی جواد علیه السلام.

و به امام عطیّه خداوند و پدر پیشوایان پاک که در پادگان به دنیا آمده علی بن
محمد علیه السلام، که با اندرزهای خود ترسانید و بیمناک ساخت.

وَبِالْإِمَامِ الْمُنَزَّهِ عَنِ الْمَائِمِ، الْمُطَهَّرِ مِنَ الْمَظَالِمِ، الْحَبِيرِ
الْعَالِمِ، رَبِّعِ الْأَنَامِ وَبَذْرِ الظُّلَامِ، اتَّقِيَ النَّقَى، الطَّاهِرِ الزُّكِيِّ،
مَوْلَايَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ.

وَاتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْحَفِيفِ الْعَلِيمِ، الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى خَزَائِنِ
الْأَرْضِ، وَالْأَبِ الرَّحِيمِ الَّذِي مَلَكَتُهُ أَرْمَةٌ الْبَسِطِ وَالْقَبْضِ،
صَاحِبِ النُّقْبَةِ الْمَيْمُونَةِ، وَقَاصِفِ الشَّجَرَةِ الْمَلْعُونَةِ، مُكَلِّمِ
النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَالذَّالِ عَلَى مِنْهَاجِ الرُّشْدِ، الْغَائِبِ عَنِ الْأَبْصَارِ،
الْحَاضِرِ فِي الْأَمْصَارِ، الْغَائِبِ عَنِ الْعُيُونِ، الْخَاضِرِ فِي الْأَفْكَارِ،
بَقِيَّةِ الْأَخْيَارِ، الْوَارِثِ لِلذِّي الْفَقَارِ، الَّذِي يَظْهَرُ فِي بَيْتِ اللَّهِ ذِي
الْأَسْتَارِ، الْعَالِمِ الْمُطَهَّرِ، مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِمُ أَفْضَلُ
التَّحِيَّاتِ، وَأَعْظَمُ الْبَرَكَاتِ، وَآتَمُّ الصَّلَوَاتِ.

اللَّهُمَّ فَهَؤُلَاءِ مَعَاظِلِي إِلَيْكَ فِي طَلِبَاتِي وَوَسَائِلِي، فَصَلِّ عَلَيْهِمْ
صَلَاةَ لَا يَغْرِفُ سِوَاكَ مَقَادِيرَهَا وَلَا يَبْلُغُ كَثِيرُ هِمَمِ الْخَلَائِقِ
صَغِيرَهَا، وَكُنْ لِي بِهِمْ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي، وَحَقِّقْ لِي بِمَقَادِيرِكَ
تَهْنِئَةَ التَّمَنِّي.

إِلَهِي لَا رُكْنَ لِي أَشَدُّ مِنْكَ، فَأَوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَا قَوْلَ لِي
أَسَدُّ مِنْ دُعَائِكَ، فَاسْتَظْهِرْكَ بِقَوْلٍ سَدِيدٍ، وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ

و به امام منزّه از گناهان و پاکیزه از ستم‌ها و دادخواهی‌ها، رئیس دانا، ماه چهارده شبۀ تاریکی، بهار مردمان خویشتن‌دار، پاک پاکیزه هوشیار ابی‌محمّد حسن بن علی عسکری علیه السلام.

و به تو تقرّب می‌جویم به وسیله نگهبان دانایی که او را بر گنجینه‌های زمین قرار دادی، و پدر مهربانی که او را صاحب اختیار قبض و بسط جهان نمودی، دارای روان مبارک، و شکننده درخت لعنت شده، گفتگو کننده با مردم در گهواره، راهنمای راه روشن رستگاری، پنهان از دیدگان، حاضر در شهرها، پوشیده از دیده‌ها، حاضر در اندیشه‌ها، بازمانده نیکان، وارث شمشیر ذوالفقار، کسی که در خانه پرده‌پوش خدا آشکار می‌شود، دانای پاکیزه، حجة بن الحسن علیه السلام که برترین تحیّتها و بزرگترین برکت‌ها و کامل‌ترین درودها بر آنان باد.

پروردگارا، آنان پناهان من در خواسته‌هایم بوده و وسیله‌های من هستند، پس بر ایشان درودی فرست که جز تو کسی اندازه‌اش را نداند، و انبوه آفریدگان به اندک آن نرسد، و بهترین گمانم را در مورد آنان برایم عنایت فرما.

خدایا، تکیه‌گاهی محکم‌تر از تو برایم نیست تا به آن تکیه‌گاه محکم پناه ببرم. و مناسب‌تر از نیایش تو گفتاری ندارم تا با گفتار مناسبی از تو یاری طلبم، من شفاعت کننده

أَوْجَهُ مِنْ هَوْلَاءِ، فَأَتَيْكَ بِشَفِيعٍ وَدَّيْدٍ، وَقَدْ أَوَيْتُ إِلَيْكَ،
وَعَوَّلْتُ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي عَلَيْكَ، وَدَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَ،
فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ، فَهَلْ بَقِيَ يَا رَبِّ غَيْرَ أَنْ تُجِيبَ
وَتَرْحَمَ مِنِّي الْبُكَاءَ وَالنَّحِيبَ.

يَا مَنْ لَا إِلَهَ سِوَاهُ، يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ، يَا كَاشِفَ
ضُرِّ أَيُّوبَ، يَا رَاحِمَ عَبْرَةٍ يَعْقُوبَ، اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي،
وَانصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ، وَافْتَحْ لِي فَتْحاً، وَأَنْتَ خَيْرُ
الْفَاتِحِينَ، وَالطُّفَّ بِِي يَا رَبِّ، وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، يَا
ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ ١.

١. الصحيفة الهادية والتحفة المهدية لإبراهيم بن محسن الكاشاني، ص ٣١ طبع طهران في شهر محرم
الحرام سنة الثمانية عشر والثلاثمائة بعد الألف من الهجرة. والبلد الأمين، ص ٣٣٣. مهج الدعوات، ص
٣٣٩، بحار الأنوار، ج ٩٥، ص ٣٧٨ وج ٥٢، ص ٢٢٢.

آبرومندتر از آنان ندارم تا شفیعی دوست‌داشتنی به سوی تو آرم، اینک به سوی تو پناه آوردم و برای خواسته‌هایم به تو اعتماد کردم، همانگونه که تو امر کرده‌ای تو را خواندم، پس خدای من آیا چیزی جز این باقی مانده که قبولم نمایی و برگریه و ناله‌ام رحم کنی؟

ای کسی که جز او خدایی نیست، ای کسی که قبول‌کننده بیچاره هستی هنگامی که او را می‌خواند، ای برطرف‌کننده رنج ایوب، ای رحم‌کننده اشک یعقوب، مرا بیمارز و بر من رحمت آور، و مرا بر گروه کفرورزان یاری نما، و بگشای برای من و همه مردان و زنان مؤمن گشایشی، چرا که تو بهترین گشایندگانی، ای صاحب نیروی محکم ای مهربانترین مهربانان، سپاس برای خدا و پروردگار جهانیان است، و درود خدا بر آقای ما محمد و خاندان پاکش باد.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

وَمَزِيدُ عَائِدَةٍ لِرَبِّكَ

يُذَمَّنُ بِهِ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ فِي يَوْمِ الْفِطْرِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ تَوَجَّهْتُ اِلَیْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِیْ وَعَلِیٍّ مِنْ خَلْفِیْ وَعَنْ
یَمِیْنِیْ وَائِثْمَتِیْ عَنْ یَسَارِیْ اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ ، وَاتَّقَرُّبُ اِلَیْكَ
زُلْفَى لَا اَجِدُ اَحَدًا اَقْرَبَ اِلَیْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اِثْمَتِیْ قَامِنٌ بِهِمْ خَوْفِیْ
مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِیْ بِرَحْمَتِكَ فِی عِبَادِكَ الصَّالِحِیْنَ ،
اَصْبَحْتُ بِاللهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلٰی دِیْنِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ ،
وَعَلٰی دِیْنِ الْاَوْصِیَاءِ وَسُنَّتِهِمْ ، اَمْنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِیَّتِهِمْ ،
وَارَعَبْتُ اِلٰی اللهِ فِیْمَا رَغِبَ اِلَیْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِیٌّ وَالْاَوْصِیَاءُ ، وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ ، وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا
سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِیْزِ الْجَبَّارِ ، تَوَكَّلْتُ عَلٰی اللهِ ،
وَمَنْ یَتَوَكَّلْ عَلٰی اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللهَ بِالْعُمْرَةِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اُرِیدُكَ فَارِذْنِیْ ، وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَبَسِّرْهُ لِیْ ، وَاَقْضِ
لِیْ حَوَائِجِیْ ، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِی كِتَابِكَ ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ : شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِیْ اُنْزِلَ فِیْهِ الْقُرْآنُ هُدًی لِّلنَّاسِ وَبَیِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰی وَالْفُرْقَانِ ،

نیایش آن حضرت پس از نماز صبح در روز عید فطر

پروردگارا، من به سوی تو روی آورده‌ام با حضرت محمد در پیشاپیشم و حضرت علی پشتوانه‌ام و از سمت راستم، و امامانم در سمت چپم، به برکت آنان خود را از عذاب تو می‌پوشانم، و با تعلق به تو نزدیکی می‌جویم، و هیچ فردی را جز آنان به تو نزدیکتر نیافته‌ام، آنان پیشوایان من هستند، پس به برکت آنان هراس مرا از عذاب و خشم به ایمنی مبدل گردان، و با مهربانیت مرا در ردیف بندگان شایسته‌ات وارد فرما.

شب به روز آوردم با ایمان و اخلاص به خداوند، و بر آئین و روش محمد و بر آئین علی و روش او و بر آئین جانشینان و روش آنان، آشکار و نهانشان را باور دارم، و به آنچه محمد و علی و جانشینان او مایل بوده‌اند آرزو مندم.

توانایی و نیرو جز با عنایت خداوند نیست، و عزت و بازداشت و فرمانروایی جز برای خدای یکتای قدرتمند عزیز توانمند نیست، کارم را بر خدا واگذار کردم، و هر کس بر خدا توکل نماید خداوند وی را نگهدار می‌شود، تحقیقاً خداوند کارش را به انجام می‌رساند.

خدایا من تو را می‌خواهم پس تو هم به من توجه فرما، و آنچه نزد توست آن را می‌خواهم پس برایم آسان گردان، و نیازهایم را برآور، همانا خودت در کتابت فرمودهای و فرمایشت حق است: «ماه رمضان [ماهی است] که قرآن در آن ماه برای راهنمایی مردم، به همراه نشانه‌هایی از هدایت و فرق میان حق و باطل فرود آمده است»^۱.

۱. سوره بقره، آیه ۱۸۵.

فَعَظُمْتَ حُرْمَةً شَهْرَ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ ،
وَحَصَصْتَهُ وَعَظُمْتَهُ بِتَضْيِيقِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ، فَقُلْتَ : لَيْلَةُ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ
كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ .

اَللّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ ، وَلِيَالِيهِ قَدْ
تَصَرَّمَتْ ، وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي ،
وَأَخْصَى بِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِي ، فَاسْتَلْتُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ
الصَّالِحُونَ ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَهْلِ بَيْتِ
مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كُلَّ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ، وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ
بِتَضْعِيفِ عَمَلِي ، وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرْبَاتِي ، وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي ،
وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ ، وَمَنْ عَلَيَّ بِالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ ،
وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ ، وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ
الْقِيَمَةِ ، أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ ، وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ
الصَّالِحِينَ ، أَنْ يَنْصَرِمَ هَذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ
تُؤَاخِذَنِي بِهَا ، أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهِ ، وَتُشَقِّقَنِي
وَتَقْضَحَنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا وَتَقْتَضِهَا مِنِّي لَمْ
تَغْفِرْهَا لِي ، وَاسْتَلْتُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ ،

پس احترام ماه رمضان را بزرگ داشته‌ای به اینکه قرآن را در آن فرود آورده‌ای، و به آن [ماه] ویژگی داده و با قرار دادن شب قدر در آن، تعظیمش نموده‌ای پس فرموده‌ای: «شب قدر بهتر است از هزار ماه، فرشتگان و روح در آن به اذن خدا برای هر دستوری فرود آیند، [آن شب دارای برکت و] درودی است آنچنان، تا سر زدن سپیده دم»^۱.

بارالها، و این روزهای ماه رمضان به سر رسید و شهباش پایان پذیرفت و رویداد من آن شد که خدایا تو بهتر از من می‌دانی و شمارش تو بهتر از شمارش من است. پس ای خدای من، از تو درخواست می‌کنم به آنچه بندگان شایسته‌ات تو را خوانده‌اند، که بر محمد و خاندان محمد و اهل بیت محمد درود بفرستی، و آنچه را که من با آن به تو تقرب می‌جویم بپذیری، و با مضاعف کردن کردارم و پذیرش تقرب‌جویی و بندگی‌هایم و قبولی دعایم تفضل فرمایی، و با آزاد کردن گردنم از آتش مرا ببخشی، و در رسیدن به بهشت بر من منت‌گذاری، و از هر هراس و از هر ترس روز وحشت که برای روز رستاخیز آماده کرده‌ای ایمن گردانی.

خدایا، به تو پناه می‌برم، به احترام وجه کریم تو و احترام پیامبرت و احترام شایستگان، امروز سپری شود و نزد من اثر و پیامدی باشد که می‌خواهی با آن مرا مؤاخذه نمایی، یا گناهایی که می‌خواهی با آن مرا ارزیابی کنی و سختگیری نمایی و رسوایم کنی، یا خطاهایی که می‌خواهی مرا در برابرش قرار دهی، و آنچه را از من نیازمیده‌ای قصاص کنی؛ و از تو [این خواستها را] می‌خواهم، به احترام وجه کریمت که هر چه را بخواهی انجام می‌دهد

۱. سوره قدر، آیه ۲ و ۵.

الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ ، أَنْ تَزِيدَ فِيَّ مِنْ عُمْرِي رِضًا ، وَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ ، فَمِنْ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ ، وَاجْعَلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عِتْقَانِكَ مِنَ النَّارِ ، وَطُلُقَانِكَ مِنْ جَهَنَّمَ ، وَسَعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ ، أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبْدُكَ فِيهِ ، وَصِفْتَهُ فِيهِ ، وَتَقَرَّبْتَ بِهِ إِلَيْكَ مِنْذُ أَسْكَنْتَنِي فِيهِ أَعْظَمَهُ أَجْرًا ، وَأَتَمَّهُ نِعْمَةً ، وَأَعَمَّهُ غَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَفْضَلَهُ عِتْقًا مِنَ النَّارِ وَأَوْجَبَهُ رَحْمَةً وَأَعْظَمَهُ مَغْفِرَةً ، وَاكْمَلَهُ رِضْوَانًا ، وَأَقْرَبَهُ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى .

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صِفْتَهُ لَكَ ، وَارْزُقْنِي الْعُودَ ، ثُمَّ الْعُودَ ، حَتَّى تَرْضَى ، وَتَعْدَ الرِّضَا ، وَحَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا ، وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ ، وَأَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ .

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيَّ تَقْضِي وَتُقْدِيرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُخْتُومِ ، الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ ، أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ تَتِيبُ وَتُسَمَّى وَتَقْضَى لَهُ

و [به احترام] آنکه می‌گوید به هر چیز بشو، پس می‌شود؛ [همانا] خدایی جز او نیست.

خداوندا، من از تو درخواست می‌کنم به خدایی که جز تو نیست اگر در این ماه از من خشنود شده‌ای در باقیمانده عمرم بر خشنودیت بیفزای، و اگر در این ماه از من خشنود نگردیده‌ای همین حالا و همین ساعت از من خشنود باش. و در این ساعت و در این نشست مرا از آزادشدگان از آتش و از رهاشدگان از دوزخ و با آمرزش و مهربانی مرا از آفریدگان نیکبخت خودت قرار بده، ای مهربانترین مهربانان.

خدایا، من از تو می‌خواهم به احترام وجه کریمت که این ماه را برایم بهترین ماه رمضان قرار دهی که در آن تو را عبادت کرده‌ام و برایت روزه گرفته‌ام و از هنگامی که مرا در زمین مسکن داده‌ای به درگاهت تقرب چسته‌ام [پس از تو می‌خواهم] بزرگترین پاداش و فراوانترین نعمت و سلامتی همه جانیه و گسترده‌ترین روزی و برترین آزادی از آتش و لازمترین مهربانی و باشکوه‌ترین آمرزش و کاملترین خشنودی، و [می‌خواهم که] به آنچه دوست داری و خشنود هستی، نزدیکتر باشم. بارالها، این ماه را واپسین ماه رمضان که برای تو روزه گرفته‌ام قرار مده، و حتماً مرا بازگشت به آن روزی گردان، تا خشنود شوی و بلکه فراتر از خشنودی، و تا مرا از دنیا سالم بیرون ببری، در حالی که تو از من خشنود باشی و من برای تو خشنود شده باشم.

پروردگارا، در آنچه که در قرارگاه قضا و قدر، دستور حتمی تغییر و تبدیل ناپذیر توست مرا از کسانی قرار ده که توبه آنان پذیرفته و نام آنها را می‌بری و حاجت رواشان نموده

وَتَزِيدُ وَتُحِبُّ لَهُ وَتَرْضَى أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
هَذَا الْعَامِ، وَفِي كُلِّ عَامٍ، الْمَبْرُورِ حَجَّتَهُمُ، الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمُ،
الْمَغْفُورِ ذُنُوبَهُمُ، الْمُتَقَبَّلِ عَنْهُمْ مَنَاسِكُهُمُ، الْمُغَافِرِينَ عَلَى
أَسْفَارِهِمْ، الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسُكِهِمْ، الْمُحْفَوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ،
وَأَمْوَالِهِمْ، وَذَرَارِيهِمْ، وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ.

اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا، فِي شَهْرِي هَذَا، وَفِي يَوْمِي
هَذَا، وَفِي سَاعَتِي هَذِهِ، مُفْلِحاً، مُنْجِحاً، مُسْتَجَاباً دُعَائِي،
مَغْفُوراً ذَنْبِي، مُغَافِاً مِنَ النَّارِ، وَمُغْتَمِاً مِنْهَا، عِتْقاً لَارِقٌ بَعْدُ
أَبَدًا، وَلَا رَهْبَةَ، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِيمَا شِئْتَ، وَارَدْتَ، وَقَضَيْتَ،
وَقَدَّرْتَ، وَحَتَمْتَ، وَأَنْقَضْتَ، أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي، وَتُنَسِّئَ فِي
أَجَلِي، وَأَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ قُفْرِي، وَأَنْ تَجْبِرَ فَاقَتِي، وَأَنْ
تَرْحَمَ مَسْكِنَتِي، وَأَنْ تُعِزَّ ذُلِّي، وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ
غَائِلَتِي، وَأَنْ تُؤَيِّسَ وَخْشَتِي، وَأَنْ تُكْثِرَ قِلَّتِي، وَأَنْ تُدِيرَ رِزْقِي فِي
غَافِيَةٍ وَيُسِّرَ وَخْفِي، وَأَنْ تُكْفِيَنِي مَا أَهْمُنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ
وَاخِرَتِي، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَأَعْجِزَ عَنْهَا، وَلَا إِلَى النَّاسِ
فَيَرْفُضُونِي، وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي، وَبَدَنِي، وَجَسَدِي، وَرُوحِي،

و افزونتر فرموده و دوستدارش بوده و از او خوشنود هستی و مرا از حاجیان خانه محترمت در این سال و در هر سال قرار بده، [در زمره] آنان که حجشان پذیرفته، تلاششان ستوده، گناهانشان آمرزیده، اعمال حج آنها مورد قبول [واقع شده است و از جمله آنان که] در سفرهایشان تندرست، و در انجام عبادت‌هایشان مشتاق، و در جان‌ها و دارایی‌ها و فرزندان و هر آنچه به آنان نعمت داده‌ای محفوظ و نگهداری شده‌اند.

خداوندا، از این جایگاه در این ماه و در این روز و در این ساعت مرا رستگار، کامیاب، پذیرفته شده، گناه آمرزیده، بخشوده از آتش، و آزاد شده از آن آزادی که هیچگاه بردگی و ترسی در آن نیست برگردان، ای خدای خداوندگاران.

خدایا، از تو درخواست می‌کنم در آنچه خواسته‌ای و اراده نموده‌ای و حکم فرموده‌ای و مقدر داشته‌ای و حتمی قرار داده‌ای و به جریان انداخته‌ای عمرم را طولانی و اجلم را به فراموشی بسپاری، و ناتوانیم را نیرومند گردانی، و نداریم را بی‌نیاز گردانی، و نیازمندیم را جبران نمایی، و خاک نشینیم را رحمت آوری، و خواریم را عزت بخشی، و افتادگیم را برطرف گردانی، و خانواده‌ام را بی‌نیاز نمایی، و هراسم را به انس مبدل فرمایی، و اندکی مرا زیاد گردانی، و روزیم را در تندرستی و آسانی و فروتنی فراوان گردانی.

و آنچه از کار دنیا و آخرتم برای من مهم است پشتیبانم باشی، و مرا بر خودم و انگذاری که در پیش خود ناتوان باشم، و مرا به مردم و امگذار که مرا از خود دور سازند، و [از تو می‌خواهم که] مرا در آئینم، بدنم، جسمم، روحم،

وَوُلْدِي، وَأَهْلِي، وَأَهْلِي مَوَدَّتِي، وَأَخْوَانِي، وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ،
وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، الْأَخْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، وَأَنْ
تَعُنَّ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِنَّكَ وَلِيِّي، وَمَوْلَايَ،
وَوَثِقَتِي، وَرَجَائِي، وَمَعْدِنُ مَسْئَلَتِي، وَمَوْضِعُ شِكْوَايَ، وَمُنْتَهَى
رَغْبَتِي وَمُنَايَ، فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي، يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ،
وَلَا تُبْطِلْ طَمَعِي، وَرَجَائِي، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ، بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،
وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَامِي، وَأَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَتِي، وَتَقَرُّعِي وَمَسْئَلَتِي،
فَاخْلُصْنِي بِهِمْ وَجِبْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ
عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِهِمْ، فَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ، وَالْأَمْنِ وَالسَّلَامَةِ، وَالْإِيمَانِ،
وَالْمَغْفِرَةِ، وَالرِّضْوَانِ، وَالسَّعَادَةِ، وَالْحِفْظِ، يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ
لَنَا، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَعَافِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ لَطَاقَةٍ لَنَا بِهِ، وَاكْفِنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ،
وَبَارَكْتَ، وَتَرَحَّمْتَ، وَسَلَّمْتَ، وَتَحَنَّنْتَ، عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ
إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۱

١. أقبال الأعمال، ص ١٢٧٥ مصباح الكفعمي، ص ١٦٥٢، البلد الأمين للكفعمي، ص ١٢٣١، الصحيفة
الهادية والتحفة المهدية ص ١٢٣.

فرزندم، خانواده‌ام، دوستانم و برادرانم و همسایگانم از مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان، زندگان و مردگان آنان عافیت عطا فرمایی، و تا هنگامی که مرا نگه داشته‌ای با ایمنی و ایمان بر من منت بگذاری. پس حقاً تو سرپرستم. آقام، پناه‌م، امیدم، جایگاه خواسته‌ام، محل شکوه و پایان آرزویم هستی. ای آقا و سرور من، مرا در امیدم ناامید مگردان، و چشم‌داشت و امید مرا بی‌اثر مگردان، پس به وسیله محمد و خاندان محمد به تو روی آورده‌ام، و آنان را در پیشاپیش خودم به سوی تو و مقدمه نیازم و خواسته‌ام و زاریم و درخواستم قرار داده‌ام، پس به برکت آنان مرا در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان درگاهت قرار ده.

همانا این تو هستی که بر شناخت ایشان بر من منت نهاده‌ای، پس به وسیله آنان آخر کارم را با خوشبختی به پایان رسان؛ حقاً تو بر همه چیز توانایی. ای خدا همه نیازهای ما مربوط به توست، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد و بر ما عافیت عنایت کن، و کسی از آفریدگانت که ما تحمل او را نداریم بر ما مسلط مگردان. و در هر کاری از کار دنیا و آخرت ما را پشتیبانی فرما؛ ای صاحب شکوه و کرامت، درود بفرست بر محمد و خاندان محمد، و رحمت آور بر محمد و خاندان محمد، و باز درود فرست بر محمد و خاندان محمد، همانند برترین درودی که فرستادی و برکت دادی و رحمت آوردی و سلام کردی و مهربانی کردی بر ابراهیم و خاندان ابراهیم؛ حقاً تو ستوده و بزرگواری.

وَمُرَدِّعَاهُ لِرَأْسِهِ تَبَارَكَ

عِنْدَ التَّوَجُّهِ لِلصَّلَاةِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفاً مُسْلِماً
عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَهُدًى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ١

مركز تحقيقات كويتية للعلوم الإسلامية

نیایش آن حضرت در نماز بعد از تکبیر

برمی گردانم رویم را به سوی آنکه آسمانها و زمین را آفریده، [در حالی که] راست
باورِ مسلمان در کیش ابراهیم علیه السلام و آئین محمّد صلی الله علیه و آله و راهنمایی امیرمؤمنان علیه السلام
بوده و از شرک و رزان نیستم؛ محققاً نمازم و عبادتم و زندگیم و مرگم برای خدای
پروردگار جهانیان است که شریکی برایش نیست، من به همین مأمور شده‌ام و از
مسلمانانم، پروردگارا مرا از مسلمانان قرار بده، پناه می‌برم به خدا از شر شیطان
رانده شده.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

۳۵

وَمَزِيدٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ

بَعْدَ ذِكْرِ الرُّكُوعِ فِي الْفَرَائِضِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلٰى عَجِزِنَا
وَاَغْنِنَا بِحَقِّهِمْ ۱.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

۳۵

نیایش آن حضرت
پس از ذکر رکوع در نماز

خدایا، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و رحمت آور بر ناتوانی ما، و به
حق آنان ما را پناه ده.

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

۳۶

وَقَدْ عَلِمَ لَكُمْ عَلَى سَبِيلِكُمْ

فِي تَغْقِيبِ الْفَرَائِضِ

اَللّٰهُمَّ سَرِّحْنِيْ عَنِ الْهُمُوْمِ وَالْعُمُوْمِ وَوَحْشَةِ الصُّدْرِ وَنَوَسَةِ
الشَّيْطَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ۱.

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

۱. شیفتگان حضرت مهدی علیه السلام، ص ۱۳۳ نقلاً عن آية الله المرعشي النجفي قدس سره.

نیایش آن حضرت
در تعقیب نمازها

پروردگارا، مرا از اندوه‌ها و غصه‌ها و هراس سینه و اندیشه و پندار بد شیطان
برهان؛ به مهربانیت ای مهربانترین مهربانان.

مرکز تحقیقات و نشر علوم اسلامی

وَمَرَدُّ عَاهِ لِرَبِّكَ

فِي الْإِسْتِخَارَةِ

عَنْهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَكْتُبُ فِي رُفْعَتَيْنِ: خَيْرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِفُلَانٍ
 بِنِ فُلَانٍ وَيَكْتُبُ فِي اخِذَاهُمَا: «إِفْعَلْ»، وَفِي الْآخَرَى: «لَا تَفْعَلْ»
 وَيَتْرَكَ فِي بِنْدَقَتَيْنِ مِنْ طِينٍ وَيَزِمِي فِي قَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ، ثُمَّ يَتَطَهَّرُ وَيُصَلِّي
 رُفْعَتَيْنِ وَيَدْعُو عَقِبَهُمَا:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ خِيَارَ مَنْ قُوِّضَ اِلَيْكَ اَمْرُهُ وَاَسْلَمَ اِلَيْكَ
 نَفْسُهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِيْ اَمْرِهِ وَاَسْتَسْلِمُ بِكَ فِيمَا نَزَلَ بِهِ اَمْرُهُ،
 اَللّٰهُمَّ خِرْلِيْ وَلَا تَخِرْ عَلَيَّ وَاعِنِّيْ وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ وَمَكِّنِّيْ وَلَا تُمَكِّنْ
 مِنِّيْ وَاَهْدِنِيْ لِلْخَيْرِ وَلَا تُضِلَّنِيْ وَاَرْضِنِيْ بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِيْ فِي
 قَدْرِكَ اِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتُغْطِيْ مَا تُرِيدُ.

اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ لِيْ فِيْ اَمْرِيْ هَذَا وَهُوَ كَذَا وَكَذَا
 فَمَكِّنِّيْ مِنْهُ وَاَقْدِرْ لِيْ عَلَيْهِ وَاَمِرْ لِيْ بِفِعْلِهِ وَاَوْضِحْ لِيْ طَرِيقَ
 الْهِدَايَةِ اِلَيْهِ وَاِنْ كَانَ اَللّٰهُمَّ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ اِلَى الَّذِيْ هُوَ

نیایش آن حضرت

در مورد استخاره

دستور فرموده که در دو برگ نوشته شود: گزینش از
جانب خدا و پیامبرش برای فلان فرزند فلان؛ و در یک
برگ نوشته شود: انجام بده، و در دومی نوشته شود:
انجام نده، و در دوگرنه از گِل قرار دهد و در یک ظرف پُر
از آب بیاندازد. سپس وضو بگیرد و دو رکعت نماز بخواند
و در تعقیب نماز این دعا را بخواند:

پروردگارا، من از تو نیکی درخواست می‌کنم، گزینش کسی که کارش را به تو
واگذار کرده و جانش را به تو تسلیم نموده و در موضوع خود به تو وکالت داده و در
آنچه برایش فرود آید از تو سلامتی می‌خواهد، خدایا به نفع من برگزین و به زیان
من گزینش نکن، و یاریم فرما و به زیان من یاری نکن، و مرا نیرومند ساز و
نیرومندی از من بگیر، و مرا به نیکی راهنمایی فرما و گمراهم مگردان، و مرا به
حکم خودت خشنود گردان، و سرنوشتت را برایم مبارک نما، حتماً تو هر چه
می‌خواهی و هر چه اراده فرمایی انجام می‌دهی.

بارالها، اگر این گزینش در کار من به نفع من است و آن این خواسته‌هاست آن
را در اختیارم قرار بده و توان انجامش را مقرر فرما و دستور کار برایم صادر فرما
و راهکار آن را برایم روشن بگردان، و اگر غیر از این باشد آن را از من، به آنچه
برایم بهتر از آن است برگردان.

خَيْرٌ لِي مِنْهُ فَإِنَّكَ تَقْدِيرُ وَلَا أَقْدِيرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ
الْغُيُوبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .
ثُمَّ تَسْجُدُ سَجْدَةً وَتَقُولُ فِيهَا:
أَسْتَخِيرُ اللَّهَ خَيْرَةً فِي غَافِيَةِ مِائَةِ مَرَّةٍ .
ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ وَتَتَوَقَّعُ الْبِنَادِقَ فَإِذَا خَرَجَتِ الرِّقْعَةُ مِنَ الْمَاءِ فَاغْمَلْ
بِمُقْتَضَاهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ ١ .

مركز تحقيقات كليات علوم إسلامي

صحيفة المهدي عليه السلام

١ . فتح الابواب للسيد ابن طاووس ، ص ٢٦٥ ، بحار الأنوار ، ج ٩١ ، ص ١٢٣٩ وسائل الشيعة ، ج ٨ ، ص ٧٢ .

پس تو توانایی و من ناتوان، و تو می دانی و من نمی دانم، و تو داننده نهانهای،
ای مهربانترین مهربانان.

سپس سر به سجده گذاشته و یکصد بار می گوئی: از خدا
خیر می خواهم و گزینشی در عاقبت و تندرستی.
پس سر از سجده برمی داری و گیرده های آب انداخته را
می بینی، هر برگی که از آب بیرون آمده به خواست خدا
به مقتضای آن انجام بده.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

٣٨

وَقَدْ عَاشَ لِرَبِّهِ السَّلَامُ

لَطْلُبِ فَتْحِ الْأُمُورِ الْمُتَضَايِقَةِ

يَا مَنْ إِذَا تَضَايَقَتِ الْأُمُورُ فَتَحَ لَنَا بَاباً لَمْ تَذْهَبْ إِلَيْهِ الْأَوْهَامُ
فَقَصَلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِأُمُورِي الْمُتَضَايِقَةِ بَاباً لَمْ
يَذْهَبْ إِلَيْهِ وَهَمٌّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ١.

مركز تحقيقات کتب ویران اسلامی

صحیفه المهدی علیه السلام

نیایش آن حضرت
برای گشایش کارهای سخت

ای کسی که در هنگام تنگنای کارها دری به روی ما می‌گشاید که خیال‌ها به
آن، راه پیدا نمی‌کند، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و برای
تنگناهای کارهایم دری باز کن که اندیشه به آن راه نیابد، ای مهربان‌ترین
مهربانان.

مرکز تحقیقات و پژوهش علوم اسلامی

وَمَزِدْ عَالَمَ الْإِسْلَامِ بِكَ

لَغْفَرَانِ ذُنُوبِ شَيْعَتِهِمْ

اَللّٰهُمَّ اِنَّ شَيْعَتَنَا خُلِقَتْ مِنْ شُعَاعِ اَنْوَارِنَا وَبَقِيَّةِ طِبْنَتِنَا وَقَدْ
فَعَلُوا ذُنُوبًا كَثِيْرَةً اِتْكَالًا عَلٰى حُبِّنَا وَوِلَايَتِنَا .
فَاِنْ كَانَتْ ذُنُوْبُهُمْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ فَقَدْ رَضِيْنَا وَمَا
كَانَ مِنْهَا فِيمَا بَيْنَهُمْ وَقَاصِرٌ بِهَا عَنْ حُمْسِنَا وَاَدْخِلْهُمْ الْجَنَّةَ
وَرَحِّزْهُمْ عَنِ النَّارِ وَلَا تَجْمَعْ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اَعْدَائِنَا فِي سَخَطِكَ ١ .

مركز تحقيقات كويتية للعلوم الإسلامية

مصحف المهدى عليه السلام

نیایش آن حضرت
برای آمرزش گناهان شیعیانشان

پروردگارا، شیعیان ما از پرتو فروغ‌های ما و باقیمانده خمیره ما آفریده شده‌اند و به پشت گرمی دوستی و سرپرستی ما گناهان بسیاری مرتکب شده‌اند، اگر نافرمانی‌هایشان میان تو و خودشان است پس آنان را ببخش به خشنودی ما، و آنچه در میان خودشان هست، پس از سهم خمس ما تقاضا فرما، و ایشان را وارد بهشت نموده و از آتش نجاتشان بخش، و آنها را با دشمنان ما در خشم خود گردهم نیاور.

مرکز تحقیقات کلامی و پژوهش‌های اسلامی

٢٠

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

حِينَ ولادته

اَللّٰهُمَّ اَنْجِزْ لِيْ وَغَدِيْ وَاَتَمُّنْ لِيْ اَمْرِيْ وَثَبِّتْ وَطْأَتِيْ وَاَمَلَاءِ
الْاَرْضِ بِيْ عَدْلًا وَقِسْطًا ١.

مركز تحقيقات كليات علوم اسلامی

صحیفۃ المہدی علیہ السلام

١. کمال الذین وتمام النعمة، ج. ١، ص ٢٢٨؛ بحار الانوار، ج ٥١، ص ١٢ و ١٣٥٢؛ روضة الواعظین، ص ٢٥٩؛ العدد القویہ للحلی، ص ٧٢.

۳۰

نیایش آن حضرت
هنگام تولد فرخنده‌اش

پروردگارا، به وعده من وفا کن، و کارم را پایان ببر، و گام مرا استوار بگردان،
و زمین را به وسیله من پر از عدل و داد گردان.

مرکز تحقیقات کلامی و نشر علوم اسلامی

٢١

وَمَزِيدُ عَالَمٍ لَكَ عَلَى بَرِّكَ

لِمَنْ دَخَلَ مَقَامَهُ

عنه عليه السلام: ما من رجل دخل مقامى بالأدب يتأدب
ويسلم على وعلى الأئمة وصلى على وعليهم اثنى عشر مرة
ثم صلى ركعتين بسورتين وناجى الله بهما المناجاة، إلا
اعطاه الله تعالى ما يسأله أحدها المغفرة:

اَللّٰهُمَّ قَدْ اَحَذَ التَّأْدِيْبُ مِنِّي حَتّٰى مَسْنٰى الضُّرِّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرَّاحِمِيْنَ وَاِنْ كَانَ مَا اقْتَرَفْتُهُ مِنَ الذُّنُوْبِ اَسْتَحِقُّ بِهٖ اَضْعَافُ
اَضْعَافٍ مَا اَدْبَتْنِيْ بِهٖ وَاَنْتَ حَلِيْمٌ ذُوْا نَاةٍ تَغْفُو عَنْ كَثِيْرٍ حَتّٰى
يَسْبِقَ عَفْوُكَ وَرَحْمَتُكَ عَذَابَكَ ١.

١. رياض العلماء للأفندي، ج ٥ ترجمة الشيخ أبي جواد النعماني، جنة المأوى ضمن بحار الانوار،
ج ٥٣، ص ٢٧٠.

نیایش آن حضرت

و راهنمایی ورود به سرداب مقدس

هیچ کس نیست که به جایگاه من با ادب وارد شود و مؤذیان
سلام کند و بر من و امامان، دوازده بار درود فرستد، سپس
دو رکعت نماز با دو سوره بخواند، و با آن دو رکعت مناجات
کند مگر اینکه هر چه از خدا درخواست نماید برآورده
می‌شود، و یکی از آنها آمرزش است:

خدایا سختی مرا فراگرفته و رنجور و گرفتار شده‌ام، و تو مهربانترین
مهربانانی. من هر چند مرتکب گناهانی بوده‌ام که شایسته چندین برابر آنم که
گوشمالی داده‌ای، ولی تو بردبار و دارای گذشتی، و از بسیاری [از گناهان]
گذشت می‌کنی تا اینکه عفو و مهربانیت به شکنجه‌ات پیشی می‌گیرد.

وَمَزَّجَاءَ لِرَبِّكَ

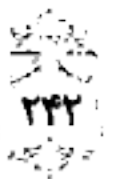
في قنوت صلاة زيارة العاشوراء

المعروفة بزيارة الناحية

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
خِلَافاً لِأَعْدَائِهِ وَتَكْذِيباً لِمَنْ عَدَلَ بِهِ وَأَقْرَاراً لِرُبُوبِيَّتِهِ وَخُضُوعاً
لِعِزَّتِهِ الْأَوَّلِ بِغَيْرِ أَوَّلٍ وَالْآخِرِ إِلَى غَيْرِ آخِرٍ الظَّاهِرُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ بِقُدْرَتِهِ الْبَاطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَلُطْفِهِ .

لَا تَقِفُ الْعُقُولُ عَلَى كُنْهِ عَظَمَتِهِ وَلَا تُدْرِكُ الْأَوْهَامُ حَقِيقَةَ
مَاهِيَّتِهِ وَلَا تَتَصَوَّرُ الْأَنْفُسُ مَعَانِي كَيْفِيَّتِهِ مُطْلِعاً عَلَى الصَّمَائِرِ
غَارِفاً بِالسَّرَائِرِ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَغْنِي وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ عَلَى تَصَدِيقِي رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَإِيمَانِي بِهِ وَعِلْمِي بِمَنْزِلَتِهِ وَإِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ النَّبِيُّ الَّذِي نَطَقَتْ
الْحِكْمَةُ بِفَضْلِهِ وَبَشَّرَتِ الْأَنْبِيَاءُ بِهِ وَدَعَتْ إِلَى الْإِقْرَارِ بِمَا جَاءَ
بِهِ وَحُثَّتْ عَلَى تَصَدِيقِهِ بِقَوْلِهِ تَعَالَى :

نیایش آن حضرت در قنوت نماز زیارت ناحیه مقدسه

معبودی جز خداوند بر دیار و بزرگوار نیست، معبودی جز خدای بالاتر و بزرگتر نیست، معبودی جز خدای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و زمین‌های هفتگانه و آنچه در خود آنها و در میان آنهاست نیست، این در حالی است که مخالف دشمنان او و بیزار از منحرفان او بوده، و به پروردگاری او اعتراف نموده و در برابر عزتش سر تعظیم فرود می‌آورم؛ او نخستینی است که آغازی ندارد، و پایانی است که انتهای ندارد، او با توانائیش بر همه چیز آشکار است، و با دانش و مهربانیش از همه چیز پنهان است.

خردها بر واقعیت بزرگی او آگاهی ندارد، و گمان‌ها حقیقت هستی او را درک نمی‌کند، و جان‌ها از تصور مفاهیم بی‌گونه‌گی او ناتوان است، آگاه از درون‌ها و آشنا بر نهان‌هاست، می‌داند چشمک زدن دیدگان را و آنچه در سینه‌ها پنهان داشته‌اند.

خدایا، من تو را بر پیامبرت - که درود خدا بر او و خاندانش باد - و باورم را نسبت به او گواه می‌گیرم، و منزلتش را می‌دانم، و من شهادت می‌دهم که او پیامبری است که حکمت در برتریش به سخن آمده، و پیامبران به وجود او مرده داده‌اند، و [دیگران را] به اعتراف به دستاوردش فرا خوانده‌اند، و به تصدیق نمودن او تشویق کرده‌اند چنانکه خدا فرموده:

الَّذِينَ يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ إِلَى الثَّقَلَيْنِ وَسَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ
الْمُصْطَفَيْنِ وَعَلَى أَخِيهِ وَابْنِ عَمِّهِ الَّذِينَ لَمْ يُشْرِكَا بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ
أَبَدًا وَعَلَى فَاطِمَةَ الزُّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ.

وَعَلَى سَيِّدَتِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ صَلَاةَ خَالِدَةِ
الدَّوَامِ عِدَّةَ قَطْرِ الرَّهَامِ وَزِينَةِ الْجِبَالِ وَالْأَكَامِ مَا أَوْرَقَ السَّلَامُ
وَاحْتَلَقَ الضِّيَاءُ وَالظُّلَامُ وَعَلَى إِلِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَيْمَةَ الْمُهْتَدِينَ
الذَّائِدِينَ عَنِ الدِّينِ : عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرَ وَمُوسَى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ
وَعَلَى وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ الْقَوَامِ بِالْقِسْطِ وَسُلَالَةِ السَّبْطِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْإِمَامِ فَرَجاً قَرِيباً وَصَبْراً جَمِيعاً
وَنَصْراً عَزِيزاً وَغِنًى عَنِ الْخَلْقِ وَثَبَاتاً فِي الْهُدَى وَالتَّوْفِيقَ لِمَا
تُحِبُّ وَتَرْضَى وَرِزْقاً وَاسِعاً حَلَالاً طَيِّباً مَرِيئاً ذَاراً سَائِغاً فَاضِلاً
مُفْضِلاً صَباً صَباً مِنْ غَيْرِ كَدٍّ وَلَا نَكْدٍ وَلَا مِثَّةٍ مِنْ أَحَدٍ.

وَعَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَسُقْمٍ وَمَرَضٍ وَالشُّكْرِ عَلَى الْعَافِيَةِ

«کسانی که او را در تورات و انجیل نزد خودشان می‌یابند که به نیکی فرمان می‌دهد و آنها را از زشتی باز می‌دارد و پاکیزه‌ها را بر آنان حلال می‌کند و پلیدها را حرام می‌کند و گرفتاری ایشان و زنجیرهایی که بر آنان بود برمی‌دارد»^۱.

پس درود فرست بر محمد، فرستادهٔ خودت بر جن و انس، و سرور پیامبران برگزیده، و بر برادر و پسر عمویش، دو بزرگواری که [حتی] یک چشم به هم زدن نیز به تو شرک نورزیدند، و بر فاطمه زهرا بانوی بانوان جهانیان، و بر دو سرور جوانان اهل بهشت حسن و حسین، درودی جاودانه و پیوسته به شمار قطرات نم‌باران، و سنگینی کوه‌ها و تپه‌ها و برگ درختان، و آمد و شد روشنی و سایه؛ و بر فرزندان پاکیزه‌اش امامان هدایت شده و مدافعان از آئین، علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن و حجت، که بر یا دارندگان عدل و نوادگان نوهٔ پیامبر هستند.

بارالها، من از تو می‌خواهم به حق این امام، گشایشی نزدیک و شکیبایی زیبا و یاری توانا و بی‌نیازی از مردم و پابرجایی در هدایت؛ و خواستار موفقیت در آنچه دوست داری و خشنود می‌شوی، و روزی گسترده، حلال، پاکیزه، گوارا، سرریز، دلچسب، فزون یافته، افزون و سرشار، بدون رنج و سختی، و بدون هیچ منتی از فردی؛ و باز سلامتی از هر گرفتاری و بیماری و درد، و سپاس بر سلامتی و نعمت‌ها را خواهانم.

۱. سوره اعراف، آیه ۱۵۷.

وَالنُّعْمَاءِ وَإِذَا جَاءَ الْمَوْتُ فَاقْبِضْنَا عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ لَكَ
طَاعَةً عَلَى مَا أَمَرْتَنَا مُحَافِظِينَ حَتَّى تُؤَدِّيَنَا إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْحِشْنِي مِنَ الدُّنْيَا
وَأَنْسِنِي بِالْآخِرَةِ فَإِنَّهُ لَا يُوحِشُ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا خَوْفُكَ وَلَا يُؤْنِسُ
بِالْآخِرَةِ إِلَّا رَجَائُكَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحُجَّةُ لَا عَلَيْكَ وَالْيَكُ الْمُشْتَكَى لَا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي الظَّالِمَةِ الْعَاصِيَةِ وَشَهْوَتِي الْغَالِيَةِ
وَاحْتِمِ لِي بِالْعَافِيَةِ .

اللَّهُمَّ إِنَّ اسْتِغْفَارِي إِيَّاكَ وَأَنَا مُصِرٌّ عَلَى مَا نُهَيْتُ قَلَّةَ حَيَاءٍ
وَتَرْكِي الْإِسْتِغْفَارَ مَعَ عِلْمِي بِسَعَةِ حِلْمِكَ تَضْيِيعٌ لِحَقِّ الرَّجَاءِ .
اللَّهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي تُؤْسِنِي أَنْ أَرْجُوكَ وَإِنَّ عِلْمِي بِسَعَةِ
رَحْمَتِكَ يَمْنَعُنِي أَنْ أَخْشَاكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَدِّقْ
رَجَائِي لَكَ وَكَذِّبْ خَوْفِي مِنْكَ وَكُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ يَا
أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَيِّدْنِي بِالْعِصَّةِ وَأَنْطِقْ
لِسَانِي بِالْحِكْمَةِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَتَذَمُّ عَلَى مَا ضَيَّعَهُ فِي أَمْسِهِ

و آنگاه که مرگ فرا رسد جان ما را در بهترین حالتی بگیر که فرمانبردار تو و نگهبانان دستورت باشیم، تا ما را به بهشت‌های پر نعمت برسانی.

خدایا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا از دنیا بیمناک، و به آخرت آشنا بگردان، چون بجز بیم تو [هیچ چیز انسان را] از دنیا هولناک نمی‌کند، و بجز امید تو [هیچ چیز انسان را] با آخرت آشنا نمی‌کند.

پروردگارا، دلیل برای توست و نه بر تو، و شکایت به درگاه توست و نه از تو، پس درود فرست بر محمد و خاندان او، و مرا بر نفس ستمگر و گناهکار و شهوت‌چیره دستم یاری فرما، و آخر کارم را با عافیت همراه گردان.

بارالها، تنها از تو آمرزش می‌طلبم در حالی که از کم شرمی خودم بر آنچه نهی فرموده‌ای پافشاری دارم، و اگر درخواست بخشایش را ترک نمایم با اینکه می‌دانم بردباریت گسترده است، [این ترک از دست دادن حق امیدواری است.

پروردگارا، گناهانم مرا از امیدواری به تو مأیوس می‌کند، اما آگاهی بر گستردگی مهربانیت مانع می‌شود که از تو بترسم، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و امیدواری مرا به خودت تصدیق فرما، و هراس مرا از خودت دور گردان، و با بهترین گمان که به تو دارم با من رفتار کن، ای گرامی‌ترین گرامیان.

خدایا، بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا با عصمت و نگهداری یاریم نما، و زبانم را به حکمت گویا کن، و مرا از کسانی که به ضایع نمودن دیروزشان پشیمان می‌شوند،

وَلَا يَغْنَبُنْ حَقُّهُ فِي يَوْمِهِ وَلَا يَهْمُ لِرِزْقِ عَدِهِ .

اللَّهُمَّ إِنَّ الْغَنَى مَنِ اسْتَغْنَى بِكَ وَافْتَقَرَ إِلَيْكَ وَالْفَقِيرُ مَنِ
اسْتَغْنَى بِخَلْقِكَ عَنْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْنِنِي عَنْ
خَلْقِكَ بِكَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ لَا يَبْسُطُ كَفًّا إِلَّا إِلَيْكَ .

اللَّهُمَّ إِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ قَنَطَ وَأَمَامَهُ التَّوْبَةُ وَوَرَأَاهُ الرَّحْمَةُ وَإِنْ
كُنْتُ ضَعِيفَ الْعَمَلِ فَإِنِّي فِي رَحْمَتِكَ قَوِيُّ الْأَمَلِ فَهَبْ لِي ضَعْفَ
عَمَلِي لِقُوَّةِ أَمَلِي .

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنَّ فِي عِبَادِكَ مَنْ هُوَ أَقْسَى قَلْبًا مِنِّي
وَأَعْظَمَ مِنِّي ذَنْبًا فَإِنِّي أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا مَوْلَى أَعْظَمَ مِنْكَ طَوْلًا وَأَوْسَعَ
رَحْمَةً وَعَفْوًا فَيَا مَنْ هُوَ أَوْحَدٌ فِي رَحْمَتِهِ إِغْفِرْ لِمَنْ لَيْسَ بِأَوْحَدٍ
فِي خَطِيئَتِهِ .

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنَا فَعَصَيْنَا وَنَهَيْتَ فَمَا انْتَهَيْنَا وَذَكَرْتَ
فَتَنَاسَيْنَا وَبَصُرْتَ فَتَعَامَيْنَا وَحَذَرْتَ فَتَعَدَّيْنَا وَمَا كَانَ ذَلِكَ
جَزَاءُ إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا أَغْلَنَّا وَأَخْفَيْنَا وَأَخْبَرُ بِمَا
نَأْتِي وَمَا أَتَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِمَا
أَخْطَأْنَا وَنَسِينَا وَهَبْ لَنَا حُقُوقَكَ لَدَيْنَا وَإِيسَ إِحْسَانَكَ إِلَيْنَا
وَأَسْبِلْ رَحْمَتَكَ عَلَيْنَا .

و در کسب بهره روزش زیان دیده نیستند و برای روزی فردایشان غصه نمی‌خورند، قرار ده.

پروردگارا، بی‌نیاز کسی است که از تو بی‌نیازی درخواست کند و نیازمند تو باشد، و تهیدست کسی است که از آفریدگانت بی‌نیازی بخواهد، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و مرا به وسیله خودت از آفریدگانت بی‌نیاز گردان، و مرا از کسانی قرار ده که دست نیاز جز به سوی تو دراز نمی‌کند.

بارخداها، بدهخت کسی است که توبه در پیشاپیش او و مهربانی پشت سر او بوده ولی ناامید باشد، من هر چند کردم ناچیز است ولی آرزویم در مهربانی تو نیرومند است، پس ناچیز بودن کردم را به نیرومندی آرزویم ببخش.

پروردگارا، اگر می‌دانی که در میان بندگانت سنگدل‌تر از من و گناهکارتر از من هست، پس تحقیقاً من می‌دانم که مولایی بزرگتر و مقتدرتر، که مهربانی و گذشتش گسترده‌تر از تو باشد، وجود ندارد پس ای کسی که در مهربانیش یکتاست کسی را که در گناهش یکتا نیست ببخش.

بارالها، تو فرمانان دادی نافرمانی کردیم، جلودگری کردی نپذیرفتیم، یادآوری کردی به فراموشی سپردیم، بینش دادی خود را به کوری زدیم، بر حذر نمودی تجاوز کردیم، ولی این پاداش نیکی تو بر ما نبود، و تو داناتری به آنچه آشکار داشته و پنهان نمودیم، و آگاه‌تری به آنچه آورده‌ایم و می‌آوریم، پس درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و ما را بدانچه اشتباه کردیم و فراموش کردیم بازخواست مفرما، و حق‌هایی که نزد ما داری بر ما ببخشای، و احسان خودت را بر ما تمام و مهربانیت را بر ما سرریز کن.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِهَذَا الصِّدِّيقِ الْإِمَامِ وَنَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ
الَّذِي جَعَلْتَهُ لَهُ وَلَجَدِهِ رَسُولِكَ وَلِأَبَوَيْهِ عَلَى وَفَاطِمَةَ أَهْلِ بَيْتِ
الرَّحْمَةِ إِذْ رَارَ الرِّزْقِ الَّذِي بِهِ قِوَامُ حَيَاتِنَا وَصَلَاحُ أَحْوَالِ عِيَالِنَا
فَأَنْتَ الْكَرِيمُ الَّذِي تُعْطِي مَنْ سَعَى وَتَمْنَعُ مَنْ قُدْرَةٍ وَنَحْنُ نَسْأَلُكَ
مِنَ الرِّزْقِ مَا يَكُونُ صَلاَحاً لِلدُّنْيَا وَبَلَاغاً لِلْآخِرَةِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا
وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَإِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ١ .

مركز تحقيقات كليات علوم اسلامی

١. المزار الكبير ص ٢٩٦، مصباح الزائر، ص ٢٢٢، بحار الانوار، ج ١٠١، ص ٣١٧ نقلاً عن المزار
للشيخ المفيد، ص ٢٢٨، الصحيفة المهديّة للكاشاني، ص ٢٣١.

خدایا، ما متوسل می شویم به درگاه تو با این امام بسیار راستگو، و به حق او و جدش که پیامبر توست و پدر و مادرش علی و فاطمه که خاندان رحمت هستند سرازیر شدن روزی را که بر پایی زندگی ما و آسایش حال خانواده ما در گرو آن است درخواست می کنیم، پس تو آن بخشنده ای هستی که فراخ و گسترده عطا می کنی، و به اقتدار و توانایی باز می داری، و آن روزی ای را از تو می خواهیم که صلاح دنیا و رسیدن به [سعادت] آخرت در آن باشد.

پروردگارا، درود فرست بر محمد و خاندان محمد، و ما و پدر و مادرمان و همه مردان و زنان با ایمان و مردان و زنان مسلمان، زندگان از آنان و مردگانشان را بیا مرز، و در دنیا و آخرت به ما نیکویی ارزانی فرما و از شکنجه آتش نگهدار.

بعد از این قنوت و نیایش، رکوع رفته و سجده به جای آور
و تشهد و سلام و تسبیح و سپس صورت روی خاک نهاده و
چهل مرتبه بگو:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

منزه است خدا و سپاس خدا را و نیست معبودی جز الله و
خدا بزرگتر است.

پس سفره دل باز کن و هر چه می خواهی بخواه، و در بالای
سر مقدس دو رکعت نماز بخوان و بیوس و بگو:

رَاَدَ اللَّهُ فِي شَرَفِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

خداوند شرف شما را افزون گرداند، و سلام و رحمت و
برکتهای خدا بر شما باد.

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَزِيحُكَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ
 وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ الْمُصْطَفَى
 وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ وَلَا سِيَّامَا الْحُجَّةَ الْمُنْتَظَرَةَ
 الْإِمَامَ الثَّانِي عَشَرَ عَجَّلَ اللَّهُ وَجْهَهُ الشَّرِيفَ
 وَجَعَلْنَا مِنْ أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَشُعْبَعِهِ
 وَمُجِبِّهِ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 وَبَرَحِمَهُ اللَّهُ عَبْدًا قَال: آمِينَ

فهرست آیات

صفحه	آیه	شماره آیه	سوره
۹۸، ۹۷	﴿إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا كُنَّا نَسْتَعِينُ﴾	۵	فاتحة الكتاب
۲۱۲	﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ...﴾	۱۸۵	بقره
۲۲	﴿أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِي...﴾	۱۸۶	بقره
۶۴	﴿إِنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ...﴾	۴۹	آل عمران (اقتباس)
۶۴	﴿إِذْ أُنْزِلَتْ بِرُوحِ الْقُدُّسِ...﴾	۱۱۰	مائده (اقتباس)
۲۲۴	﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ...﴾	۷۹	انعام
۱۹۲	﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾	۱۱۷	اعراف
۱۹۲	﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾	۱۲۱	اعراف
۲۲۴	﴿الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ...﴾	۱۵۷	اعراف
۸۲	﴿إِنْ وَلَّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ...﴾	۱۹۶	اعراف
۷۰	﴿وَأَيُّدُهُ يَجْنُو...﴾	۴۰	توبه (اقتباس)
۵۸	﴿أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابَةٍ﴾	۱۵	يوسف (اقتباس)
۲۵	﴿يَا أَيُّهَا النَّازِعَاتُ مَسَّنَا وَآهَلَنَا الضُّرُّ...﴾	۸۸	يوسف
۷۲	﴿يَتَعَمَّرُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُلْبِثُ وَعِنْدَهُ...﴾	۳۹	رعد
۱۲۲	﴿وَإِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ...﴾	۲۴	يونس
۷۶	﴿فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾	۸۸	يونس

سوره	شماره آیه	آیه	صفحه
یونس	۸۹	﴿ قَدْ أَجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ ﴾	۷۶
هود (اقتباس)	۱۰۲	﴿ أَخَذَ الْفَرَى ﴾	۷۸
مریم (اقتباس)	۳	﴿ إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَاؤُ خَفِيًّا ﴾	۶۶
مریم (اقتباس)	۵	﴿ فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴾	۶۶
مریم	۶	﴿ يَرْثِي وَيَفْرِتُ مِنْ آلٍ يُتَّقُونَ... ﴾	۶۶
مریم	۵۲	﴿ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ... ﴾	۵۸
مریم	۵۶	﴿ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ... ﴾	۵۰
مریم	۵۷	﴿ وَزَفَرْنَا مِنْ حَمِيمٍ سَاكِنًا ﴾	۵۰
طه (اقتباس)	۷۷	﴿ فَأَضْرِبْ لَهُمُ طَرِيقًا... ﴾	۵۸
انبیاء (اقتباس)	۶۱	﴿ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا... ﴾	۵۲
انبیاء	۸۳	﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِي الصُّرُ... ﴾	۶۲
انبیاء	۸۷	﴿ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ... ﴾	۶۲
فرقان	۷۷	﴿ قُلْ مَا يَغْنَبُ أَفْئَكُمُ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ... ﴾	
فرقان	۵۷	﴿ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ... ﴾	۱۵۶
نمل (اقتباس)	۱۶	﴿ عَلَيْنَا مَطَلُ الطُّغْرِ وَأَوْثِنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ... ﴾	۶۰
نمل (اقتباس)	۴۰	﴿ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ... ﴾	۶۶
نمل (اقتباس)	۴۲	﴿ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَزَّوْشِكُمْ... ﴾	۶۶
احزاب	۳۳	﴿ إِنَّا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ... ﴾	۱۵۶
سبا	۴۷	﴿ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ... ﴾	۱۵۶
فاطر	۱۰	﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ... ﴾	۲۶
یس (اقتباس)	۸۲	﴿ إِنَّا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾	۲۱۸
صافات	۷۵	﴿ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴾	۷۸
صافات (اقتباس)	۱۰۷	﴿ وَقَدْ يَنَازَعُنَا بِهِ بَعْضُ عِظِيمٍ ﴾	۵۴
صافات (اقتباس)	۱۴۶	﴿ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴾	۶۲

سوره	شماره آیه	آیه	صفحه
ص (اقتباس)	۱۸	﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ...﴾	۶۰
ص	۱۹	﴿وَالطُّيُورَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهُ أَلْوَابٌ﴾	۶۰
ص	۲۰	﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ...﴾	۶۰
ص	۳۵	﴿قَالَ رَبِّ اغْزِزْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا...﴾	۶۰
ص	۳۷	﴿وَالشَّيَاطِينَ كُلٌّ بِنَاءٍ وَغَوَّاصٍ﴾	۶۰
ص	۳۸	﴿وَأَخْرَجَ مَقَرِّينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾	۶۰
غافر	۶۰	﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ...﴾	۲۲
فصلت	۱۱	﴿إِنِّي بَطَلٌ أَوْ كَرِهًا...﴾	۱۹۲
شوري	۲۳	﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾	۱۵۶
زخرف	۵۵	﴿قُلْنَا اسْقُونَا اسْقَيْنَا مِنْهُمْ﴾	۱۲۲
قمر (اقتباس)	۱۰	﴿فَدَعَا رَبِّي أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرُ﴾	۱۹۶، ۵۰
قمر (اقتباس)	۱۱	﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَا مِنْهُمْ جِبْرٌ﴾	۱۹۶، ۵۰
قمر (اقتباس)	۱۲	﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾	۵۰
قمر (اقتباس)	۱۳	﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاحِ وَدُسِرُ﴾	۱۹۶، ۵۰
تحریم (اقتباس)	۱۱	﴿إِمْرَأَةٌ يُزْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ انِّي لِي عِنْدَكَ يَتِيمًا...﴾	۶۸
تحریم	۱۲	﴿وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا...﴾	۶۸
قدر	۳	﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ...﴾	۲۱۶
قدر	۴	﴿تَنْزِيلُ الْمَلَكِ وَالرُّوحُ فِيهَا يَأْذَنُ﴾	۲۱۶
قدر	۵	﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾	۲۱۶

فهرست احادیث

- پیامبر ﷺ: «الدعاء منح العباد» ۲۲
- «من كنت مولاه فعلي مولاه» ۱۵۶
- «من كنت انا نبيه فعلي اميره» ۱۵۶
- «انا وعلي من شجرة واحدة» ۱۵۶
- «انت مني بمنزلة هارون من موسى» ۱۵۶
- «انا مدينة العلم وعلي بابها» ۱۵۶
- «انت اخي ووصيي ووارثي» ۱۵۶

فهرست اسماء و القاب خداوند متعال

حق ۱۰۴	الآخر ۲۴۲، ۴۶
حکیم ۱۶۴، ۱۶۰	الاول ۲۴۲، ۴۶
حکیم ۱۶۴، ۱۶۰	الباطن ۲۴۲، ۴۶
حکیم ۲۴۲، ۵۲	ارحم الراحمین ۵۸، ۶۰، ۸۰، ۱۰۴، ۱۲۰
حمید ۱۵۰، ۱۰۲، ۵۴	۱۲۸، ۱۷۶، ۲۰۴، ۲۳۲، ۲۳۴
حق ۱۸۲، ۱۷۲، ۱۲۶، ۴۶	الظاهر ۲۴۲، ۴۶
حق ۱۸۰، ۱۷۲، ۴۸	الله، اکثر صفحات
دیان ۱۸۰	الهی ۴۸، ۵۰ و اکثر صفحات
ذی الجلال و الاکرام ۷۴، ۱۰۴، ۱۲۶	اهل التقوی ۸۲
۲۲۲، ۱۹۴	اهل الفضل و الرحمة ۸۳
رنوف ۱۲۶	اهل المغفرة ۸۲
رازق ۴۸	باسط ۱۷۶، ۱۳۸
رب ۸۴، ۷۴، ۴۶ و اکثر صفحات	باعث ۱۴۲، ۱۳۸
رجاء ۸۰	بصیر ۸۴، ۴۶
رحمن ۸۰	بطاش ۱۲۶
رحیم ۵۰، ۸۰، ۱۲۶، ۱۷۶	تواب ۵۰
سمیع ۱۳۸، ۸۴، ۴۶	جبار ۱۷۲، ۵۴
سید ۱۳۸، ۸۰، ۶۲	جواد ۱۷۸، ۱۲۶، ۱۲۴، ۹۷

کائن ۴۶	شافی ۱۴۰
کافی ۱۰۴، ۹۸	شدید ۱۳۶
کسریم ۵۸، ۶۴، ۹۷، ۱۲۴، ۱۲۶، ۱۴۲	صادق ۱۳۰
۱۷۸، ۱۷۲	صریخ ۱۸۲
کشاف ۱۶۶	عالم ۴۶
کینون ۱۵۰	عزیز ۱۷۸، ۱۶۰
لطیف ۱۲۶	عظیم ۶۴، ۱۷۲، ۱۹۴، ۲۴۲
مؤمل ۶۲	علام ۲۳۲
ماجد ۱۲۶	علی ۵۲، ۱۶۴، ۱۹۴، ۲۴۲
مالک ۱۷۸، ۱۴۸	غفور ۱۷۶
مبدء ۱۳۸	غیاث ۱۶۶، ۱۲۸
مبیر ۱۸۲	فرد ۱۲۸
متعین ۱۵۰	فعال ۶۶، ۱۲۶، ۲۱۶
مترتف ۱۵۰	قابض ۱۳۸
متراجم ۱۵۰	قادر ۱۸۰
متعال ۱۵۰	قادر ۸۴
متفرد ۱۲۸	قاصم ۱۸۰
مثنوحد ۱۲۸	قاضی ۵۴
متین ۱۱۰، ۱۲۶، ۱۳۶	قاهر ۱۳۶
مجیب ۵۴	قدیر ۴۸، ۵۰، ۵۸، ۶۲، ۸۲، ۸۴، ۹۴، ۹۸
مجید ۵۴	۱۰۴، ۱۲۶، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۸، ۱۷۲، ۱۸۲
محمی ۱۷۲	قدیم ۱۷۲
مدبر ۱۲۸، ۱۴۲	قرب ۵۰، ۵۲، ۵۴، ۶۰، ۶۲، ۶۴، ۶۷
مدرك ۱۸۲	۶۹، ۷۰
مذل ۱۳۲	قهار ۱۳۶
مسبب ۱۴۸	قیوم ۴۶، ۱۲۶، ۱۷۲

مرکز تحقیقات و نشر علوم اسلامی

معتبر ۱۸۲، ۸۰	منیر ۱۷۲
مطی ۵۴	منیع ۶۸
معید ۱۳۸	مولی ۱۳۸، ۸۰، ۶۲
معین ۱۳۲	نکال ۱۸۲
مفتح ۱۴۸	نور ۱۷۲، ۱۴۲
مقدس ۱۵۰	هازم ۱۴۸
مکار (چاره ساز) ۱۲۴	واحد ۱۲۸
مکنون ۱۵۰	وارث ۱۳۸
مکنون ۴۶	ودود ۵۲
شان ۶۴	وکیل ۹۸
منزل ۱۷۲	ولی ۱۰۵، ۱۰۲، ۶۰
منزل ۵۴	وهاب ۱۷۸، ۵۴

مرکز تحقیقات کلامی و علوم اسلامی

صفات و ویژگی‌های خداوند متعال

آخرین آرزوست ۱۱۵	۲۰۳
از چیزی آفریده نشده ۳۹	الطاف خداوند به طبیعت ۱۷۹
از ستم بی‌زار است ۷۱	الهام دهنده ۱۰۹
از همه چیز در امان است ۱۳۱، ۹۷	امان دهنده ۶۱
ازلی و ابدی است ۲۳۳، ۱۲۷، ۴۹، ۳۵	امید دهنده ۴۷، ۶۱، ۷۹، ۱۰۹
آسان می‌پذیرد ۷۹	بازخواست کننده ندارد ۳۷
آسایش و گشایش از اوست ۹۷	بخشنده ۱۲۷، ۱۱۳، ۱۰۹، ۹۷، ۷۹، ۵۵، ۴۳
استجابت دعا ۴۱، ۴۵، ۷۹، ۱۰۵، ۱۸۷	بدون کیفیت است ۴۵
۲۰۷، ۲۰۵	بردار مهربان ۲۴۲، ۲۴۱
آشکار و نهان است ۴۷، ۴۳	برطرف کننده آشوب‌ها ۱۹۷
اطمینان بخش ۶۱	برطرف کننده بدی‌ها ۴۱
آغاز و انجام اوست ۴۷	برطرف کننده غم‌ها ۱۹۷، ۱۶۷
آغازگر نعمت‌ها ۱۲۹، ۱۱۵	برکت دهنده ۱۳۳، ۱۰۹
آفریدگار و پرورش دهنده ۴۳، ۴۹، ۱۰۹	بزرگوار ۴۵، ۵۵، ۹۷، ۱۰۹، ۱۱۲، ۱۲۷
۱۷۳، ۱۶۷، ۱۵۳	۱۷۷
آگاه و دانا به همه چیز ۴۵، ۷۹، ۱۱۱	بسیار بزرگوار است ۱۷۷، ۱۰۷
۲۳۳، ۱۳۱	به سخن در می‌آورد ۱۰۹
الطاف پروردگار ۱۷۷، ۱۷۹، ۱۸۹، ۱۹۹	بهترین خواننده شده ۷۷، ۷۹

دگرگون کننده دل و دیده‌ها ۱۳۹	بهترین درخواست شونده ۷۹، ۷۷
دیدگان بینا به او راه نیافتاده است ۱۰۹، ۴۵	بینا و شنواست ۱۱۱، ۸۵، ۴۹، ۴۲
رحمتش سبقت بر غضب دارد ۲۴۱	بی نیاز ۱۸۳، ۱۷۹
رد کننده حکمش وجود ندارد ۲۷	پاک و منزّه است ۱۳۵، ۶۷
رقیب ندارد ۱۰۹	پذیرنده نیایش‌ها ۵۵، ۴۷
زمین از آن خداوند است ۱۶۱	پروردگار آسمان‌ها و زمین‌های هفتگانه ۲۴۲
زنده کننده ۱۳۹، ۱۳۳	پناه دهنده ۶۱، ۷۹، ۱۹۷، ۲۲۹
زودرس‌ترین حساب‌رسان ۱۱۱	پوشاننده برهنگان است ۱۰۷
زیباست و زیبا آفریده ۱۱۵، ۱۰۹	تدبیر کننده امور ۱۳۹
سپاس او شفاست ۱۴۱	تفویض امور به خداوند ۳۳
ستوده ۱۷۷، ۵۵	تقرب دهنده ۴۷
سخت عقوبت کننده ۷۹، ۹۷، ۱۲۷، ۱۳۳، ۱۷۷	تکیه گاه ۶۱، ۸۵، ۱۸۳، ۲۱۱، ۲۱۵، ۲۱۹
سرانجام یازگشت به سوی اوست ۱۶۹	توانا ۶۳، ۸۵، ۸۱، ۹۹، ۱۰۹، ۱۳۱، ۲۱۵
سرپرست و یار و یاورست ۱۱۵، ۱۰۷	توصیف نمی‌شود ۱۰۹، ۴۹
شریک ندارد ۹۷، ۱۰۷، ۱۷۷، ۲۲۵	جدا کننده بین نور و ظلمت ۴۳
شکوه، عظمت، هیبت او ۱۰۹	جز او خدایی نیست ۴۳، ۴۵، ۱۳۳، ۱۳۹
شناخت ذاتش ممکن نیست ۴۳، ۲۴۳	۱۵۳، ۱۷۳، ۲۱۹
صاحب جود و کرم است ۱۷۷	چرت و خواب ندارد ۴۹
صاحب عرش ۱۶۹	حفاظت و نگهبانی او از بین رفتنی نیست ۳۳
صاحب محبت است ۳۳، ۹۷، ۱۰۹	حمد و سپاس مخصوص اوست ۴۹، ۵۰
عبرت دهنده ستمکاران ۱۸۳	۸۵، ۹۷، ۱۵۳، ۱۶۷، ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۷۷
عزت و ذلت در دست اوست ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۸۹	حمد و سپاس او بی حد و اندازه است ۴۹
عطا کننده خواسته‌ها ۴۷، ۱۰۹	خلف وعده نمی‌کند ۱۳۱، ۱۶۱
عطا کننده نعمت‌ها ۱۰۹	خوف از او ۹۷، ۱۰۹
عنایات او به طبیعت ۴۵، ۱۲۷، ۱۲۸	داور زمین و آسمان ۱۷۳
	در هر نیمه شب صدا می‌زند ۷۱

محدود کننده همه چیز ۴۳	عنايات خداوند بر پيامبران ۵۱ ۵۳ ۵۵
مهربان بر اشک‌ها ۱۹۷	۱۵۵، ۱۲۹، ۹۹
مهربان‌ترین مهربانان ۲۹، ۶۱، ۸۱، ۹۷	فرزند ندارد ۱۷۷، ۱۰۷، ۹۷
۱۰۹، ۱۲۷، ۱۳۳، ۱۷۷، ۲۲۹	فرستنده کتب آسمانی ۱۷۳
نادیده گیرنده لغزش‌ها ۱۰۷، ۱۱۵	فرمانرواست ۳۳، ۵۵، ۶۱، ۱۰۹، ۱۷۷
نام‌های مختلف الهی ۱۹۳	فرمایشات او حق است ۱۲۲
هر که را بخواهد وارث زمین می‌کند ۱۶۱	فرود آورنده برکات ۵۵
همانند ندارد ۴۳، ۴۹، ۱۰۹، ۱۷۷، ۱۸۳	فریادرس است ۴۱، ۱۰۷، ۱۶۷، ۱۸۳، ۱۹۷
همدم و مونس است ۱۰۷	قدرتمند ۳۳، ۴۷، ۸۵، ۷۹، ۸۱، ۱۲۷
همه چیز را حساب شده آفریده ۴۹	۲۰۳، ۱۶۷
همه مردم بندگان و کنیزان اویند ۴۹	کفایت کننده ۱۰۷
یاور ندارد ۱۰۷، ۱۰۹، ۱۷۷	گنجینه‌هایش کم نگردد ۱۷۷
	محتاج مکان نیست ۴۵

مرکز تحقیقات کلامی و فقهی اسلامی

فهرست مقام ولایت

پیشروان الهی اند ۴۳	آثار نشا ختن امام ۳۱
پیشوایان نیکوکارند ۱۶۱، ۴۳	ارکان دانش اند ۱۶۱
پیوستگی و پراکندگی آنان به دست	ارکان نشانه های الهی اند ۸۹، ۴۳
خداست ۴۳	اعتراف به پذیرش ولایت ۳۱
ترجمان وحی اند ۸۹	آغاز و برگشتشان به خداست ۴۳
تقرب به خداوند به برکت ائمه علیهم السلام ۴۱	آفریده و بندگان خدا هستند ۴۳
توسل به مقام و حق آنان ۱۱۷، ۱۱۵،	الگوهای الهی اند ۱۸۵، ۸۹
۱۳۹، ۲۰۱، ۲۰۹، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۱۵،	الهام به آنان می رسد ۱۵۳
۲۲۷، ۲۲۳	امانت داران راز الهی اند ۱۸۵، ۴۳
توسل در تولد آنان ۱۱۳	باید برایشان اشک ریخت ۱۶۱
جانشینان الهی اند ۸۹	برای دستگیری شتاب دارند ۲۹
جایگاه های الهی هستند که تعطیل بردار	بهترین آفریده های الهی اند ۱۹۱
نیست ۴۳	بیانگران توانایی های الهی اند ۴۳
چراغ های روشن گردند ۹۳	پاک و پاکیزه هستند ۱۰۵
حافظان الهی اند ۴۳	پایه های یکتا شناسی اند ۸۹، ۴۳
حامیان الهی اند ۴۳	پرچم آئین اند ۱۶۱
حجت خدایند ۱۸۵	پروردگار پلیدی راز آنان دور نگه داشته ۱۰۵
خالصان درگاه الهی اند ۱۵۳	پسندیدگان الهی اند ۸۹

مدافعان الهی اند ۴۳	خداوند آنها را برتر و بالاتر آفرید ۱۵۳
مشعل های تقوایت ۹۳	خورشید درخشان اند ۱۶۱
مقربان درگاه الهی اند ۱۵۳	خویشاوندان پیامبرند ۱۵۹
موجودات آسمان و زمین به خاطر	داناتان راستگویند ۱۶۱، ۸۹
آنهاست ۴۳	درخواست هم نشینی و همراهی آنان ۵۷
نام و یادشان بلند مرتبه است ۱۵۳	دستگیره استوارند ۹۳
نشانه های هدایتند ۹۳	راه رسیدن به خداوند هستند ۱۵۷
نعمت های الهی بر آنان ۸۹	رستگاری دنیا و آخرت به برکت آنان ۴۱
نوید دهندگان فرمان الهی اند ۴۳	رشته ناگسته راه راست اند ۹۳
نیکان برگزیده اند ۹۱، ۵۷، ۳۳	ستاره فروزان اند ۱۶۱
نیکان خویشتر دارند ۸۹	شرط زهد را پذیرفته اند ۱۵۳
هدایت بر ولایت ۳۱	صاحب نعمت های ماندگارند ۱۵۳
واسطه بین خلق و خالقند ۱۵۳	صلوات الهی بر ائمه علیهم السلام ۳۷، ۳۱
واسطه در استعجاب دعا هستند ۲۹	فرشتگان بر آنان نازل می شوند ۱۵۳
واسطه در گره گشایی هستند ۲۹	فروغ و روشنایی هایت ۹۳، ۴۳
وجوب شناخت مقام و منزلت آنان ۲۹	فریادگران عظمت الهی اند ۴۳
وجوب فرمانبرداری از آنان ۱۰۵، ۳۱، ۲۹	کانون سخنان الهی اند ۴۳
ویژگی هایی دارند که با آن می توان	کفایت کننده هستند ۲۹
خداوند را شناخت ۴۳	کیفیت صلوات بر آنان ۲۱۱
یاری کننده هستند ۲۹	گواهان الهی اند ۴۳
یاوران الهی اند ۴۳	ماه تابان اند ۱۶۱

فهرست اسماء و القاب امام مهدي ع

اب الرحيم ٢١١	خير ١٠٢
الخلف ١٨٤	داعي ١٨٤، ١٠٢، ٩٠
امام زمان ٢٩، ٢٦، ٢٣	رضي ٣٥
امام عدل ٣٩	زكي ٣٥
باب الله ١٦١	ساطع ١٠٢
بقية الاخيار ٢١٠	سبب ١٦١
بقية الله ١٨، ١٩، ٢١، ١٦٠	سفينة النجاة ١٠٢
بوار الكافرين ١٠٢	شاهد ٩٠
تقي ٣٥	شكور ٣٥
تائر ١٠٢	صابر ٣٥
جامع ١٦١	صاحب ٢١٠، ١٦١، ٢٩
حاصد ١٦٠	صدر الغلايق ١٦١
حاضر ٢١٠	طالب ١٦١
حجت ٣١، ٩٠، ٩٨	طامس ١٦٠
حفيظ ٢١٠	ظاهر ٣٥
خائف ١٠٢	عدل ١٨٤
خازن ٢١٠	علم الهدى ١٠٢
خليفه ١٠٢، ٩٠	عليه ٢١٠

غایب ۲۱۰	مضطر ۱۶۱
قائم ۸۵، ۳۱، ۲۵، ۹۰، ۲، ۱۰، ۱۲۳، ۱۸۴	معد ۱۶۰
قاصف ۲۱۰	معد ۱۶۱
قاصم ۱۶۰	مکلم ۲۱۰
قاطع ۱۶۰	منظر ۱۸۴، ۱۶۰
کلمة الله ۱۰۲	منصور ۱۶۱
مؤلف ۱۶۱	منیر ۱۰۲
مؤمل ۱۶۰	مهدی ۲۵
مبید ۱۶۰	مهدی ۳۱، ۳۵، ۸۴، ۱۰۶، ۱۸۴
متخیر ۱۶۰	نقی ۲۵
مجتهد ۲۵	نور ابصار ۱۰۲
مجلی ۱۰۲	هادم ۱۶۰
محیی ۱۶۰، ۹۰	هادی ۲۵
مذخر ۱۶۰	وارث ۲۱۰
مذل ۱۶۱	وجه الله ۱۶۱
مرتجی ۱۶۰	ولی ۲۱، ۳۱، ۳۹، ۴۱، ۹۱، ۱۰۲
مرتقب ۱۰۲	ولی امر ۱۸۴
مرضی ۲۵	ولی ناصح ۱۰۲

مرکز تحقیقات کلمه و نور

فهرست مقام امام مهدی علیه السلام

آب گوارست ۱۶۷	حاضر در شهرها ۲۱۱
آراسته است ۴۹	دانش الهی دارد ۲۷
از عیبها مبرا است ۳۷	در بزرگواری همانند ندارد ۱۶۵
از ما دور نیست ۱۶۵	در شرافت همتا ندارد ۱۶۷
آشکار کننده حق ۱۲۹، ۴۱	در خشان کننده عدالت ۴۱
آگاه بر پنهانی هاست ۳۷	درخواست های گوناگون به برکت امام
امام و پیشوای مؤمنان ۱۶۹	۲۲۵، ۱۸۷، ۱۸۵، ۱۷۱
امیدوار به خداست ۸۳، ۶۲	رحیم و مهربان است ۱۷۱
باب الله ۱۶۳	زنده کننده احکام قرآن و دل های مرده ۴۱
برگزیده الهی ۳۷	سبب متصل بین زمین و آسمان است ۱۶۳
بنده خداوند ۷۷، ۴۷، ۳۷	سخن گفتن در گهواره ۲۱۱
پدر مهربان ۲۱۱	شفاست ۱۸۷، ۴۱
پناهنده الهی است ۲۲۹، ۸۳	صاحب قبض و بسط ۲۱۱
پنهان از دیدگان ۲۱۱	صدر نشین آفریدگان است ۱۶۳
تمام کارهایش برای خداست ۲۲۵	عصمت دارد ۳۷
توسل و درخواست به مقام امام ۲۲۵	فرزند بنده و کنیز خداوند ۱۳۱، ۴۷
چشمه سیراب کننده است ۱۶۷	فرزند پیامبر صلی الله علیه و آله ۱۶۲
حاضر در اندیشه ها ۲۱۱	فرزند حضرت خدیجه علیها السلام ۱۶۲

فرزند حضرت علی علیه السلام ۱۶۲	گردآور محور حق ۲۱
فرزند حضرت فاطمه علیها السلام ۱۶۲	منتقم مظلومان ۱۶۳
فرزند دانش‌های تمام عیار و روش‌های شناخته شده ۱۶۵	نعمتی که هم‌سنگ ندارد ۱۶۵
فرزند شایستگان، برگزیدگان و رادمردان ۱۶۳	نگهبان گنجینه‌های زمین ۲۱۱
فرزند شهاب‌های نفوذکننده و... ۱۶۵	نگهبان و پناهگاه است ۱۶۹
فرزند ماه‌های تابان و ستارگان درخشان ۱۶۳	نیازمند الهی است ۲۴۹
فروغ و نورانی است ۲۱	هدایت شده الهی است ۶۳
فقط از خداوند یاری می‌طلبد ۸۳	وارث ذوالفقار ۲۱۱
کفایت شده است ۲۹	وجه جمال الهی است ۱۶۳
	یادآور خدا و پیامبر صلی الله علیه و آله ۱۶۹

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

فهرست اهداف و برنامه‌های امام مهدی ع

آشکار کردن حق ۲۳، ۲۵، ۴۱	ریشه کن شدن ستم، بدعت و کفر ۲۵، ۳۷
اصلاح سنت و احکام ۳۷، ۱۰۵، ۱۲۵	۳۹، ۹۳، ۱۶۱، ۱۶۷
اقامه کننده احکام ۴۱، ۹۳، ۱۶۱	زنده شدن دین ۹۳، ۱۴۵، ۱۶۱
اهداف جامع دولت جهانی ۱۶۱، ۱۶۳	زنده کننده دل‌های مرده ۴۱
برافراشته کننده پرچم هدایت ۱۶۳	زنده کننده قرآن ۴۱، ۱۶۱
برطرف شدن رنج و سختی ۱۸۷	شاداب کردن شهرها ۳۵، ۳۷
برگردن زمین از عدل و داد ۳۹، ۱۰۲، ۱۰۵	شفای جاهلان ۳۳
پیروزی کامل ۹۳، ۱۲۷، ۱۴۵، ۱۶۲، ۱۶۴	شفای دردمندان ۴۱
تجدید حیات آئین الهی ۳۷، ۹۳، ۱۶۱، ۱۶۳	عزت دادن و پایان بخشیدن به ذلت
تحقق آرزوها ۹۱، ۱۰۵، ۱۲۳	مؤمنان ۳۵، ۱۶۳
تحقق وعده الهی ۱۳۱	قطع درخت لعنت شده ۲۱۱
خاموش شدن فتنه‌ها ۹۳	کینه‌ها را از بین می‌برد ۱۶۱
خوار کردن کافران ۳۷، ۹۳، ۱۶۱، ۱۶۳	گردآوری بر محور حق ۴۱، ۱۶۹
خون‌خواهی مظلومان ۱۶۳	نابود کردن شرک، کفر، فسق ۳۹، ۱۶۱
درخشش عدالت ۴۱	۱۶۳، ۱۶۹
ذلت مخالفان و کافران ۹۳، ۱۶۳، ۱۶۹	نابودی تمام مظاهر ستم ۳۹
راهنمایی ۳۳	

فهرست درخواست‌های ویژه مهدویت

افزایش کرامت و شکوه ۳۵	درود بر امام مهدی عج ۳۷، ۹۱، ۱۶۹
امضاء کارهای حضرت ۱۲۵	دفع غم و غصه ۱۲۳، ۱۷۵، ۲۲۹
انتظار ۱۲۳	شناخت امام ۳۱
ایمنی برای امام مهدی عج ۳۹	طول عمر ۳۵، ۹۱
بازگرداندن شرها به اشرار ۳۹	طول عمر و زینت زمین ۳۵، ۹۱
باور به ظهور ۳۵	ظهور ۳۳، ۱۲۳، ۱۲۵
تحقق آرزوها ۹۱	ظهور ۳۳، ۴۱
توفیق تحمل کارهای امام مهدی عج ۳۵	فرج ۲۵، ۳۷، ۱۳۳، ۱۴۳، ۱۴۵
۱۹۷، ۴۱	قطع اساس دشمنان ۳۹
حفظ و سلامتی ۳۳، ۳۹، ۴۱، ۹۱، ۲۰۳	کیفر سخت بر دشمنان در عصر غیبت ۳۹، ۵۳
۲۴۷، ۲۰۵	محکم شدن پیروزی ۹۱
خدمت به حکومت امام مهدی عج ۴۱	ناپدید شدن دشمنان ۹۳، ۱۰۵
خروج آسان ۱۲۵، ۱۲۵	یاری یاوران ۳۵، ۱۰۵، ۱۲۳، ۱۴۵

مرکز تحقیقات فکری اسلام

فهرست مضامین و محتوا

آثار نشا ختن خداوند ۳۱	ولایت است ۱۰۵
استخاره ۲۳۱	حفظ امام مهدی علیه السلام حفظ رسالت و
اشتیاق پاداش ۶۷	وصایت است ۲۳
اشتیاق ظهور ۱۷۱، ۱۶۷، ۱۲۳	حیات واقعی با یاد الهی است ۶۷
اقامه ماتم برای اهل بیت ۱۶۱	خداوند متعال وقت ظهور را می داند ۲۳
اقرار و اعتراف به عبودیت ۹۷، ۷۱، ۴۷	خدمت به حضرت ۳۳
اقرار و اعتراف به عظمت پروردگار ۲۷	خبر نگرفتن در تصمیم و تدبیر الهی ۳۳
آمادگی برای یاری رساندن حق ۱۲۳	درخواست آزادی اسیران به برکت امام
امام پدر مهربان ۲۱۱	مهدی علیه السلام ۱۸۷
امید به پروردگار ۸۳، ۷۱	درخواست آسان شدن امور ۱۹۹
انتظار ۱۲۳	درخواست آسان شدن سختی ها به برکت
انتظار امام ۳۱	امام مهدی علیه السلام ۱۸۷
اوصاف پیامبر ۸۷، ۷۱	درخواست استجابت دعا به برکت امام
تسلیم خداوند بودن ۳۳	مهدی علیه السلام ۱۸۷، ۱۷۱
تسلیم در برابر وقت ظهور ۳۳	درخواست استواری بر اطاعت از ولی امر ۳۱
تسلیم و رضایت به امر خداوند ۱۹۲	درخواست اصلاح کار و امور ۵۷، ۵۹
حالات پسندیده نزد خداوند ۲۰۱	درخواست امان از امام زمان ۲۹
حفظ امام مهدی علیه السلام حفظ رسالت و	درخواست امان و پناه ۲۵، ۸۳، ۱۰۵، ۱۰۷

درخواست آمرزش گناهان به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۷۱	پیامبر ۳۹
درخواست انتظار در دوران غیبت ۳۵	درخواست بهشت ۵۱، ۱۱۱، ۲۱۷
درخواست انتقام از دشمنان ۱۰۱، ۹۳	درخواست بی‌نیازی ۵۹، ۶۷
درخواست آنچه پروردگار شایسته آن است ۲۰۵	درخواست پابر جایی بر دین الهی ۳۱
درخواست ایمان به امام مهدی ۳۵	درخواست پابر جایی به برکت امام مهدی علیه السلام ۲۴۵
درخواست ایمان به امام علیه السلام در دوران غیبت ۳۷، ۳۵	درخواست پابر جایی یقین ۳۵
درخواست ایمنی از مشکلات عصر غیبت ۳۵	درخواست پاداش روزه‌داری ۲۱۹
درخواست باور نیرومند به ظهور ۳۵	درخواست پر شدن آئین از نور بصیرت ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست بخشش ۶۵، ۶۹، ۷۳، ۸۱	درخواست پر شدن اندیشه از روشنی پابر جا ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست بخشش به آنچه خداوند متعال می‌داند ۲۵	درخواست پر شدن تصمیم از تابش دانش ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست برآورده شدن خواسته همه مؤمنین (ظهور) ۳۲	درخواست پر شدن چشم از روشنایی درخشنده ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست برای اصناف جامعه ۱۱۹	درخواست پر شدن حس دوست داشتن از دوستی پیامبر و اهل بیت علیهم السلام ۱۰۵، ۱۰۳
درخواست برای اعضای بدن ۱۱۹	درخواست پر شدن زبان از فروغ راستی ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست برای همگان ۱۱۹، ۷۳	درخواست پر شدن سینه از پرتو ایمان ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست برزخ آسان ۱۱۱، ۱۱۳	درخواست پر شدن رنج ۶۳
درخواست برطرف شدن خشم به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۸۷	درخواست برطرف شدن غم و غصه به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۷۱
درخواست برطرف شدن غم و غصه به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۷۱	درخواست رسیدن دشمنان ۱۵۱، ۱۰۳

درخواست خفت و خواری برای دشمنان ۱۰۵، ۷۹، ۳۵	درخواست پر شدن نیرو از درخشش رفتار ۱۵۱، ۱۰۳
درخواست خلافت ۴۱	درخواست پر شدن یقین و باور از بیزاری دشمنان ۱۵۱
درخواست خیر و برکت ۴۵	درخواست پیروزی از امتحان ۸۱
درخواست خیر و خوبی ۱۴۷، ۱۹۳، ۷۳، ۴۵	درخواست تجمع به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۸۷
درخواست در ماه رجب ۱۱۱، ۱۱۳	درخواست تجمع پراکندگی‌ها ۶۳
درخواست دوری از تاریکی و ناامیدی ۵۵	درخواست تحقق وعده الهی ۱۱۱، ۱۳۱، ۱۲۳، ۱۴۵، ۱۸۷، ۲۳۹
درخواست رأفت و مهربانی و دعای حضرت علیه السلام ۱۷۱	درخواست تقرب به خداوند متعال ۱۷۱
درخواست رزق و روزی ۴۵، ۶۳، ۱۱۱، ۲۱۹، ۱۷۵	درخواست توان روحانی ۱۲۷
درخواست رزق و روزی به برکت امام مهدی علیه السلام ۲۴۵، ۱۷۱	درخواست توفیق آن که دنیا بزرگ‌ترین مقصد نباشد ۶۱، ۶۵
درخواست رسیدن آرزوها به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۸۷	درخواست توفیق روزه‌داری ماه مبارک رمضان ۴۵
درخواست رسیدن به تمام آرزوها ۵۷، ۸۵	درخواست توفیق شهادت ۸۱
درخواست رفع ستم، حسد، شر ۵۳، ۵۹، ۶۱	درخواست توفیق فرمانبرداری ۱۱۹
درخواست رهایی از آتش و عذاب ۶۵، ۸۵، ۶۹	درخواست توفیق یاری امام ۱۸۵
درخواست روشنی چشم ۹۱، ۱۴۵	درخواست جبران شکست ۶۷
درخواست روشنی چشم با فرزندان و خانواده ۵۷، ۵۹، ۶۹	درخواست حج ۲۱۹
درخواست زیارت امام علیه السلام در روز ظهور ۲۳	درخواست حفظ از همه جهات شش‌گانه ۱۰۵، ۲۳
درخواست سرپرستی الهی ۴۵، ۵۳، ۶۹	درخواست حفظ و سلامتی امام زمان علیه السلام ۱۲۵، ۱۳۳، ۹۱، ۶۱، ۴۱، ۸۳، ۳۳، ۳۹
درخواست سلامتی از شروع ۶۲، ۶۹، ۸۳	۲۴۷، ۲۰۵، ۲۰۳
درخواست سلامتی برای فرزندان، خانواده و	درخواست خشنودی الهی ۵۳، ۵۹

مهدی علیه السلام ۱۰۵، ۴۱، ۳۵	دیگران ۲۳۷، ۲۲۳، ۹۱، ۶۷، ۶۳
درخواست قرار گرفتن در زمرة	درخواست سلامتی به برکت امام
رضایت‌مندان کارهای امام مهدی علیه السلام ۳۵	مهدی علیه السلام ۲۴۵
درخواست قرار گرفتن در زمرة عبادت	درخواست سلامتی در حیات و مرگ ۶۷
کنندگان ۶۵	درخواست شفای سینه به برکت امام
درخواست قناعت ۲۴۹، ۱۱۳	مهدی علیه السلام ۱۸۷
درخواست کفایت ۸۳	درخواست شکیبایی زیبا به برکت امام
درخواست لعن بر دشمنان ۳۹	مهدی علیه السلام ۲۴۵
درخواست مبارک شدن همه حالات ۵۷	درخواست شناخت حرام‌ها ۱۱۹
درخواست مجال و راحتی ۶۳	درخواست صبر ۳۳
درخواست محسور شدن با حضرت ۳۳	درخواست ظهور ۱۸۵، ۱۲۵، ۱۲۳، ۶۳
درخواست مرگ در راه و روش او ۳۳	درخواست عاقبت به خیری ۲۴۵، ۱۱۱
درخواست مسلط نشدن بی‌رحم‌ها ۸۱	درخواست عذاب برای دشمنان ۵۳، ۳۹
درخواست مشاهده و رؤیت امام در روز	درخواست عزت ۲۱۹، ۷۳
ظهور ۳۳	درخواست عزت به برکت امام مهدی علیه السلام ۱۸۵
درخواست معافیت از آزمایش ۳۱	درخواست عقوبت برای دشمنان ۷۱، ۳۹
درخواست معرفت الهی ۳۱	درخواست فتح و گشایش ۲۴۵، ۱۸۵
درخواست معرفت پیامبر ۳۱	درخواست فراغت برای عبادت ۶۵
درخواست ناامیدی از آنچه نزد مردم است ۶۷	درخواست فرج ۱۴۵، ۱۴۳، ۱۴۲، ۳۷، ۳۵
درخواست نجات از گرفتاری‌ها ۵۷، ۵۵	درخواست فرمانبرداری از خداوند متعال ۳۱
درخواست نصرت و یاری ۱۰۵، ۳۵	درخواست فضل و کرم ۵۹
۲۴۷، ۲۱۹، ۱۴۵	درخواست قبول شدن نماز به برکت امام
درخواست نصرت و یاری به برکت امام	مهدی علیه السلام ۱۷۱
مهدی علیه السلام ۲۴۵، ۱۸۵	درخواست قرار گرفتن در حزب امام
درخواست نیرومندی ۷۳	مهدی علیه السلام ۱۰۵، ۳۵
درخواست ثبوت درست ۱۱۹	درخواست قرار گرفتن در زمرة امام

درخواست هدایت و راهنمایی ۶۳، ۳۱	شکوه از فزونی دشمنان ۱۸۷، ۳۷
درخواست همنشینی و همراهی و هم صحبتی با ائمه علیهم السلام ۷۱، ۵۷	شکوه از کمی افراد و یاران ۱۸۷، ۳۷
درخواست و انگذاشتن به خود ۲۱۹	شکوه از هم دستی دشمنان ۱۸۷، ۳۷
درخواست یاری یاوران امام مهدی علیه السلام ۱۴۵، ۱۲۵، ۱۰۵، ۳۵	شکوه بر غیبت ۱۸۷، ۳۷
درخواست های گوناگون به برکت وجود امام ۲۴۵، ۱۸۷، ۱۸۵، ۱۷۱	شکوه به جهت فقدان پیامبر ۱۸۷، ۳۷
درخواست هایی درباره ظهور ۳۳	شناخت امام ۳۱
دشمنان حضرت، پندگان راه خواری کشانده ۳۹	صفات منتظران ۱۷۱، ۱۶۹، ۱۶۷، ۱۶۵
دشمنان حضرت، نماز را تباه و از شهوت ها پیروی کرده ۳۹	صلوات بر ابراهیم و آل ابراهیم ۷۱
دعا برای بیماران ۱۱۹، ۱۱۷	صلوات بر امام مهدی علیه السلام ۱۶۹
دعا برای غریبان ۱۱۷	صلوات بر پیامبر صلی الله علیه و آله و اهل بیت علیهم السلام
دعا برای درگذشتگان ۱۱۹، ۱۱۷	۲۹، ۴۱، ۴۳، ۴۵، ۵۱، ۵۳، ۵۵، ۵۹
دعا برای نیازمندان ۱۱۹، ۱۱۷	۶۱، ۶۲، ۶۵، ۶۷، ۶۹، ۷۱، ۷۳، ۷۵
دعا در حق پیامبر صلی الله علیه و آله ۸۷	۷۷، ۷۹، ۸۱، ۸۳، ۸۵، ۸۹، ۹۱، ۹۳
دعا در حق شیعیان ۲۳۷	۹۹، ۱۰۳، ۱۰۷، ۱۱۱، ۱۲۳، ۱۳۱
دیدار حضرت علیه السلام سایه چشم روشنی است ۳۳	۱۳۳، ۱۳۹، ۱۴۱، ۱۴۳، ۱۴۹، ۱۵۲
سیر بلای امام مهدی علیه السلام بودن ۱۶۳	۱۵۵، ۱۵۷، ۱۵۹، ۱۶۱، ۱۶۹، ۱۷۵
شفای تربت امام حسین علیه السلام ۱۴۰	۱۸۳، ۱۸۷، ۱۹۱، ۱۹۷، ۱۹۹، ۲۰۳
شکر ۱۵۲	۲۰۵، ۲۱۳، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۳۵، ۲۴۵
شکوه از سختی زمانه ۱۸۷، ۳۷، ۲۹	۲۴۹، ۲۴۷
شکوه از فتنه ها ۱۸۷، ۳۷، ۲۹	صلوات بر سربازان گمنامان و فرشتگان ۴۵
	صلوات بر شیعیان ۳۷
	طلب خشنودی و رضایت مخلوقین ۵۱
	طلب خیر ۲۳۱
	طلب رحمت ۷۲
	طلب عفو ۵۱، ۵۵، ۶۱، ۷۳، ۸۱، ۱۰۷
	۱۱۳، ۱۱۷، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۴۹

ظهور آرزوی اهل بیت علیهم السلام است ۱۰۵	کیفیت صلوات بر امام مهدی ۱۶۹
عطیه ۲۱	کیفیت نماز امام زمان علیه السلام ۹۷
عظمت شب قدر ۲۱۷	گشایش کارهای سخت ۲۳۵
عظمت ماه رمضان ۲۵، ۲۱۵، ۲۱۷، ۲۱۹	مسائل پیرامون معاد ۱۱۱، ۱۱۳
۲۲۱	مراج ۱۵۵
غیبت به اذن خداوند است ۳۱	نشانه پی نیاز ۲۳۹
قانون املاء و استدراج ۱۲۳	نیکی به پدر و مادر ۷۳
کعبه محل ظهور ۲۱۱	ویژگی‌ها و حالات منتظران ۱۶۵، ۱۶۷
کیفیت صلوات ۲۱۱، ۲۲۳	۱۶۹، ۱۷۱

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

فهرست اعلام

۱. انبیاء	۲۴۴، ۲۱۴، ۲۰۹
آدم علیه السلام	موسی علیه السلام ۱۹۲، ۱۲۹، ۹۸، ۷۵، ۵۹
ابراهیم علیه السلام	نوح علیه السلام ۱۲۹، ۵۱
۲۲۴، ۲۲۲	یعقوب علیه السلام ۲۱۱، ۵۷
ادریس علیه السلام	یوسف علیه السلام ۵۹
اسماعیل علیه السلام	یونس علیه السلام ۶۲
اوصاف پیامبر ﷺ ۸۷، ۱۰۲، ۱۵۱	۲. ائمه علیهم السلام
۱۸۳، ۱۵۵	اوصاف امام علی علیه السلام ۸۷، ۱۵۹، ۱۸۲
ایوب علیه السلام ۲۱۱، ۶۲	۲۴۴، ۲۰۷
داود علیه السلام ۶۱	حضرت علی علیه السلام ۲۸، ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۱۱۴
زکریا علیه السلام ۶۷	۲۵۰، ۲۱۴، ۲۰۷، ۱۸۲، ۱۶۰، ۱۵۶، ۱۳۳
سلیمان علیه السلام ۶۱	امام حسن علیه السلام ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۹۵
صالح علیه السلام ۵۳	۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۲، ۱۶۰
عیسی علیه السلام ۱۲۹، ۶۵	امام حسین علیه السلام ۳۱، ۸۷، ۹۳، ۱۴۰، ۱۶۰
لوط علیه السلام ۵۷	۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۲
محمّد ﷺ ۲۱، ۲۳، ۲۸، ۵۰، ۵۲، ۵۴	امام سجاد علیه السلام ۲۳، ۳۱، ۸۷، ۱۸۴، ۲۰۸
۵۸، ۵۶، ۶۰، ۷۰، ۸۷، ۱۰۲، ۱۱۴	۲۴۴
۱۵۰، ۱۵۲، ۱۵۴، ۱۵۶، ۱۶۰، ۱۶۸	

امام محمد باقر علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۰۸، ۲۴۴	میکائیل ۱۵۵
امام جعفر صادق علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۴۴	نکیر و منکر ۱۱۱
امام کاظم علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۰۸، ۲۴۴	۵. دیگران
امام رضا علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۹۴، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	ابن شهر آشوب ۱۷۱
امام جواد علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۱۱۳، ۱۲۲، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	ابن طاووس ۴۱، ۴۶، ۸۴، ۹۴، ۹۸، ۱۰۶
امام هادی علیه السلام ۳۱، ۸۹، ۱۱۳، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۰۸	۱۱۰، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۷۰، ۱۸۶، ۲۳۲
امام عسکری علیه السلام ۳۱، ۴۱، ۸۹، ۱۸۴، ۲۴۴، ۲۱۰	ابن عیاش ۴۶، ۱۱۲
امام مهدی علیه السلام اکثر صفحات	ابی الیخل الکاتب ۱۱۵
۳. باتوان	ابی جواد نعمانی ۲۴۰
حضرت فاطمه علیها السلام ۲۳، ۹۳، ۹۵، ۱۶۸، ۲۵۰، ۲۴۴، ۲۰۷، ۱۸۲	ابی الفضل شاذان بن جبرئیل قمی ۱۷۱
حضرت مریم علیها السلام ۶۸	احمد بن ثابت دوالیبی ۱۴۲
همسر فرعون ۶۷	احمد بن جعفر ۱۳۳
بلقیس ۶۷	احمد بن داود ۹۴
ملائیکه	احمد بن دربی ۹۸
جبرئیل ۱۵۵	احمد بن علی رازی ۹۴
روح القدس ۶۴	اردوبادی، میرزا محمد علی ۱۷۱
عزرائیل ۱۳۶	اسدی، محمد بن جعفر ۹۴
	اسماعیل بن حسین ۱۳۶
	اشعری قمی، حسین بن محمد بن عامر ۹۴
	آصف بن برخیا ۶۴
	افندی ۲۴۰
	الهی طباطبائی ۱۷
	یزوفری، حسین بن محمد ۹۸، ۱۷۰
	بفدادی، علی محمد بن همام ۴۱
	بقائی، حاج محمود ۲۰

- تهرانی، آغا بزرگ ۱۹، ۲۴، ۱۷۱
تهرانی، رجب علی ۱۹، ۲۴
جعفر بن محمد حمیری ۱۳۳
حجت کوه کمری، آیت الله ۲۰
حسین بن روح ۱۰۶، ۱۱۲
حسین بن عبیدالله ۹۴
حسین بن محمد علوی ۸۴
حمیری ۱۷۰
خرامه ۹۸
دورستی، شیخ عبدالله ۱۴۲
راوندی قطب الدین ۱۲۴، ۱۷۰، ۲۳۴
رضی الدین محمد بن محمد ۱۴۶
زین الدین علی بن الحسین ۱۴۰
سید یاسینی، ابوالقاسم ۱۹
شیستری، سید مرتضی ۱۸
شیخ صدوق ۴۱، ۱۰۰
شیخ طوسی ۴۱، ۹۴، ۱۱۲، ۱۷۴، ۱۸۷
شیخ مفید ۲۹، ۱۷۱، ۲۵۰
شیرازی، سید حسن ۴۴، ۱۸۶
شیرازی، سید علی خان ۱۳۶، ۱۳۸
شیطان ۹۷، ۲۲۳، ۲۲۸
صدر، آیت الله سید اسماعیل ۲۴
ضراب اصفهانی ۸۷، ۹۴
طباطبایی، علامه سید محمد حسین ۱۷، ۲۱
طبرسی، احمد بن علی ۱۰۴
طبرسی، فضل بن حسن، ۲۹، ۹۸
طبری، محمد بن ابی القاسم ۱۷۱
طبری، محمد بن جریر ۱۱۵، ۱۳۲
عثمان بن سعید عمری ۴۱، ۱۰۰
علامه حلی ۱۴۶، ۲۳۸
علوی مصری ۴۷، ۸۴
علی بن حماد مصری ۸۴
علی بن عاصم ۱۴۲
علی بن محمد ۱۳۳
علی بن محمد رضا آل کاشف الغطاء ۱۷۱
فرعون ۴۷، ۶۸، ۷۶، ۹۸، ۱۲۹
قاجار شاه محمد علی ۲۴
قاسم بن علا ۹۵
قاضی تبریزی ۱۷
کاشانی، ابراهیم بن محسن ۲۴، ۲۱۲، ۲۵۰
کریم، هانری ۱۷، ۱۸، ۲۱
کفعمی ۲۹، ۴۴، ۹۸، ۱۱۲، ۱۱۶، ۱۴۰
۱۴۲، ۱۴۴، ۱۴۶، ۱۴۸، ۱۹۰، ۱۹۴
مجلسی، محمد باقر ۲۹، ۴۱، ۱۱۴، ۱۳۳
۱۴۲، ۱۵۰، ۱۷۰، ۱۷۱
محدث قمی ۱۰۶، ۱۱۰، ۱۳۶، ۱۷۰
محمد بن احمد ۹۴
محمد بن احمد، ابی اللیث ۲۹
محمد بن الصلت قمی ۱۷۴
محمد بن الشهدی ۲۹، ۱۷۰، ۱۷۱
محمد بن بابویه ۱۴۲

مصباحی، محمد اسماعیل ۲۰	محمد بن عبدالله حمیری ۱۰۴
مهدی پور، علی اکبر ۱۹	محمد بن عثمان ۴۴، ۱۰۰، ۱۸۶، ۱۸۷
نجاشی ۱۷۱	محمد بن علی ۱۴۲
نرود ۵۳، ۹۸	محمد بن علی الجبعی ۱۵۰
نوری، شیخ فضل الله ۱۹، ۲۴	محمد بن علی بن قره ۱۷۰، ۱۷۱
نوری، میرزا حسین ۲۴، ۲۸، ۱۴۰، ۱۷۰	محمد بن علی علوی حسینی مصری ۸۴
۱۷۱، ۲۳۶	محمد بن مکی، شیخ شهید ۲۹
هارون بن موسی تملکیری ۹۴، ۱۱۵	محمد بن هارون ۱۱۵، ۱۳۲
هارون ۷۵	محمد بن همام ۱۳۳
	مصباح زاده، حاج شیخ عباس ۲۰

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

فهرست اماکن

آذربایجان ۹۵	دارالتبلیغ ۱۸، ۱۷
اروپا ۱۷	دانشگاه تهران ۱۷
اصفهان ۹۴	ذی طوی ۱۶۲
ایالات متحده ۱۹	رضوی ۱۶۲
ایران ۱۹، ۱۷	غرب ۱۸
بغداد ۲۹	فرانسه ۱۷
بیت الله ۱۰۰	قبرستان ابوحنسین ۱۷
بیروت ۲۴، ۲۰، ۱۹	قم ۲۴، ۱۹، ۱۸، ۱۷
پاریس ۱۸	کلیسا ۱۸
تبریز ۱۷	لبنان ۱۹
تهران ۲۴، ۱۸	لندن ۱۹
حرم حضرت عبدالعظیم ۱۸	مؤسسه اهل البیت ۱۹
حرم کریمه اهل بیت علیهم السلام ۱۹	مرکز جهانی اسلام ۱۹
حوزه علمیه زینبیه ۱۹	مسجد امجد ۱۸
حوزه علمیه قم ۱۹	مسجد سهله ۱۳۳
خیابان خوش ۱۸	مسجد صمصمه ۱۱۰
دار الرضا ۹۴	مشهد سادات ۸۵
دار خدیجه ۹۴	مقابر قریش (کاظمین) ۲۹

وادی السلام ۱۳۳

ویرجینیا ۱۹

مقام ابراهیم ۱۵۷.۹۵

مکه ۱۵۵

نجف ۱۷۱.۱۹

مرکز تحقیقات کتب و علوم اسلامی

فهرست منابع و مصادره

قرآن كريم

الاقبال بالاعمال الحسنة فيما يعمل مرة في السنة، سيد رضى الدين على بن

موسى، ابن طاووس، قم، ١٤١٧ هـ.ق.

الاحتجاج، احمد بن على بن ابى طالب الطبرسى.

الامالى، محمد بن على بن الحسين بن بابويه قمى (شيخ صدوق)، بيروت، ١٤٠٠ هـ.ق.

الدعاء و الزيارة، علامه شيرازى. مركز تحقيق و نشر علوم اسلامى

الذريعة الى تصانيف الشيعة، آغا بزرگ الطهرانى، بيروت.

الصحيفة الهادية و التحفة المهدية، شيخ ابراهيم بن محسن كاشانى، چاپ سنگى،

تهران، ١٣١٨ هـ.ق.

المزار الكبير، ابو عبدالله محمد بن جعفر مشهدى، قم، ١٤١٩ هـ.ق.

المزار، شيخ مفيد، مدرسه الامام المهدى، قم، ١٤٠٩ هـ.ق.

المزار، محمد بن مكى (شهيد اول)، مؤسسة المعارف الاسلامية، قم.

بحار الأنوار، محمد باقر مجلسى، تهران.

البلد الامين، شيخ تقى الدين ابراهيم العاملى الكفعمى، تهران، ١٣٨٢ هـ.ق.

تحفة الزائر، محمد باقر مجلسى، چاپ سنگى.

- تهذيب الاحكام، محمد بن الحسن (شيخ طوسي)، بيروت.
- جمال الاسبوع، سيد رضى الدين على بن موسى، ابن طاووس، چاپ سنگى، تهران، ۱۳۳۰ هـ.ق.
- جنة الامان الواقية و جنة الايمان الباقيه (مصباح)، شيخ تقى الدين ابراهيم العالمى الكفعمى، قم، ۱۳۴۹ هـ.ش.
- جنة المأوى فى ذكر من فاز بلقاء الحجة، حسين بن محمد تقى النورى الطبرسى، به بيوست جلد ۵۳ بحار الأنوار.
- دلائل الامامة، ابو جعفر محمد بن جرير بن رستم طبرى، قم، ۱۴۱۳ هـ.ق.
- روضة الواعظين، محمد بن فتال نيشابورى، منشورات رضى، قم.
- رياض العلماء، ميرزا عبدالله افندى، قم، ۱۴۰۱ هـ.ق.
- شيفتگان حضرت مهدى عج، احمد قاضى زاهدى، قم، حاذق.
- عدة الداعى، احمد بن فهد الحلّى، بيروت، ۱۴۰۷ هـ.ق.
- فتح الابواب، سيد رضى الدين على بن موسى، ابن طاووس.
- قصص الانبياء، قطب الدين راوندى.
- كتاب الغيبة، محمد بن الحسن (شيخ طوسي)، قم.
- الكلم الطيب، سيد على خان صدرالدين الحسينى الشيرازى.
- كلمة الامام المهدى عج، سيد حسن شيرازى، بيروت، ۱۴۰۴ هـ.ق.
- كمال الدين و تمام النعمة، محمد بن على بن الحسين بن بابويه قمى (شيخ صدوق)، تهران، ۱۴۰۵ هـ.ق.
- مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، حسين بن محمد تقى النورى الطبرسى، قم، مؤسسه آل البيت ع.

- مصباح الزائر، سید رضی الدین علی بن موسی، ابن طاووس، قم، ۱۴۱۷ هـ.ق.
- مصباح المتعبد، محمد بن الحسن (شیخ طوسی)، بیروت، ۱۴۱۱ هـ.ق.
- مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی، قم، رسالت.
- مکیال المکارم فی فوائد الدعاء للقائم علیه السلام، سید محمد تقی موسوی اصفهانی، قم.
- منتخب الاثر، لطف الله صافی گلپایگانی، تهران، ۱۳۳۳ هـ.ش.
- مهج الدعوات، سید رضی الدین علی بن موسی، ابن طاووس، تهران، چاپ سنگی، ۱۳۲۳ هـ.ق.
- وسائل الشیعة الی تحصیل الشریعة، محمد بن الحسن الحر العاملی، مؤسسه
- آل البیت علیهم السلام لاحیاء التراث، قم، ۱۴۱۴ هـ.ق.

مرکز تحقیقات کتب و نشر علوم اسلامی

فهرست موضوعات

- ۷.....اجازة نامه روائی مؤلف
- ۱۷.....یادداشت چاپ سوم
- ۲۱.....پیشگفتار
- ۱- دعاء الفرج / نیایش آن حضرت برای فرج و درخواست گشایش ۲۸
- ۲- دعاء المعرفة / نیایش آن حضرت در معرفت و شناخت ۳۰
- ۳- دعاء التوحید / نیایش توحید آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۴۲
- ۴- دعاء العلوی المصری / نیایش علوی مصری آن حضرت ۴۶
- ۵- صلوات يوم الجمعة / نیایش آن حضرت در صلوات روز جمعه ۸۶
- ۶- دعاء لقضاء الحوائج / نیایش آن حضرت برای برآورده شدن نیازها ۹۶
- ۷- دعاء الإیجاز / نیایش آن حضرت در مکه معظمه ۱۰۰
- ۸- دعاء الحکمة / نیایش حکمت ۱۰۲
- ۹- دعاء يوم المبعث / نیایش آن حضرت در روز مبعث ۱۰۶
- ۱۰- دعاء المنن السابقة / نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۱۰۸
- ۱۱- الدعاء الرجیة / نیایش آن حضرت در هر روز از ماه رجب ۱۱۲
- ۱۲- دعاء الفرج / نیایش آن حضرت در گشایش مشکلات ۱۱۴

- ۱۳- دعاء عام / نیایش آن حضرت برای همگان..... ۱۱۶
- ۱۴- دعاء الإهتمامات العامة / نیایش آن حضرت برای نیازهای مهم همگانی..... ۱۱۸
- ۱۵- دعاء القنوت / نیایش آن حضرت در قنوت..... ۱۲۲
- ۱۶- ایضا دعاء القنوت / نیایش آن حضرت باز در قنوت..... ۱۲۶
- ۱۷- دعاء القائم علیه السلام / نیایش آن حضرت در هنگام ظهور..... ۱۳۲
- ۱۸- تسبیح القائم علیه السلام / نیایش آن حضرت در روز هجدهم هر ماه..... ۱۳۴
- ۱۹- دعاء للنجاة من الشدة / نیایش آن حضرت برای رهایی از سختی..... ۱۳۶
- ۲۰- دعاء للخلاص من الشدائد / نیایش آن حضرت برای رهایی از دشواری ها..... ۱۳۸
- ۲۱- دعاء للشفاء / نیایش آن حضرت برای رهایی از بیماریها..... ۱۴۰
- ۲۲- دعاء الصاحب علیه السلام / نیایش آن حضرت برای گشایش گره غصه ها و اندوه ها..... ۱۴۲
- ۲۳- دعاء الحجاب / نیایش آن حضرت برای حفاظت و حراست..... ۱۴۴
- ۲۴- دعاء الاستخارة / نیایش آن حضرت هنگام استخاره نمودن..... ۱۴۶
- ۲۵- دعاء الحرز / نیایش آن حضرت در حرز و نگهداری..... ۱۴۸
- ۲۶- دعاء الزيارة / نیایش آن حضرت پس از زیارت ناحیه مقدسه..... ۱۵۰
- ۲۷- دعاء الندبة / نیایش آن حضرت در روز مبعث و عید فطر و قربان و جمعه..... ۱۵۲
- ۲۸- دعاء الثبیل بالأمانی / نیایش آن حضرت برای رسیدن به آرزوها..... ۱۷۲
- ۲۹- دعاء الافتتاح / نیایش آن حضرت در شبهای ماه رمضان..... ۱۷۶
- ۳۰- دعاء سهم اللیل / نیایش آن حضرت معروف به دعای سهم اللیل..... ۱۸۸
- ۳۱- دعاء الاستخارة والحاجة / نیایش آن حضرت به هنگام استخاره و حاجتخواهی..... ۱۹۲
- ۳۲- دعاء العبرات / نیایش آن حضرت به نام اشکها..... ۱۹۶
- ۳۳- دعاء یدعی به فی یوم الفطر / نیایش آن حضرت در روز عید فطر..... ۲۱۴
- ۳۴- عند التوجه للصلاة بعد التكبير / نیایش آن حضرت در نماز بعد از تکبیر..... ۲۲۴

- ۲۲۶- بعد ذکر الرکوع فی الفرائض / نیایش آن حضرت پس از ذکر رکوع در نماز ... ۲۲۶
- ۳۶- فی تعقیب الفرائض / نیایش آن حضرت در تعقیب نمازها ۲۲۸
- ۲۷- ومن دعاء له فی الاستخارة / نیایش آن حضرت در مورد استخاره ۲۳۰
- ۲۸- ومن دعاء له لطلب الفتح / نیایش آن حضرت برای گشایش ۲۳۴
- ۳۹- ومن دعاء له لغفران شیعتہ / نیایش آن حضرت برای آمرزش شیعیان ۲۳۶
- ۴۰- ومن دعاء له حین ولادته / نیایش آن حضرت هنگام تولد فرزندش ۲۳۸
- ۴۱- لمن دخل مقامه / نیایش آن حضرت و راهنمایی ورود به سرداب مقدس ۲۴۰
- ۴۲- فی قنوت صلاة زیارة العاشوراء / قنوت نماز زیارت ناحیه مقدسه ۲۴۲

فهرستها

- ۲۵۳- فهرست آیات ۲۵۳
- ۲۵۶- فهرست احادیث ۲۵۶
- ۲۵۷- فهرست اسماء و القاب خداوند متعال ۲۵۷
- ۲۶۰- صفات و ویژگی های خداوند متعال ۲۶۰
- ۲۶۳- فهرست مقام ولایت ۲۶۳
- ۲۶۵- فهرست اسماء و القاب امام مهدی علیه السلام ۲۶۵
- ۲۶۷- فهرست مقام امام مهدی علیه السلام ۲۶۷
- ۲۶۹- فهرست اهداف و برنامه های امام مهدی علیه السلام ۲۶۹
- ۲۷۰- فهرست درخواست های ویژه مهدویت ۲۷۰
- ۲۷۱- فهرست مضامین و محتوا ۲۷۱
- ۲۷۷- فهرست اعلام ۲۷۷
- ۲۸۱- فهرست اماکن ۲۸۱
- ۲۸۳- فهرست منابع و مصادر ۲۸۳